

پروونکردنه وهی

أَصُولُ الْمَشْرِقِ

نوسین :

رحمه الله

پیشه‌وا محمد سی کوری عبدالوهاب

پروونکردنه وه :

عبدالله ته‌وحیدی

روونکردنه وهی

أصول المثلث

نوسین :

رحمه الله

پیشه‌وا محمد سی کوری عبدالوهاب

روونکردنه وه :

عبدالله ته‌وحیدی

ناسنامہی کتیب

ناوی کتیب : روونکردنه‌وی أصول الثلاثة (سق بنچینه‌که)

نوسه‌ری متن : الشیخ محمد بن عبدالوهاب (رحمه‌الله)

روونکردنه‌وی متن : عبدالله ته‌وحیدی

ژماره‌ی لاپه‌ره : ۲۴۹

به‌روار : ۹ سی جماد الأول سی ۱۴۴۳

بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله رب العالمين ، والصلاة والسلام على
أشرف المرسلين سيدنا محمد وعلى آله وصحبه ومن تبعهم بإحسان إلى يوم
الدين. أما بعد...

سه رهتا سوپاس و سایشی بئ کۆتا و بهردهوام بۆ الله تعالى بۆ منهت کردنی
به سهر بهندهی لاوازی خۆی که یارمهتی دام و بۆی ئاسان کردم وه رپی نیشان
دام بۆ هاتنه خزمهت ئەم کتێبه بهسودهی شیخ محمد بن عبدالوهاب رحمه
الله که باس له چه ند شتیکی گرینگ و پێویست دهکات له سهر موسلمانان به
گشتی له ئافرهتان و پیاوان و مندال و به ته مه ن ، وه شته گرینگانه ش بریتین
له ناسینی الله تعالى و پێغه مبه ره که ی ﷺ و دینه که ی ، که ئەمانه ش له گرینگ
ترینی ئەو شتانه ن که پێویسته که سی موسلمان بیزانی ، وه ئەمه تابیهت نیه
به مندال و ته نها مندالانی ئی فیر بکریت به لکو له سهر هه موو که سی که که فیتری
بییت و بیزانی ، چونکه هه موو که سی که له ناو قه بره که ی. پرسیاری
لیده کریت له باره ی ئەم سی شته گرینگه وه که مه شهوره له نیوان موسلمانان
که کاتی که که سی که دهریته مه لائیکه ته کان دینه لای و پرسیاری لیده که ن و
ده لێن په روردگارت کییه ؟ دین چیه ؟ پێغه مبه رت کییه ؟ جا گهر نه یزانی بییت
له دنیا ئەوه له ویش نازانی ، وه گهر زانی بیی له دنیا و شوینی که وتبییت و
ملکه چی فه رمانی الله تعالى و پێغه مبه ره که ی بو بییت ﷺ وه چه سپاو بییت
له سهری ئەوه ولامی ده داته وه وه ئەمه ش مانای وته که ی الله تعالى یه
که فه رموویه تی ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي
الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾¹ واته : ئەوانه ی که پروایان
هی ناوه الله تعالى دامه زراویان دهکات به وته ی به ری و جی (که شایه تمانه) له

[۱] إبراهيم: ۲۷

ژیانی دنیا دا و له پوژی دوايشدا وه الله تعالى سته م کارانیش گومرا دهکات وه الله تعالى هه رچی بیهوی دهیکات. جا ئه وانه ی له سه ر ئیمان و ته وحید نه ژیا بیت و نه چه سپا بیت ئه وه له قیامهت هیچی به دهسته وه نیه ، وه که سیش نابیته خاوه نی ئیمان و ته وحید به بئ ناسینی ئه مانه که الله تعالى پیوستی کردوه له سه رمان که فیتری ببین و کاری پیبکهین تا ده گه رینه وه لای خو ی . ده واکارین له الله تعالى هیدایه تمان بدات بو باشتیری باشه کان وه ئه و به توانایه به سه ر ئه ودها وه بیسه ری نزای نزاکارانه ، دا واکارین له الله تعالى که ئه م نامیله که یه بکاته مایه یی هیدایهت و خیر و سودیکی زور بو ئه وهی که دهیخوینیت ، وه بیکاته میزانی چاکه ی ئه وهی نویسیویه تی و قبولی بکات لی له وانه شی به شدارن لی ، آمین

عبدالله ته وحیدی

متن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ [1]

[1] به ناوی الله ی به خشنده و میهربان ،

پوونکردنه وه

شیخ سه ره تای کتابه که ی به ناوه پیروژه کانی الله تعالی دهست پیگردوه ، که نه مهش ئیقتیدا کردنه به کتابی الله تعالی و نوسراو نامه ی پیغه مبه ران ، وهک له قورئانی پیروژدا هاتوه که هه موو سوره تیک به بسم الله ... (دهستی پیگردوه تهنه تهبه نه بیّت ، وه ههر بهو شیوهش هاتوه له نامه ی پیغه مبه ران علمیم السلام ، وهک له نامه که ی پیغه مبه ر سلیمان علیه السلام که تیدا به بسم الله دهستی پیگردبوو ، الله تعالی فهرموویه تی ﴿قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ إِنِّي أُلْقِيَ إِلَيَّ كِتَابٌ كَرِيمٌ - إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾² واته : به لقیس وتی نه ی پیاو ماقول و سه رۆکه کان به راستی من نامه یه کی گرنگم بو هاوئیراوه که بیگومان له سوله یمانه وه هاتوو. - به راستی نهو (نامه دهست پی دهکات) : به ناوی الله ی به خشنده ی میهربان. وه هه روها پیغه مبه ری خو مان ﷺ کاتیک نامه که ی بو مه لی روم نارد تیدا ی نوسرابوو ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ، مِنْ مُحَمَّدٍ عَبْدِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى هِرْقَلٍ عَظِيمِ الرُّومِ﴾³ به ناوی الله ی به خشنده وه و میهربان ، له محمد نیدراوی الله تعالی له وه بو هیرقل گه وره ی روم.

² [النمل: ۲۹ - ۳۰]

³ [رواه البخاري برقم: ۹ ، ورواه مسلم برقم: ۱۷۷۳]

متن

اعْلَمْ رَحِمَكَ اللَّهُ أَنَّهُ يَجِبُ عَلَيْنَا تَعَلُّمُ أَرْبَعِ مَسَائِلَ: [2]
المسألة الأولى: الْعِلْمُ: وَهُوَ مَعْرِفَةُ اللَّهِ، وَمَعْرِفَةُ نَبِيِّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ -، وَمَعْرِفَةُ دِينِ الْإِسْلَامِ بِالْأَدِلَّةِ. [3]

[۲] بزانه الله روحمت پی بکات ، به دنیاه واجبه (پیویسته) له سه رمان
فیری چوار مه سه له (باس - مه وزوع) ببین ،

رونکردنه وه

شیخ سه رها دوعای خیر بو قوتابی فیرخواز دهکات تا دلی خوشبکات و الله
تعالی روحی پیبکات ، وه تا دلی فیرخواز راکیشت و ههستی و به زهی خوی بو
دهر پیت له کاتی فیړکردنی ،

وه ده لیت بزانه ، نه وهش نه وه دهر ده خات که نه و شته ی شیخ دهیه ویت باسی
بکات شتیکی گرنګ و موهیمه بویه فیرخواز ناگادار ده کاته وه لی تا ناګای له وه
بیت که فیری ده بیت ،

پاشان شیخ ده لیت واجبه له سه رمان که فیری چوار مه سه له ببین ،

واجب بوون نه وهیه گهر که سه که فیری نه بیت نه و سزاده دیت ، وه گهر
فیری بیت نه و پاداشت وهر ده گریته له سه ر فیړ بوونی ،

به لام سونه ت گهر نه نجامی بدهی نه و خیرت بو دهنوسریت وه گهر نه نجامی
نه دهی سزا نادریت ،

جا نه م چوار مه سه له یه واجبه که فیری ببین وه ک شیخ فه رموویه تی واجبه ،

متن

المسألة الثانية: الْعَمَلُ بِهِ [4]

المسألة الثالثة: الدَّعْوَةُ إِلَيْهِ [5]

المسألة الرابعة: الصَّبْرُ عَلَى الْأَذَى فِيهِ. [6] وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ: وَالْعَصْرُ - إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ - إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ [سورة العصر كاملة] [7]

[3] به که م: بریتیه له زانست ، وه ئه ویش بریتیه له ناسینی الله تعالی ، وه ناسینی پیغه مبه ر ﷺ ، وه ناسینی دینی ئیسلام ، به به لگهی شه رعی (دینی)

❖ پوونکردنه وه ❖

زانست دژی (جه هل) نه زانینه ،

جا هه ر شتی که مرؤف له پیشودا نه یزانیوه و نه زانن بوه پئی کاتی که ده یزانی ئه وه بریتیه له زانست که نه زانینه که ی له سه ر لاده بات و نای هیلیت وه ئه ویش به رینگای هه سته وه ره کان مرؤف هه سته پیده کات و ده رک پیده کات ،

جا ناسینی الله تعالی بریتیه له وهی که الله تعالی بناسیت به کاره کان و سیفاته کان و هه وئه کان و جیگای بزانیته و داواکاریه کانی بزانیته ،

وه ناسینی پیغه مبه ر بریتیه له وهی که بزانیته کئی یه و چ کاره بوه و ئیمه چۆن هه ل سوکه وتی له گه ل بکه ین ،

وه ناسینی دینی ئیسلام بریتیه له زانیته مانای و داواکاریه کان و پیداو یستییه کانی که چیت لید او ده کات و چیت لی قه دهغه ده کات ، وه چۆن ئیسلام وه ره ده گریته و چۆن له ده سته ده ده یته ، جا هه موو ئه مانه له دواتر باسی ده که ین و پونی ده که یه نه وه به به لگهی شه رعی إِنْ شَاءَ اللَّهُ ،

[4] دو وه م: بریتیه له کار کرن به و زانسته ،

﴿پوونکردنه وه﴾

وه کارکردن به و زانسته ئه وهیه ئه نجامی بدهیت ، وهک ئه وهی که تۆ ده زانیت الله تعالی په رستراوی حه قه و ده بیّت په رستنی بۆ بکه ی ، ئه وه ده بیّت تۆ به کردار و دّل و زمان عیبادهتی الله تعالی بکهیت ، نهک هه ر ته نها به زانیی ئه وهی الله ده بیّت بپه رستریّت واز بیّنیت و عیبادهتی بۆ ئه نجام نه دهی ، به لکو ده بیّت کار به و زانسته بکهیت و بیکهیت به کردار ،

جا عیبادهتی دّل بریتیه له خو شو یستن و ترسان لی و ئومید پیبون و پشت پی به ستن و غه یری ئه ویش ،

وه عیبادهتی زمان بریتیه له سوپاس کردنی و زکر و یاد کردنی وه به پاک راگرتنی و داوا لی کردنی ، و قورئان خویندن و فه رمان کردن به چاکه و پڤگری کردن له خراپه ،

وه عیبادهت کردنی لاشه یی بریتیه له نوپژ کردن بۆی و زهکات دان و به پۆژو بوون و حه ج کردن و جهاد کردن له پیناوی ،

کارکردن به زانست بوون به پیغه مبه ر ﷺ بریتیه له ئیمان هینان پی و شوین که وتنی و ئه نجامدانی فه رمانه کانی و سونه ته کانی ، وه خو دور گرتن له و شتانه ی که قه ده غه ی کردوه و پڤگری کردوه لی ،

وه کارکردن به زانست بوون به ئیسلام بریتیه له قبول کردنی و کار پی کردنی و مانه وه له سه ری و واز لی نه هینانی و ملکه چ بوون بۆ داوا یه کانی و دور که وتنه وه له قه ده غه کراوه کانی ،

[ه] سییه م: بریتیه له بانگه واز کردن و بانگه شه کردنی خه لکی بۆ ئه م سی

خاله که (ناسینی الله تعالی و دینه که ی و پیغه مبه ره که یه تی ﷺ)

﴿پوونکردنه وه﴾

بیگومان موسلمان له سه ریته تی که بانگه شهی خه لکی بکات بو ناسینی ئەم سی خاله ،

جا الله تعالی رووحمی به و که سه کردوه که م ئەم سیخالهی پی به خشیه وه ،
بۆیه ده بیته ئه ویش بانگه شهی خه لکی بکات بو لای ئەم سی خاله ،

الله تعالی فه رموویه تی ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾⁴ واته : خه لکی بانگ بکه بو ریگهی په روه ردگارت به لیزانی و دانایی و ئامۆزگاری چاک و شیرین وه له گه لیان بدوی (موجاده له بکه) بدوی به چاکترین شیوه،

جا بۆیه پیویسته له سه ر موسلمان که بانگه شهی خه لکی بکات بو ریگای الله تعالی به جوانترین و چاکترین شیوه ، وه به به لگهی راست و دروست نه ک خورافیات و قسه ی بیمانا و قسه ی ناشرین و نابه جی ،

بۆیه کاتی که الله تعالی ئه و نیعماته ی به تو داوه پیویسته تۆش بانگه شهی خه لکی بو لا بکه یت ،

پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی ﴿لَا تُهْدَى بِكَ رَجُلٌ وَاحِدٌ خَيْرٌ لَّكَ مِنْ حُمْرِ النَّعَمِ﴾⁵ واته : گه ر الله تعالی به هو ی تۆوه هیدایه تی پیاویک بدات ئه وه بو ت باشته ره له حوشتریکی سور (حوشتری سور له و سه رده م به باشتريت شت و گران به هاترين شت داده نرا و نمونه ی پیده هیندرایه وه ، بۆیه پیغه مبه ر ﷺ ئه وه به نمونه ده هینته وه)،

⁴ النحل: ١٢٥

⁵ رواه البخاري ومسلم

جا ئەمه گهر ته‌ن‌ها یه‌ک که‌س بی‌ت ئە‌ی گهر سه‌دان و هه‌زاران که‌س بی‌ت بی‌گومان پاداشتی‌کی زۆر زۆری هه‌یه ،

وه بانگه‌شه‌کردنی خه‌ل‌کی بو‌ لای الله تعالی کاری هه‌موو پی‌غه‌مبه‌رانه (علیهم السلام) ، بو‌یه ده‌بی‌ت موس‌لمان بانگه‌شه‌ی خه‌ل‌کی بکات بو‌ لای الله تعالی تاوه‌کو خه‌ل‌کی موس‌لمان بی‌ت و کافر نه‌می‌نی‌ت له‌سه‌ر زه‌وی ،

[6] چواره‌م : بریتیه له‌ ئارامگرتن له‌سه‌ر ئە‌و نا‌ره‌حه‌تیانه‌ی له‌و رینگایه دی‌ته پی‌شت ،

❖ پوونکردنه وه ❖

کاتی‌ک که‌سی‌ک بانگه‌شه بو‌ دینی الله تعالی ده‌کات ئە‌وه بی‌گومان که‌سانیک دژایه‌تی ده‌که‌ن و ئازاری ده‌ده‌ن ، وه یان لێ قبول ناکه‌ن ، وه جاری وایه ده‌شی کوژن له‌سه‌ر ئە‌و بانگه‌وازیه‌ی ده‌یکات ، چونکه کاتی‌ک که‌ تۆ بانگه‌وازی خه‌ل‌کی ده‌که‌یت بو‌چی بانگه‌وازی ده‌که‌ی ، ؟ بی‌گومان بو‌ ئە‌وه‌ی وازی‌ن له‌وه‌ی خو‌یان له‌سه‌رین و بی‌نه سه‌ر رینگاو رپبازی پی‌غه‌مبه‌ران ، جا خه‌ل‌کیش به‌ه‌وی ئە‌وه‌ی بانگه‌وازیان ده‌که‌یت و دژی کاره‌کانیان ده‌وه‌ستیه‌وه ئە‌وانیش قبولی ناکه‌ن و ئازارت ده‌ده‌ن و ده‌ت ترسی‌ن و هه‌ره‌شه‌ت لی‌ده‌که‌ن ،

جا بزانه ئە‌مه ته‌ن‌ها به‌رامبه‌ر به‌ تۆ نیه ، به‌ل‌کوو به‌رامبه‌ر به‌هه‌موو ئە‌و که‌سانه‌یه که‌ بانگه‌شه‌ی خه‌ل‌کی ده‌که‌ن بو‌ رینگای حه‌ق و راستی ، وه وا به‌سه‌ر پی‌غه‌مبه‌رانیش هاتوه و ئازاری ئە‌وانیشان دراوه ،

الله تعالی فه‌رمویه‌تی ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّنَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾⁽⁶⁾ واته :

⁶ آل عمران: ۲۱

به راستی ئه وانهی باوهر ناهینن به ئایهت و فه رمانه کانی الله و پیغه مبه رانیش به بئ هیچ حه قییک ده کوژن و ئه و خه لکانه ش ده کوژن که فه رمان به دادپه روه ری ده ده ن، که واته مژده ی سزایه کی پر ئیشیان پئ بده!!»

وه فه رموویه تی ﴿كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ﴾⁷ واته : هه رکاتییک یه کییک له و پیغه مبه رانه یان به دل نه بوو بیت (به هوئی لاساری و ده روون ئالوژی خو یانه وه یاخود به ئاره زووی ئه وانی نه کرد بیت) ده سته یه کیان (به رنامه ی پیغه مبه رانیان) به درو زانیو وه، ده سته یه کی تریشیان په لاماریان داو و (شه هیدیان کردوون).

وه فه رموویه تی ﴿قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنَّ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ - قَالَ لَنْ اتَّخَذَتْ إِلَٰهًا غَيْرِي لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُودِينَ﴾⁸ واته : موسا وتی: په روه ردگاری خو ره لات و خو رئاوا و هه موو ئه و شتانه شه کهوا له نیوانیاندا یه ئه گهر عه قل و بیرو هوشتان بخه نه کار!! - فیرعه ون سویندی خو ارد و وتی: ئه گهر جگه له من که سیکی تر بکه یته خوای خو ت و فه رمان به رداری بیت، ده تخه مه ریزی به ندکرا وه کانه وه و زیندانیت ده که م...

وه فه رموویه تی ﴿وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ﴾⁹ واته : وه ئه ی (محمد ﷺ) (بیر بکه ره وه) کاتییک ئه وانه ی بئ باوهر بوون پیلانیان له دژت ده گیرا تا به ند و کوئت بکه ن یان بتکوژن یان (له مه ککه) ده رت بکه ن وه ئه وانه (به رده وام) فروفیل

⁷ المائدة: ٧٠⁸ الشعراء: ٢٩⁹ الأنفال: ٣٠

دهکه ن وه الله یش له به رامبه ر ئه واندا پیلان ده گیریت وه الله چاکترینی پیلان گیرانه.

جابویه موسلمانا ده بیئت سهبری هه بیئت له سه ر بانگه وازی کردنی بو دینی الله تعالی ، ئه گهر چی پیاپیان وت شیئت و ساحیر و هه رچی قسه ی خراپیان دایه پال ئه وه ده بیئت سهبری هه بیئت ، تا الله تعالی توانا و هیزی پیده به خشیئت و جهادی و کوژتاری کافران و موشریکان ده کات ، وه بزانه به پیغه مبه رانیشت و تراوه شیئت و ساحر ،

وهک الله تعالی فه رموویه تی ﴿قَالُوا إِن هَذَانِ لَسَاحِرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلَى﴾¹⁰ واته : (هه ندیک له دارو ده سته ی فیرعه ون) وتیان به (جادووگه ران) به راستی ئه م دوانه ، (موسی و هارون) دوو جادووگه رن و ده یانه ویت ، له ولات و نیشتمانی خوتان ده رتانه پینن به هوی جادوو که یانه وه و ئه م ریگه و به رنامه گرنگ و به رزه ی ئیوه له ناو به رن...

وه فه رموویه تی ﴿وَيَقُولُونَ أَأَنْتَا لَتَارِكُو آلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ﴾¹¹ واته : ده یانوت: ئیمه چۆن واز له خواکانمان ده هینین بو شاعیریکی شیئت؟!،

موشریکان له ناو خویمان ده یان وت ئیمه چۆن واز له خواکانمان (بته کان) بینین بو ساحیریکی شیئت که مه به ستیان پیغه مبه ر محمد بوو ﷺ ،

جا بویه بزانه موشریکان و کافران قه د ناوه ستن له دژایه تی کردنت له سه ر بانگه وازی ، تۆش نابیت قه د واز بینیت له بانگه وازی کردنی خه لکی بو لای الله تعالی و دینه که ی،

¹⁰ طه: ٦٣¹¹ الصافات: ٣٦

[7] به لگهش وتهی الله تعالی یه که فهرموویه تی : سویند به کات – بیگومان هه موو خه لکی له زیاندایه. - ته نهها ئه وانهی که برپایان هی ناب و کرده وه چاکه کانیاں کردب و ئاموژگاری یه کتریان کردب به ئایینی راست وه ئاموژگاری یه کتریان کردب به ئارام گرتن.

❖ پوونکردنه وه ❖

شیخ ئه م سوپه تهی کردوته به لگه بو چوار مه سهله که ی باسماں کرد له پیشو دا ، جا تییدا الله تعالی سویند به کات ده خوات ، ئه وهش به لگه یه که کات گرنگه بو مروف چونکه کات دیاری کراوه بو ژیا نی مروف جا هه ر مروفیک کاتی ته واو بیت و ئیمان دار بیت و کاری چاکه ی تییدا کردبیت ئه وه سه ر فراز بوه ، وه گه ر که سییک کاتی ته واو بوو بیت ئیماندار نه بوو بیت و کاری چاکه ی نه کردبیت ئه وه زه ره ر مه ند و زیان لیکه وتو بوه ، جا الله تعالی که سویند به کات ده خوات ئه وه که س ناتوانیت بلیت بو سویند به کات ده خوات ، به لام ئیمه بومان نیه سویند به هیچ شتیک بخوین ته نهها به الله تعالی و سیفه تی الله تعالی نه بیت که قورئان هه ، چونکه ئیمه رپگريمان لیکراوه که سویند به غه یری الله تعالی بخوین وه ک پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی ﴿إِنَّ اللَّهَ يَنْهَأُكُمْ أَنْ تَخْلِفُوا بِآبَائِكُمْ مَنْ كَانَ حَالِفًا فَلْيَحْلِفْ بِاللَّهِ أَوْ لِيَصْمُتْ﴾¹² واته : بیگومان الله تعالی رپگريتان لیده کات که سویند بخون به باوک و باپیرانتان ، جا گه ر که سییک له ئی وه سویندی خوارد ئه وا با سویند به الله تعالی بخوات یان با بیده نگ بیت (و سویند نه خوات) ،

¹² رواه البخاري

متن

قَالَ الشَّافِعِيُّ - رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى - : لَوْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ حُجَّةً عَلَى خَلْقِهِ إِلَّا هَذِهِ السُّورَةُ لَكَفَتْهُمْ [8]
 وَقَالَ الْبُخَارِيُّ - رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى - : بَابُ: الْعِلْمُ قَبْلَ الْقَوْلِ وَالْعَمَلِ؛
 وَالِدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: (فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ) [محمد:
 19]، فَبَدَأَ بِالْعِلْمِ (قَبْلَ الْقَوْلِ وَالْعَمَلِ) [9] اَعْلَمْ رَحِمَكَ اللَّهُ أَنَّهُ يَجِبُ عَلَى

جا الله تعالى سویند به کات دهخوات پاشان دهفه رمویت بیگومان هه موو
 مروفته کان له زیان و تیاچون دان ، پاشان الله تعالى کوومه لیک جیا دهکاته وه ،
 نه وانیش بریتین له که سانیک که ئیمانیاں به الله تعالى هیئاوه و کارو کردوهی
 چاکیان نه نجام داوه و ئاموژگاری و وهسیه تی یه کتریان کردوه به دینی الله تعالى
 و ئاموژگاری یه کتریان کردوه به سهبر گرتن و ئارامگرتن ، جا به لگهش بو
 چوار مهسه له که بهم شیوهیهیه ﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئیمان هیئانه که بریتیه له
 زانست بوون و ناسینی سی خاله که ، جا چوون ئیمان به شتیکی دههیندریت که
 نازاندریت چیه ؟؟ بیگومان دهییت شاره زایان هه بییت و ئاگاداری بییت نه و کات
 ده توانییت ئیمانی پی بیییت ، وه ﴿وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ کار پیکردنه کهش بریتیه
 له کاری چاکه کردن ، ﴿وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ﴾ نه مهش بریتیه له بانگه شه کردنی
 خه لکی بو حهق و ئاموژگاری کردنیان به وهی دهست بگرن به دینه وه و الله
 تعالى بناسن و شوین پیغه مبه ر ﷺ بکه ون ، ﴿وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ﴾ وه سهبر
 بگرن له سهبر نه و نارحه تیانه ی له و ریځایه دیته پیشیان ، جا واجبه له سهبرمان
 که نه م چوار مهسله یه جی به جی بکهین و کاری پی بکهین و بانگه شه ی خه لکی
 بو بکهین و سهبر بگرین له سهبر نه وهی به هو ی نه م ئیمان هیئان و کار و
 کرده وهی چاکه بانگه وازی کردنی خه لکی دیته ریځامان ، جا نه گهر ئیمه و امان
 کرد نه وه له و که سانه ده بین که زهره مه ند نین ، به لکو سهبر که وتو و وسه ر
 فرازین ،

[۸] ئیمامی شافعی (رحمه الله) فهرموویه تی: گهر الله تعالی هیچ به لگه و نیشانه یکی دا نه به زانده بایه بۆ سه ر دروست کراوه کانی ته نه ا ئه م سورده ته ی دابه زانده بوايه ، ئه وه ته نه ا ئه و سورده ته یان به س بوو ،

❖ پوونکردنه وه ❖

ئیمام شافعی یه کیکه له که له پیاوانی سه له فی ئومه ت که یه کیکه له که و ره ترین شه ر زانه کان که خاوه نی مذهبی تایبه ته به ناوی مذهب الشافعی ناوی خۆی محمدی کوپی ادريس ه (رحمه الله) ،

ئیمام باس له سورده تی العصر ده کات ، مه به ستی له وه یه که گهر الله تعالی له جیات ئه وه ی هه موو قورئان دابه زانی ت ته نه ا ئه و سورده ته ی دابه زانده بوايه ، ئه وه به س بوو تا بیانو و بریان بکات ،

مه به ستی ئیمام له که وه یی و پر مانای ئه م و سورده ته یه نه ک ئه وه ی که الله تعالی قورئانی به زیاد دابه زانده بی ت په نابه الله ،

ئیمام راستی وتوه چونکه ئه م سورده ته باسی چه ندين شتی گرینگ ده کات ، له وانه ژیان و کات که بۆ مروؤف زۆر پپو یسته وه پاشان ئاگارداری خه لکی ده دات له وه ی خۆیان له تیا چون بپارێزن ، وه پاشان رینگای رزگار بوون سه ر که وتن و سه ر فرازی تیدایه بۆ مروؤفیک که بیه ویت سه ر که وتن و سه ر فرازی ت ، وه ئه وانه ش ئاوانه ن که له پێشو و باس مان کردن که چوار مه سه له که بوو ،

[۹] ئیمامی بخاری (رحمه الله) فهرموویه تی: بابی زانست و فیرون ، پێش وته و کرده وه یه ، به لگه ش وته ی الله تعالی یه که فهرموویه تی: ئه ی ئینسان !! ده ی که و اتا چاک بزانه و دنیابه جگه له الله ، هیچ خوایه کی تر نه یه ، داوای

لیخو شبوونی گوناه بو خوت بکه ، جا الله تعالی زانستی پیش خستوه به سهر وته و کرده وه ،

❖ پوونکردنه وه ❖

ئیمانی البخاری یه کیکه له گه وره زانیانی فهرمووده ، که خاوهنی کتاب صحیح البخاری یه که هه موو ئومهت کووده نگه که راسترین کتیبه له دواى قورئانی پیروژ ، ناوی خوێ محمد کوپی اسماعیل ه (رحمه الله) ،

جا فهرمویه تی مه سله ی زانست له پیش قسه و کرداره ، واتا مرؤف پیش ئه وهی قسه له شتیک بکات یان کاریک بکات ده بیئت له پیشدا زانستی پی هه بیئت و بزانیئت چی دهکات ، جا به لگه شی ئه م ئایه ته یه که الله تعالی فهرمویه تی ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ﴾¹³ واته : ئه ی ئینسان !! ده ی که واتا چاک بزانه و دنیابه جگه له الله ، هه ی خوایه کی ترنیه ، داواى لیخو شبوونی گوناه بو خوت بکه ،

جا له پاشان ده فره مویت ، الله تعالی زانیی پیش خستوه به سهر وته و کردار ، که ئه ویش به لگه یه ده بیئت سه ره تا شاره زایت هه بیئت له شتیک دواى ئه وه قسه ی له قسه ر بکه یت ، یان ئه نجامی بده ی جا ئه ویش به م شیوه کردو تی به لگه که ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ سه ره تا به زانه هه ی په رستراویک شایه نی په رستن نیه به حه ق ته نها الله تعالی نه بیئت ، انجا که ئه وهت زانی پاشان ﴿وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ﴾ داواى لیخو ش بوون بکه بو کرده وه کانت ، جا زانی نه که بریتیه له زانست ، وه داواى لیخو ش بونه که ش بریتیه له کرده وه ،

متن

كُلُّ مُسْلِمٍ وَمُسْلِمَةٍ، تَعْلَمُ هَذِهِ الْمَسَائِلَ الثَّلَاثَ ، وَالْعَمَلُ بِهِنَّ: [10]
 الْأُولَى: أَنَّ اللَّهَ خَلَقَنَا، وَرَزَقَنَا، وَلَمْ يَتْرُكْنَا هَمَلًا، بَلْ أَرْسَلَ إِلَيْنَا رَسُولًا،
 فَمَنْ أَطَاعَهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَمَنْ عَصَاهُ دَخَلَ النَّارَ، وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى:
 (إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا
 - فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا) [المزمل: 15، 16] [11].....

[۱۰] بزانه الله روو حمت پئ بکات ، به دُنیا یه وه واجبہ (پئویسته) له سهر
 هه موو موسلمانیک پیاو و ئافرهت ، فیژی ئه م سئ مه سه له یه ببیت ، وه کاریان
 پئبکات،

پوونکردنه وه

وهک له پئشوو باسما ن که شیخ باسی له واجب بوون کردنی چوار مه سه له
 کرد ، وه ئه م جار هیا ن باسی سئ مه سه له ی تر ده کات ، جا ئه م سئ مه له سه یه
 پئویسته له سهر هه موو موسلمانیک له پیاوان و ئافرهتان که بیزانن ، نابیت
 هیچ یه کییک له موسلمانان خو ی لئ بئ ئاگا بکات ، نه پیاوان و نه ئافرهتان جا
 گهر مندال بیت یان گه وره بیت یان پیر بیت ، یان بازرگان بوو یان ماموستا
 بوو یان ههر شتیکی بوو مادام ته کلیفی له سهره و داوا ی لیکراوه ئه وه ده بیت
 فیژی ببیت ،

[۱۱] یه که م : به دُنیا یه وه الله تعالی ئیمه ی دروست کردوه وه زرق و
 رۆزی داوین ، وه وازی لینه هی ناوین به لکو پیغه مبه ریکی بو ناردوین ، که ههر
 که سییک گوپرایه لی بکات ده چیتته به هه شته وه وه ههر که سییک سهر پیچی بکات
 ده چیتته دۆزخه وه ، به لگه س الله تعالی فه رموویه تی : خو به راستی ئیمه
 پیغه مبه ریکمان بو ره وانه کردوون که بو هته شایهت به سه رتانه وه هه روه کو
 چۆن بو لای فیر عه ونیش پیغه مبه ریکمان ره وانه کرد. - جا فیرعه ون یاخی بوو

لهو پیغه مبه ره، ئیمهش به توندی پیچامانه وهو به لایه کی گه وره مان به سهر هینا. >

❖ پوونکردنه وه ❖

لیره شیخ باسی دوو شت دهکات که نهویش دروست کردن و رزق دانی ئیمهیه له لایان الله تعالی وه، وه نهویش له توحید الربوبیه دایه،

الله تعالی فهرموویه تی ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾¹⁴ واته: ئه ی خه لکینه په روه ردگاری خوئان بپه رستن، نهو زاته ی که ئیوه و پیشینانی ئیوه شی دروست کردوه، بو ئه وهی رپیازی الله ناسی و ته قوا و پاریزکاری بگرنه بهر.

وه فهرموویه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾¹⁵ واته: ئه ی ئه وانه ی باوه رتان هیناوه، بخون لهو رزق و رۆزیه چاک و باشانه ی که پیمان به خشیوون و بهرده وام سوپاسگوزاری الله بکه ن ئه گهر ئیوه ته نها ئه و ده په رستن.

وه فهرموویه تی ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا﴾¹⁶ واته: سویند به الله بیگومان ریزمان له نه وهی ئاده م گرت و له وشکانی و له ده ریادا هه لمان گرتن (به سواری و گه پانمانن) و رۆزی پاک و خاوینمان پی داوون وه باومان داوون به سهر زوړیک لهو شتانه ی که دروستمان کردوون به باودانیکی گه وره.

¹⁴ البقرة: ۲۱

¹⁵ البقرة: ۱۷۲

¹⁶ الإسراء: ۷۰

جا الله تعالى كه ئیمه‌ی دروست کردوه و رزقی داوین بیگومان ده‌بیت بۆ شتیک دروستی کردبیتین و رزقی دابین ، بیگومان ده‌بیت مه‌به‌ستیک هه‌بیت له‌م دروست کردن و رزق دانه ، وه ئه‌و مه‌به‌سته‌ش بریتیه له عیباده‌تکردن و په‌رستنی الله تعالى به‌تاک و ته‌نہا ،

الله تعالى فه‌رموویه‌تی ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾¹⁷ واته : وه من جنۆکه و ئاده‌میزادم ته‌نہا بۆ ئه‌وه دروست کردوه که به‌ندایه‌تی من بکه‌ن.

جا ئایه الله تعالى كه ئیمه‌ی دورست کردوه بۆ عیباده‌ت ئایه بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ر له خۆمانه‌وه به‌دلی خۆمان عیباده‌ت بکه‌ین ؟؟ بیگومان نه‌خیر به‌لکو پیغه‌مبه‌ری بۆ ناردوین ، الله تعالى فه‌رموویه‌تی ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾¹⁸ واته : وه ئیمه نه‌مان ناردوه پیش تۆ هه‌یج پیغه‌مبه‌رێک مه‌گه‌ر نیگامان بۆ ناردوه (به‌وه‌ی که) بیگومان جگه له من هه‌یج په‌رستراویک نی یه که‌واته ته‌نہا من په‌رستن.

جا ئه‌و پیغه‌مبه‌ره‌ی الله تعالى ناردویه‌تی هه‌ر که‌سیک گوێراپه‌لی بکات ئه‌وه ده‌چیته به‌هه‌شته‌وه وه هه‌ر که‌سیک سه‌ر پیچی بکات و ئیمانی پینه‌هیئنی ئه‌وه ده‌چیته دۆزه‌خه‌وه ، وه‌ک پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی : ﴿كُلُّ أُمَّتٍ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ أَبِي . قَالُوا : يَا رَسُولَ اللَّهِ ، وَمَنْ أَبِي ؟ قَالَ : مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ ، وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَبِي﴾¹⁹ واته : هه‌موو ئومه‌ته‌که‌م ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه ته‌نہا که‌سیک که نه‌یه‌وئیت ، (هاوه‌لان) فه‌رموویان جا کئ نایه‌وئیت ؟ ، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی : هه‌ر که‌سیک گوێراپه‌لم بیت ئه‌وه ده‌چیته

17 الذاریات: ۵۶

18 الأنبياء: ۲۵

19 رواه البخاري

بههشته وه ، وه ههر كه سيك سهر پيچيم بكات ئه وه نايه وييت بچيته
بههشته وه ،

جا كه سيكيش نه يه وييت بچيته بههشته وه و سهر پيچي فه رمانى پيغه مبه ر
ﷺ بكات ئه وه به دلنينا يه وه ده چيته دوزخه وه ،

بيگومان الله تعالى بو هه موو گهل و نه ته وه ييک پيغه مبه ريکى نارد وه بويان ،
وهك فه رمويه تى ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا
الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَن هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَن حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسُيِّرُوا فِي الْأَرْضِ
فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ﴾²⁰ واته : سويند به الله له ناو هه موو گهل
و ئوممه تيکدا پيغه مبه ريکمان نارد وه به مهى ته نها الله بپه رستن و
دوور كه ونه وه له (په رستن) ههر په رستراويکى تر جا خوا هه نديکى له و
(ئوممه ت) انه ريتموونى کرد و هه نديکيشيان (له بهر خراپيان) گومرايى يه خه ي
گرتن دهى به زهوى دا بگه رين و ته ماشا كه ن سهر ئه نجامى بى باوه ران چون
بوو.

جا هه موو گهل و نه ته وه ييک پيغه مبه ريکى بو نيذر او وه تا شاهيد بيت به سهر
خه لکيه وه ، تا ئه و خه لکه له قيامه ت نه لين ئيمه پيغه مبه ران بو نه نيذر ابو و
، جا گه ر بلين بومان نه نيذر ابو و ، الله تعالى پي ده لين ئه ي پيغه مبه رم بوتان
نه نارد له دونيا ؟؟ ، ئه وکات پيغه مبه ره كه ده بيت به شايه ت له سه ريان و
دهمکوت ده بن ،

وه بو ئيمه ش پيغه مبه ر محمد نيذر او وه ﷺ ، وهك چون بو لاي فيرعه ون
پيغه مبه ريک نيذر ا كه پيغه مبه ر موسا بوو عليه السلام ، جا فيرعه ون سهر

20 النحل: ۳۶

متن

الثَّانِيَّةُ: أَنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَى أَنْ يُشْرَكَ مَعَهُ أَحَدٌ فِي عِبَادَتِهِ، لَا مَلَكٌ مُقَرَّبٌ، وَلَا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ؛ وَالذَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: (وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا) [الجن:18][12] الثَّالِثَةُ: أَنَّ مَنْ أَطَاعَ الرَّسُولَ، وَوَحَّدَ اللَّهَ لَا يَجُوزُ لَهُ مُوَالَاةٌ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَلَوْ كَانَ أَقْرَبَ قَرِيبٍ؛ وَالذَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: (لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

پېچي پېغه مبهري موسای کرد و ئیمانی پي نه هیئا ، جا الله تعالی یش ، تۆله ی له فیرعه ون کرده وه سزای دا له پاداشتی نه وهی سه ریچی پېغه مبهري موسای کرد ، نه وه بوو که غه رقی کرد له ئاودا و خنکاندی ،

جا بویه له مهش نه وه فیڕ ده بین که هه ر که سیکی سه ریچی پېغه مبهريان بکات و ئیمان و باوریان پي نه هیئیت و شوینان نه که ویت نه وه سزا ده ریت له لایان الله تعالی ه وه ، جا یان له دونیا سزا ده ریت پاشان له قیامهت ، یان له قیامهت سزای قورستر ده ریت .،

[۱۲] دووهم : بیگومان الله تعالی رازی نابیت که که سیکی تر بکریت به شه ریکی له عیبادته کاندای ، نه مه لاتی که تیکی نزیکی خوی ، وه نه پېغه مبهريکی نیردار (له لایان خویه وه) ، به لگهش الله تعالی فه رموویه تی : بیگومان مزگه وتان تایبه تی اللهی که واته له گه ل الله دا هاوار له که سی تر مه که ن.،

پوونکردنه وه

بیگومان الله تعالی رازی نیه و قبولی نیه که هیچ شتیکی بکریت به شه ریکی له په رسته نه کانی دا ، وه ک الله تعالی فه رموویه تی ﴿وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ﴾

شَيْئًا ²¹واته : (ئهی خه لکینه) ته نها الله بپه رستن و هیچ جوړه شه ریک و هاوه لیکي بو برپار مه دهن،

جا هیچ فه رق ناکات ئه و شه ریکه چی بیت ، مه لائیکه ت بیت وه ک جو برائیل و اسرافیل و ئه وانه ی عه رشیان هه لگرتوه ، یان پیغه مبرئکی نیډراو بیت وه ک پیغه مبه ر محمد و ابراهیم و نوح و موسی و عیسی علیهم السلام ، یان پیاوچاک بیت یان پیاو خراپ یان دار بیت یان به رد یان هه رچی بیت ئه وه الله تعالی رازی نابیت بکریت به شه ریکي به هیچ شیوه یه یک ،

الله تعالی فه رموویه تی **﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾** ²² واته : بیگومان مزگه وتان تایبه تی الله ن که واته له گه ل الله دا هاوار له که سی تر مه که ن. جا ئه م مسجد ه ، گه ر به تایبه ت بیت ئه واه و مزگه وتانه ده گرته وه که موسلمانان نوپزی تیدا ده که ن ، وه گه ر مانا گشتیه که ی بیت ئه واه هه موو سه ر زه وی ده گرته وه چونکه هه موو سه ر زه وی مسجد ه و شوینی سوجه بردنه بو الله تعالی ،

وه ک پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی **﴿جُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَطَهُورًا﴾** [رواه البخاري] واته : سه ر زه وی بوم پاک کراوه ته وه و کراوه به شوینی سوجه بردن .

جا بویه بو هیچ که سیک نیه داوا و تکا له غه یری الله تعالی بکات تا سودی پی بگه یینیت یان زیانی لی دور بخاته وه ،

²¹ النساء: ۳۶²² الجن: ۱۸

متن

وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (المجادلة: 22) [13] اَعْلَمَ أَرْشَدَكَ اللَّهُ لِبَطَاعَتِهِ، أَنَّ الْحَنِيفِيَّةَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ: أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ، مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ. وَبِذَلِكَ

[۱۳] سییه م: به دُنیا یه وه هه ر که سیک گوپرایه لی پیغه مبه ر بویت ﷺ ، وه الله تعالى ی به تاک و ته نها راگرتبیّت نه وه بوی جائز نیه دوستایه تی که سیک بکات که دزایه تی الله تعالى و پیغه مبه ر که ی ده که ن ﷺ ، نه گه ر چی نه و که سه نیزی کترین که سی بیّت ، به لگه ش الله تعالى فه رموویه تی: که سانیکت ده ست ناکه وئی که باوه رپان هه بیّت به الله و به پوژی دوا یی که دوستایه تی بکه ن له گه ل نه وانه ی دزایه تی الله و پیغه مبه ری الله ده که ن هه ر چه نده نه و دوژمنانه ش باوکیان بن یا کوپ و برا و خزمیان بن نه وانه خوا باوه ری له دلیاندا چه سپاندو وه وه پشتیوانی کردوون به گیانیک له لایه ن خو یه وه وه ده یانخاته به هه شتانیکه وه که جوگه ئاوی زور ده پروات به ژیر دره خته کانیا ندا به هه می شه یی تییدا ده میننه وه الله لی یان رازی بووه نه وانیش له الله رازی بوون نه وانه حیزبی الله بن ئاگادار بن که ته نها حیزبی الله رزگار و سه رفران.

پروونکردنه وه

هه ر که سیک شوین پیغه مبه ر ﷺ که وتبیّت یان بانگه شه ی نه وه بکات که شوینکه وتوی پیغه مبه ره ﷺ ، وه الله تعالى ی به تاک عو ته نها راگرتبیّت له په ستنه کانی دا و که سیکی مو حید و یه ک تاک په رست بیّت ، یانی که سیکی موسلمان بیّت نه وه به هیچ جوړیک بوی جائز و پښه پیدراو نیه دوستایه تی له گه ل که سیک بکات که دزایه تی الله تعالى و پیغه مبه ره که ی ده کات ﷺ ،

ئه گهر چی ئەو کەسە کە سێکی نزیکێ خۆی بێت وەک دایکی و باوکی و خوشکی
برای و خێزانی و کۆری و کچی ، بە هیچ جوړیک بۆی جائیز نیە ،

و ئەمەش بریتیه له ولاء و البراء کە پێویستە موسلمان ولاء بۆ الله تعالى و
پێغه مبه ره که ی ﷺ و دینه که ی و موسلمانان هه بێت ، و به پرائه تی له کافران
بیت بیان بوغزینیت و رقی لییان بیت هه وه به هه موو شیوه ییک ،

ئه گهر وای نه کرد و دوستایه تی ئەو کەسانه ی کرد که دژایه تی الله تعالى و
پێغه مبه ره که ی ده که ن ﷺ ئەو هه بیگومان کافر ده بیت و موسلمان نیە ، ئە گهر
چی به خۆی بلێت موسلمان و ئیماندار ، و نوێر بکات و پۆژو بگری ،

الله تعالى فه رموویه تی ﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ واته ئە ی
محمد ﷺ هیچ قه وم و کە سێک نا دۆزیت هه وه له سه ر زه وی که ئیمانیا ن به الله
تعالى و پۆژی هه بیت ، نای دۆزیت هه وه واته بونی نیە کە سی و نه بوونی هه یه و
ده ش بیت شتی و نابیت کە سێک باوری به الله تعالى و پۆژی دوا ی هه بیت
له گه ل ئە وشدا ﴿يُؤَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ خوشه ویستی و دوستایه تی
هه بیت بۆ کە سێک که دژایه تی الله تعالى و پێغه مبه ره که ی ده کات پوه پرویا ن
وه ستا وه ته وه له سه نکه ریا ن وه ستا وه ،

﴿وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ﴾ ئە گهر چی ئە و کە سه ی
دژایه تی دین ده کات باوکی کە سه موسلمان هه که بیت یا ن کۆری بیت یا ن برای
بیت یا ن خزم و عه شیره تی کە سه که موسلمان هه که بیت ئە وه به هیچ جوړیک
جائیز نیە کە سه موسلمان هه که دوستایه تی بکات و خوشی بویت و سه ری خات
، و ه گهر دوستایه تی کرد ، ئە وه بیگومان به هۆیه وه کافر ده بیت

﴿أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِنْهُ﴾ وه به پیچه وانیه ئه وه که سانه ی له پیشو باسما ن کرد که دوستایه تی ئه وه که سانه یان ده کرد که دژایه تی الله تعالی و پیغه مبه ره که ی ده که ن ﷺ ، ئه وه که سانیک ی تر که دوستایه تی الله تعالی پیغه مبه ره که ی و ئیمانداران ده که ن وه دژایه تی ئه وه که سانه ش ده که ن که دژایه تی الله تعالی و دینه که ی و پیغه مبه ره که ی ده که ن ﷺ ئه وه ئه وه که سانه الله تعالی ئیمانی له دلیان نویسه و دای مه زراندون له سه ر ئیسلام و ئیمان ، وه پشتیوانیان ده کات و سه ریان ده خات به سه ر کافران به هیژ و تواناییک له لایان خو یه وه ،

﴿وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ وه له قیامه تیش ده یان خاته به هه شتیکه وه که له ژیر داره کانی ئاوی پاک و خاوین ده پروات به ژیری دا ، وه به هه تا هه تای تییدا ده میننه وه ده رنا کارین له وه به هه شته ،

﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ﴾ الله تعالی له وه که سانه رازی بوو که به وه شیوه بوون و دوستایه تی ئه هلی ئیمانیان ده کرد و دژایه تی دووژمنانی الله تعالی و پیغه مبه ره که یان ده کرد ،

﴿وَرَضُوا عَنْهُ﴾ وه به هه مان شیوه ئه وه که سانه ش له الله تعالی رازی بوون به فه رمانه کان و داواکاریه کانی الله تعالی ، وه به داژیه تی کردنی قهومی کافران رازی بوون ، ئه گه رچی خزمی نزیک ی خوشیان بیّت ، وه ئیمانداران یان خوش بویت ئه گه رچی که سی دوریش بیّت و نزیکیان نه بیّت

﴿أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ﴾ جا ئه وه که سانه ی که به وه شیوه بون و الله تعالی لییان رازی بوو له سه ر ولاء و البراء یان وه ئه وانیش به فه رمان و داوا ی الله تعالی رازی

متن

أَمَرَ اللَّهُ جَمِيعَ النَّاسِ، وَخَلَقَهُمْ لَهَا؛ كَمَا قَالَ تَعَالَى: (وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ) [الذاريات: 56] وَمَعْنَى يَعْبُدُونَ : يُؤَخِّدُونَ، [14] وَأَعْظَمُ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ التَّوْحِيدُ، وَهُوَ: إِفْرَادُ اللَّهِ بِالْعِبَادَةِ. وَأَعْظَمُ مَا نَهَى عَنْهُ الشَّرْكُ، وَهُوَ: دَعْوَةُ غَيْرِهِ مَعَهُ، وَالذَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى (وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا) [النساء: 35] [15].....

بوون ، ئا ئه و كه سانه كوومه ل و تاقي الله تعالى بن كه الله تعالى و پيغه مبهرو دینه كهی سهر ده خه ن به سهر هه موو دین و رېبازیکی تر ،

﴿أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ئا بیگومان و دوو دلی ههر كوومه ل و تاقي الله تعالى هه میسه سهر كه وتوون و سهر فرازان به سهر غه یری خویان دا له دنیا ، وه له قیامه تیش ده خرنه به هه شتیكه وه كه له ژیر دار و دره خته کانی ئاو و روبری پاک و سازگار تیده په ریت ،

[۱۴] بزانه الله رېنمونیت بکات بو گوپرایه لی خوی ، به دلنیا یه وه نه ته وهی پیغه مبهرو ابراهیم كه (خو دور گرتن بوو له شیرک و پوشتن بوو به رهو ته وحید) ، بریتیه له وهی كه الله تعالى به په رستیت به تاک و ته نها و ملکه چی بیت و دلسوز بیت له عبادته کان و دلسوز بیت بو دینه كهی ، وه الله تعالى یش فه رمانی به هه موو خه لکی کردوه كه بهو شیوه یه بیّت و ههر بو ئه وهش دروستی کردوون ، وهك الله تعالى فه رموویه تی : وه من جنوکه و ئاده میزادم ته نها بو ئه وه دروست کردووه كه به ندایه تی من بکه ن. وه مانای بو په رستنی خوّم واتا بو به تاک راگرتنم له عبادته کانیان دا ،

﴿پوونکردنه وه﴾

بیگومان ههر الله تعالى به نده کانی رېنمونی ده کات ،

وهک فهرموویه تی ﴿مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرَشِدًا﴾²³ واته :ئه وهی الله هیدایه تی بدات هه رئه وهیدایه ت دراوه و پښمووی وهرگرتووه ، ئه وهش الله گومرای بکات ، ئه وه هه رگیز که سیکت ده ست ناکه ویت که پشتیوانی بکات و پښمووی بکات.

وه مه به ست له نه ته وهی ئیبراهیم بریتیه له پښگا و پښازی ئیبراهیم که بریتی بوو له دور که وتنه له شیرک و ئه هله که ی وه پوشتن بهروه ته وحید و بانگه وازی کردنی ته وحید ،

وه پښگا و پښازیکی پاک بوه و دوور بوه له شهریک برپاردان بو الله تعالی ،

وهک الله تعالی فهرموویه تی ﴿قُلْ إِنِّي هَدَانِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾²⁴ واته :ئه ی موحه ممه د(صلی الله علیه وسلم) بلّی بیگومان من پهروه ردگارم پښموونی کردووم بو پښگای راست ئاینیکی زور راست و پاک(که هیچ لاریه کی تیا نی یه) ئاینی ئه و ئیبراهیمه یه که له هه موو ئاینه ناراسته کان لایداوه بو په رستی الله به ته نها وه به هیچ جوړیک له هاوبهش په یدا که ران نه بووه.

الله تعالی فهرمانی پیکردوین که شوین ئه و به نامه و پښازه ی پیغه مبه ر ابراهیم بکه وین علیه السلام که دوره له گومرای و شیرک ،

وهک الله تعالی فهرموویه تی ﴿فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾²⁵ واته : شوینی ئاین و به نامه ی ئیبراهیم بکه ون که پاکو دروست و فه رمان به دراره و ئه و هه رگیز له موشریک و هاوه لگه ران نه بووه.

23 الکهف: ۱۷

24 الأنعام: ۱۶۱

25 آل عمران: ۹۵

وه ئه مه ش په رستنی الله تعالی یه به تاک و ته نها دور که وتنه وه یه له شیرک ، به دلسوزی و مه به ست له کرده وه کان ته نها الله تعالی یه و په زامه ندی ئه وه ،

الله تعالی فه رموویه تی ﴿قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾²⁶ واته :
ئهی موحه ممه د ﷺ بلی به راستی من فه رمانم پی دراوه که الله بپه رستم به دلسوزی بوی ملکه چ بم.

وه الله تعالی فه رمانی به هه موو خه لکی کرده که الله تعالی بپه رستن به تاک و ته نها ،

وه ک فه رموویه تی ﴿وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾²⁷ واته : (ئهی خه لکینه)
ته نها الله بپه رستن و هیچ جوړه شه ریک و هاوه لیک بوی بریار مه دهن.

وه الله تعالی هه ر بوی ئه مه مړوږ و جنی دروست کرده که به تاک و ته نها الله تعالی به پرستن و شه ریکی بوی بریار نه دهن و مله که چ و دلسوزی بن بوی الله تعالی و دینه که ی ،

وه ک الله تعالی فه رموویه تی ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾²⁸ واته :
وه من جنوکه و ئاده میزادم ته نها بوی ئه وه دروست کرده که به ندایه تی من بکه ن ،

وه ئه م په رستنه ش بریتیه له به تاک راگرتنی الله تعالی له عبادته کان نه ک هه ر بلیین مادام عبادته چونی ده مانه ویت ئاوا ده که ین ، نه خیر به لکو ده بیت عبادته یتک بیت که پاک بیت له شه ریک و دلسوزانه بیت بوی الله تعالی و له سه ر سونه ت بیت ،

26 الزمر: ۱۱

27 النساء: ۳۶

28 الذاریات: ۵۶

وهك الله تعالى فهرموويه تي ﴿وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾²⁹ واته: (ئهی خه لکینه) ته نها الله بپه رستن و هيچ جوړه شهريک و هاوه لیکي بو بريار مه دهن. «
[۱۵] وه گه وره ترين شت که الله تعالى فهرمانی پي کردوه ته وحیده که به تاک راگرتی الله تعالى یه (له عبادته کاندای) وه گه وره ترين شت که الله تعالى قه ده غه ی کردوه شریکه که داواکار دهن له غه یری الله تعالى له گه ل الله تعالى دا ، به لگه ش و ته ی الله تعالى یه که فهرموويه تي: (ئهی خه لکینه) ته نها الله بپه رستن و هيچ جوړه شهريک و هاوه لیکي بو بريار مه دهن. «

پوونکردنه وه

پیناسه ی ئه و ته وحیده ی که گه وره ترين شته الله تعالى فهرمانی به به بنده کانی کردوه ئه نجامی بدن بریتیه له به تاک راگرتی الله تعالى له هه موو ئه و عبادته تانه ی که په یوه رستن به توحید الربوبية و توحید الألوهية و توحید الأسماء والصفات ،

وه گه وره ترين شتیش که الله تعالى ریگری کردوه لی بریتیه له شیرک ئه ویش ئه وه یه که به بنده جوړیک یان چهنه جوړیکي عبادته ئه نجامدات بو غه یری الله تعالى وه یان یه کیک له حق و مافه کانی الله تعالى بدات به غه یری الله تعالى له الربوبية و توحید الألوهية و توحید الأسماء والصفات ،

وهك الله تعالى فهرموويه تي ﴿وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾³⁰ واته: (ئهی خه لکینه) ته نها الله بپه رستن و هيچ جوړه شهريک و هاوه لیکي بو بريار مه دهن. «

²⁹ [النساء: ۳۶]

³⁰ [النساء: ۳۶]

متن

فَإِذَا قِيلَ لَكَ: مَا الْأُصُولُ الثَّلَاثَةُ الَّتِي يَجِبُ عَلَى الْإِنْسَانِ مَعْرِفَتُهَا؟
فَقُلْ: مَعْرِفَةُ الْعَبْدِ رَبَّهُ، وَدِينَهُ، وَنَبِيِّهِ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. [16]
فَإِذَا قِيلَ لَكَ: مَنْ رَبُّكَ؟
فَقُلْ: رَبِّي اللَّهُ الَّذِي رَبَّنِي، وَرَبِّي جَمِيعَ الْعَالَمِينَ بِنِعَمِهِ، وَهُوَ مَعْبُودِي
لَيْسَ لِي مَعْبُودٌ سِوَاهُ؛ وَالذَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ)

جا ئەم دوو شته كه تهو حید و شیركن دژی یه كه ن ، به هیچ جوړیك له یه ك كهس دا كوښانه وه ، تهو حید له كه سیك نیه كه موشریك بیټ ، وه به كه سیكیش ناوتریت موشریك ئیلا تهو حیدی نیه و هه لیوه شاندو ته وه ،

[۱۶] جا ئە گهر پیت و ترا سئ بنچینه كه چیه كه ناسینیان له سه ر مروؤف واجبه ؟؟ ئەوا بلئ بریتیه له وهی بهنده په روه ردگاری خوئ بناسیت ، وه دینه كهی بناسیت ، وه پیغه مبه ره كهی بناسیت كه محمده ﷺ ،

رونکردنه وه

ئەم جوړه قسه كردن و شیوهی پرسیار و ولامه ، شیوازی شیخه (رحمه الله) كه قسه ی پیده كات ، وه یه كيكه له و شیوازانه ی كه سودی ده بیټ بو گوینگر كه هه ست به سوژی ماموستا كهی ده كات له كاتی گف تو گوگردنی له گه لی ،

وه ئەم شیوازهش له باشتريت هوکاره كانه بو ئەوهی كه سی فیړ خواز زانسته كهی له میشکی پارنزاو بیټ چونكه پرسیار ولام میشك به هیژ ده كات و پارنژگاری كه ره له له بیر چونه وه ،

جا ئەم نوسراوهی شیخ (رحمه الله) باسی سئ بنچینه ی گرنگ ده كات كه ئه ویش ناسینی الله تعالی و دینه كهی و پیغه مبه ره كه یه تی ﷺ ، جا رهنگه كه سیك بلیت جا ئەوه چیه كئ هه یه ئه وشتانه نه زانیټ ، به لام له راستی دا وانیه به لكوو

زۆربهی خه‌لکی ههر هیچ شاره‌زایی نیه له‌سه‌ر ئهم سی بنچینه‌یه به‌به‌لگه‌کانیه‌وه ، به‌لکو ههر به‌ته‌قلیدی کوپرانه له باوک و پاریان وه‌ریان گرتوه ، وه ته‌قلیدی کوپرانه‌ش خاوه‌نه‌که‌ی به‌ره‌و شه‌ریک و گومرای ده‌بات وه‌ک چۆن یه‌که‌م جار که شیرک له‌سه‌ر زه‌وی په‌یدا‌بوو به‌هۆی ته‌قلیدی کوپرانه‌ی خه‌لکی یه‌وه‌بوو به‌بێ به‌رچاو رونی و به‌لگه ،

جا بۆیه پێویسته له‌سه‌ر موسلمان که په‌روه‌ردگاری خۆی بناسیت چونکه‌گه‌ر په‌روه‌ردگاری نه‌ناسیت بێگومان ناشزانیت که داوای چی لێ‌کردوه و پێگه‌ری چی لێ‌کردوه ،

وه‌گه‌ر دینه‌که‌ی نه‌ناسیت بێگومان نازانیت به‌چی دیته‌ ناو دینه‌وه و به‌چی ده‌رده‌چیت له‌ دین ،

وه‌گه‌ر پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ نه‌ناسیت بێگومان نازانیت که ده‌بیت چۆن بیت له‌به‌رامبه‌ری و چۆن گوپرایه‌لی بکات ،

وه‌هیچ جیگای گومان نیه که له‌ناو خه‌لکی ئهم سه‌رده‌مه که به‌حساب سه‌رده‌می پێشکه‌وتنه ، خه‌لکی به‌هۆی هه‌ندیک له‌پێشکه‌وتنه‌کانه‌وه له‌ دینه‌که‌یان پاش بکه‌وتن و گومرا‌بوون ، په‌نا‌به‌الله تعالی.

متن

[الفتاحه: 2]. وَكُلُّ مَنْ سِوَى اللَّهِ عَالَمٌ، وَأَنَا وَاحِدٌ مِنْ ذَلِكَ الْعَالَمِ. [17]

فَإِذَا قِيلَ لَكَ: بِمَ عَرَفْتَ رَبَّكَ؟

فَقُلْ: بِآيَاتِهِ وَمَخْلُوقَاتِهِ، وَمِنْ آيَاتِهِ: اللَّيْلُ، وَالنَّهَارُ، وَالشَّمْسُ، وَالْقَمَرُ، وَمِنْ مَخْلُوقَاتِهِ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُونَ السَّبْعُ وَمَنْ فِيهِنَّ، وَمَا بَيْنَهُمَا؛ وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: (وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ

بنچینه ی یه که م

[۱۷] جائه گهر پیت و ترا په روه ردگارت کییه ؟؟

ئه وه بلی په روه ردگاری من ئه و الله یه یه که په روه ردگاری هه موو جیهانه کانه به نیعمه ته کانی ، وه ئه و په رسته راوی منه و هیچ په رسته راویکی ترم نیه له غه یری ئه و ، به لگه ش و ته ی الله تعالی یه که فه رموویه تی : هه موو سوپاس و ستایش بوخوا ی په روه ردگاری جیهانیان. وه هه موو شتی که له غه یری الله تعالی جیهانی که ، وه منیش دانه یی که له و جیهانه ،

❖ پروونکردنه وه ❖

وشه ی په روه ردگار (رب) واته به ریوبه ر یان به خپرو که ر ،

وه ئه وه ش مه به ست له وه یه که الله تعالی ئیمه به ریوبه ده بات و به خپو امان ده کات و به ریوبه ری ئیمه یه ، وه جیهان مه به ست له جیهان و حالی بونه وه رکانه ، جا مړو ف جیهانی که ، جنو که کان جیهانی کی ترن ، وه ماسی و قرش جیهانی کی تره ، وه مه لائی که جیهانی کی تره ، وه مارو و میرو له و حه شه رات جیهانی کی تره ، به و شیوه .. هتد ،

متن

لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ [فصلت: 37]. وَقَوْلُهُ تَعَالَى: (إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ) [الأعراف: 54]. [18] وَالرَّبُّ هُوَ الْمَعْبُودُ،

ئەم بەرپۆبردانه به نيعمه ته كان و به خششه كانی پهروهر دگارمانه ، وهك ئه وهی رزقی داوین و جیگای بۆ داناوین و ئوكسجینی پیداوین و زۆری تر ، جا ئه مه ته نها بۆ ئیمه ، وه بۆ دروستكراوه كانی تریش به هه مان شیوه نيعمه تی خوئی پیداون ، به نيعمه ته كانی خوئی به رپوه مان ده بات و به خپوا مان ده كات ، وه هه ر ئه ویشته په رستراوی ئیمه یه كه ده بیته هه ر ئه و بپه رستین چونكه هه ر ئه و شایه نی په رستنه و ئه و په رستراوی حه قه و هیچ په رستراویك نیه له غه یری ئه و پیرستریته ،

[۱۸] جا گهر پیت و ترا به چی پهروهر دگارت ناسی ؟؟

ئه وای بلی به نیشانه كانی و دروستكراوه كانی ، وه له نیشانه كانی شه و و پوژ و خوړ و مانگ ، وه له دروستكراوه كانی حه وت ته به قه ی (چین) ئاسمان و حه وت ته په قه ی زهوی ، وه ئه وه ی تیاندایه و له نیوانیان دایه ، به لگه ش وته ی الله تعالی یه كه فه رموویه تی: له نیشانه و به لگه كانی ده سه لاتی پهروهر دگار شه و و پوژ و خوړ و مانگه ، هه رگیز نه كه ن سوژده بۆ خوړ، یان مانگ ببه ن، به لكو سوژده ته نها بۆ ئه و الله یه ببه ن كه دروستی كردوون، ئه گه ر ئیوه خو تان به به نده ی راسته قینه ی ئه و ده زانن و هه ر ئه و ده په رستن. وه فه رموویه تی: به راستی پهروهر دگارتان ئه و الله یه یه كه ئاسمانه كان و زهوی له شه ش پوژدا دروست كردووه پاشان (الله) چووه سه ر عه رش (ئیمه ئیمانمان پێ یه تی به لام

شیوه که ی نازانین) به (تاریکایی) شهو (پۆشنایی) پۆژ داده پۆشی
(به پیچه وانه شهوه) (پۆژ به شوین شهوه وهیه به خیرایی و) شهو به شوین
پۆژه وهیه به خیرایی خۆرو مانگ و ئهستیره کانیش ژیر بار کراوون به فهرمانی
خۆی بیدار بن که به دی هینان و فهرماندان ههر بۆ الله یه پاک و بی
گهرده (له هه موو که م و کوپی یه ک) خوای پهروه ردگاری جیهانیان.

❖ روناکردنه وه ❖

ئه م وتهی شیخ که ده لیت گهر پیت و ترا پهروه ردگارت به چی ناسی ، دوو سودی
هه یه ،

یه که م گهر پرسیار له موسلمانیک کرا ، له لایان که سیکی کافره که بروای به
الله تعالی و دینه که ی نیه ، یان بروا به الله تعالی هه یه به لام بروا بوونیکی
دامه زراوی نیه ، ئه وا ده توانیت به م به لگه دیارانه و لامی بداته وه که له واقع
دان وهک خۆر و مانگ و شهو و پۆژ ،

دووهم که سی موسلمان ده توانیت به هۆی ئه م نیشانانه و دروست کراوانه وه ،
ئیمانی تازه بکاته وه و گهره یی و توانای الله تعالی بکه ویتته وه بهر چاو و ترسی
قیامه تی زیاتر بیت ،

وه بیگومان بهنده ده بیت و ابیت که هیچ شتیک به په رستراوی خۆی نه زانیت
ته نها الله تعالی نه بیت ،

الله تعالی فهرموویه تی ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا
لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾³¹ واته : سویند به خوا به راستی ئیمه نوو حمان
نارد بۆ لای هۆزه که ی جا پپی وتن ئه ی هۆزه که م الله بپه رستن ئیوه جگه له و

³¹ [المؤمنون: ٢٣]

په رستراویکی ترتان نی یه دهی ئایا خوټان ناپاریزن. بویه موسلمان ده بیټ ته نهها
الله تعالی به په رستراوی خوټی بزانیټ به تاک و ته نهها،

وه بیگومان الله تعالی نه وهش قبول ناکات که الله تعالی به په رستراوی خوټ
بزانیټ له گه ل نه وهش دا شیخ بپه رستی یان مه لائیکه ت یان پیاوچاک یان دار
و بهرد و بت و خوړ و مانگ و پاره و دونیا هتد ..،

به لکو ده بیټ ته نهها الله تعالی به په رستراوی خوټ بزانیټ له دل و بیرو باورپ
دا ، وه له قسه کانت دا ، وه له کرده وه کانت ،

وه پاشان مروټ کاتیک ده بینیت شهو دیت و پروژ ده پروات و خوړ و مانگ دیت
و ده پروا ده بیټ بیرکاته وه که ئایه ده بیټ زاتیک نه بیټ که نه م کارانه ی به وردی
دارژابیټ و به نامه ی بو دانابیټ ، بیگومان جیگای بیرکردنه وهیه ، وه یان بیر
بکاته وه که ئایه ئاسمان چوټ دروست بوه وه زهوی چوټ دروست بوه ؟
بیگومان ده بیټ زاتیک هه بیټ که نهو شتانه ی دروست کردیټ ،

جا مروټ کاتیک بیر لهو نیشانه و دروست کراوانه وه ده کاته وه ، نهوا
فه تره تیشی ده جولیت و ههستی تهواو ده کات بهو شتانه ،

الله تعالی فه رموویه تی ﴿فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ
عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾³² واته
: نهی ئینسان به دلیکی پاک و بیگه رده وه) پروو بکه ره به نامه و ئاینی الله و
نه ملاولا مه که ، خه لکینه ئیوهش پابه ندی نهو نه خشه یه بن که الله ئیوهی
له سه ر دروست کردووه (واته قورئان که ته لؤک و نه خشه ی ژیان
ئاده میزاده کانه لی لامه دهن)، هیچ جوړه گوړانکاریه ک له هیچ نه خشه و

[الروم: ۳۰]³²

متن

وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ - الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ [البقرة: 21، 22][19]. قَالَ ابْنُ كَثِيرٍ - رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى: الْخَالِقُ لِهَذِهِ الْأَشْيَاءِ هُوَ الْمُسْتَحِقُّ لِلْعِبَادَةِ [20] وَأَنْوَاعُ الْعِبَادَةِ الَّتِي أَمَرَ

دروستکراویکی الله دا نی یه، ئا ئه وهیه دینی راست و دروست، به لام زۆربهی خه لکی ئه م راستیانه نازان.

بۆیه ناسینی الله تعالی و ههستکردن پێی له فهترهتی مړۆف خوی دایه، وه (لِلدِّينِ حَنِيفًا) بریتیه له رینگاو رېبازی پێغه مبه ر ئیبراهیم علیه السلام، که دور کهوتنه وه بوو له شیرک و رۆشتن بو به ره و ته وحید،

به لام هه ندیک جار مړۆف که خوی له بیر کرد و ئه وهی له بیر کرد که بۆی دروست کراوه، ئه وکات ئه و فهترهتیهش له بیر ده کات و توشی کوفر و ئیلاحاد و زنده قه ده بیئت، په نابه الله،

[۱۹] وه په روه ردگار واته ئه و زاته ی که ده په رستریت و عیبادهتی بۆ ده کریت، به لگهش وتهی الله تعالی یه که فه رموویه تی: ئه ی خه لکینه په روه ردگارتان بپه رستن که ئیوه و ئه وانه ی پێش ئیوه شی دروست کردوه به لکو به و په رستشه خۆتان بپاریزن - ئه و (خوایه ی) که زه وی بۆ راخستوون وه ئاسمانی بۆ کردوون به کۆشک- ئاسمانی بۆ گێپراون به گومه زی - وه ئاوی (بارانی) له ئاسمانه وه هیناوه ته خواره وه ئینجا ده ری هیناوه به و ئاوه هه موو جوړه میوه و به ریک بۆ رۆزی ئیوه که واته هاوتا بۆ الله په یدامه که ن که ئیوه خۆتان ده زانن بئ هاوتایه.

﴿پوونکردنه وه﴾

المعبود ، (مفعول به) یه که (فعل) ی په رستنی به سه را ئه نجام دراوه ، له لایان به نده وه که (فاعل) ه ، بویه پی دهوتریت المعبود واتا په رستراو ،

الله تعالی فه رموویه تی ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ﴾ ئه مه قسه کردنه له گه ل هه موو مروقه کان به گشتی ، کافر و موسلمان و بچوک و گه وره که الله تعالی فه رمانیان پیده کات که په روه ردگاری خویان بپه رستن که (الله یه) جا په روه ردگار کییه ؟؟ ﴿الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ په روه ردگار ئه و زاته یه که ئیوه و ئه وانه ی پیش ئیوه شی دوست کرده ،

لیړه کاریکی الله تعالی مان بو درده که ویت که ئه ویش دوست کردنه ، وه ئه مه ش له توحید الربوبیه یه ، وه سیفاتیکي الله تعالی شمان بو درده که ویت که ئه ویش الخالق ه که ئه ویش له توحید الأسماء والصفات ه ،

وه بیگومان هه ر ئه وه شایسته یه بی په رستی که دوستی کردویت و توی له نه بوونه وه هیناوته بوون ، نه ک که سیک که هیچ چاکه ییکی به سه رته وه نیه و هاوشیوهی خوت دوستکراوه ،

﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ لیړه ش حیکه مه تی دوستکردنی ئیمه به رده ر ده که ویت که الله تعالی ئیمه ی بو ئه وه دوست کرده که گوپرایه لی الله تعالی بین له فه رمانه کانی و خومان درو بگرین له قه دهغه کراوه کانی ، وه ئه مه ش بریتیه له ته قوا ، وه ئه مه ش حیکه مه تی دوستکردنی مروقه ،

پاشان الله تعالی هه ندیک له نیعمه ت و کاره کانی خو ی باس ده کات و ده فه رمویت ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ فِرَاشًا﴾ ئه و په روه ردگاری که زه وی بو ئیوه راخستوه و پانی کردوته وه ، تا له سه ری ریبکه ن به ئاسانی و به بی ئه زه یه ت ، وه ئه مه ش کاری الله تعالی یه ،

پاشان دهفه رمویت ﴿وَالسَّمَاءَ بَنَاءً﴾ وه ئه و پهروه ردگاره ی که ئاسمانی بو ئیوه
راگرتوه به سه رتانه وه

﴿وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ وه ئاو و بارانی له ئاسمانه وه بو ئیوه دابه زاندوه و باران
دویه تی به سه رتان دا و به سه رزهوی دا ، جا حیکه مه تی ئهم باران بارینه له چی
دایه ؟؟ الله تعالی فه رمویه تی ﴿فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ﴾ حیکمه ته که ی
ئه وه یه که به و باران باراندنه به سه رزهوی دا له زهوی به رو بوم و کشتوکال و
سه وزایی و میوه دهرده چیت بو مروف تا پی بژییت و پیوه ی به رپوه بچیت ، لی
بخوات و سودی لیوه ربگری ،

﴿فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا﴾ جا ئه ی مروف هیچ شتیک مه که به هاوشیوه ی الله
تعالی ، لی ره پرسیاریک دروست ده بیئت که ئایه چون هیچ شتیک نه که م به
هاوشیوه ی الله تعالی ؟؟ له ولامدا ئه وه یه که وا نه زانیئت که که سییک هه یه
له غهیری الله تعالی رزقت ده دات یان دروستی کردوی یان بارانی بو باراندوی ،
به لکو ده بیئت الله تعالی به دور بگری له وه ی که هاوشیوه ی بو دابیئیئت له
کاره کانی دا ،

جا له وه یه که سییک بلیئت جاکئ کاری وا ده کات و هاوشیوه بو الله تعالی دادتیئت
؟؟،

له ولام دا بیگومان که سانیک هه ن که ئه و کاره ده که ن ، نمونه ی ئه و که سانه ی
که داوا له مردوه کان و بته کان ده که ن که بارانیان بو بیاریئن یان وا ده زانن رزقی
ئه وان له ده ست که سیکی تره که گهر ئه و رزقی نه دات ئه وه ده مپیت له به رسا
یان گهر کار و کاسبیه که ی نه مینیئت ده مپیت له برسا ، جا ئه مانه هه موو شیرکی
(اندادن) که به مانای هاوشیوه کردن دیت ،

متن

اللَّهُ بِهَا مِثْلُ: الْإِسْلَامِ، وَالْإِيمَانِ، وَالْإِحْسَانِ، وَمِنْهُ: الدُّعَاءُ، وَالْخَوْفُ، وَالرَّجَاءُ، وَالتَّوَكُّلُ، وَالرَّغْبَةُ، وَالرَّهْبَةُ، وَالْخُشُوعُ، وَالْخَشْيَةُ، وَالْإِنَابَةُ، وَالْاسْتِعَانَةُ، وَالْاسْتِعَاذَةُ، وَالْاسْتِغَاثَةُ، وَالذَّبْحُ، وَالنَّذْرُ، وَغَيْرُ ذَلِكَ مِنْ أَنْوَاعِ الْعِبَادَةِ الَّتِي أَمَرَ اللَّهُ بِهَا. كُلُّهَا لِلَّهِ تَعَالَى. وَالذَّلِيلُ: قَوْلُهُ تَعَالَى: (وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا) [الجن: 18]. فَمَنْ صَرَفَ مِنْهَا

وه مه رج نيه كه سه كه بليت نه وه رزقم داده ت ، به لكوو به كردار وا ده ليت ، وهك نه وهی ده چیت داوا له پياو چاكان دهكات بارانی بو ببارینن ، جائه مه شیرکی انداد له ، نه گهر چی كه سه كه بليت نه مه خوا نيه ، به لام مادام به كردار وای کرد یان به قسه وای وت نه وه کردویه تی به هاوشیوه ، گهر چی بیرو باوه ری به وه نه بیت كه پیاو چاكه كه خوابیت ، پاشان الله تعالی فه رموویه تی ﴿وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ واته كه س مه كه ن به هاوشیوهی الله له كاتیک دا ده زانن كه ههر الله تعالی ئیوهی دروست کردوه و ههر نه و بارانی بو دابه زاندون و رزقی داون و زهوی و جیگای پی به خشیون ، كه س مه كه ن به شه ریک و هاوشیوهی نه و ، وه نه مه ش قه ده غه کردنیكه له شیرك و انداد ،

[۲۰] ابن کثیر فه رموویه تی : دروستکه ری نه م شتانه شایسته ی

په رستنه ،

پروونکردنه وه

ابن کثیر پیشه وایکی گه وره ی موفسیرین له كه خاوه نی كتاب التفسیر ابن کثیر له كه كتاب له كه ی وهك هه ندیک له زانایان ده لپن باشتین ته فسیر ته فسیری ابن کثیر له ، ناوی خو ی اسماعیل کوری عمر له ،

ئیمام ده فه مویت دروستکه ری نه و شتانه كه راخستی زهویه و راگری ئاسمانه و رزق دهر و باران بارینه ره ، ههر نه و شایسته ی نه وهیه كه به رستری ت ، نهك

متن

شَيْئًا لِّغَيْرِ اللَّهِ؛ فَهُوَ مُشْرِكٌ كَافِرٌ؛ وَالدَّلِيلُ: قَوْلُهُ تَعَالَى: (وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ) [المؤمنون: 117]. وَفِي الْحَدِيثِ: (الدُّعَاءُ مَخِ الْعِبَادَةِ) [21].....

.....

.....

که سیک که هیچ منهت و چاکه یکی به سهر تۆوه نیه تۆ بچی بیپه رستی ، چونکه ئه وه به کهم دانانی خۆته ، وه شه ریک بریاردانه بۆ الله تعالی ،

[۲۱] وه جوړی ئه وه عیباده تانه ی که الله تعالی فه رمانی پی کردوه ، نمونه ی ئیسلام و ئیمان و ئیحسان ، وه الدعاء والخوف والرجاء والتوکل والرغبة والرهبه والخشوع والخشية والإبانه والأستعانه والأستعاذه والأستغاثه والذبح والنذر ، وه جگه له وانه ش له وه عیباده تانه ی که الله تعالی فه رمانی پی کردوه که هه موویان بۆ الله تعالی ئه نجام بدهی ،

وهک الله تعالی فه رموویه تی : دلنیا بن که: مزگه وته کان تایبه تی الله تعالی ن، ده بیّت هه ر ئه وه ی تی دا بپه رستریّت و ناوی که سی تر نه کریته شه ریک و هاوتای ناوی ئه و زاته.

هه ر که سیک یه کییک له م جوړه عیباده تانه ئه نجام بدات بۆ غه یری الله تعالی ئه وه پی ده بیّت به موشریک و کافر ده بیّت ،

به لگه ش الله تعالی فه رموویه تی: ئه وه که سه ی خوایه کی تر بریار بدات و بیکاته شه ریکی الله ، له کاتی کدا که هیچ به لگه یه کی به دهسته وه نیه ، ئه وه به راستی حساب و لیپرسینه وه ی لای په روه ردگار ی تی ، بیگومان الله تعالی کافران سه رفراز نابن.

وه پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تیک:دوعا مؤخی عیبادته ،

❖ پروونکردنه وه ❖

جوړی عیبادت زوره به لام شیخ چهند عیباده تیکی باسکړدوه ، وه نیمه لیږه باسی ئیسلام و ئیمان و احسان ناکه ین ، چونکه له بنچینه ی دووهم شیخ باسی کړدوه ، به لام لیږه ته نها ئه وه ده زانین که ئه وانیش عیباده تن ،

جا به هیچ شیوه یی که نابیت هیچ کام له و عیباده تانه بو غه یری الله تعالی ئه نجام بدریت ،

الله تعالی فه رموویه تی ﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾³³ واته :دلنیا بن که: مزگه و ته کان تایبه تی الله تعالی ن، ده بیت هر ئه وه ی تیدا بپه رستریټ و ناوی که سی تر نه کریته شهریک و هاوتای ناوی ئه و زاته.

بو یه هر چی عیبادت هه یه ده بیت ته نها بو الله تعالی ئه نجام بدریت به تاک و ته نها ، جا هر که سیک یه کی که له م عیباده تانه بو غه یری الله تعالی ئه نجام بدات ئه وه موشریک ده بیت له دین دهر ده چیت ،

وه ک الله تعالی فه رموویه تی ﴿وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ﴾³⁴ واته :ئو که سه ی خوایه کی تر بریار بدات و بیکاته شهریکی الله ، له کاتی که دا که هیچ به لگه یه کی به ده سته وه نیه ، ئه وه به راستی حساب و لیپرسینه وه ی لای په روه ردگاریتی، بیگومان ب باوه پرو الله نه ناسان سه رفراز نابن.

³³ [الجن: ١٨]

³⁴ [المؤمنون: ١١٧]

جا دیکه ت بده ئەو که سهی که عیبادهتی بۆ غهیری الله تعالی کرد یان داوای له غهیری الله تعالی کرد له شتییک دا که تهنها مافی الله تعالی یه ، ئەو الله تعالی ئەو که سهی به کافر ناو برد و به کافری دانا وهک فهرمووی ﴿إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الْكَافِرُونَ﴾ جا بۆیه به هوئی ئەو کاره یانه وه کافر بوون ،

وه ئەو فهرموودهی شیخ هیناویهتی لاوازه به لام ئەمه یان صحیح ه که پیغه مبهەر ﷺ فهرموویهتی ﴿الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ﴾³⁵ واته : دوعا بریتیه له عیبادهت ،

جا دوعا دوو جوړه ،

جوړی یه که م بریتیه له پیداهه لدان و سوپاس کردن که بریتیه له دوعای عیبادهت ، بۆ نمونه که سییک نوێژ دهکات ئەو ئەو نوێژه پیداهه لدان و که وری تیدایه بۆ الله تعالی له نوێژه که دا یان هه ج دهکات ئەو پیداهه لدان و سوپاس و ستایشی الله تعالی یه ، بۆیه پێ دهوتریت دوعای عیبادهت ، به لگهش پیغه مبهەر ﷺ فهرموویهتی ﴿أَفْضَلُ الذِّكْرِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَأَفْضَلُ الدُّعَاءِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾³⁶ واته : که وهرهترین زیکر وشه ی لااله الا الله یه ، وه که وهرهترین دوعا الحمد لله یه .

جا هه که سییک که عیبادهتییک ئەنجام دادهت بۆ الله تعالی ئەو پێ دهوتریت دوعا العبادة ،

³⁵ [أخرجه أبو داود، والترمذي، وابن ماجه]

³⁶ [راوه الترمذی وحسنه الألبانی]

متن

وَالدَّلِيلُ: قَوْلُهُ تَعَالَى: (وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ) [غافر: 60]. [22] وَدَلِيلُ الْخَوْفِ: قَوْلُهُ تَعَالَى: (فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا مِنِّي إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ) [آل عمران: 175]. [23] وَدَلِيلُ الرَّجَاءِ: قَوْلُهُ تَعَالَى: (فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا) [الكهف: 110]. [24]

جووری دووهم : بریتیه له دوعای پارانه وه و داواکردنی شت ، وهک داواکردنی رزق و مال ، یان بهه شت و دۆزه خ ، وهک پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ وَعَمَلٍ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ﴾³⁷ واته : یاالله من داوای بهه شت لیده کهم وه داوای نه وشت لیده کهم که نزیکم ده کاته وه له بهه شت له وته و کرده وه ، وه په نات پیده گرم له دۆزه خ وه په نات پیده گرم له وهی له دۆزه خ نزیکم ده کاته وه له وته و کرده وه ،

ئه مه ش هه ر دوو جووری دوعایه ، که الله تعالی قه ده غه ی کرده له مروف و جنه کان که له بهه رامبه ر غه یری الله تعالی ئه نجامی بده ن ،

[۲۲] الدعاء : داوکردن (پارانه وه) ، به لگه ش الله تعالی : ئه ی خه لکینه پهروه ردگارتان فهرموویه تی: ئیوه هاناو هاوار بۆمن بهینن: ئه وه من دوعاو نزاتان گیرا ده کهم ، به راستی ئه وانیه خویان به گه وره داده نی و لووت به رزی ده کهن له ئاستی په رستی مندا ، له ئایینه دا به سه رشوړی و خه جاله تی یه وه ده خرینه ناو ئاگری دۆزه خه وه.

﴿پوونکردنه وه﴾

³⁷ [رواه المسلم]

داواکردن عیباده ته وه یه کییک له گه وره ترینی عیباده ته کان له بهر ئه وهی
فه رموویه تی ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي﴾ ئه مهش به لگه یه له سه
ئه وهی داواکردن عیباده ته، هه ر بویهش جائیزیه به هیچ شیوه ییک داوا له
غهیری الله تعالی بکریت بو شتییک که ته نها الله تعالی ده توانییت ئه نجامی بدات
وهک بهرکهت که وتنه رزق و شیفا دان و باران بارین و غهیری ئه وانهش
له وشتانه ی که ته نها الله تعالی ده توانییت بیبه خشییت و مروف توانای به سه
دا نیه ،

جا ئه گه ر که سییک داوای له غهیری الله تعالی کرد تا سودیکی پی بگه یی وه یان
زیانیکی لی لا بدات که کهس ناتوانییت ئه نجامی بدات له غهیری الله تعالی ئه وه
شیرکی گه وره یه و خاوه نه که ی پی موشریک ده بییت ،

الله تعالی فه رموویه تی ﴿إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا
اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ﴾³⁸ واته:
ئه گه ر نزاو هاواریان لی بکه ن هاواره که تان نابیستن و ئه گه ر بیشی بیستن
وه لامتان ناده نه وه و له پوژی قیامه تیشدا پی باوه ر ده بن به هاوبهش
دانانه که تان (و به درۆتان ده خه نه وه) وه دنیابه کهس وهک (الله ی) ئاگادار
ئاگادارت ناکات له سه رئه نجامتان.

[۲۳] الخوف : ترسان به لگهش الله تعالی فه رموویه تی : ئیوه لییان

مه ترسن وه له من بترسن ئه گه ر ئیوه بروادارن.

﴿پوونکردنه وه﴾

ترسان دوو جو ره

³⁸ [فاطر: ۱۴]

یه که م: ترسانی ئاسایی دووهم ترسانی عیبادهت ،

یه که م: ترسی ئاسایی وهک ترسان له ئازده له درندهکات که زیان به مړوف دهگه یینن باذن الله یان ترسان له مردن یان ترسان له خنکان یان ترسان له کوژتن هه موو نه وانه ترسیکن که ئاساین مړوف لی بترسیت ،

وهک پیغه مبهه موسا که ترسا فیرعه ون بیکوژیت چونکه یه کیک له پیاوهکانی فیرعه ونی کوژت ، الله تعالی فه رمووی ﴿فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾³⁹ واته: موسا له شار ده رچوو به ترس و بیمه وه، هه ر سهیری نه ملاو نه ولای خوی ده کرد، له بهر خویه وه دهیوت: په روه ردگارا له دهست قهومی سته مکار رزگارم بکه.

جا نه مه ترسیکی ئاسایی و شیرک نیه ، به لام جوړی دووهم شیرکه ، که بریتیه له وهی بترسیت له وهی بتیک یان قه بریک زیانت پښ بگه یینی یان نه خوشت بکات یان مندالت بکوژیت یان توشی روداو وحادیسه ت بکات ، نه م جوړه یان شیرکه چونکه که س ناتوانیت نه وانه بکات ته نه الله تعالی نه بییت ،

وه نه م جوړه بیرو باوه رپه بیرو باوه رپه موشیکانه کاتیک به پیغه مبهه هودیان وت ﴿إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ قَالَ إِنِّي أُشْهِدُ اللَّهَ وَاشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ﴾⁴⁰ واته: ئیمه هیچ نالیین نه وه نه بییت: وا دیاره هندی له خواکانمان به خراب دهستیان لی وه شان دوویت!! هود وتی: دهی من به راستی الله ده که م به شایهت و ئیوهش به شایهت بن که بیگومان من به یریم له وهی ئیوه دهیکه نه شه ریک و هاوهل بو الله .

39 القصص: 21

40 هود: 54

متن

وَدَلِيلُ التَّوَكُّلِ: قَوْلُهُ تَعَالَى: وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ [المائد 23]. وقوله: (وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ) [الطلاق: 3]. [25] وَدَلِيلُ الرِّغْبَةِ، وَالرَّهْبَةِ، وَالْخُشُوعِ: قَوْلُهُ تَعَالَى: (إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ) [الأنبياء: 90]. [26] وَدَلِيلُ الْخَشْيَةِ: قَوْلُهُ تَعَالَى: (فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي) [البقرة: 150]. [27]

[۲۴] الرجاء : ئومید ، به لگه ش الله تعالى فهرموویه تی : جا هر که س ئومیدی هیه که به خزمهت پهروهردگاری بگات (له قیامه تدا) نه وه با کرده وهی چاک بکات وهک له په رستی پهروهردگاری دا که س نه کات به هاوبه شی.

پروونکردنه وه

ئومید کردن به وهی الله تعالى بتخاته به هشته وه ، ئەم ئومیده دروست نابیت به بئ کردار چونکه الله تعالى فهرموویه تی ﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا﴾ یانی هر که سیک دهیه ویت بگات لیکای پهروهردگاری نه وه با کرده وهی چاکه نه نجام بدات ، ئەمهش به لگه یه که ئومید کردن به بئ کرده وه نابیت به لکوو ده بیت کرده وهی چاکه بکات و ئومیدی هیه بیت که الله تعالى بیخاته به هه شته وه چونکه الله فهرموویه تی ﴿فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا﴾ واته : نه وه باکار و کرده وهی چاکه نه نجام بدا .

[25] التوکل : پشت به ستن ، به لگه ش الله تعالى فهرموویه تیک : وه پشت هر به الله ببه ستن نه گهر ئیوه باوه پردارن.

پروونکردنه وه

دورست نیه پشت ببه ستیت له کاره کان به غیری الله تعالى ، وه پشت به ستن سیفاتی ئیماندارانه ،

الله تعالی به مه رجی ئیماندارى داناو وهک فه رموویه تی ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ بویه نابیت پشت به غه یری الله تعالی به ستیت ،

وه پشت به ستن له دواى ئه نجامدانى هوکاره کانه ، وهک ئه وهی که سیک کشت و کال ده چینی و ئاوی ده دات و خزمه تی ده کات ، پاشان پشت به الله ده به ستیت تا شینی بکات و بیروینی ، وه پشت به ستن به بی گرتنی هوکاره کان کاریکی هه له یه ، به لکو ده بیت هوکاره کان ئه نجام بدهیت و پشت به الله تعالی به ستیت بۆ سه ر ئه نجامه که ی ،

[۲۶] الرغبة : ئومید وهیوا ، الرهبة : ترسان ، والخشوع : زلیل و ملکه چی ، به لگه ش الله تعالی فه رموویه تی : ئه وانه (ی باسکران له پیغه مبه ران) پیش پرکییان ده کرد له (ئه نجامدانى) هه موو خپرو چاکه یه کدا و هاواریان له ئیمه ده کرد به ئومیدی (به هه شت) و له ترسی (دۆزه خ) وه ئه وان ملکه چ بوون بۆ ئیمه (ده ترسن) لیمان.

❖ روناکردنه وه ❖

ترسان و ئومید بون له قبول کردنی کرده وه کانه ، موسلمانده بیت هه موو کات له و حاله ته داییت که کاتیک کاریک ئه نجام ده دات ئه وه ترسی هه بیت که لی قبول نه کریت ، وه له هه مان کاتدا ئومید و هیواى هه بیت که الله تعالی لی قبول ده کات ،

واتا نه بیمه نه ت بیت و گوئ نه دات به وهی لی قبول ناکریت ، نه هینده ش بترسیت که عیباده ت نه کات چونکه لی قبول ناکریت ،

ئه مه ریکه ستنی ته وازنی به نده یه له ئه نجامدانى عیباده ته کان ، وهک الله تعالی فه رموویه تی ﴿تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا

رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ⁴¹ واته: ته نشتیان دوور ئه که ویتته وه له جیگای خه و تنیان (له خه وه هه لده سن شه و نویت ده که ن) هاوارو نزا له پهروه ردگاریان ده که ن به ترس و هیواوه و له و رۆزی و سامانه ی پیمان داوون ده به خشن.

وه زه لیل و ملکه چی بو فه رمانه کان و پښتیه کانی الله تعالی ، بهنده ده بیت هه موو کات ملکه چ و کزول بیت له بهر دهم الله تعالی .

الله تعالی له باسی ئیمانداران ده فه رمویت ﴿الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ﴾⁴² واته: ئه وانه ش ئه وانه ن که له نویت ره کانیاندا ملکه چ و دل نارام و دل دامه زراوون و دلیان لای الله یه.

زلیل و ملکه چی جوړیکه له عیبادته کان که ده بیت هه می شه له بهنده داهه بیت له بهرام بهر الله تعالی ، نه ک خو ی به گه وره بزانی و عیناد بیت .

[۲۷] الخشية: ترسان ، به لگه ش الله تعالی فه رموویه تی: لییان مه ترسن

وله من بترسن

پوونکردنه وه

ئه م جوړی ترسانه بنیات ناراوه له سه ر دنیایی و یه قین و گه وره یی ئه و شته ی که لی ترساوه و لی ده ترسیت ،

الله تعالی فه رموویه تی ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾⁴³ واته: به راستی له ناو بهنده کانی الله ته نیا زانایان (وهك پښو یست) له الله ده ترسن بیگومان الله زالی لیبور ده یه.

⁴¹ [السجده: ۱۶]

⁴² [المؤمنون: ۲]

⁴³ [فاطر: ۲۸]

متن

وَدَلِيلُ الْإِنَابَةِ: قَوْلُهُ تَعَالَى: (وَأَنبِئُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ) [الزمر: 54].
[28] وَدَلِيلُ الْاسْتِغَاثَةِ: قَوْلُهُ تَعَالَى: (إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ) [الفاتحة: 5]. وَفِي الْحَدِيثِ: (وَإِذَا اسْتَعْنَتْ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ) **[29]** وَدَلِيلُ
 الْاسْتِعَاذَةِ: قَوْلُهُ تَعَالَى: (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ) [الفلق: 1]. وَ (قُلْ أَعُوذُ
 بِرَبِّ النَّاسِ) [الناس: 1]. **[30]** وَدَلِيلُ الْاسْتِغَاثَةِ: قَوْلُهُ تَعَالَى (إِذْ تَسْتَغِيثُونَ

زانایان الله تعالى دهناسن و ئهوان به زانسته وه له الله تعالى دهترسن وه
 گهوره یی و یه قین به هوئی هه بوونی زانسته وه دهست ده که ویت بویه ش زاناکان
 زیاتر له الله تعالى ،

[۲۸] الإنابة : گه پانه وه په شیمان بونه وه ، به لگه ش الله تعالى
 فه رموویه تی: هه ول بدهن هه می شه و بهرده وام دلتان لای الله بیّت و بگه پنه وه
 بو لای په روه ردگارتان و ته سلیمی ئه وبن ،

❖ پوونکردنه وه ❖

گه پانه وه بو لای الله تعالى به دل و لاشه وه و ئه نجامدانی کرده وهی چاکه ، وه
 واز هیئا له کاری خراپه و پوشت به ره و کاری باشه و چاکه ، وه ته سلیم بون بو
 الله تعالى و گه پانه وه به په شیمان بونه وه بو لای الله تعالى ، که ئه مه ش عیباد ته
 الله تعالى فه رموویه تی ﴿وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ
 الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادِ﴾⁴⁴ واته : وه که سانی که له په رستی بت (و هه موو
 په رستراویکی تر) خو یان پاراستو وه وه گه پاونه ته وه بو لای الله مژده ی گه وره
 ته نیا بو ئه وانه که واته مژده بده به بهنده کانم .

⁴⁴ الزمر: ۱۷

[۲۹] الإستعانة : داواکردنی یارمه تی ، به لگه ش الله تعالی فه رموویه تی :
یا الله ته نها تو ده په رستین وه ته نها له تو داوا ی یارمه تی ده که ین» وه
له فه رمووده ش دا هاتوه پیغه مبه ر فه رموویه تی : نه گه ر داوا ی یارمه یتت کرد
نه وه داوا له الله تعالی بکه ⁴⁵،

❖ پوونکردنه وه ❖

الله تعالی فه رموویه تی ﴿قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ
وَاصْبِرُوا﴾⁴⁶ واته: مووسا به گه له که ی وت داوا ی یارمه تی له الله بکه ین و خو
پاگر بن ،

جاداوا ی یارمه تی کردن چوار جوړه دوانیان دروسته وه دوانیان دروست نیه ،
یه که م داواکردنی یارمه تی له الله تعالی ، نه مه ش بریتیه له عیباده ت ،
دووه م داواکردنی یارمه تی له که سی زیندوو بو شتیک که له توانای دا هه یه
نه نجامی بدات ، نه مه ش ئاساییه و دروسته ،
سییه م داواکردی یارمه تی له که سی مردو نه مه یان دروست نیه و شیرکی
که وره یه ،

چوارهم ، داواکردنی یارمه تی له که سی زیندوو بو شتیک که له توانای مروؤف
دانیه نه نجامی بدات نه مه ش شیرکی که وره یه و دروست نیه.

[۳۰] الإستعاذة : په ناپیگرتن ، به لگه ش الله تعالی فه رموویه تی : بلئ: په نا
ده گرم به په روه ردگاری خه لکی.

⁴⁵ [راوه الترمذي، رقم/۲۵۱۶]

⁴⁶ [الأعراف: ۱۲۸]

﴿پوونکردنه وه﴾

جائز نیه به هیچ جوړیک په نا به غهیری الله تعالی بگرتیت ،

وه په ناگرتن بریتیه له خودانه پال شتیک تا بت پارښت له شهر و خراپه ی شتیک تر ، نمونه ی نه و کهس په نا به الله تعالی ده گرتیت له شهر و فیلی شهیتان ،

جا هه رکه سیک په نا به شتیک بگرتیت له غهیری الله تعالی نه وه شیرکی گه وره ی نه نجام داوه و به هوپه وه ده بیت به موشریک ،

الله تعالی فه رمانی به به نده کانی کرده که ته نه په نا به الله تعالی بگرن ، وه ک فه رمویه تی ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾⁴⁷ واته : بلئ: په نا ده گرم به په روه ردگاری خه لکی.

وه فه رمویه تی ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾⁴⁸ واته : بلئ: په نا ده گرم به دروست که ری بوونه وهر واته به ره به یان.

الله تعالی فه رمانی به وه کرده که ته نه په نا به خو ی بگرتیت ، بویه ده بیت سیفاتی ئیمانداریش وایت ، نه ک وه ک موشریکه کان بیت ، که الله تعالی له باره یانه وه فه رمویه تی ﴿وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا﴾⁴⁹ واته : به راستی پیاوانیک له ئاده می په نایان ده برده به ر پیاوانیک له جنو که (که بیان پارښن) که چی زورتر ماندوویان ده کردن.

⁴⁷ [الناس: ۱]

⁴⁸ [الفلق: ۱]

⁴⁹ [الجن: ۶]

متن

رَبُّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ) الآية [الأنفال: 9]. [31] وَدَلِيلُ الذَّبْحِ: قَوْلُهُ تَعَالَى: (قُلْ إِنِّي هَدَانِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِّلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ - قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ - لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ) [الأنعام: 163-161]. وَمِنَ السُّنَّةِ: (لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ). [32] ودليل النذر: قوله

وه نه مهش شیرکه بویه هه رکه سیک په نا بهرته بهر شیخ و قهبر و دار و بردن و پهړو و بت و غهیری نه ویش له غهیری الله تعالی نه وه شیرکی گه وره ی نه نجام داوه ، وه پئی له ئیسلام دهرده چیت ،

[۳۱] الإستغاثه : داوکردنی فریاکه وتن ، به لگهش الله تعالی فه رموویه تی : یادی نه وکاته بکه نه وه که له په روه ردگارتان ده پارانه وه و داوای یارمه تیتان لی ده کرد، الله هات به هاناتانه وه،

پوونکردنه وه

الإستغاثه بریتیه له داوکردنی فریاکه وتن له کاتیکی ته نغانه دا که یه کیکه له گه وره ترین عبادته کان ،

وه جیاوازی نیوان الإستعانة و الإستغاثه نه وهیه،،

یه که م بریتیه له داوکردنی یارمه تی که له هه موو کاتیک دا ده کریت ،

به لام دووهم تایبه ته به کاتی ته نغانه و نارچه تی ،

داوکردنی فریاکه وتن ، چوار جوړه هاوشیوهی الإستعانة ،

یه که م : داوکردنی فریاکه وتن له الله تعالی نه مهش عبادته ته ،

دووه م : داوا کرنی فریا که وتن له که سیکی زیندوو که بتوانیت پرگارت بکات له و حاله ی تئیدای بۆنمونه که سیک له ناو روبرایک دا خه ریکه ده خنکیت له و کاته یا نه و که سه ی خه ریکه ده خنکیت که سیک ده بینیت له ده روی روبرا که و ده وای لئیده کات فریای بکه ویت ، وه ئه مه ش دروسته چونکه مرؤف ده توانیت مرؤف له خنکان پرگار بکات باذن الله ، وه ئه مه ش دروست و جائیزه وه ک چۆن پیغه مبه ر موسا (علیه السلام) کاتیک پیاویک له به نوئیسرائیل شه ری ده کرد له گه ل یه کیک له پیاوانی فیرعه ون ، له وکاته یا پیاوه که ی به نو ئیسرائیل داوای فریا که وتن له پیغه مبه ر موسا کرد و ئه ویش به ده مه وه چو و فریا که وت ،

الله تعالی فه رموویه تی ﴿وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَى حِينٍ غَفْلَةٍ مِنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَزَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ﴾⁵⁰ واته : موسا له کاتی غه فله تی خه لکی شارد ا خوی کرد به شه قام و بازدا ، بینی دوو پیاو شه ر ده که ن ، ئه مه یان له تایفه ی خویه تی و ئه مه شیان له ده سته ی دوژمنه که یه تی (سه ربازی فیرعه ونه) ، ئه وه ی خزمی خوی بوو موسای بینی هاواری لیکرد که فریای بکه ویت و زالی بکات به سه ر دوژمنه که یدا ، موساش به په له چوو به ده مه وه بۆکزه کی مائی به کابرای (قبطی دا) و کوشتی ، موسا په شیمان بۆوه له به ر خویه وه وتی : ئه م کاره شه یتان پیی کردم (من نه مده ویست بیکوژم) به راستی شه یتان دوژمنیکی گومراو ئاشکرایه

﴿

⁵⁰ [القصص: ١٥]

سییه م : داواکردنی فریا که وتن له که سیکی زیندوو له شتییک دا که ناتوانیت یارمه تیت بدات ، وهک که وتنه خواردوه یان غهیری ئه ویش له و شتانه ی که له توانای هیچ شتییک دانیه رزگارت بکات ته نها الله تعالی نه بییت،

چوارهم : داواکردنی فریا که وتن له مردوو بو ئه وهی فریات بکه ویت ئه مهش به هیچ جوړیک جائیز نیه و شیرکه ،

[۳۲] الذبح : قوربانی کردن ، به لگه ش الله تعالی فهرموویه تی : ئه ی موحه ممه د (صلی الله علیه وسلم) بلای بیگومان نویت و (به ندایه تی) و قوربانی و ژیان و مردنم ههر بو الله ی په روه ردگاری هه موو جهانیانه . وه له فهرمووده ش دا هاتوه پیغه مبه ر فهرموویه تی : له عنه تی الله تعالی له وکه سه بییت که ئاژهل بو غهیری الله تعالی سه رده برپت⁵¹ ،

❖ روناکردنه وه ❖

سه ربړین دوو جوړه ،

یه کیان بریتیه له گه وره ترین عبادت ، وهیه کیان بریتیه له گه وره تریت شریک،

جا ههر قوربانیک له پیناو غهیری الله تعالی بکړیت ئه وه شیرکه و خاوه نه که ی پئ موشریک ده بییت ، بویه نابیت له پیناو شیخه کان وجنه کان و بته کان و مه سئول و سه روکه کان سه ر بپردریت چونکه جائیز نیه و شیرکه قوربانیاں بو سه ر بپردریت ، ته نانه ت له پیناو پیغه مبه ران و پیاو چاکان یش نابیت قوربانی سه ر بپردریت ،

⁵¹ رواه المسلم

متن

تعالى: (يُؤْفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا) [الإنسان: 7]. [33]
 مَعْرِفَةً دِينَ الْإِسْلَامِ بِالْأَدِلَّةِ
 وَهُوَ: الْإِسْتِسْلَامُ لِلَّهِ بِالتَّوْحِيدِ، وَالْإِنْقِيَادُ لَهُ بِالطَّاعَةِ، وَالْبَرَاءَةُ مِنَ الشُّرْكِ
 وَأَهْلِهِ، [34] وَهُوَ ثَلَاثُ مَرَاتِبَ: الْإِسْلَامُ، وَالْإِيمَانُ، وَالْإِحْسَانُ. وَكُلُّ مَرْتَبَةٍ
 لَهَا أَرْكَانٌ. [35].....

وه مه به ست له مه ش ئه وهی كه ئایه قوربانیه كه له پیناو الله تعالى یه یان له
 پیناو قه بر و جن و بته ، جا ئه وهی له پیناو غه یری الله تعالى سهر بهریت ئه وه
 بریتیه له شریک ، نه ک ئه وهی کورپیک قوربانی بو دایکی ده کات تا پاداشتی
 قوربانیه كه بو دایکی بهییت ، یان كه سیك قوربانی ده کات تا گوشته كه ی بکات
 به خیر ،

ئهم دووانه دوو شتی لیک جیاوازن ،

ئه وهی شیرکه بریتیه له وهی له پیناو غه یری الله تعالى سهر ده بردریت مه به ست
 غه یری الله تعالى بییت ، به لام ئه وهی یه که م مه به ستی الله تعالى یه ، به لام
 هوکاری قوربانیه كه غه یری الله تعالى یه ، وهک باسمان کرد کورپیک ده یه وییت
 خیر بکات بو دایکی ده چیت قوربانی ده کات بو دایکی له پیناو الله تعالى
 قوربانیه كه سهر ده بریت ، ئه مه ش جائیزه ،

به لام ئه وهی قوربانی ده کات بو جنه کان و شیخه کان و بته کان ئه مه شیرکی
 گه وره یه ،

وه پیغه مبه ر ﷺ له عنه تی له و که سه کردوه که قوربانی له پیناو غه یری الله
 تعالى ده کات ، نمونه ی ئه وانهی له سهر قه بره کان قوربانی ده که ن ، یان
 ئه وانهی قوربانی بو جنه کان ده که ن تاله شهریان درو بن ، وه ئه مه ش شهریک
 بهیاردان بو الله تعالى وه له گه وره تریت شیرکه کانه ،

[۳۳] النذر : واته پښوښت کردنی شت له سهر خوت بۆ الله تعالى ، به لگه ش الله تعالى فهرموويه تی: وه فا به نه زر ده که ن وه له پوژیکیش ده ترسن که به دی و سه ختی یه که ی هه مووان ده گریته وه.

❖ پوونکردنه وه ❖

نه زر بریتیه له وهی مروّف شتیک له سهر خوی پښوښت بکات ، که بۆ الله تعالى ی ئه نجام بدات ، له یه کیک له جوړه عبادته کان که شهرعین وه ک نوښ و خیر و حه ج و پوژو نوښ و هتد..

نه زر بۆ هیچ که سیکی تر ناکریت وه ک بۆ قه بر و شیخ و بت و جن و ههر شتیکی تر غه یری الله تعالى ،

جا ههر که سیک شتیک له سهر خوی پښوښت بکات له عبادته کان که بۆ غه یری الله تعالى ئه نجامی بدات ئه وه شیرکه شیرکی گه وره یه ،

بنچینه ی دووهم

[۳۴] ناسینی دینی ئیسلام به به لگه ،

ئیسلام بریتیه له : ته سلیم بون و ملکه چ بوون بۆ الله تعالى به وهی به تاک و ته نها بیپه رستی ، وه پابه نده بوون پښوښت به وهی گوږپه ل و ملکه چی فهرمانه کانی بیت ، وه خو به ریکردن له شیرکی و ئه وانه ی شهریک برپار ده دهن (بۆ الله تعالى) ،

❖ پوونکردنه وه ❖

ئیسلام له زمانه وانی دا بریتیه له ئارامی و ئاشیتی و ئه منی ،

وه له پروانگه ی دینه وه چه ندین ته فسیری بو کراوه ، جا شیخ یش ته فسیری بو کردوه وهک یه کییک له وان ،

جا گهر که سییک که دهیه ویئت موسلمان بیئت و دینی ئیسلام وهر بگریئت ئهوا پیویسته یه که م شت ته سلیم و ملکه چ و فرمان بهرداری الله تعالی بیئت که به تاک و ته نها بیپه رستی و شهریکی بو بریار نه دات ،

ههر بویه ش به لا اله الا الله که وشه ی ته وحیده دیته ناو دینی ئیسلامه وه ،

الله تعالی فهرموویه تی ﴿إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمَ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾⁵² واته: کاتییک پهروه ردگاری پی و ت: ملکه چ و فرمان بهردار به ، (ئه ویش خیرا) و ت: ته سلیمی پهروه ردگاری هه موو جیهان بووم (باوه ری پته وم پی هه یه) .

ته سلیم بوون و ملکه چ و بوون سیفه تی پیغه مبه ران و ئیماندرانه که هه مووکات ملکه چ و ته سلیم بو الله تعالی وه به تاک و ته نها ده پیه رستن به بی شهریک و هاوبه شی ،

وه ده بیئت موسلمان پابه ند بیئت به فرمان و دینی الله تعالی ، جه گهر فرمانی پیبکات به وهی کاریک ئه نجام بدات یان به وهی ریگری و قه ده غی لیبکات له کاریک ئهوا ده بیئت پابه ند بیئت به وهی الله تعالی داوای لی کردوه ،

الله تعالی فهرموویه تی ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا﴾⁵³ واته: کی هه یه ئاینی چاکتره په سه ندترو جوانتر بیئت له و که سه ی پرووی کردوته الله و خوی ته سلیمی ئه وزاته کردوه وه له کاتییکدا کارجوان و کار په سه نده و شوینی ئاینی ئیبراهیمی

[البقرة: ۱۳۱]

[النساء: ۱۲۵]

ملکه چ و فه رمانبه ردار که وتبیت، که الله ئیبراهیمی کردوته خوشه ویستی
خوی ریزداری کردوه.

وه به هه مان شیوه ده بیت له گه ل ئه وهی ته سلیمی الله تعالی بوه به وهی به تاک
و ته نها بیپه رستی، وه ته سلیم و پابه ندی فه رمانه کانی الله تعالی بوه، ده بیت
خوشی به ری بکات له کافران و موشیرکان،

ده بیت خوی له موشیرکه که به ری بکات و خوشی له وهش به ری بکات که
موشیرکه که دهی په رستی له غهیری الله تعالی به لام گهر که سه که به وه پازی
نه بوو که بیپه رستن وهک پیغه مبه ر عیسا و مه لائیکه ت و پیاوچاگان ئه و نابیت
خوی له وان به ری بکات، به لکو ده بیت خوی له وه به ربکات که پیغه مبه ران و
پیاوچاگان مه لائیکه به خوابزانی،

وه خو به ریکردن له شیرک و له ئه هلی شیرک له و طاغوتهی ده په رستی
سیفه تی پیغه مبه ران بوه (علیهم السلام) وهک پیغه مبه ر ئیبراهیم کاتیک به
قه ومه موشیرکه کهی خوی فه رموو ﴿إِنَّا بُرَاءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ﴾⁵⁴ واته:، ئیمه به رین له ئیوه و له و شتانهش که له جیاتی الله دهیپه رستن،

ئه مه بریتیه له مه به ستی موسلمان و مانای ئیسلام، که کاتیک که سیک
دهیه ویت ئیسلام وه رگریت و موسلمان بیت یان که سیک که خوی به
موسلمان ده زانی، ئه و ده بیت به م شیوهیه بیت و ئه م کارنه ئه نجام بدات،
که رنا ئیسلامه تیه کهی لی قبول ناکریت ئه گهر چی خوی بانگه شی بکات و نویت
و پوژوش بگریت،

[۳۵] ئیسلام سی پلهیه ئه وانیش،

⁵⁴ [الممتحنة: ۴]

متن

فَأَرْكَانُ الْإِسْلَامِ خَمْسَةٌ: شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامُ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ، وَصَوْمُ رَمَضَانَ، وَحَجُّ بَيْتِ اللَّهِ الْحَرَامِ. [36]
فَدَلِيلُ الشَّهَادَةِ: قَوْلُهُ تَعَالَى: (شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ) [آل عمران، 18]. [37]
وَمَعْنَاهَا: لَا مَعْبُودَ بِحَقِّ إِلَّا اللَّهُ، وَ(لَا إِلَهَ) نَافِيًا جَمِيعَ مَا يُعْبَدُ مِنْ دُونِ

یه که م : ئیسلام

دووهم : ئیمان

سییه م : ئیحسان

وهه ریه ک له م سیانه پایهی خوی ههیه ،

رونکردنه وه

هه ریه ک له م سی پلهیه چه نندین پایهی ههیه ، که ده بیئت که سی موسلمان
هه لسیئت به ئه نجامدانیان ،

جا ئیسلام پینج پایهی ههیه که ده بیئت ئه نجامی بدهیت ،

وه ئیمان شهش پایهی ههیه ،

وه ئیحسان یه ک پایهی ههیه ، إِنَّ شَاءَ اللَّهُ له دواتر باسی ده کهین ،

[36] پایه کانی ئیسلام پینج پایهن ،

یه که م : شایه تی دان به وهی لا اله الا الله محمد رسول الله ، (واته ، هیج
په رستراویک نیه که شایه نی په رستن بیئت به حقه تهنه الله تعالی نه بیئت وه
محمد نیردراوی الله تعالی یه)

دووهم : نوثر

سییه م : زهکات

چواره م : پوژو

پینجه م : حه ج

❖ روناکردنه وه ❖

ئیسلام له سه ر ئه م پینج پایه بنیات نراوه و راوه ستاوه ، وه ئیسلام ته نها بریتی نیه له م پینج شته ، به لکوو ئه مانه ته نها پایه کانی ئیسلامن ،

کاتیکی که سیکی دهیه ویت موسلمان بیت و ئیسلام وه بگریت ئه وا ده بیت یه که م جار دوو شایه که بینیت که به هویه وه دیته ناو دینی ئیسلام ، وه گهر که سیکی شایه تی نه هینابوو هه رچه ند نویت بکات و پوژو بگریت ئه وا لی قبول ناکریت ،

به لکو ده بیت سه ره تا شایه تومانی بینیت که شایه تومانی هینا ئه وکات ده بیت به موسلمان و ئه وانی تری له سه ر واجب ده بیت ،

وه ئیسلام چه ندین شتی تر داوا دهکات له خاوه نه که ی ، وه ک جهاد کردن له پیناو الله تعالی و باش بوون له گه ل دایک و باوک و سیله ی رحم و غهیری ئه ویش ، به لام ئه م پینج دانه یه ته نها پایه کانه ، وه اِنْ شَاءَ الله له کاتی خوئی باسیان ده که یین به به لگه وه له دواتر ،

[۳۷] به لگه له سه ر شایه تی دان ، الله تعالی فه رموویه تی : الله شایه تی

ئه دات (واته رای ده گه یه نییت و به به لگه ده ی چه سپینیت) که به راستی هیچ په رستراویک نی یه ئه و نه بئ وه فریشته کانیش شایه تی ئه دهن (واته ئیقرار ئه که ن) وه خاوه ن زانسته کانیش شایه تی ئه دهن (واته باوه ری چه سپاویان

متن

اللَّهُ، (إِلَّا اللَّهُ) مُثَبِّتًا الْعِبَادَةَ لِلَّهِ وَخَدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ فِي عِبَادَتِهِ، كَمَا أَنَّهُ لَيْسَ لَهُ شَرِيكَ فِي مُلْكِهِ. [38] وَتَفْسِيرُهَا: الَّذِي يُوضِّحُهَا قَوْلُهُ تَعَالَى: (وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ - إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ - وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقْبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ) [الزخرف: 26 - 28]. [39] وَقَوْلُهُ تَعَالَى: (قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى

هه‌یه)، (الله) هه‌میشه دادپه‌روه‌ری راگرتووه هیچ په‌رستراویکی به‌راستی نی یه ته‌نیا الله نه‌بی که بالاده‌ستی کاربه‌جی یه.

پوونکردنه وه

الله تعالی شایه‌تی داوه ، به‌و مانایه‌ی به‌یانی کردوه و هه‌والی له‌به‌ره‌یه‌وه داوه که هیچ په‌رستراویک نیه شایه‌نی په‌رستن بی‌ت به‌حَق ته‌نیا الله تعالی نه‌بی‌ت ، وه هه‌روها مه‌لا ئیکه‌ته‌کانیش هه‌موویان ئه‌و شایه‌تیه ده‌ده‌ن که شاره‌زاترین دورستکرون له‌بارهی الله تعالی هه‌و و لئی نزیکن ،

وه دواى ئه‌وان خاوه‌ن زانسته‌کان و زانایان جا ئه‌وانیش دوو جوړن ،

یه‌که‌م : ئه‌و زانایانه‌ی که خاوه‌ن زانستی شه‌رعین

دووهم : ئه‌و زانایانه‌ی که خاوه‌ن زانستی دونیاین وه‌ک پزیشکی و کشت و کال و کیمیا و ئه‌ستیره‌ناسی و جوړه‌کانی تر ،

جا له‌م ئایه‌ته مه‌به‌ست له‌زانایانی خاوه‌ن زانستی شه‌رعییه ،

[38] وه مانای (لااله الاالله) بریتیه له‌وه‌ی که هیچ په‌رستراویک شایه‌نی په‌رستن نیه به‌حَق ته‌نیا الله تعالی نه‌بی‌ت ، (لااله) واته په‌تکرده‌وه‌ی هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌غه‌یری الله تعالی ده‌په‌رسترن ، (الاالله) واته دان بنی به‌وه‌ی که ته‌نیا الله تعالی شایه‌نی په‌رستنه و تاک و ته‌نهایه و شه‌ریک و هاوبه‌شی بو نیه

له عیبادت بۆکردن ، وهک چۆن شه‌ریک و هاوبه‌شی بۆ نیه له موڵک و هیژ و ده‌سلاتی ،

❖ پوونکردنه وه ❖

ئهم وشه‌یه زۆر گه‌وره‌یه ، وه قورستین شته که موسلمان ده‌بیّت رای بگریّت و ده‌ستی پێوه بگریّت و ده‌مه‌زراو بیّت له‌سه‌ری وه له‌چاوه‌کانی خوی زیاتر بیپاریزیّت ،

ئهم وشه به‌پێژه‌یه که م وشه‌ی هه‌موو پیغه‌مبه‌ران بوه که بانگه‌وازی خه‌لکیان کردوه بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌نجامی بده‌ن و کاری پێ بکه‌ن و ئیمانی پێ به‌یّن ، وه هه‌لی نه‌وه‌شی‌نه‌وه ،

الله تعالی فه‌رموویه‌تی ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾⁵⁵ واته : ئیمه پێش تۆ هیچ پیغه‌مبه‌ری‌کمان په‌وانه نه‌کردوه ، که وه‌حیمان بۆ نه‌نارد بیّت به‌وه‌ی که : بیگومان هیچ په‌رسترویک نیه جگه له من و ده‌بیّت هه‌ر من بپه‌رستن.

وه هه‌ر ئه‌و وشه به‌پێژه‌یه که به‌هۆیه‌وه خه‌لکی بۆته دوو به‌ره‌ی جیاوازه‌وه‌یش به‌ره‌ی ئیمان و به‌ره‌ی کوفر ، جا ئه‌وه‌ی ئهم وشه پاکه به‌پاکی رابگریّت ئه‌وه به‌ره‌ی ئیمانه ، وه ئه‌وه‌ی به‌پاکی رای نه‌گریّت و گوپی پێنه‌دات ئه‌وا به‌ره‌ی کوفره ،

الله تعالی فه‌رموویه‌تی ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ﴾⁵⁶ واته : سویند به‌الله بیگومان ئیمه له‌ناو

⁵⁵ [الأنبياء: ٢٥]

⁵⁶ [النحل: ٣٦]

هه ر گهل و نه ته وهیه کدا پیغه مبه ریگمان ره وانه کردوو وه پیمان راگه یاندوو ه که پیمان بلیت: ته نها الله بیه رستن، خوتان دووره پهریز بگرن له هه موو پهرستراویکی تر، جا هه بوو له و خه لکه (که بیرو هوش و ژیری خوی خسته کارو به شوین راستیدا ده گه را) الله یش هیدایه تی دهدا، هه شیان بوو خوی شایسته ی گومرایی ده کردو به سه ریدا ده چه سپا، که وابوو بگه رین به سه ر زه ویداو سه رنج بدهن، بزنان چۆن بوو سه ره نجامی نه و که سانه ی پروایان به به رنامه ی ئیمه نه بوو.

وه به هوی نه م وشه یه وه مروف جیگا و شوینی بو دا دهنریت له قیامهت ، جا گه ر ئیمانی به و وشه یه هیئا و به پاکی رایگرت و کاری پیکرد نه وه ده چیته به هه شته وه ، وه گه ر کاری پینه کردن و شه ریکی بو الله تعالی برپار دا نه وه ده چیته دۆزه خه وه ،

وه ک پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی ﴿مَنْ لَقِيَ اللَّهَ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَمَنْ لَقِيَهِ يُشْرِكُ بِهِ دَخَلَ النَّارَ﴾⁵⁷ واته: هه ر که سییک (له رۆژی قیامهت) بگات به دیداری الله تعالی ، وه شه ریک و هاوبه شی بو برپار نه دابوو نه وه ده چیته به هه شته وه ، وه هه ر که سییک بگات به دیداری الله تعالی ، وه شه ریکی بو برپار دابییت نه وه ده چیته دۆزه خه وه ،

وه به هه بوونی نه م وشه یه خوین و مالی خاوه نکه ی پاریزراو ده بییت ، وه به نه بوونی نه م وشه یه خوین و مالی خاوه نه که ی بو موسلمانان حه لال ده بییت،

وه ک پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی ﴿أَمَرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ،

⁵⁷ [رواه المسلم/برقم ۹۳]

عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ، وَحِسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ»⁵⁸ واته: فه رمان پیکراوه که کوژتاری خه لکی بکه م هه تا ئه وکاته ی شایه تی ده دهن که هیچ په رستراویک نیه شایه نی په رستن بیّت ته نها الله تعالی نه بیّت ، وه محمد پیغه مبه ر و نیدراوی الله تعالی یه ، وه نویژ بکه ن و زه کات بده ن ، جا گهر ئه وکارانه یان کرد ، ئه و خوین مائیان پاریزراو ده بیّت لیم (که خوینیان برپژم یان ده ست بگرم به سهر ماله که یان دا)، ته نها به حه ق و مافی ئیسلام نه بیّت ، وه حساب و لیپرسینه وه یان له سهر الله تعالی یه.

جا پیغه مبه ر ﷺ له سه ره تا دا فه رمووی فه رمانم پیکراوه کوژتاریان بکه م هه تا ئه و چه ند کاره ده که ن ، جا که کردیان ئه و ئه وکات ناتوانم بیان کوژم ، بویه ئه م وه شه یه خوین و مائی ئه و که سه پاریزراو ده کات که موسلمان بووه و لاله الا الله که ی ته و اووه ، وه چه نندین ریز و گه وره یی و مافی هه یه وه چه نندین شتی تری پیوه به ستر اووه ته وه ،

جا لاله الا الله دوو روکنی هه یه ئه وانیش (النفي) واته ره تکرده وه ، وه (الإثبات) واته دان پیدانان ، جا ئه ویش به م شیوه یه یه

یه که م : (النفي) بریتیه له م به شه ی (لاله) که هه رچی په رستراویک هه یه له غه یری الله تعالی ئه و ئه م به شه ره تی ده کاته وه که به په رستراوی بزانیّت و عیباده تی بو بکات ،

دووهم : (الإثبات) بریتیه له م به شه ی (الا الله) که ئه وه ده چه سپینی که ته نها الله تعالی شایه نی په رستنه و هه ر ئه و شایسته یه عیباده تی بو بکریّت به تاک و ته نها ،

⁵⁸ [رواه البخاری والمسلم]

جا گهر که سییک ئه م وشه یه ی وت پاشان ئه م وه شه یه ی له قسه و دل و کردرای پاک رانه گرت و ئه نجامی نه دا ئه والی قبول نه کاریت ،

بۆ نمونه که سییک ده لیت لاله الا الله له گه ل ئه وشدا که سیکی خوش ده ویت به ئه ندازه ی الله تعالی یان له و زیاتر خوشی ده ویت ، جا ئه و که سه لاله الا الله یه که ی ل قبول ناکریت ، چونکه نه فی په رستراوه کانی تری نه کردوه ، چونکه هه ر که سییک به و شیوه که سیکی خوش بویت له الله زیاتر بیت ، ئه وا کردویه تی به شه ریکی الله ، بۆیه به شی ره تکردنه وه که ی ئه نجام نه داوه چونکه له خوش ویستن شه ریکی بۆ الله تعالی ئه نجام داوه و که سیکی تری له و زیاتر خوش ویستوه ، به لکوو ده بیت الله تعالی له هه موو شتییک زیاتر خوش بویت ، وه که سی خوش نه ویت به و ئه ندازه یه ،

یان که سییک به زمان ده لیت لاله الا الله پاشان هاوار له قه بر ده کات و داوای سود پیگه یاندن و زیان ل لابر دنی ل ده کات ، ئه وه ئه وکه سه به شی النفی و الإثبات که ی ته و او نیه چونکه پیچه وانه ی لاله الا الله ده کات که ده بیت به و شیوه بیت که هیچ په رسراویک به حه ق نه زانیت بۆ په رستن ته نها الله تعالی نه بیت ، جا گهر غه یری الله تعالی په رست ئه وه النفی و الإثبات له که ی هه لده وشیته وه ،

به لگه ش بۆ ئه م النفی و الإثبات له وه ته ی الله تعالی یه که فه رموویه تی ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾⁵⁹ واته: ئه و بیستن و ببینی نه ش به هو ی ئه وه یه چونکه به راستی الله خو ی حه ق و راسته ، ئه وانه ش که ئه وان هاناو هاواری بۆ ده بن له جیات ی ئه و

59 [الحج: ٦٢]

هه ر ئه وه خوی باتال و ناحه قیه. بیگومان ئه و الله یه بلندو بهرزو مهزن و گه وره یه.

وه الله تعالی له باسی پیغه مبه ر نوح که به قه و مه که ی خوی فه رموو ﴿يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾⁶⁰ واته: ئه ی گهل و هوژم ئیوه هه ر الله بپه رستن، چونکه جگه له و زاته خواجه کی ترتان نیه، به راستی من ده ترسم له روژیکه گه وره دا تووشی به لاو سزایه کی زور سهخت بین.

جا ئه م دوو به شه ﴿مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ﴾ له گهل ﴿مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ ئه وه بریتیه له ره تکردنه وهی هه موو په رستراویک له غه یری الله تعالی، وه ئه و دوو به شه ی ﴿بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ﴾ له گهل ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ ئه مه ش بریتیه له دان نان و چه سپادنی شایسته یه تی الله تعالی بو ئه وهی بپه رستریت به تاک و ته نها،

جا ئه م لاله الا الله چه ند مه رجیکه هه یه ئه وانیش هه ندیک له زانایان ده لێن چه وته و هندیکی ده لێن هه شته، وه ئه و مه رجانه ش بریتین له

یه که م: هه بوونی زانست به مانا و پروکن و مه رجه کانی لاله الا الله

دووهم: به راست زانیی ئه م وشه یه که هیچ په رستراویک نیه شایه نی په رستن بیّت ته نها الله تعالی نه بیّت،

سییه م: دلینابوون له سه ر ئه وهی که هیچ په رستراویک نیه شایه نی په رستن بیّت ته نها الله تعالی نه بیّت،

⁶⁰ [الأعراف: ۵۹]

چوارهم : ئەو وشەیه ت خوښ بویت و دلت پئی خوښ بیّت ،

پینجهم : ته سلیم بیت بو ئەوه وشەیه و ملکه چ بیت بوئی ، (واتا ئەنجامی بدهیت وهک خوئی به پاکی رای بگریت و ئەنجامی بدهی)

شه شهم : قبولت بیت که له سه ره ئەو وشەیه برۆیت و پئی رازیبیت ،

حه وته م : بهردهوام بیت له سه ری و دهستی لی بهرنه دهیت و پشت گوئی نه خهیت و وازی لینه هیئت ،

هه شته م : بیباور بیت به هه موو ئەوهی له غهیری الله تعالی ده په رستریّت ،
 ئەم مه رجەه ی هه شته م خوئی له مانای لاله الا الله دا هه یه به لام چونکه
 له فه رمووده ی صحیح پیغه مبه ر ﷺ باسی کردوه به جیا ، بویه وهک مه رج
 باسده کریّت ،

وهک پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی ﴿مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَكَفَرَ بِمَا يُعْبَدُ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ﴾⁶¹ واته : هه ر که سیک بلیت لاله الا الله وه بیباور بیت به وهی له غهیری الله
 تعالی ده په رستریّت .

جا بویه لیږه وهک مه رج ده رده که ویت ، جا ئەوه که سه ی که دهیه ویت لاله الا
 الله یکه ی لی قبول بکریّت ده بیّت هه موو ئەم مه رجانه ی له خوئی به ییئته دی و
 ره چاویان بکات ، وه هه ری که یکه له م مه رجانه به لگه هه یه له سه ری له قورئان
 و فه رمووده ی پیغه مبه ر ﷺ ،

[39] وه ئەو ته فسیره ی که (النفي و الإثبات ی لاله الا الله) رون ده کاته وه
 بریتیه له و وتهیه ی الله تعالی که فه رموویه تی : وه کاتی ئیبراهیم به باوکی و
 که له که ی وت بیگومان من به ریم له وهی ئیوه ده په رستن – جگه له و زاته ی که

⁶¹ [راوه المسلم]

متن

كَلِمَةٍ سِوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ) [آل عمران: 64] [40] وَدَلِيلُ شَهَادَةِ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ: قَوْلُهُ تَعَالَى: (لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ) [التوبة: 128]. [41].....

دروستی کردووم چونکه هەر ئه‌ویش پێنموونیم ده‌کات. -ئه‌و (یه‌کتا په‌رستی یه‌) ی له‌ناو نه‌وه‌کانیدا به‌جێ هیشت تا بگه‌رێته‌وه‌ سه‌ری.

پروونکردنه‌وه

جاکاتیکی پێغه‌مبه‌ر ابراهیم (علیه السلام) به‌ باوکی و قه‌ومه‌که‌ی خۆی فه‌رموو: ﴿إِنِّي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ﴾ ئه‌وه‌ بێباوه‌ر بوون و ره‌تکردنه‌وه‌ی هه‌موو په‌رستراویکه‌، وه‌ ئه‌وه‌ش نه‌فی کردنه‌،

وه‌ فه‌رمووی: ﴿إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَمِيعٌ﴾ دوا‌ی ئه‌وه‌ی خۆی به‌ ریکرد له‌ هه‌موو ئه‌وشتانه‌ی که‌ قه‌ومه‌که‌ی و باوکی ده‌یان په‌رستن ، دوا‌ی ئه‌وه‌ فه‌رمووی ته‌نها ئه‌و زاته‌ نه‌بیته‌ که‌ درووستی کردووم ، که‌ مه‌به‌ستی الله‌ تعالی‌ یه‌ ، جا سه‌ره‌تا هه‌موو په‌رستراویکی نه‌فی کرد پاشان دانی نا به‌وه‌ی که‌ ته‌نها الله‌ تعالی‌ شایسته‌ی په‌رستنه‌ ، وه‌ ئه‌مه‌ش بریتیه‌ له‌ النفي و الإثبات ،

وه‌ پاشان الله‌ تعالی‌ فه‌رموویه‌تی: ﴿وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ﴾ جا پێغه‌مبه‌ر ابراهیم (علیه السلام) بانگه‌شه‌ی بۆ ئه‌و وشه‌یه‌ ده‌کرد که‌ لااله‌ الاالله‌ و له‌ناو کوپه‌کانی و نه‌وه‌کانی و خه‌لکی بلاوی کرده‌وه‌ ،

﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ به‌لکو تا خه‌لکی موشریک قبولی بکات و بگه‌رێته‌وه‌ سه‌ری و ده‌ستی پێوه‌ بگرێ و له‌سه‌ری بژی ،

[٤٠] وه بهه مان شیوه ئه و وتهیه ی الله تعالی که فهرمویه تی : ئه ی موحه ممه د(صلی الله علیه وسلم) بلی: ئه ی خاوه ن نامه کان وهرن بو لای وتهیه کی راست (یه کسان) له نیوان ئیمه و ئیوه دا، که جگه له الله نه په رستین وه هیچ شتیک نه کهین به هاوبه شی وه هیندیکمان به په روه ردگار دانه نیین ئینجا ئه گهر پشتیان هه لکرد ئیوه ش بلی: ئیوه شاهید بن که ئیمه فهرمانبه رانی الله ین.

❖ رونه کردنه وه ❖

﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ﴾ الله تعالی فهرمان به پیغه مبه ر ﷺ ده کات که به ئه هلی کتاب بلیت ئه ی خاوه ن کتیه کان وهرن بو وشه ییک که له نیوان ئیمه و ئیوه دا یه کسانه ئه ویش ئه وهیه که ﴿أَلَا نَعْبُدُ إِلَّا اللَّهَ﴾ هیچ شتیک نه په رستین نه دار نه به رد نه قه بر نه مانگ نه خور نه ئه ستیره نه شه یتان نه مانگا و مشک و طاغوت نه پیاوچاکان نه پیغه مبه ران نه مه لائیکه ت، ته نها الله تعالی نه بیّت ،

جا ئه و به شه ی که ده فهرموویت ﴿أَلَا نَعْبُدُ﴾ هاوشیوه ی لاله ه ره تکرده وهی هه موو په رستراوه کانی تیدایه ،

وه ئه م به شه ی ﴿إِلَّا اللَّهَ﴾ هاوشیوه ی الا الله دان پیدانی تی تیدایه بو الله تعالی به وهی که ته نها ئه و بپه رستین ،

وه له م به شه ﴿وَلَا نُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا﴾ دووباره ره تکرده وهی شیرکی تیدایه که نابیت شه ریک بو الله بریار بدریت چونکه جوله که ده یان وت عوزه ر کوری الله یه ، وه گاوه کان ده یات وت عیسا کوری الله یه جالیره داویان لیده کریت که نه فی ئه و شیرکانه ش بکه ن و وازی لیپینن و ئه نجامی نه دهن ،

﴿وَلَا يَتَّخِذْ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وه نابیٔ که س بکه ن به ارباب ، ارباب جمع ی رب له ، واته به پٚوبه ر و به خٚوکه ر ، جا جوله که و گاور که سانیکیان به به پٚوبه ری خویان داده نا و حه لال و حه رامیان له ارباب له کانیان وهر ده گرت له غه یری الله تعالی ، وه ک الله تعالی باسی ده کات و ده فه رمویٔ ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِئُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ - اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾⁶² واته: جووله که کان وتیان عوزیر کوری الله یه و گاووره کانیش وتیان مه سیح کوری الله یه نه وه وته ی نه وانه به دهمی خویان ده لیٚن وه ک وته ی نه وانه ده لیٚنه وه که پٚیشتر بیٚ پروا بوون الله له ناویان به ریٚ چوٚن دروٚ ده که ن و له هه ق و راستی لاده ده ن. زاناو عابیده کانیان کردووه به په روه ردگار له جیاتی الله هه روه ها مه سیحی کوری مه ری ه میش (یان کردووه به الله) له کاتی که دا فه رمانیان پٚ نه دراوه بیٚ جگه له وهی که یه ک الله بیٚ رستن که هیچ په رستراویٚک نی یه بیٚ جگه له نه و پاک و بیٚ گه ردی بوٚ نه و (الله) له وهی ده یکه نه هاوبه شی.

بوٚیه الله تعالی به پٚیغه مبه ره که ی ﷺ ده فه رمویٔ که به جوله که و گاور بلیٔ که که س نه که ن به رب ی خویان له غه یری الله تعالی ،

جا له کوٚتای نایه ته که الله تعالی ده فه رمویٔ ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ جا گه ر جوله که و گاور پشٚتیان کرد له داواکاریه که ت و بانگ کردنه که ت و به دم بانگ کردنه که ت نه هاتن و قبولیان نه کرد ، نه وه پٚییان بلیٚ نیوه شاهید بن که من موسلمانم به وهی که هیچ شٚتیٚک ناپه رستم ته نها الله

[التوبه: ۳۰-۳۱]

نه بیټ وه هیچ شتیك ناکه م به شه ریکی و که س ناکه م به چه لال که ر و چه رام
که ری خو م ته نها الله تعالی نه بیټ ،

[٤١] به لگه ش له سهر شایه تی دان به محمد ﷺ ، وتهی الله تعالی یه
وهک فهرموویه تی : به راستی بو تان هاتووو پیغه مبه ریک له خو تان قورس و
گرانه به لایه وه ناره حه تی و ناخوشی ئیوه زور سووره له سهر (باوهر هینان) تان
بو پرواداران دلسوز و مپه ربه بانه.

پوونکردنه وه

شایه تی دان به پیغه مبه ر ﷺ له گه ل شایه تی دان به تاک و ته نها یی الله تعالی
به یه که ون و جیانابنه وه ، هه رکه سیك شایه تی بدات به الله تعالی به لام شایه تی
نه دات به پیغه مبه ر ﷺ ئه وه شایه تیه که ی قبول ناکریت و ره تده کریته وه ،
وه هه روها هه رکه سیك شایه تی به پیغه مبه ر ﷺ بدات به لام شایه تی به تاک و
ته نها یی الله تعالی نه دات ئه وه ش به هه مان شیوه رهت ده کریته وه قبول ناکریت
، چونکه هه ر دوو شایه تیه که به یکه وهن و جیانه کراونه ته وه ،

جا شایه تی دان به تاک و ته نها یی الله تعالی ئه وه یه به تاک و ته نها بیپه رستیت و
شه ریکی بو برپار نه ده یت ، وه شایه تی دا به پیغه مبه ر ﷺ ئه وه یه که شوینی
بکه ویت و چاوی لیبکه ی ،

وه ئه م ئایه ته ی شیخ که (رحمه الله) هیناویه تی به لگه یه له سهر ئه وه ی که
محمد ﷺ نیردراو و پیغه مبه ری الله تعالی یه و له لایان ئه وه وه نیردراو بو
خه لکی به گشتی وهک الله تعالی فهرموویه تی ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ
بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾⁶³ واته : ئیمه تو مان ره وانه

⁶³ [سبأ: ٢٨]

نه کردوو، مه گهر بۆ ئەو نه بێ که بۆ هه موو خه لکی بیهته مژده دهرو ترسینه. «وه فه رموویه تی ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾⁶⁴ واته : وه (ئهی موحه ممه د(صلی الله علیه وسلم)) تۆمان ته نها بۆ ئەو نه اردوو که ره حمهت بیت بۆ جیهانیان.

وه به لگه ش له سه ر ئەو هی محمد ﷺ نێردراوی الله تعالی یه ، وته ی الله تعالی وه ک فه رموویه تی ﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ﴾⁶⁵ واته : ئهی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) کاتیک ناپاک و دوو پرووه کان دین بۆ لات و ده لێن: ئیمه شایه تی ده ده ی که تۆ پیغه مبه ری الله یت!! له حالیکدا که الله خو ی چاک ده زانی ت که تۆ پیغه مبه ر و فرستاده ی ئەو یت، له هه مان کاتدا الله شایه تی ده دا که ئەو ناپاک و دوو پرووه نه درۆزن.

وه فه رموویه تی ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾⁶⁶ واته : محمد وه نه بی باوکی ه یچ که س له پیاوانتان بێت به لکو پیغه مبه ری خوا یه و دوا هه مینی پیغه مبه رانه ، هه میشه و به رده و امیش خوا به هه موو شتیک زانیه ،

وه فه رموویه تی ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِ الرُّسُلُ﴾⁶⁷ واته : (محمد (صلی الله علیه وسلم) ته نها پیغه مبه ریک نه بووه وه فات بکات، بێگومان پیغه مبه رانی پێش ئەمیش (وه فاتیان کردوو)،

[الأنبیاء: ۱۰۷]

[المنافقون: ۱]

[الأحزاب: ۴۰]

[آل عمران: ۱۴۴]

هه موو ئه مانه به لگه ی ئاشکران که محمد ﷺ پیغه مبه ر و نیردراوی الله تعالی یه ، وه ئه و به لگه ی که شیخ رحمه الله هیئاویه تی که الله تعالی دهفه رمویت ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ﴾ به دلینیاوه پیغه مبه ریکمان بۆتان ناردوه له خۆتان ،

جا ئه و به شه ی ﴿مِنْ أَنْفُسِكُمْ﴾ دوو مانا له خوی ده گریت ،

یه که م : مانای ئه وه ی که ئه و پیغه مبه ره ی ناردومانه بۆتان له ره گه زی خۆتانه و مرۆقه نه ک مه لائیکه ت یان جن بیّت به لکو مرۆقه ،

دووه م : مانای ئه وه ی که ئه و پیغه مبه ره ی ناردومانه له خزم و که سی خۆتانه و مام و خال و خزمی خۆتانه ، نه ک بیگانه بیّت و نه ناسراو بیّت ،

﴿عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ﴾ ئه و پیغه مبه ره زۆر بیّتاچه ت و نارچه حه ت ده بیّت له وه ی دیته سه ر رینگای ئیوه و به هوی کاره خراپه کانی ئیوه زۆر نارچه حه ت و بیّتاچه ت ده بیّت ،

﴿حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ﴾ وه هه روها زۆر سور و پیداگری ده کات و به رده وام له هه ولدانه تاوه ک و ئیمان به یین و ئیسلام قبول بکه ن ،

﴿بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ وه بۆ ئیماندارن و موسلمانان زۆر به روحم و به سۆزه وه زۆر دلنه رم و باشه له گه لیان و هاوکاریان ده کات ،

به لام له سه ر کافران و توند و تیژ بووه ، نه ک وه ک که سانیک که به ناوه ی باشی و دلنه رمی پیغه مبه ر ﷺ ده سیتان خستۆته ناو دهستی کافران پشتوانیان ده که ن ، به لکو پیغه مبه ر ﷺ ته نه له گه ل ئیمانداران به روحم بوه به لام توند بوه له سه ر کافران و ته نازولی له دین نه کردوه بۆ کافران ، وه ک الله تعالی فه رم ————— وویه تی ﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ

متن

وَمَعْنَى شَهَادَةِ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ: [42]
 طَاعَتُهُ فِيمَا أَمَرَ، [43] وَتَصْدِيقُهُ فِيمَا أَخْبَرَ، [44] وَاجْتِنَابُ مَا نَهَى عَنْهُ
 وَزَجَرَ، [45] وَلَا يُعْبَدُ اللَّهُ إِلَّا بِمَا شَرَعَ. [46].....

بَيْنَهُمْ⁶⁸ واته : محمد (صلی الله علیه وسلم) رهوانه کراوی الله یه، نهوانه ش
 که له خزمه تیدان و شوینی که وتوون توند و تیژن به رامبه ر بی باوه ران و
 به به زهی و میهره بانن له نیوان خویندا،

ئه مه سیفه تی پیغه مبه ره ﷺ که له سه ر کافران تونده بوه ، به لام بیتاقت
 ده بوو به شیرک و سه ریچییه کانیا ، وه زور هه ولی ددها تاوه کو ئیمان بین
 ، به لام ئه م بیتاقت بوون و سور بونه له سه ر ئیمان هینان هه رگیز نه بوته هوی
 ته نازولکردن له دین بو موشیرکان و کافران ،

وه ک کاتییک که موشیرکان داویان لیگرد ریکه وتنیان له گه ل بکات که سالییک
 پیغه مبه ر ﷺ بته کان بپه رستی و سالییک موشیرکان الله بپه رستن ، ئه وه الله
 تعالی قبولی نه کرد و په تی کرده وه ، الله تعالی فه رمانی به پیغه مبه ر ﷺ کرد که
 بلیت ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ - لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ - وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ -
 وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ - وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ - لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ﴾⁶⁹ واته
 : بلی: ئه ی بی پروایینه. - من ئه و (بتان) ه ناپه رستم که ئیوه ده ی په رستن. -
 وه ئیوه ش ئه و (الله یه) ناپه رستن که من ده ی په رستم. - وه من ئه و الله

[الفتح: ۲۹] 68

[الکافرون: ۱-۶] 69

په رستی یه ناکه م که ئیوه دهیکه ن. – وه ئیوه ش ئه و الله په رستی یه ناکه ن که من دهیکه م. – ئایینی خۆتان بۆ خۆتان و ئایینی خۆم بۆ خۆم.

[42] مانای شایه تی به وهی محمد پیغه مبه ری ﷺ تعالی یه ،

پوونکردنه وه

مانای شایه تی (اشهد ان محمد رسول الله) واته شایه تی دهده م که به دنیایه وه محمد نێردراوی الله تعالی و کراوه به پیغه مبه ر له لایان الله تعالی وه ،

شایه تی دان ده بیّت به سی شت بیّت ، ئه ویش به

یه که م : به دل و بیرو باوه ر ،

دووه م : به زمان و ده برپینی به زمان ،

سییه م : به کردار ،

ده بیّت به هه رسی له م شیوه یه دانی پیدابنییت و به راستی بزانیّت ، وه گه ر هاتوو یه کیکان به بی ئه وهی تر بیّت ئه و قبول کراو نابیّت و به شایه تی دانیکی نو قستان حساب ده کریته وه و ږهت ده کریته وه ،

جاگه ر به دل باوړی پښ بیّت به لام به زمان ده ری نه بریّت ئه و هه وشیوه ی موشریکه کانی قوره یش له که له دله وه ده یان زانی ئه وه نێردراوی الله تعالی یه به لام ته عسوب و ده مارگری و قه و مایه تی ببوه هوی ئه وهی ئیمان نه هیّن و کوفر بکه ن دژایه تی پیغه مبه ر ﷺ بکه ن ، وه ک الله تعالی فه رموویه تی ﴿قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزَنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ﴾⁷⁰ واته : به راستی چاک ده زانیّن که گو فتاری نادرستی الله نه ناسان

⁷⁰ [الأنعام: ٣٣]

غهم و په ژارهت بو پيش دههينيت، چونكه به راستي نه وانه وهنه بيت تو به دروزن بزائن، به لكو سته مكاران هر دانناين و ئينكارى ثايهت و فه رمانه كانى الله ده كه ن.

ديقهت بده موشريكان له دله وه باورپان پيغه مبه ر ﷺ ههيه به لام له بهر عينا دى و بته كانيان باوه رى ته واوى پينا هين ،

وه گهر به دل باورى پينه بوو به لام به زمان واخوى نيشان ددها كه ئيمانى پينه اووه ، نه وه وهك مونافقيه كانه كه به زمان ده لين ئيمانمان هيناوه و شايه تى ددهين كه تو پيغه مبه ريت ، به لام له راستى دا درو ده كه ن له گه ل پيغه مبه ر ﷺ و موسلمانان و باوه رپان به پيغه مبه رايه تى پيغه مبه ر ﷺ نيه ، وهك الله تعالى فه رموويه تى ﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ﴾⁷¹ واته : نهى پيغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) كاتيك ناپاك و دوورپوه كان دين بو لات و ده لين: ئيمه شايه تى ددهين كه تو پيغه مبه رى الله يت!! له حاليكدا كه الله خوى چاك ده زانيت كه تو پيغه مبه ر و فرستادهى نه ويت، له هه مان كاتدا، الله شايه تى ددها كه نه و ناپاك و دوورپوه انه دروزن.

نه مه دروى مونافقه كانه كه ده كه ين ، وه يه كيكه له كوفرى نيفاق كه مونافقيه كان به هويه وه كافر بوون و له كافران حساب ده كران ،

جا نه م دروى مونافيقانه بو نه وه بوو تا سه لامهت بن له ده ستى موسلمانان خويان بپاري زن له وهى بكورين و شه رپان له دژبكرت ، وه تاوه كو ده ست كه وت و غه نيمهت به ده ست بين له جهاد و شه رپه كان ، وهك الله تعالى فه رموويه تى ﴿اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا

⁷¹ [المنافقون: ١]

يَعْمَلُونَ ﴿٧٢﴾ واته :ئهوانه سویندی درۆیان کردوو به قه لغانی خویان و بهو هویه وه به ره بهستی خه لکیان کردوو له رپبازی الله ، به راستی ئه وهی ئه وان دهیانکرد، کاریکی زۆر ناپه سه ندو نابه جی بوو.

بویه ده بیئت به دل و به زمان پیغه مبه رایه تی پیغه مبه ر ﷺ به راست بزانی و دانی پیدابنییت ، وه ده بیئت به لاشه شوینی بکه ویت و سه ری بখেیت و پارێزگاری لیبکه ی ، نه ک وه ک موشریکان که ته نها به دل بوو ، وه نه ک وه ک و مونا فقه کان به زمان شایه تی بدهیت و له دل وه بپروات پئی نه بیئت ،

[43] مه رچی یه که م : گوپرایه لکردنی له وهی فه رمانی پیده کات ،

❖ روونکردنه وه ❖

وه گوپرایه لی کردنی پیغه مبه ر ﷺ مه رچی قبول بوونی شایه تی دانه به (محمد رسول الله)

الله تعالی فه رموویه تی ﴿ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴾ ﴿٧٣﴾ واته : وه نوپژ به جی بین و زه کات بدهن و گوپرایه لی پیغه مبه ر بکه ن تا الله تعالی ره حمتان پئ بکات.

الله تعالی گوپرایه لی پیغه مبه ره که ی ﷺ هیناوته ئاستی گوپرایه لی خوی ، وه ئه مه ش گه وره یی گر نیگی گوپرایه لی بوونی پیغه مبه ر ﷺ ده رده خات ، وه ک الله تعالی فه رموویه تی ﴿ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴾ ﴿٧٤﴾ واته : گوپرایه لی الله تعالی و گوپرایه لی پیغه مبه ر بکه ن

⁷² [المنافقون: ٢]

⁷³ [النور: ٥٦]

⁷⁴ [التغابن: ١٢]

ئهوسا ئه گهر پشتان تێ کرد جا ئه وهی له سه ره پێغه مبه ری ئیمه یه هه ره
گه یاندنی پروون و ئاشکرای ئایینه.

وه فه رموویه تی ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا
أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾⁷⁵ واته : (ئه ی ئیمانداران) گوێپرایه ئی الله تعالی
بن، گوێپرایه ئی پێغه مبه ریش بن و وریابن و ئاگادار بن (نه که ن سه رپێچی له
فه رمان و رێنموویه کانیا ن بکه ن) جا ئه گهر پشت هه لکه ن و یاخی ببن ئه وه
بزانن به راستی کاری پێغه مبه ری ئیمه ته نها راگه یاندنی ئاشکرا و پروونی
په یامه که یه.

وه الله تعالی گوێپرایه ئی پێغه مبه ره که ی ﷺ کردۆته مه رجی ئیمان ، وه که
فه رموویه تی ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾⁷⁶ واته : ئه ی
موحه ممه د(ﷺ) پرسیا رت ئی ده که ن سه باره ت به ده سته که وته کان(ی جه نگی
به در) تۆش بلێ: ئه وه ده سته که وته نه هه ره بۆ الله تعالی و پێغه مبه رن(ﷺ) که واته
خۆتان بپاریزن و له الله بترسن وه په یوه ندی نیوان خۆتان چاک بکه نه وه و
گوێپرایه ئی الله تعالی و پێغه مبه ره که ی بن ئه گهر ئیوه بروادارن.

وه الله تعالی گوێپرایه ئی پێغه مبه ره که ی ﷺ کردۆته مه رج بۆ ئه وه ی روحم به
موسلمانان و ئیماندارن بکات ، وه که فه رموویه تی ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾⁷⁷ واته : گوێپرایه ئی الله تعالی و پێغه مبه ره که ی بن بۆ ئه وه ی
ره حمتان پێ بکری ت.

⁷⁵ [المائدة: ٩٢]

⁷⁶ [الأنفال: ١]

⁷⁷ [آل عمران: ١٣٢]

وه فهرموویه تی ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾⁷⁸ واته : پیاوان و ئافره تانی باوه ردار هه ندیکیان یارمه تی دهر و خو شه ویستی هه ندیکی تریانن فه رمان دده دن به چاکه و جلّه و گیرى ده که ن له خراپه و به رێک و پێکی نوێژ جی به جی ده که ن و زه کات (ی سامانیان) دده دن وه گوێپرایه ئی الله و پێغه مبه ره که ی ده که ن ئه وانه له داهاتوودا الله ره حمیان پێ ده کات به راستی الله به ده سه لاتی کاردرسته . وه ههر که سییک گوێپرایه ئی الله تعالی پێغه مبه ره که ی نه کات پشت هه لبکات له گوێپرایه ئی کردنیان یان ته نها گوێپرایه ئی پێغه مبه ره ﷺ نه کات ، ئه وه کافره ده بیّت وه ک الله تعالی فه رموویه تی ﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ﴾⁷⁹ واته : بلی: گوێپرایه ئی الله تعالی و پێغه مبه ره بکه ن ئینجا ئه گهر پشت هه لکه ن ئه وه بیگومان الله تعالی بی پروایانی خو ش ناویت . ئه مه به لگه ی رونه که ههر که سییک گوێپرایه ئی الله تعالی و پێغه مبه ره که ی نه کات ، ئه وه کافره .

وه هه رکه سییک گوێپرایه ئی الله تعالی و پێغه مبه ره که ی نه کات ﷺ ، ئه وه الله تعالی کرده وه کانی پوچ ده کاته وه و لی قبول ناکات ،

وه ک فه رموویه تی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ﴾⁸⁰ واته : ئه ی ئه وه که سانه ی باوه رتان هینا وه گوێپرایه ئی الله و پێغه مبه ره بن وه کرده وه (چاکه) کانتان هه لمه وه شیننه وه .

[التوبة: ٧١]

[آل عمران: ٣٢]

[محمد: ٣٣]

وه هه ر كه سيك گوپرايه ئی پیغه مبه ر ﷺ بکات ئه وه ده چیته به هه شته وه ، وه ک پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی ﴿ کُلُّ أُمَّتٍ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ أَبِي . قَالُوا : يَا رَسُولَ اللَّهِ ، وَمَنْ يَا أَبَى ؟ قَالَ : مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ ، وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَبِي ﴾⁸¹ واته : هه موو ئومه ته که م ده چیته به هه شته وه ته نها ئه و که سه نه بیته که خوی نایه ویت ، هاو لآن فه رموویان ئه ی پیغه مبه ری الله جا کئ نایه ویت ؟؟ ، پیغه مبه ر ﷺ فه رمووی : هه ر كه سيك گوپرايه ئیم بکات ده چیته به هه شته وه ، وه هه ر كه سيك سه ریچیم بکات ئه وه نایه ویت (بچیته به هه شته وه). جا هه موو ئه مانه له گه وره یی و گرنیگی گوپرايه ئی کردنی پیغه مبه ره ﷺ ، که هه ر كه سيك گوپرايه ئی بکات ئه وه نیشانه ی ئه وه یه ئیماندره وه الله تعالی روحی پیده کات له دنیا و رۆزی قیامهت و ده چیته به هه شته وه ، وه هه ر كه سيك گوپرايه ئی پیغه مبه ر ﷺ نه کات ئه و کافره و کرده وه کانی پوچ ده بیته وه و ناچیته به هه شته وه ،

[44] مه رچی دووهم : به راست زانیی ئه و هه والانه ی که ده ی دات ،

پوونکردنه وه

وه به راست زانیی ئه و هه والانه ی که پیغه مبه ر ﷺ به ئومه ته که ی راده گه یینیت مه رچی قبول بوونی شایه تی دانه به پیغه مبه ر ﷺ ، چونکه پیغه مبه ر ﷺ هیچ قسه ییک له خویه وه ناکات به لکوو هه موو ئه وه ی ده لییت وه یه (سروشت یان پایه م) و له لایان په روه ردگاریه وه یه ، وه ک الله تعالی ده فه رمویت ﴿ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَى - وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَى - إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَى ﴾⁸² واته : هاو ل وهاوړی ئیوه محمد (ﷺ) گومپراو

⁸¹ [رواه البخاري : برقم / ٧٢٠٠]

⁸² [النجم : ٢-٣-٤]

سه رلیشیواو نه بووه، له ریځه ی راسه و رهوان نه ترازواه – قسه و گوftarیشی (ئه وهی که قورئانه) له ئاره زوو بازی و ههواو هه وه سه وه نهیه - ئه مه ی که رای ده گه یه نیت ته نهیا نیگا و وه حی الله تعالی یه،

وه هه روها ئه وهی پیغه مبه ر ﷺ ده یلّیت هه مووی حه ق و راستیه ، بویه ده بیّت به راست بزاند ریّت و باوری پیبکریّت چونکه هیج نالّیت ته نهیا حه ق و راستی نه بیّت ،

وهک عبدالله ی کوری عمر فه رموویه تی ﴿ كُنْتُ أَكْتُبُ كُلَّ شَيْءٍ أَسْمَعُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَرِيدُ حِفْظَهُ فَهَتَنِي قُرَيْشٌ عَنْ ذَلِكَ وَقَالُوا : تَكْتُبُ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ فِي الْغَضَبِ وَالرِّضَا فَأَمْسَكْتُ حَتَّى ذَكَرْتُ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ : اكْتُبْ فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ مَا خَرَجَ مِنْهُ إِلَّا حَقٌّ ﴾⁸³ واته : من هه موو شتیکم ده نوی که له پیغه مبه ر ﷺ ده م بیست ، ده مو یست له به ری بکه م ، (به لام) قوره یش ریگریان لیکردم له وه و وتیان تو (چون) شت ده نویست (له کاتیک دا) پیغه مبه ر ﷺ جاری وایه له تورهبیا یان له دلخوشیا قسه ده کات ، (عبدالله ی کوری عمر ده فه رموی) منیش ده ستم هه لگرت (له نویسن) تا باسه که م بو پیغه مبه ر ﷺ گیرایه وه ، پیغه مبه ر ﷺ فه رمووی بینوسه (واتا ده ست هه لمه گره له نویسن چونکه) سویند به وهی گیانی منی به ده سته هیج شتیک (له نیوان لیوه کانم) ده رناچیّت ته نهیا حه ق نه بیّت.

جا ئه و که سه ی که هه واله کانی پیغه مبه ر ﷺ به راست نازانیّت یان هه ندیکی به راست نازانیّت ئه و شایه تی دانی به (محمد رسول الله) ته واونیه و نو قستانه

⁸³ [رواه احمد في مسنده برقم/٦٨٠٢ ، و ابو داود]

، وه الله تعالى لِي قبول ناكات هه تاوه كو هه موو هه وائه كانى پيغه مبه ر ﷺ به راست نه زانيت ،

جا بويه هه ر كه سيك وته ييكي پيغه مبه ر ﷺ به درو بزانيت ئه وا كافر ده بيت ، وه له م سه رده مه دا پيغه مبه ر ﷺ له ژيان نه ماوه تا به درو بخريته وه په نا به الله ، به لام فه رمووده كانى ماونه ته وه له ناو موسلمانان ،

جا هه ر فه رمووده ييكي كه صحيح (راست و چه سپاو) بوو بگات به هه ر كه سيك و ئه و كه سه به راستى نه زانيت ئه وا كافر ده بيت و شايه تى داني به (محمد رسول الله) هه لده وشيته وه ئه گه ر چى هه نديك وته ي تری به راست بزانيت ،

له به ر ئه وه ي ئيمان بريتيه له به راست زانين و دان پيدانان جا هه ر كه سيك كه هه وائه كانى پيغه مبه ر ﷺ به راست نه زانيت و داني پيدانه نيئ ئه وا ئيماني هه لده وشيته وه كافر ده بيت ،

وه به درو زانيني هه وائه كانى پيغه مبه ر ﷺ سيفاتي مونا فقه كانه (دوو رووه كان) كه پيغه مبه ر ﷺ يان به درو ده زاني باورپان پينه ده كرد ،

بويه پيويسته له سه ر هه موو كه سيك كه كاتيک موسلمان ده بيت يان كه سيكي موسلمانه ئه وا هه ر كاتيک وته ييكي پيغه مبه ر ﷺ ي پيگه يشت ئه وه ده بيت به راستى بزانيت و باورى ته واوى پيبينيئ و دنيا بيئ له راستى ئه و هه وائه ،

وه باسكرا كه پيغه مبه ر ﷺ قسه له خويه وه ناكات به لكوو ئه وه ي ده يليئ په يامى الله تعالى يه ، جا گه ر په يامه كه قورئان بيت يان سونه ت ئه وا

ههردووکی ههه پهیامی الله تعالی یه و بهویست و ئیرادهی ئه وه و فه رمان و داواکاری الله تعالی یه نه که هه وهس و قسهی خودی پیغه مبهه ﷺ ،

وه که الله تعالی له بارهیه وه دهفه رمویت ﴿ **وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ - لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ - ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ** ﴾ ⁽⁸⁴⁾ واته : ئه گهر (محمد ﷺ) به دهم ئیمه وه هیندی (ووتهی) هه لبه ستایه . - بیگومان ئیمه به دهستی خویمان تۆله مان لی دهسه ند . - له پاشان رهگی دلیمان ده برپی .

وه ئه مه ش سی ئاماژهی تیدایه

یه که م : ئه وه یه که ئه وکه سانهی پیغه مبهه ﷺ یان بو ئیرداروه به پیغه مبهه دل ئارام بن که ئه وهی پیغه مبهه ﷺ ده لییت و فه رمانیان پیده کات و داوایان لیده کات بویان باس ده کات ئه و هه مووی وهی و پهیام الله تعالی یه جا ئه و پهیامه له قورئان بیت یان له وته کانی پیغه مبهه ﷺ ،

دووهم : ئاگاداری دان به پیغه مبهه ﷺ له کاتیک دا ئه و (معصوم ه) پارێزراوه له هه له ،

سییه م : ئاگاداری تیدایه بو هه موو ئه و که سانهی که قسه له دین ده که ن و بانگه شهی خه لکی ده که ن ، ئاگاداریه بویان به وهی که گهر قسه ییک هه لبه ستن و بیده نه پال الله تعالی ئه وه الله تعالی تۆله یان لیده ستینیته وه و سزایان ده دات ،

[45] مه رجی سییه م : خو دوورگرتن له وهی که رێگری لی کردوه ،

پوونکردنه وه

⁸⁴ [الحاقه : ٤٤-٤٥-٤٦]

وه هه ر شتیك كه پیغه مبهه ﷺ نه هی لیكرد (پښگری لیكرد له وهی ئه نجام بدهی
(قه دهغه ی كرد)) ئه وه پیویسته له سهه ر موسلمان كه خوی ئی به دور بگریت و
خوی ئی بیاریزی و ئه نجامی نه دات ،

الله تعالی فه رمانی پیمان كرده كه هه ر شتیك پیغه مبهه ﷺ پښگری لیكردین
له وهی ئه نجامی بدهین ئه وا خو منی ئی دور بگرین و ئه نجامی نه دهین ،

وهك الله تعالی فه رموویه تی ﴿ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا
وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴾⁸⁵ واته : ئه وهی پیغه مبهه ﷺ (پښ ی دان
وه ر بگرین وه ئه وهی لی تانی قه دهغه كرد وازی ئی بین وه له الله بترسن بیگومان
الله تعالی سزای سه خته .

وه پیغه مبهه ﷺ فه رموویه تی ﴿ دَعُونِي مَا تَرَكْتُكُمْ، إِنَّمَا هَلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ
بِسُؤَالِهِمْ وَاخْتِلَافِهِمْ عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ، فَإِذَا نَهَيْتُكُمْ عَنْ شَيْءٍ فَاجْتَنِبُوهُ، وَإِذَا أَمَرْتُكُمْ
بِأَمْرٍ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ ﴾⁸⁶ واته : وازم لی بین له وهی وازم لی تان هی ناوه ،
به لنیایه وه ئه وهی ئوممه تانی پیش ئی وهی به هیلاک برد (زوری) پرسیاره کانیا ن
و راجیا وازیان له سهه ر پیغه مبهه ر ه کانیا ن بوو ، جاگه ر هه ر پښگریم لیكردن له
هه ر شتیك ئه وه خو تانی ئی به دوور بگرین ، وه گه ر فه رمانم پی تان كرد بو
ئه نجامدانی شتیك ئه وا ئه نجامی بدهن به پی تواناتان .

بویه ده بیّت موسلمان گوپرایه ئی الله تعالی و پیغه مبهه ر ه که ی بیّت ﷺ ، جا ئه گه ر
فه رمانیا ن پیكرد بو شتیك یا ن پښگریا ن لیكرد له شتیك ئه وا ده بیّت گوپرایه ل
بیّت ،

[الحشر: ٧]

[رواه البخاري: برقم / ٧٢٨٨]

[٤٦] مهرجی چوارهم : الله تعالى نه په رستیت ته نها به گویره ی شه ریعته تی
ئه و نه بیټ ،

پوونکردنه وه

ئه م مه رجه شوینکه وتنی تیډایه بو پیغه مبه ر ﷺ که ده بیټ شوینی بکه ویت
چاوی لی بکه ی ،

وه ئه م مه رجه ش ولامه بو دوو جوړ که س و گروپ

یه که م : ولامه بو هه موو نه وانه ی که عیبادت و په رستن به ته قلیدی کویرانه ی
باب و باپیرانیان ده که ن و ناگه رپنه وه بو سهر سهرچاوه شه رعیه کان که بزانی
ئایه کاره که ی نه وان شه رعیه یان شه رعی نیه ،

له گه ل ئه وه ش دا خو یان به موسلمان ده زانی و نویر ده که ن به لام گوئ به وه
ناده ن که ئایه نویر ده که یان له سهر سونه ته یان نا ، وه قوربانی و عیبادته تی تریان
که ده یکه ن که ئایه له سهر سونه ته یان نا ، گوئ به وه ناده ن که نه و شیوه
عیبادت کردنه به و شیوه یه که پیغه مبه ر ﷺ کردویه تی یان نا نه وه گوئ
پیناده ن ،

وه گهر پیشیان بللی سونه ت به و جوړه یه و ده بیټ شوین سونه ت بکه ویت و
واز له و ته قلیده کویرانه یه بینیت ، نه وه ده لپن له کوڼه وه هه روا بوه یان ده لپن
ئیمه هه ر ئاوا هاتوین و هه ر ئاوا کردومه ، یان ده لپن نه وه ی ئیوه دینی تازه یه
یان ده لپت نه وه ی ئیمه له فکرمان بیټ هه ر ئاوا رپشته ، یان ده لپن نه ی بو
هه تا ئیستا که س شتی وای نه وتوه وه ک ئیوه ،

جا ئەم تهقلیده کوێرانهیه سیفهتی موشریکه کانه که کاتییک پیغه مبه رانیان بۆ ده نێردرا ئەوا شوین باب و باپیرانی خۆیان ده که وتن نه ک شوین پیغه مبه ران بکه ون (علیهم السلام) ،

وهک الله تعالی فهرموویهتی ﴿ وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِمْ مُقْتَدُونَ ﴾⁸⁷ واته : هه ر به و شیوهیه هیچ پیغه مبه ریکمان نه ناردوو به بۆ هیچ شاریک، که خۆشگوزهرانه کان نه یانوتبیت: ئیمه باوو باپیرانی خۆمان بینوو به پابه ندی بیروباهه رێک بوون، بێگومان ئیمه ش چاو له وان ده که ین و په یره وی ئەوان ده که ین.

وه فهرموویهتی ﴿ قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴾⁸⁸ واته : وتیان به لکو باو باپیرانمان بینوه ئاویان کردوو (ئیمه ش وا ده که ین) .

دووهم : ولامه بۆ هه موو ئەو که سانه ی که الله تعالی ده په رستن به شیوه ییک که نه له سونه تی پیغه مبه ر ﷺ دا هاتوه به و شیوه یه ، وه نه به لگه ییکی دینیان پییه بۆ ئەو عیباده ته ی که ده یکه ن ،

ئه وانیش وهک سۆفیه کان که عیباده ت دا ده یین له دین به گوێره ی فکر و بۆچونی خۆیان یان به هۆی خه و و خورافیات و شتی تری بێمانه وه چه نده ها جوۆری عیباده ت زیاد ده که ن بۆ دین و ناوی عیباده تی لێده نیین ،

⁸⁷ [الزخرف: ٢٣]⁸⁸ [الشعراء: ٧٤]

متن

وَدَلِيلُ الصَّلَاةِ، وَالزَّكَاةِ، وَتَفْسِيرُ التَّوْحِيدِ: قَوْلُهُ تَعَالَى: (وَمَا أَمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ) [البينة: 5]. [47]

وَدَلِيلُ الصِّيَامِ: قَوْلُهُ تَعَالَى: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ) [البقرة: 183]. [48].....

جا هه موو ئه وانه بیدعهیه و گومراییه ، وه ههر که سیّک بیدعهییّک دا بهیئیت له دین ئه واهه وه رهت ده کریتته وه و قبول ناکریت چونکه به لگه ی شه رع ی له سه ر نیه و سونه تی پیغه مبه ر ﷺ نیه ،

پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی ﴿ مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ ﴾⁸⁹ واته : ههر که سیّک کرده وه یّک بکات که فه رمانی ئیمه ی له سه ر نه بیّت ئه وه رهت ده کریتته وه و قبول ناکریت ،

وه پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی ﴿ مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ فِيهِ، فَهُوَ رَدٌّ ﴾⁹⁰ واته : ههر که سیّک شتیک له م دینه ی ئیمه دا بهیئیت که پیشتی تپیدا نه بوه ئه وه رهت ده کریتته وه و قبول ناکریت ،

بوّیه ده بیّت شوین پیغه مبه ر ﷺ بکه وین و چاوی لیبکه یین له وته و له کردار و بیرباوه ر تاوه ک و کرده وه کانمان رهت نه کریتته وه ،

وه یه کیّک له مه رجه کانی قبول بونی عبادت ئه وه یه که به گویره ی سونه تی پیغه مبه ر ﷺ بیّت ، جا ههر که سیّک به پیچه وانه ی ئه و عبادت یّک بکات ئه وه رهت ده کریتته وه قبول ناکریت ،

⁸⁹ [رواه مسلم: برقم / ۱۷۱۸]⁹⁰ [رواه البخاري: برقم / ۲۶۹۷]

[47] به لڼگه‌ی نوښت و زهکات و مانای ته‌وحید ، ئه‌و وته‌یه‌ی الله تعالی یه فه‌رموویه‌تی : فه‌رمانیشیان پښه‌درا‌بوو جگه به‌وه‌ی که الله په‌رستی بکه‌ن و به‌پاکي و دلسوزی و ملکه‌چی فه‌رمانبه‌رداری ئاین و به‌رنامه‌که بن و لابده‌ن له هه‌موو ئایینیځ و ته‌ن‌ها پابه‌ندی ئایینی ئیسلام بن، نوښتیش به‌ړنځ و پښکی ئه‌نجام بده‌ن، زه‌کاتیش له مال و سامانیان ده‌رېکه‌ن، ئه‌وه‌یه ئایینی نامه راست و به‌نرخه‌کانی الله،»

❖ پوونکردنه وه ❖

پښاسه‌ی نوښت له زمانه‌وانی دا بریتیه له : دوعا .

وه پښاسه‌ی نوښت له شهرع دا بریتیه له : په‌رستنی الله تعالی به وته و کرده‌وه ، که به الله اکبر ده‌ست پښده‌کات و به سه‌لام دانه‌وه (السلام علیکم ورحمة الله) کوټای پښدیت ، به‌نیه‌ت و مه‌رجه تاییه‌تیه‌کانی .

نوښت گه‌وره‌ترین عیبادته‌ی لاشه‌ی یه که الله تعالی فه‌رمانی پښکردوه و فه‌رزی کردوه له‌سه‌ر هه‌موو موسلماننیک که له شه‌و و رږژنیک دا پښج جار ئه‌نجامی بدات ،

پښاسه‌ی زه‌کات له زمانه‌وانی دا بریتیه له : زیاده‌ی مال (سامان) ، وه پاکړه‌وه‌ی مال (سامان) ،

پښاسه‌ی زه‌کات له شهرعدا بریتیه له : به‌شپکی دیاری کاراو له سامانیکی دیاری کراو له کاتنیک دیاری کراو و له چنده شپنیکي (واتا له چنده شپنیک که داندراون بو ده‌رکردنی زه‌کات لی دا ، وه‌ک پاره و ئالتون ...هتد) دیاری کراو ،

زه‌کات گه‌وره‌ترین عیبادیه‌تی مالنیه (سامانه‌یه) که الله تعالی فه‌رزی کردوه له‌سه‌ر موسلمان خاوه‌ن مال و داوالیکراو (مکلف)

الله تعالی له زۆر شوین نوێژ و زهکاتی بهیه که وه باسکردوه دوا به دوا یه ک ،
 وهک فهرموویه تی ﴿وَأَقِمْوَا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾⁹¹ واته : نوێژ بکه ن وزهکات
 بدهن.

وه دووهم و سییه م پایهی ئیسلامن وهک پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی ﴿وَأَقِمْ
 الصَّلَاةَ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةَ﴾⁹² واته : وه نوێژ بکات و زهکات بدات ،

جا ئه و که سه ی که شایه تی ده دات ئه وه ده بیئت نوێژ بکات و زهکات بدات گه ر
 له سه ری بوو ، وه هه ر که سیک نوێژ نه کات و ئینکاری زهکات بکات ئه وه
 موسلمانیه ته که ی هه لده وه شیته وه ،

وه مانا و ته فسیری ته وحید له و ئایه ته ی شیخ رحمه الله هیناویه تی ، بریتیه
 له مه ی که الله تعالی فهرموویه تی ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ﴾ واتا فهرمانیان
 پی نه کراوه ته نها په رستی الله تعالی نه بیئت ، وه ئه مه ش دوو شت له خوی
 ده گریت ،

یه که م : دان نان به وهی الله تعالی بوونی هه یه ،

دووهم : عیبادهت ده کردن بۆ الله تعالی ، چونکه که سانیک هه یه که باورپان
 به الله تعالی هه یه به لام نای په رستن ،

به لام لیژه جگه له وهی باورپان پێی هه یه ، ئه وه ده شی په رستن و عیبادهتی بۆ
 ده که ن ،

وه ئه مه ش دوو شت دهر ده خات ، که باور بوون به الله تعالی و په رستی الله
 تعالی یه ،

⁹¹ [البقرة: ١١٠]

⁹² [رواه البخاري: برقم / ٨]

پاشان الله تعالى فهرموویه تی ﴿مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ﴾ دلسۆزن و پاک
راگری الله تعالى بن له شیرک ، وه دورن له شیرک و ئه هلی شیرک ،

وه ئه مهش دوو سی شت دهر ده خات ،

یه کهم : دلسۆزبون له عیباده ته کان بو الله تعالى و به تاک به پرستی له
عیباده ته کان ،

دووهم : دوور بوون له شیرک برپاردان بو الله تعالى ،

سییه م : دوور بوون له ئه هلی شیرک و ئه وانیه کراون به شه ریکی الله تعالى ،
وه ئه مهش بریتیه له ته وحید که به تاک راگرتنی الله تعالى یه و دور که وتنه وه یه
له شیرک ،

پاشان الله تعالى فهرموویه تی ﴿وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ﴾ ئا ئه مه به و شیوه ی
باسکرا که ئه و پینج خاله و نوێژ و زه کات بریتیه له دینی توند و کامل و ته واو ،
جا ههر که سیک باوری به الله تعالى هه بیئت و بیپه رستیت به تاک و ته نها
به دلسۆزیه وه و دور که وتیتیه وه له شیرک و ئه هله که ی و باوری پیاان نه بیئت ،
ئه وه موحیده و ئه سلی دینی لی هاتوته جی ، وه ئه وهش دینی توند و به هیژ و کامل
و ته واوه ،

[٤٨] به لگه له سه ر پۆژو گرتن وته ی الله تعالى یه که فهرموویه تی : ئه ی
ئه و که سانه ی باوه پتان هیئاوه پۆژووی په مه زان له سه رتان پیویست کراوه ههر
وه کو له سه ر گه لانی پیش ئیوه پیویست کرابوو ، بو ئه وه ی خواناسی و
پارێزکاری بکه ن.

﴿پوونکردنه وه﴾

پیناسه ی پۆژو له زمانهوانی دا بریتیه له : خو گرتن له شتیک ،

پیناسه ی پۆژو له شهردا بریتیه له : په رستی الله تعالی به خو دور گرتن له هه موو نه و شتانه ی که پۆژو ده شکین له ماوه ی خو هه لاتنه وه هه تا خو ئاوا بوون ،

مه به ست له م پۆژوه بریتیه له پۆژی مانگی په مه زان که یه کیکه له پایه کانی ئیسلام (پایه یی چواره مه) ، مه به ست لی پۆژوی سونه ت و پۆژوه کانی تر نیه ، به لکو ته نها پۆژوی مانگی په مه زان واجبه له سه ر که سی موسلمان که به پۆژو بیت له پیناو الله تعالی ، وه خو ی دور بگریت له و شتانه ی که پۆژوی پ به تال ده بیته وه و ده شکیت ،

الله تعالی فه رموویه تی ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ﴾ الله تعالی به ئیمانداران ده فه رمویت ، وه نه مه ش به لگه یه که کافران و موشریکان پۆژو گرتیان له سه ر نیه ، وه گهر پۆژوش بگرن نه وه لییان قبول ناکریت و سودی بۆیان نیه ، چونکه الله تعالی فه رمووی نه ی نه وانه ی ئیماننان هیناوه ، نه یفه رموو نه ی خه لکینه ، به لکو فه رمووی نه ی نه وانه ی ئیماننان هیناوه ، وه نه مه ش به لگه یه که پۆژو تایبه ته به ئیسلام و موسلمانان

﴿ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ ﴾ کتب واته (فرض) وه به لکو له (فرض) له ش نه ملاتره ، چونکه (کتب) نوسراوه واتا ته واو بریار دراوه و نوسراوه ،

الله تعالی له سه ر موسلمانان و ئیماندارانی پۆیست کردوه که مانگی په مه زان به پۆژو بن ،

﴿ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ ﴾ وه ک چۆن له سه ر نه وانه ی پیش ئیوه نوسراوه که به پۆژو بن ،

ئه مه به لگه یه له سه ر ئه وهی که رۆژو له سه ر ئومه ته کانی پيشوش پيويست
کراوه و نوسراوه له سه ريان ،

وه ئه و وتهی که فه رموويه تی ﴿کَمَا﴾ (وه ک چۆن) ئه مه بو جۆری رۆژه که نيه
، به لکو بو فه رزيه تی رۆژه وه که یه ، و اتا الله تعالی به و ده ره جه ی رۆژوی له سه ر
ئيمه پيويست کردوه که له سه ر ئومه ته کانی پيش ئيمه ی پيويست کردوه ،

چونکه رۆژی ئيمه جياوازی هه یه له گه ل رۆژی ئومه ته که نی پيشو ، وه ک
ئه وهی له ناو نه صرانيه ت رۆژو گرتن له ده بوو قسه ش نه که يت ، وه ک الله
تعالی باسی ده کات ﴿فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرِينَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي
إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا﴾⁹³ واته : ئينجا له و خورمايه
بخو ، له و ئاو ده يش بخوره وه ، خه ميشت نه ييت ، ئه گه ر که سيکت له خه لکی
بينی و (پرسیاری لئ کردی) ، ئه وه به ئيشاره ت تبي بگه یه نه پي بلئ : به راستی من
برپارمداوه و نه زرم کردوه به رۆژوو بم بو الله ی مه ره بانم ، له به ر ئه وه ئه مپرو
من هه رگيز قسه له گه ل که سدا ناکه م.

له رۆژوی ئه وان دا ئه وه بوه که قسه نه که ن ، تا کاتی رۆژيان ته و او ده ييت به لام
له رۆژوی ئيمه دا قسه کردن دروسته ، به لام قسه کردنی بيسود و بيمانا و
حه رام ئه وه له پاداشت و ته و او يه تی رۆژه که که م ده کات نه ک رۆژه که
نه هيليت و بيشکينيت ،

﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بو ئه وهی خو تان له حه رام کراوه کان به دور بگرن و ته قوا کار
و خو پاريز کار بن ،

⁹³ [مريم: ۲۶]

متن

وَدَلِيلُ الْحَجِّ: قَوْلُهُ تَعَالَى: (وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ) [آل عمران: 97]. [49] الْمَرْتَبَةُ الثَّانِيَّةُ: الْإِيمَانُ وَهُوَ بِضْعٌ وَسَبْعُونَ شُعْبَةً، فَأَعْلَاهَا قَوْلُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَدْنَاهَا إِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ، وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ. [50].....

وه ئه مه حيكه مه ته له به رۆژو بون ، جا گهر پرسيارت لیکرا بۆچی موسلمان ده بیئت به رۆژو بیئت نهوا پێی بلی بۆ ئه وهی ته قوای الله تعالی بکات و خوی به دور بگریئت و له حه رامکراوه کان ، وه گوێپرايه ئی الله تعالی بیئت به وهی سه رپێچی نه کات و له فه رمانی لا نه دات ،

رۆژو عیباده تیکی لاشه یی و ناخییه ، که سی به رۆژو بوو ده گریته وه له زۆر شت ، وه خاوی ده کاته وه له چه ندين بوادا ، وه دوری ده خاته وه له چه ندين هه رام ،

[49] به لگه ی هه ج وته ی الله تعالی یه که فه رموویه تی : جا الله تعالی ش بریاریداوه له سه ر خه ئکی هه ج و سه ردانی (بیت الحرام) بکه ن به ته نها ئه وانه ی که توانای (دارایی و ته ندروستیان) هه یه ، جا ئه وه ی که باوه ری نه هیناوه ، ئه وه با بزانیئت به راستی الله تعالی بی نیازه له هه موو خه ئکان (پێویستی به چاکه و په رستنی که س نیه).

پوونکردنه وه

پێناسه ی هه ج له زمانه وانی دا بریتیه له : مه به ست ،

پیناسه ی چه ج له شه رعدا دا بریتیه له : مه به ست بوونی کعبه بۆ په رستنی الله تعالی به چهند کار و کرده ویکی دیاری کراو و تایبهت (وهک ته واف و صه فا و مه پروا.. هتد) ،

چه ج عیبادتهی لاشه یی و مالییه ، که نوێژ و زیکری تێدایه که لاشه ییه ، وه خوین رشتن و قوربانی تێدایه که مالییه ،

چه ج ته نها له یه ک شوین ده کریت ئه ویش له مکه له (مسجد الحرام) ، نه ک له که ره لا و کفری و شوینی تر ، به لکو ته نها له شاری مه که ده کریت به چهند جوړ عیبادتهی دیاری کراو وهک ته واف و عه رفه و صه فاو مه پروا ،

الله تعالی فه رموویه تی ﴿وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ﴾ مافی الله تعالی له یه له سه ر خه لکی ، واته پیویسته له سه ر خه لکی و الله تعالی پیویستی کردوه له سه ریان که حج بکه ن،

گه ر دیقه ت بدهیت ده بینیت لیږه الله تعالی چه جی ته نها له سه ر ئیمانداران پیویست نه کرد به لکوو فه رمووی پیویسته له سه ر خه لکی که چه ج بکه ن بۆ الله تعالی ،

وه ئه مه ش ده کریت له بهر دوو شت بیّت ،

یه که م : هوکاری ئایه ته که ده گه رپته وه بۆ ده مکوت کردن و جوله که که خویان وا نیشان ده دا که موسلمان و شوین که وتوی پیغه مبه رانن ، جا الله تعالی فه رمووی له سه ر خه لکیه که چه ج بکه ن ، تا ده ری خات که ئایه جوله که راستگوون له قسه که یان یان نا ، وه هه ر بویه ش له کوّایی فه رمووی ﴿وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ جا هه ر که سیّک بیباور بیّت به حج ئه وه الله تعالی ده و له مه نده به سه ر دروست کراوه کانیه وه ،

جا ئه وکات درؤی جوله که که شف بوو که خوڤان به موسلمان نیشانده دا که چی بیباوه پ بوون به حج ،

دووه م : حه ج عبادته تیکه که به تاک راگرتنی الله تعالی ی تیدایه له عبادت دا له چهن دین پوهوه ، وهک ته واف که نویژه ، یان که داواکردنی له پوژی عه پرهفه ، وه سهر برپن و قوربانی کردن ، هه موو ئه مانه به تاک په رستن الله تعالی ی تیدایه و ته وحیدی پیوه به ستراوته وه ، وه له سهر هه موو خه لکیشه که الله تعالی به تاک و ته نها بپه رستن ، بویه ش مادام ئه وهی ته وحیدی الله تعالی پیوه به ستراوته وه ، ئه وه داوا له هه موو مروقه کان کراوه که ئه نجامی بدهن ، چونکه به تاک و په رستن الله تعالی یه ،

﴿ حِجُّ الْبَيْتِ ﴾ که سهر دانی مالی الله تعالی بکهن که کعبه یه ، البیت لهم ئایه ته به مانای کعبه دیت ،

﴿ مَنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا ﴾ الله تعالی لیږه پوخسه تی داناوه بو موسلمانان ، که گهر توانایان نه بوو ئه و لومه ناکرین له وهی حه ج نه کهن ، وه مه به ستیش له وهی بو هه ر که سیک که توانای هه بوو ، بریتیه له وهی که توانای مالی هه بیت ، وهک سامان ، وه توانای لاشه یی هه بیت تا پروات بوی ، به لام ئه وه ش ئیستا یه کیان ئاسان بوه ، که ریځگایه و خه لکی به ته یاره یاخود سه یاره سه فر ده کهن ،

جا گهر که سیک توانای لاشه یی نه بوو بچیت ئه وه لومه ناکریت ، وه یان گهر سامانی نه بوو ئه و لومه ناکریت گهر نه ی کات ، به لام گهر که سیک توانای مالی و سامانی هه بوو ئه وه له سهری فهرزه که حه ج یک بکات ، وه گهر ویستی بکات به دوو ئه وه ئه وهی دوهم سونه ته ، به لام هه موو موسلمانیک له زیانی حه جیکی له سهر واجبه که ئه نجامی بدات ،

﴿وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ جا هەر که سیک بیباوهر بیت به حه ج کردن و باوړی پینه هیئی ، ئه وه الله تعالی زور ده و له مهنده به سهر هه موو دروست کراوه کانی و بی نیازه له کرده وهی بهنده کانی و په کی نه که وتوه له سهریان ،

[۵۰] پلهی دووهم : ئیمان

بریتیه له حه فتا و هه ندیک به ش ، به رزترینیان بریتیه له وتهی لا اله الا الله ، وه نزمترینیان بریتیه له لابرندی ناره حه تییک له سهر پښگا ، وه شهرم و حه یاش به شیکه له ئیمان ،

﴿پروونکردنه وه﴾

ئهم پیناسه ی شیخ (رحمه الله) بریتیه له وه وتهیه ی که پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی ﴿الْإِيمَانُ بَضْعٌ وَسَبْعُونَ شُعْبَةً ، أَعْلَاهَا (أَوْ فَأَفْضَلُهَا) قَوْلُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَأَدْنَاهَا إِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ﴾⁹⁴ ، وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ ﴿⁹⁵

ئیمان له زمانه وانیدا بریتیه له : به راست زانین و دانپیدانان ،

الله تعالی فه رموویه تی ﴿قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ﴾⁹⁶ واته : ووتیان ئه ی باوکی ئیمه به راستی ئیمه رۆیشتین پیشبرکییمان ده کرد و یوسفمان لای شتومه که کانمان به جی هیشت بویه گورگ خواردی وه تۆ قهت باوهر به ئیمه ناکه یت هه رچه ند ئیمه راستگوش بین .

⁹⁴ [رواه مسلم: برقم ۳۵]

⁹⁵ [رواه البخاري: برقم ۹]

⁹⁶ [يوسف: ۱۷]

موفه سرین له ته فسیری وتهی ﴿ أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا ﴾ دهیئت واته (بمصدق لنا) ،
یانی تو ئیمه بهراست نازانیت ،

وه له شهرعدا بریتیه له : بهراست زانیت و دان نان به شهش شت ئهوانیش
الله تعالی و پیغه مبه ره که ی و کتیبه کانی و مه لائیکه ته کان و رۆژی دواپی و
قه دهر خیر و شه ری ،

به لگه ی ئه مه ش له دواتر باسده که ی که شیخ (رحمه الله) هیناویه تی ،

وه ئه و بهراست زانین و دانپیدانانه دهیئت به سی شت بیئت ، ئهوانیش

یه که م : به دل (بیروباوهر) دهیئت که سی موسلمان پروای ته وای به و شهش
شته هه بیئت و بهراستی بختاهوه و بهراستی بزانیئت ،

دووهم : به زمان (وته) دهیئت که سی موسلمان دان به و شهش شته دابنیئت و
دهری بریئت به زمان ، چونکه ده کریئت له دل پروای پی هه بیئت به لام دهری
نه بیئت ، به لام ته نه بهراست زانینی دل به س نیه به لکوو دهیئت به زمان و وتهش
دهری بریئت و بهراستی بزانیئت و دانی پیدابنیئت ،

سییه م : به ئه ندامه کانی لاشه (کردهوه) دهیئت که سی موسلمان به
ئه ندامه کانی لاشه دهری بریئت و دانی پیدابیئت که پروای به و شهش شته هه یه
، وه ئه وهش به وهی شوینی بکه ویئت و گوپرایه ل بیئت ، وه پیچه وانه ی ئه نجام
نه دات به لاشه ،

جا هیچ یه کییک له م سیانه به بی ئه وهی تر نابییئت و سودی نیه بو خواوه نه که ی
،

لله تعالی فه رموویه تی ﴿ قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا
وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ

شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٧﴾ واته : عه ره به ده شته کیه کان وتیان باوه پیمان هیناوه (ئه ی موحه ممه د(صلی الله علیه وسلم)) بلّی باوه پتان نه هیناوه به لکو بلّین موسولمان بووین (به سهر زاره کی) چونکه هیشتا باوه پ نه چۆته ناو دلّه کانتانه وه خو ئه گهر گوی رایه لی الله تعالی و پیغه مبه ره که ی بن هیچ له (پاداشتی) کرده وه کانتان که م ناکاته وه به راستی الله تعالی لیبورده ی میهره بانه. وه ئه مه ش به لگه ی رونه که جیگای ئیمه له دل دایه ، چونکه الله تعالی فه رمووی ﴿وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ﴾ واته : له بهر ئه وه ی هیشتا ئیمان نه چۆته دلتانه وه ،

وه له وه فه رمووده ی پیغه مبه ر ﷺ دهرده که ویت که ئیمان بریتیه له وته وه که فه رمووی ﴿قَوْلُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ واته : وته ی لا اله الا الله ،

وه ههر له فه رمووده که ی پیغه مبه ر ﷺ دهر ده که ویت که کرده وه ش له ئیمانه و ئیمانیش له کرداره ، وه که فه رمووی ﴿وَأَدْنَاهَا إِمَاطَةُ الْأُذَى عَنِ الطَّرِيقِ﴾ واته : نرمترین به شی ئیمان بریتیه له لابرده ی نارچه تی له سهر پێگا ، وه فه رمووی ﴿وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ﴾ واته : وه شهرم کردن و به ئابرو بوون به شیکه له ئیمان ،

جا شهرم کردن و لابرده ی نارچه تی له سهر پێگا ، ههر دووکیان کرده وه ی لاشه یین و کرده وه ن ، وه ئه مه ش ده بیته به لگه له سهر ئه وه ی ئیمان کرده وه یه ، جا له سهر موسلماننه که به م سئ سته ی باسما ن کرد که بیرو باوه پ و وته و کردار بوو ، ده بیته ئیمان به یینیت به شه ش شت که الله تعالی و پیغه مبه ره که ی و مه لائیکه ت و کتابه کان و پوژی دوا یی و قه دهر به خیر و شه ره وه ،

متن

وَأَرْكَانُهُ سِتَّةٌ: أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ [51] وَمَلَائِكَتِهِ [52] وَكُتُبِهِ [53] وَرُسُلِهِ [54] وَالْيَوْمِ الْآخِرِ [55] وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ [56] وَالدَّلِيلُ عَلَى هَذِهِ الْأَرْكَانِ السِّتَّةِ: قَوْلُهُ تَعَالَى: (لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ) [البقرة: 177] ودليل القدر: قَوْلُهُ تَعَالَى: (إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ) [القمر: 49]. [57]

وه ههر كه سيك لهو سئ شته دانه يكي نوستان بيت يان له شه ش شته كه دانه يكي نوستان بيت نهوا ئيمان كهى سودى بوى نابيت ، و ناى خاته به هه شته وه ،

[51] پايه كانى ئيمان

پايه كانى ئيمان : شه ش دانهن ئه وانيش برتين له وهى

يه كه م : ئيمان بهيى به الله تعالى

پروونکردنه وه

ئيمان شه ش پايه هيه كه ده بيت هه موو كه سيكى موسلمان پرواى ته واوى پي هه بيت و به راستى بزانيى و داني پيدا بنيى ، (وهك له پيناسه كهى باسماى كرد ،)

وه ههر كه سيك ئيمان به يه كيى كه م پايانه نه هيى بيت نه وه به ئيماندار داناريى و ئيماني نوستانه ، وه گهر كافر بيت نه وه به يى يه كيى كه له مانه نابيت به ئيماندار نه گهر چى باورى به پينجه كهى تر هه بيت ،

وه گهر موسلمان بوو پاشان باوه رى به يه كيى كه له مانه نه ما و بيباور بوو پي نهوا ئيماني هه لده وشيته وه و كافر ده بيت ،

يه كه م پايه برتية له ئيمان هيىنان به الله تعالى ،

وه ئیمان هیئان به الله تعالی سی شت له خوی دهگریت ئهوانیش ،

یه کهم : ئیمان هیئان به هه بوون و وجودی الله تعالی که دهییت مروّف پروای به وه هه بیّت که الله تعالی بوونی هه یه ، چونکه که سی وا هه یه پروای به وجودی الله تعالی نیه یان له گومان دایه ، وهک مولحیده که و هه ندیک له موشریکانی پيشوو ،

الله تعالی دهفه رمویت ﴿ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ - قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِی اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ﴾⁹⁸ واته : (موشریکان) وتیان به راستی ئیمه بی پرواین به و (په یامه) ی که به ئیوه دا نیردراوه وه به راستی ئیمه له گومانداین له وهی بانگمان ده که ن بو لای و دوو دلین. پیغه مبه رهکانیان : وتیان (پیان) ئایا له الله دا گومان هه یه که به ده پینه ری ئاسمانه کان و زهوی یه بانگتان دهکات بو ئه وهی له گونا هه کانتان خوش بیّت.

بویه ده بیّت سه رهتا ئیمان به وجودی الله تعالی بهیئیت ، ئه گهر چی باور بوون به وجودی الله تعالی له سروشتی هه موو مروّفیک هه یه ، به لام هه ندیک جار مروّف به هوّی کوفر و شیرک و گومراییه وه ئه و سروشته ی له یاد دهکات و پش گوئی ده خات ، به لام که سیّک که دهیه ویت موسلمان بیّت و ئیمان به الله تعالی بیئیت ده بیّت سه رهتا ئیمان و باوری دامه زراوی هه بیّت به وهی الله تعالی وجودی (بوونی) هه یه ،

دووه م : ئیمان هیئان به وهی که الله تعالی شایه نی په رسته نه و ده بیّت په رستریّت ،

⁹⁸ [إبراهيم: ۹ - ۱۰]

بیگومان باوهر بوون به وجودی الله تعالی ئیمان هینان پی کامل ناکات
هه تاوه کو دان به وه دانه نی و ئیمان به وه نه هیئی که الله تعالی شایه نی په رسته نه

،

الله تعالی فه رموویه تی ﴿ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴾⁹⁹ واته :
بیگومان من په ری و ئاده میزاد م دروست نه کردو وه ته نها بو ئه وه نه بیئت که من
بپه رستن و فرمان به رد ارم بن .

وه الله تعالی فه رموویه تی ﴿ إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴾¹⁰⁰
واته : خه لکینه ! به راستی ئه م ئایینه ی که ئه م پیغه مبه رانه هیئاویانه
ئایینه که ی ئیوهیه ، که یه ک ئایینه و منیش په روهر دگارتانم ، ته نها من بپه رستن .
وه الله تعالی فه رموویه تی ﴿ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةً فَإِيَّايَ
فَاعْبُدُونِ ﴾¹⁰¹ واته : ئه ی به نده یانیکم که باوهر تان هیئاوه بیگومان زهوی من
پان و فراوانه که واته ههر من بپه رستن .

بویه ده بیئت که سی موسلمان باوهر به وهش بینیت که الله تعالی ده بیئت
بپه رستریت وه ده بیئت بی په رستیئت ،

چونکه که سی وا هه یه باوهری به وجودی الله تعالی هه یه به لام نای په رستیئت ،
بویه ده بیئت که سی باوهر به الله تعالی بینیت و بی په رستیئت ،

سییه م : ئیمان هینان به وهی که ته نها الله تعالی شایسته ی ئه وهیه بپه رستریت
به تاک و ته نها ،

[الذاریات: ۵۶] 99

[الأنبياء: ۹۲] 100

[العنكبوت: ۵۶] 101

وه جگه له وهی که ده بیټ باوه پ به وجودی الله تعالی بهینیت وه باور به وهش بینیت که الله تعالی شایه نی په رسته نه ، ئه وه ده بیټ باوه پ به وهش بهینی که الله تعالی به تاک و ته نها شایه نی په رسته نه و هیچ په رستراویکی تر نیه له غه یری ئه وه که شایه نی په رستن بیټ به حه ق ،

به لکو ته نها الله تعالی شایه نی ئه وهیه که بپه رستریټ به حه ق به تاک و ته نها دوور له شه ریک و هاوبه ش دانان بو ،

ده بیټ الله تعالی بپه رستنی به تاک و ته نها ، نه ک هه ر باوه پ به و وجودی الله تعالی بهینی و بپه رستنی و گوینه دهیت به وهی که شه ریکی بو بریار ده دهیت یان نا ، به لکو ته نها په رستن بیټ و ته واو ، نه خیر ئه م ئیمان هیئانه ته واو و نیه و قبول کراو نیه ، به لکو ئه و ئیمان ته واو و قبوله که به تاک راگرتنی و به تاک په رستنی الله تعالی تیدایه له په ستن دا ، وه دوره له شه ریک و هاوبه ش دانان بو ،

الله تعالی فه رموویه تی ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾¹⁰² واته : وه ئیمه نه مان ناردووه پیش تو هیچ پیغه مبه ریک مه گه ر نیگامان بو ناردووه (به وهی که) بیگومان جگه له من هیچ په رستراویک نی یه به حه ق ، که واته ته نها من بپه رستن.

وه الله تعالی فه رموویه تی ﴿وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾¹⁰³ واته ئه ی خه لکینه ته نها الله تعالی بپه رستن و هیچ جوړه شه ریک و هاوه لیک بو بریار مه ده ن.

[الأنبياء: ٢٥]¹⁰²[النساء: ٣٦]¹⁰³

وه الله تعالى فہرموویہ تی ﴿ لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴾ ¹⁰⁴ واتہ : سویند بہ اللہ بہ پراستی ئیمہ - نوح - مان پھوانہ کرد بۆ سہر قہومہ کہی، جا ئہویش پی وتن: ئہی گہل و ہۆزم ئیوہ ہەر اللہ تعالیٰ بہرستن، چونکہ جگہ لہو زاتہ پەرستراویکی ترتان نیہ، بہ پراستی من دہ ترسم لہرؤژیکی گہورہدا تووشی بہ لؤ سزایہ کی زؤر سہخت بہن.

وه الله تعالى فہرموویہ تی ﴿ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةً انْتَهَوْا خَيْرًا لَّكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ ﴾ ¹⁰⁵ واتہ : ، دہ ئیتر باوہری دامہ زراو بہ خواہیہ تی اللہ تعالیٰ و بہ پیغہ مہرانی بہین، ہەرگیز مہ ئین اللہ تعالیٰ سیانہ (لہو گوفتارہ نابہ جئ یہ) واز بہین چاکترہ و قازانجتانہ، چونکہ بہ پراستی اللہ تعالیٰ تہنہا یہ ک تاکہ خواہیہ، پاک و بیگہردو دوورہ لہوہی کہ مندالی ببیت.

وه الله تعالى فہرموویہ تی ﴿ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴾ ¹⁰⁶ واتہ : ئہمہ لہ بہر ئہوہیہ بہ پراستی ہەر اللہ تعالیٰ ہق و پراستہ وہ بیگومان ئہوہی جگہ لہ اللہ تعالیٰ ہاوارى لئ دہ کہن (دہ پەرستن) ہەر ئہوہ بہ تال و ناراست و بہ پراستی اللہ تعالیٰ ہەر خوی بہرزو بلندو گہورہیہ.

بۆیہ لہ سہر کہ سی موسلمانہ کہ باور بہوہ بینیت کہ اللہ تعالیٰ بوونی ہہیہ ، وہ شایہ نی پەرستنہ ، وہ بہ تاک و تہنہا شایہ نی پەرستنہ و دورہ لہ شہریک و ہاوبہ ش ، وہ ہەر کہ سیکیش شہریک و ہاوبہ شی بۆ بریار بدات (مہ بہ ست لہو

¹⁰⁴ [الأعراف: ٥٩]

¹⁰⁵ [النساء: ١٧١]

¹⁰⁶ [الحج: ٦٢]

شیرکه یه که خاوه نه که ی دهر ده کات له ئیسلام ، که ئه ویش شیرکی گه ورده یه (ئه وه ئیمانی هه لده وه شیتته وه دهر ده چیت له ئیسلام ،

وه ئه م ئیمان هی نانه به وه ی که هیچ په رستراویک نیه شایه نی په رستن بیت ته نها الله تعالی نه بیت ، له سئ به ش خوی ده گریته وه و پیکهاته وه ، ئه وانیش

یه که م : به تاک راگرتنی الله تعالی له کرده وه کانی دا (توحید الربوبية)

دو وه م : به تاک راگرتنی الله تعالی له په رستن دا (توحید الألوهية)

سئیه م : به تاک راگرتنی الله تعالی له ناو و سیفه ته کانی دا (توحید الأسماء والصفات)

یه که م : به تاک راگرتنی الله تعالی له کرده وه کانی دا (توحید الربوبية)

ئه م به تاگ راگرتنه بریتیه له به تاک راگرتنی الله تعالی له کرده وه کانی خوی ،

وه ک پزقدان و باران باراندن و به پۆ بردنی جیهان و دروست کردن و ژياندن و مراندن ، و چه نندین کاری تر ، که هه مووی تایبه ته به الله تعالی و ماف و به شی هیچ یه کیکی تیدا نیه له دروست کراوه کان نه پیغه مبه ران و مه لائییه که ت و پیاو چاکان ،

به لگه له سه ر ئه وه ی الله تعالی دروست که ره ،

الله تعالی فه رموویه تی ﴿ إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴾¹⁰⁷ واته : به راستی په روه ردگارتان ئه و خوايه یه که ئاسمانه کان و زهوی له شه ش پۆژدا

دروست کردوو ه پاشان (الله تعالی) چوو ه سهر عهرش (ئیمه ئیمانمان پێ یه تی به لام شیوه که ی نازانین) به (تاریکایی) شهو (پۆشنایی) پۆژ داده پۆشی (به پیچه وانه شهوه) (پۆژ به شوین شهوه وهیه به خیرایی و) شهو به شوین پۆژه وهیه به خیرایی خۆرو مانگ و ئه ستیره کانیش ژیر بار کراوون به فه رمانی خۆی بیدار بن که به دی هینان و فه رماندان ههر بۆ خواجه پاک و بی گهرده (له هه موو که م و کوپی یه ک) خوای په روه ردگاری جیهانیان.

وه الله تعالی فه رموویه تی ﴿ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ﴾¹⁰⁸ واته : ئاده میزادی له چه ند خانه یه کی هه لواسراو (له ناو مندالدا) دروست کردوو.

وه الله تعالی فه رموویه تی ﴿ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقْدَرَهُ تَقْدِيرًا ﴾¹⁰⁹ واته : هه موو شتیکی دروست کردوو به ئه ندازه و قه باره و شیوه و تام و بۆن و په نگ و جیاوازی هه مه جوړ...هتد، نه خشی رپک و پیکی بۆ هه موو شتیکی داناوه (به شیوه یه ک که پیوستیه کانی ئاده میزاد دابین بکه ن و له خزمه تیدا بن).

به لگه له سهر ئه وهی که الله تعالی ژینهر و مرینه ره ،

وه الله تعالی فه رموویه تی ﴿ كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أََمْواتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴾¹¹⁰ واته : (خه لکینه)، چۆن بی پروا ده بن به الله تعالی له کاتی کدا ئیوه بی گیان بوون (له توپی خاکدا) خوا (دروستی کردوون) و گیانی به به ردا کردن، پاشان ده تانمرینیت و دوایی زیندووتان ده کاته وه، ئه وسا ههر بۆ لای ئه ویش ده برینه وه.

[العلق: ٢] 108

[الفرقان: ٢] 109

[البقرة: ٢٨] 110

به لڼگه له سهر ئه وهی که الله تعالى باران بارینه ره ،

الله تعالى فهرموویه تی ﴿ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ ﴾¹¹¹ واته :
به پراستی ههر الله تعالى خوی زانیاری به پرابوونی رۆژی قیامت ده زانییت ،
بارانیش ههر ئه وهی ده یبارینییت ،

به لڼگه له سهر ئه وهی الله تعالى به رپوبه ری جیهانه کانه و کار و بار
هه لده وسورینی

الله تعالى فهرموویه تی ﴿ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ
وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ
فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴾¹¹² واته : ئه ی محمد (ﷺ) بلی ئایا کئ رسق
و رۆزی تان دهدات له ئاسمان (به باران) و له زهوی یه وه (به پرووهك) یا کئ
خاوه نی (دروست که ری) گوئ و چاوانه وه کئ زیندوو له مردوو دهرده هیئی وه
مردوو له زیندوو دهرده هیئی هه روه ها کئ کاره کان هه لده وسورینی بیگومان
یه کسه ر ده لئین الله که واته (ئه ی محمد (ﷺ)) پیا یان بلی ده ی بو خوتان ناپاریزن
له سزای الله ؟.

ئه مه بریتیه له ته وحیدی الربوبیه که به تاک راگرتنی الله تعالى یه له
کرده وه کانی که نابیت که س بکه یت به شیرک و هاوبه ش بو الله تعالى له وهی
که که سیک یان یه کیک له دروستکراوه کان رزقی مرؤف دهدات یان بارانی بو
ده بارینییت یان گه ردون به رپوه ده بات یان شیفا دهدات یان ده مرینییت ،

نابیت که س بکه یت به شه ریکی الله تعالى له کرده وه کانی ،

¹¹¹ [لقمان: ۳۴]

¹¹² [یونس: ۳۱]

جا هەر که سیك شتیک بکات به شه‌ریکی الله تعالی له کاره‌کانی ئه وه ئیمانی هه‌لده‌وشیتته وه و کافر ده‌بیت ، وه ده‌چیتته دره‌وهی ئیسلام به هوییه وه ،

دووهم : به تاک راگرتنی الله تعالی له په‌رستن دا (توحید الألوهیة)

ئه‌م ته‌و حیده بریتیه له به تاک راگرتنی الله تعالی له په‌رستنه‌کان دا که ئه وه‌ش کرداری به‌نده‌یه له به رامبه‌ر بۆ الله تعالی ،

له توحیدی الربوبیة کرده‌وهی الله تعالی بوو له سه‌ر به‌نده‌کان ، به لام ته‌و حیدی دووهم بریتیه له کرده‌وه‌کانی به‌نده بۆ الله تعالی ، وه ئه‌و کرده‌وانه‌ش بریتیه له عیبادته‌کان که الله تعالی داوای له به‌نده‌کانی کردوه بۆی ئه‌نجام بده‌ن ،

ئه‌و عیبادته‌تانه‌ش ، وه‌ک نوێژ و پۆژو و زه‌کات دان و حه‌ج کردن و جه‌هاد کردن له پیناو الله تعالی و چاکه کردن له‌گه‌ڵ دایک و باوک و ئه‌نجامدانی کاری خێر و قوربانی کردن و چاک بوون له‌گه‌ڵ موسلمانان و ئه‌نجامدانی ،

هه‌موو ئه‌و عیبادته‌ و ئه‌وانه‌ی تریش که الله تعالی داوای له به‌نده‌کانی کردوه که بۆی ئه‌نجام بده‌ن ، ده‌بیت که‌سی موسلمان ئه‌نجامی بدات بۆ الله تعالی ، به‌لگه له سه‌ر نوێژ و زه‌کات

الله تعالی فه‌رموویه‌نی ﴿ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴾¹¹³ واته : نوێژ بکه‌ن و زه‌کات بده‌ن وه‌له‌گه‌ڵ کړنوش به‌راندا کړنوش به‌رن.

به‌لگه له سه‌ر رۆژو

الله تعالی فهرموویه نی ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ ﴾¹¹⁴ واته : ئه ی
ئه وانه ی که برواتان هیئاوه پۆژووتان له سهر نووسراوه (که ئه نجامی بدهن).

به ئگه له سهر چاکه کردن له گه ل دایک و باوک

الله تعالی فهرموویه نی ﴿ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ﴾¹¹⁵
واته : وه پهروه ردگارت برپاری داوه که هیچ شتی نه په رستن بیجگه له ئه وه
له گه ل دایک و باوکتان چاکه بکه ن .

به ئگه له سهر جیهاد

الله تعالی فهرموویه نی ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ
وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴾¹¹⁶ واته : ئه ی ئه وانه ی برواتان هیئاوه له
الله بترسن بگه رپن به دوای هه موو هوکارێکدا که نزیکتان بخاته وه له الله ، وه
تی بکوژن و خه بات بکه ن له رپنگه ی الله تعالی دا به ئومیدی رزگار بوونتان .

به ئگه له سهر جه ج

الله تعالی فهرموویه نی ﴿ وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ ﴾¹¹⁷ واته : مافی الله تعالی
له سهر خه لکی که سهردانی مائی الله تعالی (المسجد الحرام) بکه ن .

به ئگه له سهر قوربانی کردن

¹¹⁴ [البقرة: ١٨٣]

¹¹⁵ [الإسراء: ٢٣]

¹¹⁶ [المائدة: ٣٥]

¹¹⁷ [آل عمران: ٩٧]

الله تعالی فهرموویه نی ﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾¹¹⁸ واته : ئه ی محمد (ﷺ) بلی بیگومان نویژ و (به ندایه تی) و قوربانی و ژیان و مردنم هه ر بۆ الله ی پهروه ردگاری هه موو جیهانیانه.

به لگه له سهه ر باش بوون هاوکاری کردنی موسلمان

الله تعالی فهرموویه نی ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى﴾¹¹⁹ واته : وه هاوکاری یه کتری بکه ن له سهه ر چاکه و پارێزگاری.

هه موو ئه م عیباده تانه و ئه وانی تریش که الله تعالی داوای له بهنده کانی کردوه که ئه نجامی بدهن ، ده بیئت موسلمان ئه نجامی بدات بۆ الله تعالی به تاک و ته نها ، نابیت به هیچ شیوه ییک شه ریک و هاو به ش بریار بدات بۆ الله تعالی ، جا هه ر که سییک شه ریک و هاو به ش بۆ الله تعالی بریار بدات ئه وه موشریک ده بیئت (گه ر شیرکه که شیرکی گه وره بیئت) .

سییه م : به تاک راگرتنی الله تعالی له ناو و سیفه ته کانی دا (توحید الأسماء والصفات)

الله تعالی ناوی جوان و سیفاتی به رزی و ته وای هه یه ،

الله تعالی فهرموویه تی ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾¹²⁰ واته : هه ر بۆ الله یه هه موو ناوه جوان و پیروژه کان، جا (ئه ی ئیمانداران) به و ناوانه دؤعا و نزا بکه ن و هاناو هاوار بۆ ئه و زاته به رن، واز به یئن له وانه ی که له ناوه پیروژه کانی الله دا لادان

¹¹⁸ [الأنعام: ١٦٢]

¹¹⁹ [المائدة: ٢]

¹²⁰ [الأعراف: ١٨٠]

دهکه ن و (سیفه ت و ناوه کانی الله تعالی به کارده هیئین بۆ غهیری الله)، له
تاینده دا پاداشتی ئه و کارو کرده وانه یان وهرده گرن که ئه نجامیان ده دا.

وه الله تعالی فه رموویه تی ﴿وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾¹²¹ واته : وه
پهروه ردگاریش خاوه نی هه موو سیفاتی به رزو بَلَنَدُو پیرۆزه ئه و زاته هه ر خۆیشی
بالاده ست و دانایه.

له م ئایه ته دا (المثل) به مانای سیفه ت دیت ،

وه له سه ر موسلمان پیویسته که هه ر کاتی که یه کی که له ناوه کانی الله تعالی ی پێ
که یشت یان سیفه تی که له سیفه ته کانی الله تعالی ی پیگه یشت ئه وه خۆی له م
چوار خاله به دور بگریت ،

یه که م : التحریف (گۆڕینی ماناکه ی)

دووهم : التعطیل (په کخستی ناو یان سیفه ته که)

سییه م : کیفیه (دیاری کردنی چۆنیه تیه که ی)

چوارهم : التمثیل (نمونه بۆ هیئاوه و شو به اندی)

نابیت که سی موسلمان هیچ یه کی که له مانه ئه نجام بدات له به رامبه ر ناو و
سیفه ته کانی الله تعالی ، به لکوو ده بی ت دانی پێدا بیئت و ئیمانی پێ به ییئت ، وه
چۆنیه تیه که ی بگه رپننیه ته وه بۆ الله تعالی ،

له به ر ئه وه ی الله تعالی وه ک دروست کراوه کانی نییه ،

¹²¹ [النحل : ٦٠]

الله تعالی فهرموویه تی ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾¹²² واته : هیچ شتیك نیه له وینهی ئه وزاته ، هیچ شتیك له و ناچیج ، ههر ئه ویش بیسه رو بینایه.

وه فهرموویه نی ﴿فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾¹²³ واته : كه واته وینه بۆ الله تعالی مه هیننه وه به پراستی الله تعالی ده زانی و ئیوه نازان.

وه فهرموویه تی ﴿رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا﴾¹²⁴ واته : ئه و زاته په روه ردگاری ئاسمانه كان و زهوی و هه موو دروستكراوانی نیوانیانه ، كه واته ، ههر ئه و بپه رسته و زۆر به رده وام و خوگر به له په رستنیدا ، ئایا كه س شك ده بهیت هاوناوی ئه و و هاوتای ئه و بیّت؟ (خاوه نی سیفه تی به رزو بلندو پیروژ بیّت وهك ئه و؟!).

ئهم به شانه ی ته وحید زۆر ورده کاری و ته فصیلی تیدایه كه پیویسته كه سی موسلمان زانستی پێیان هه بیّت و شاره زاییت لێیان ، ده بیّت زۆر زیاتر بخوینیت له باره یانه وه تا وه كو توشی هیچ گومرایی و هه له نه بیّت ، وه به تایبه تی له باسی ئهم ته وحیده كه زۆرتینی گروپه گومراكان له م به شته تیكه ووتوون و گومرا بوونه ، بۆیه پیویسته كه كه سی موسلمان شاره زایی ته واوی هه بیّت له باره یانه وه تا دور بیّت له هه موو گومراییک ،

وه بزانه كه هیچ یه کیك له م ته وحیدانه كامل و ته واو نابیت ته نها به دوو پروكنی سه ره کی نه بیّت كه ئه وانیش بریتین له

[الشوری: ۱۱]¹²²[النحل: ۷۴]¹²³[مریم: ۶۵]¹²⁴

یه که م : النفي (په تکرده وه)

دووهم : الإثبات (دان پیدانان)

جا له هه ر یه کییک له به شی ته وحیده کان پیویسته ئەم دوو روکنه جی به جی بکهیت چونکه ته وحید قبول کراو نابیت به بی ئەم دوو روکنه به لکو که س نابیت به خاوهنی ته وحید ئیلا ده بییت ئەم دوو روکنه ئەنجام بدات ،

جا ئەم دوو روکنه ش به م شیویه له به شی به تاک راگرتنی الله تعالی له کرده وه کانی بریتیه له وهی که هه رچی کرده وهی الله تعالی یه وهک رزق دان و باران بیرین و شیفادان کرده وه کانی تری ، ئەوه ده بییت دانی پیدانییت بۆ الله تعالی (که ئەمه ش بریتیه له الإثبات)، وه رته بکهیت وه بۆ غهیری الله تعالی که ئەو کرداره ی هه بییت که شیفادان و رزق دان و هتد.. (که ئەمه ش بریتیه له النفي) ، جا ئەهه ر بهنده ، دانی به وه دانا که الله تعالی شیفا ده دات ، به لام شیفادانی بۆ غهیری الله تعالی رته نه کرده ، وهک سو فی و دره ویشه کان که ده لئین الله تعالی شیفا ده ره که ئەمه ش دان پیدانانه ، به لام له هه مان کاتدا داوای شیفا له غهیری الله تعالی ده که ن ، که ئەوه ش رته نه کردنه وهی کاری شیفادانه بۆ غهیری الله تعالی ،

جا هه ر که سیک شیفادان رته نه کاته وه (یان کاره تاییه تیه کانی تری الله تعالی) بۆ غهیری الله تعالی ئەوه ئەو که سانه ی که موشریکه ،

وه له به تاک راگرتنی الله تعالی له په رسته نه کان دا بریتیه له وهی که هه رچی عیبادهت هه یه که الله تعالی داوای له بهنده کانی کرده که بۆی ئەنجام بدهن ئەوه ده بییت که سی موسلمان دان به وه دابنیت که ده بیت ئەو عیبادهت بۆ الله تعالی ئەنجام بدات وه ئەنجامشی بدات ، وه ده بییت له هه مان کاتدا ئەوه

رەتەبکاتەوه که یەکیەک لەم عیبادەتانە بۆ غەیری اللّٰه تعالی ئەنجام بدات ، وەک نوێژ و پوژو و قوربانی کردن حوکم گیرانەوه جەهاد کردن ،

جا ئەگەر بەنده دانی بەوه دانا که دەبیّت قوربانی بۆ اللّٰه تعالی ئەنجام بدات ، ئەوه دەبیّت رەتی بکاتەوه که قوربانی بۆ غەیری اللّٰه تعالی ئەنجام بدات ، جا ئەگەر بیّت و دانی بەوه دانا که قوربانی بۆ اللّٰه تعالی ئەنجام بدات پاشان پوشت قوربانی بۆ غەیری اللّٰه تعالی ئەنجام دا ئەوه یەکیەک لە پروکنەکانی تەواوکردنی تەوھیدی ئەنجام نەداوه وە بە ئەنجام نەدانی یەکیەک لەم پروکنانە ئەواتەوھیدی خاوەنەکە ی قبول کراو نابیّت ، وە بە موشریک حساب دەکریّت ،

وە لە تەوھیدی سییەم دوو پروکنە که بەم شیۆهیه که بریتیه لەوهی هەرچی اللّٰه تعالی دانی پێدانەوه بۆ خۆی لەناو و سیفەتەکانی یان پیغەمبەرەکە ی ﷺ باس و وەسفی پێکدووه ، ئەوه دەبیّت دانی پێدا بیّنی بۆ اللّٰه تعالی که خاوەنی ئەو ناو و سیفەتانەیه ، وە لە هەمان کات دا رەتی بکاتەوه که یەکیەک لە دروست کراوەکانی اللّٰه تعالی هاو شیۆه ی اللّٰه تعالی خاوەنی ئەو ناو سیفاته بیّت ، وە ئەمەش بریتیه لە دان پێدانان و رەتکردەوه لە بەتاک راگرتنی اللّٰه تعالی لە ناو و سیفەتەکانی دا ،

جا ئەگەر کەسیک دانی نەنا بەناویک یان بە سیفەتیەک لە سیفەتەکانی اللّٰه تعالی و رەتی کردەوه ، وە یان کەسیک ناو یاخود سیفەتیەک لە سیفەتە تایبەتیهکانی اللّٰه تعالی بۆ غەیری اللّٰه تعالی دان پێدانان ، ئەوه ئەو کەسە کافر و موشریک دەبیّت ،

وە هەموو ئەوێش لە گرینگی و گەورەیی ئەو دوو پروکنەیه که لە بەشەکانی تەوھیدن ، وە هەر ئەوێشە جیاوازی خستۆتە نێوان موسلمان و موشریک ،

[۵۲] دووهم : ئیمان هیئان به مه لائیکه ته کان

❖ پوونکردنه وه ❖

یه کیکی تر له پایه کانی ئیمان بریتیه له ئیمان هیئان به مه لائیکه ته کانی الله تعالی ، وه ئیمان هیئان به مه لائیکه ته کان پینج شت له خوی ده گریت ، که ئه وانیش

یه کهم : به وجود (بوون) یان

بیگومان مه لائیه که ته کان بونیان هه یه ، وه به چه نندین به لگه ی دینی و به لگه ی ئه وهی که چه نندین کهس بینیوانه ،

الله تعالی فه رموویه تی ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾¹²⁵ واته : کاتیکیش به فریشته کانمان وت : سوژده بهرن بو ئادهم (سوژده ی ریزو به فه رمانی الله تعالی ، وه کو پرووگه یه ک) سوژده یان برد ، جگه ئیبلیس نه بیئت که سه رپیچی کردو خوی به گه وره زانی و خوی خسته ریزی کافره کانه وه.

وه پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی ﴿إِنَّ لِلَّهِ مَلَائِكَةً سَيَّاحِينَ فِي الْأَرْضِ﴾¹²⁶ واته : الله تعالی چه ند مه لائیکه تیکی هه یه که له سه رزه وی ده گرین و ده سورین .

دووهم : به کرداره کانیا

مه لائیه که ته کانی الله تعالی بیکار نین و بی مه به ست دروست نه کراون به لکوو کاریان هه یه و ئه نجامی ده دهن ،

¹²⁵ [البقرة: ۳۴]

¹²⁶ [حدیث صحیح رواه الترمذی: برقم / ۳۶۰۰]

له کاره کانیان بریتیه له به تاک راگرتنی الله تعالی و دور گرتنی له شه ریک و هاوبه ش بوئی ،

الله تعالی فهرموویه تی ﴿ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾¹²⁷ واته : الله تعالی شایه تی ئه دات (واته رای ده گه یه نیّت و به به لگه دهی چه سپینیت) که به پراستی هیچ په رستراویک نی یه ئه و نه بئ وه فریشته کانیش شایه تی ئه دهن (واته ئیقرار ئه کهن) وه خاوه ن زانسته کانیش شایه تی ئه دهن (واته باوه ری چه سپاویان هه یه) ، (الله تعالی) هه میشه دادپهروه ری راگرتووه هیچ په رستراویکی به پراستی نی یه ته نیا الله تعالی نه بئ که بالادهستی کاربه جئ یه .

وه الله تعالی فهرموویه تی ﴿ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ ﴾¹²⁸ واته : وه هه وره گرمه سوپاس و ستایشی ئه و (الله تعالی) ده کات هه روه ها فریشته کانیش له هه یبه ت و ترسی ئه و (الله تعالی ستایشی ده کهن) وه (په روه ردگار) هه وره بروسکه کان ده نیژی و دهیدات له هه ر که سئ که بیه وی له کاتیکیدا ئه وانه ده مه ده می ده کهن ده باره ی الله و ئه و (الله) هیژو توانای زور به تینه .

وه الله تعالی فهرموویه تی ﴿ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴾¹²⁹ واته : کاتیکی که په روه ردگاری تو به فریشته کانی وت به پراستی من جئ نشینیکی دروست ده کهم له سه ر زه وی

[١٨] آل عمران :

[الرعد: ١٣]

[البقرة: ٣٠]

فریشته کان وتیان: ئایا که سیکی وای تیا دروست ده کهیت که خراپه و به دیی
تیدا بکات وه خوینی تیا برپژئی، ؟ له کاتی کدا که ئیمه یادت ده کهین به ستایش
کردنت وه به پاک رات ده گرین (الله تعالی) فه رموی: بیگومان ئه وهی من دهیزانم
ئیه نایزانن.

ئه وهی که له ئه سدا بوی دروست کراون بریتیه له وهی که عیبادهتی الله تعالی
بکه ن و هه میسه به پاک و بیگه ردی و بی که م و کوپی پای بگرن.

به لام چه ندین کاری تریشیان هه یه وهک سه لام و دوعا کردن بو ئه هلی ئیمان
وه موژده دان به ئه هلی ئیمان، وه له عنهت له ئه هلی کافران و چه ندین کاری تر،

به لگه له سه ره ئه وهی فریشته کان سه لام و صلوات ده نیرن بو پیغه مبه ر ﷺ،
الله تعالی فه رمویه تی ﴿ إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴾¹³⁰ واته: به راستی الله تعالی و فریشته کانی
سه لاوات ده دن له سه ره پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ئه ی ئه وانیه که
باوه رتان هی ناوه ئیه وش سه لات و سه لامی زوری له سه ره بده ن.

به لگه له سه ره ئه وهی مه لائیکه ته کان سه لام ده که ن له ئه هلی ئیمان،
الله تعالی فه رمویه تی ﴿ الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ
ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴾¹³¹ واته: ئه وانیه که فریشته کان (ی گیان
کیشان) گیانیان ده کیشن به پاکی (فریشته کان) ده لێن سه لامتان لی بی بچه
به هه شته وه به هوئی ئه وهی که ده تان کرد (له دنیا) دا.

[الأحزاب: ٥٦]

[النحل: ٣٢]

به لڼگه له سهر ئه وهی مه لائیکه ته کان موژده ددهن به نه هلی ئیمان

الله تعالی فه رموویه تی ﴿ فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيحْيَى مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ ﴾¹³²
 واته : جا فریشته بانگی لیکرد له کاتی کدا که زه که ریا له میحرابه که دا ویستابوو
 نویژی ده کرد به راستی الله تعالی مژدهت ده داتی به (کوریک ناوی) یه حیا یه که
 پروا هی نه ره به عیسی و ته ی الله تعالی و پیشه وایه وه جلّه وگری نه فسی خو یه تی
 وه یه کی که له پیغه مبه رانی چاک کردار.

به لڼگه له سهر ئه وهی مه لائیکه ته کان موژدهی ناگر به کافران ددهن ،

الله تعالی فه رموویه تی ﴿ وَلَوْ تَرَى إِذِ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴾¹³³ واته : وه ئه گهر ده تبینی کاتی
 فریشته کان گیانی بئ باوه ران ده کیشن له ده موچاوو پاشیان ددهن و (پیشان
 ده لین) بچه ژن سزای ناگری سوتینه ر.

به لڼگه له سهر ئه وهی که مه لائیکه ته کان له عنهت له کافران ده که ن .

الله تعالی فه رموویه تی ﴿ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا أُولَٰئِكَ عَلِيمٌ لَّعَنَهُ اللَّهُ وَالْمَلَائِكَةُ وَالنَّاسُ أَجْمَعِينَ ﴾¹³⁴ واته : به راستی نه وانه ی بئ پروا بوون و
 مردوون و بئ پروا بوون نه وانه له سه ریانه نه فرینی الله تعالی و فریشته کان و
 خه لکی به تی کرای .

¹³² [آل عمران: ۳۹]

¹³³ [الأنفال: ۵۰]

¹³⁴ [البقرة: ۱۶۱]

ئه مانه هه موو کار مه لائیکه ته کانن ، جا له سه ره ئه هلی ئیمان و موسلمانان
پیویسته که ئیمان به کاری فریشته کان بهینن هه ره کاتیک که به لگه ی راستیان
پئ گه یشته له سه ره ئه وهی که ئه م کاره کاری مه لائیکه ته کانن ،

سییه م : به وهی له نور دروست کراون

الله تعالی مه لائیکه ته کانی له نور دروست کردوه ، وه له سه ره موسلمان پیویسته
که ئیمانی پئ بهینت و به راستی بزانیته

پیغه مبه ره ﷺ فه رمویه تی ﴿ خُلِقَتِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورٍ ﴾¹³⁵ واته : مه لائیه که ته
له نور دروست کراوه .

چواره م : به ناوه کانیان

مه لائیکه ته کانی الله تعالی ناویان هه یه به لام ئیمه ناوی هه مویان نازانین ،
به لکوو ته نه ئه وه ده زانین که له قورئان و فه رمووده ی راست پییمان گه یشته وه
، وه ک

جوبرائیل و میکائیل و ئسرافیل و ملک الموت و ره قیب و عه تید و هاروت و
ماروت ... هتد..

جا هه ره یه کیک له م ناوانه که موسلمان پئ گه یشته له به لگه ی راست و ته واو
ئه وه پیویسته که ئیمانی پئ بهینت و به راستی بزانیته ،

پینجه م : به وهی گوپرایه لئ و سه ره پیچی که رنین

مه لائیکه ته کان هه رگیز سه ره پیچی فه رمانی الله تعالی ناکه ن ، به لکوو هه موو
کات گوپرایه ل و ملکه چن بو فه رمانی الله تعالی ،

¹³⁵ [راوه مسلم برقم / ۲۹۹۶]

الله تعالیٰ فہرموویہ تی ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴾¹³⁶ واتہ : ئہی ئہوانہی کہ باوہرتان ہیئاوہ خوٲتان و کہس و کارتہن ہپاریزن لہ ئاگریٲ کہ سووتہ مہنی یہ کہی ئادہمی و بہردہ سہرپہرشتی ئہو (ئاگری دۆزہ خہن) چہند فریشتہ یہ کی دَل رہقی توند و تیژی وا کہ نافہرمانی اللہ تعالیٰ ناکہن لہوہی کہ فہرمانیان پ؁ بدات وہ چ فہرمانیٲکیان پ؁ بدری دہیکہن.

ہؤیہ پ؁ویستہ لہ سہر کہسی ئیماندار کہ ئیمان ہینٲت بہ مہلائیکہ ، وہ مہرج نیہ کہ سیٲک ناوی مہلائیکہ تہکانی نہزانی ئہوہ کافر بیٲت ، یان گہر کاریانی نہزانی ئہوہ کافر بیٲت ، یان گہر نہیزانی لہ چی دروست کراون ئہوہ کافر بیٲت ، بہ لکو لہ بہر ئہوہ کافر دہبیٲت کہ ہرپوا بہ یہ کیٲک لہوانہ نہ ہیٲی ، وہک بلٲت مہلائیکہ لہ نور دروست نہ کراون یان بلٲت مہلائیکہ تہکان بیٲکارن ،

[۵۳] سیٲیہم : ئیمان ہینٲی بہ پہرتو کہکان (ئاسمانیہکان)

﴿ پوونکردنہوہ ﴾

ئیمان ہیٲان بہ کتابہکان چوار شت لہ خوٲی دہگریٲت ئہوانیش یہ کہم : ئیمان ہیٲان بہوہی کہ ئہم کتابانہ لہ لایان اللہ تعالیٰ لہوہ دابہ زیوون ہؤ پیغہ مہران (علیہم السلام)

الله تعالیٰ فہرموویہ تی ﴿ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ ﴾¹³⁷ واتہ : ہہرودہ (پیغہ مہرانی پیشوو) قورئانمان ہؤ تو ئہی محمد (ﷺ) ناردہ خواریوہ.

¹³⁶ [التحريم: ٦]

¹³⁷ [العنكبوت: ٤٧]

وه فهرموویه تی ﴿ إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴾¹³⁸ واته : بیگومان ئیمه به حهق و راستی قورئانمان بۆ تۆ هیئاووته خوارهوه کهواته الله تعالی بپهسته و به تهنها ههر بۆ ئه و ملکه چ به.

وه فهرموویه تی ﴿ لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴾¹³⁹ واته : سویند به الله ناردومانته خوارهوه کتیبیک بۆ ئیوه که سهربه رزی و ناوبانگی ئیوهی تیدایه دهی ئایا بۆ بیر ناکه نه وه.

وه فهرموویه تی ﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا ﴾¹⁴⁰ واته : ئه ی خه لکینه به راستی بۆتان هات به لگه ی ئاشکرا له پهروه دگارتانه وه، وه ناردمانه خوارهوه بۆتان پرووناکی یه کی ئاشکراکه ر (واته قورئان).

وه فهرموویه تی ﴿ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴾¹⁴¹ واته : به راستی ئیمه ناردومانته خوارهوه قورئانیك به عهره بی بۆ ئه وهی ژیرین و لی ی تی بگهن.

دووهم : به راست زانیی ئه وه وه وه و آل و باسانه ی که تیدایه هاتوو ، پیویسته له سه ر که سی موسلمان که ههر چی له وه کتابه دا هه یه و دابه زیوه له لایان الله تعالی هوه ئه وه به راستی بزانییت و ئیمانی پێ بهینی ، چونکه ههر که سیک به راستی نه زانییت ، یان به درۆی بزانییت ئه وه کافره ،

¹³⁸ [الزمر: ٢]

¹³⁹ [الأنبياء: ١٠]

¹⁴⁰ [النساء: ١٧٤]

¹⁴¹ [يوسف: ٢]

الله تعالی فه رموویه تی ﴿وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ﴾¹⁴² واته : سویند به الله بیگومان بۆمان ناردوویت چه ند نیشانه یه کی پروون و ئاشکرا (که قورئانه) وه که س بئ بروا نابیت پیان، مه گهر به دکاران.

وه فه رموویه تی ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾¹⁴³ واته : وه ئه وانه ی که بئ بروا بوون و نیشانه و ئایه ته کانی ئیمه یان به درۆ زانی ئه وانه هاوهل و هاوده می ئاگرن تیایدا ئه میننه وه به هه تا هه تای.

وه فه رموویه تی ﴿مَنْ قَبْلُ هُدًى لِلنَّاسِ وَأَنْزَلَ الْفُرْقَانَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ﴾¹⁴⁴ واته : له پیش قورئاندا به پینموونی خه لکی وه ناردیه خواره وه فورقان (واته: جیا که ره وه ی راست و ناراست _ مه به ست پئ ی قورئانه) بیگومان ئه وانه ی که بئ بروا بوون به ئایه ته کانی الله تعالی بۆیان هه یه (له قیامه ت دا) سزای سه خت وه الله تعالی بالآ ده ست و به توانایه خاوه نی تۆله و سزایه.

وه فه رموویه تی ﴿وَكَذَٰلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ ۚ فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۖ وَمِنْ هَٰؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ ۚ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ﴾¹⁴⁵ واته : هه روه ک (پیغه مبه رانی پیشوو) قورئانمان بو تۆ ئه ی موحه ممه د (صلی الله علیه وسلم) نارد ه خواره وه جا ئه و که سانه ی که کتیبمان پیداون (هه ندیکیان) باوه ر به و (قورئانه) دینئ وه له مانه ش (بت په رسته کانی عه ره ب) که سانی پروای پئ دینئ ته نیا بئ باوه رانی (پۆچوو) دان نانین به ئایه ته کانی ئیمه دا.

[البقرة: ٩٩]

[البقرة: ٣٩]

[آل عمران: ٤]

[العنكبوت: ٤٧]

بۆیه پئویسته له سهر کهسی موسلمان کهوا ئیمان بهیئت به وته کان و کتابه کانی الله تعالی چونکه گهر ئیمان به ئایه ته کانی الله تعالی نه هیئێ ئه وه به کافر حساب ده کریت و کافرده بیئت ، چونکه ئایهت بۆ دووشت به کار دیت ، یان قورئان و وتهی الله تعالی ، یان دروست کراوه کانی الله تعالی وهک خۆر و مانگ و شهو و روژ ، جائه و ئایه تانهی هیئاومانه مه به ست له وته و کتابی الله تعالی یه نهک خۆر و مانگ ،

سییه م : ده بیئت حوکم به و کتابانه بکریت که له لایان الله تعالی له وه دابه زیوه وه نابیت پشت گوێ بخرین و حوکم به غهیری ئه و بکریت ،

وه قورئان هه موو کتابه کانی پێش خۆی نسخ (مه به ست له وهیه که قورئان جیگاره وهی هه موو ئه وانهی پێش خۆیه تی و ده بیئت حوکم به قورئان بکریت له جیات ئه وهی به کتابه کانی تر بکریت) کردۆته وه ،

الله تعالی فه رموویه تی ﴿ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ ﴾¹⁴⁶ واته : ئیمه قورئانمان هاوړی له گه ل هه موو حه قیقه ت و راستیه کدا بۆ تۆ دابه زاندووه ، راستی و دروستی کتیبه کانی پێش خۆیشی دیاری ده کات و چاودیره به سهر هه موویاندا (کاتیکی خاوه نانی کتیب له گا ورو جوو گیرو گرفتیان ده هیئن بۆ لای تۆ) به و به رنامه یه ی الله تعالی ناردوویه تی داوه ری بکه له نیوانیاندا و شوین ئاره زوو هه کانی ئه وان مه که وه و له و حه قه لاه ده که بۆت ره وانه کراوه ،

وه فهرموویه تی ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا﴾ ¹⁴⁷ واته : بیگومان ئیمه دامان به زاندوته سهر تو ئه م قورئانه به راستی بو ئه وهی بریار بدهی له نیوان خه لکیدا به و بریاره ی که الله تعالی نیشانی داویت وه بو ناپاکان مه به به پاریزهر و داواچی.

وه حوکم کردن ده بیئت به دوو مهرجه وه بیئت ئه وانیش

یه که م : ملکه چ بون و قبول بوون ،

ئه وهش له بهر ئه وهی الله تعالی فهرموویه تی ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ ¹⁴⁸ واته : نه خیر (وانی یه که خویان به باوهردار نیشان ددهن) سویند به پهروهردگارت پروا دارنن تا تو نه که نه دادوهر له ههر ئاژاوه و دوو به ره کی یه کی نیوانیان دا له پاشان ههست نه کهن له دهرونیاندا به هیچ بیزاری یه ک له و بریاره ی تو داوته و مل که چ نه کهن به مل که چی یه کی ته واو.

دووه م : پیرازی بوونن و پئ خوش بوون

ئه وهش له بهر ئه وهی الله تعالی فهرموویه تی ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمْ وَأُضِلَّ أَعْمَالُهُمْ — ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ﴾ ¹⁴⁹ واته : ئه وانهش که بئ باوهر بوون ئه وه نه گبه تی و سه رشوپی به شیانه وه (الله تعالی) کرده وه کانیا بئ مایه ده کات. — ئه و تۆله یان له بهر ئه وهیه که بیگومان ئه وانه رقیان له و قورئانه بوو که الله ناردووویه تی بویه الله تعالی ش کرده وه کانیا بئ پووچ کرده وه.

¹⁴⁷ [النساء: ۱۰۵]

¹⁴⁸ [النساء: ۶۵]

¹⁴⁹ [محمد: ۸-۹]

چوارهم : ده بیئت ئیمان به ناوه کانیان بهیئیت و دانی پیدابنی هه ر کاتییک که پیئت
که یشت ،

کتابه کانی الله تعالی زۆرن به لام ناوی چوار دانه یان هاتوه ئه وانیش که بریتین
له

یه کهم : القرآن

کتابی قورئان بو پیغه مبه ر محمد (صل الله علیه وسلم) دابه زیوه ،

الله تعالی فه رموویه تی ﴿ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا
فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴾¹⁵⁰ واته : ئه وه بو بیر ناکه نه وه له قورئان ؟ خو ئه گه ر له
لایه ن که سیکی تره وه بوایه جگه له الله تعالی بیگومان ده یان بینی تیایدا
جیاوازی زۆر.

وه فه رموویه تی ﴿ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ
الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ ﴾¹⁵¹ واته : مانگی رهمه زان مانگیکه قورئانی تیدا نیڕاوه ته
خواره وه به رینما بوخه لکی وه به لگه یانی روشن بو رینموونی و جیاکردنه وه (ی
دروست و نادروست).

وه فه رموویه تی ﴿ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴾¹⁵² واته : به راستی
ئیمه ناردومانه ته خواره وه قورئانیك به عه ره بی بو ئه وه ی ژیرین و لی ی تی
بگه ن.

دووهم : التوراة

¹⁵⁰ [النساء: ۸۲]

¹⁵¹ [البقرة: ۱۸۵]

¹⁵² [يوسف: ۲]

کتابی تهورات بۆ پیغه مبهەر موسی (علیه السلام) دابه زیوه ،

الله تعالی فهرموویه تی ﴿ نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴾ ¹⁵³ واته : ناردوویه تیه خواره وه بۆت قورئان به پراستی و دروستی، به پراست دانه ری هه موو ئه و (کتیب) انه یه له پێشیدا بوون وه تهورات و ئینجیلی نارد ه خواره وه. >

سییه م : الإنجیل

کتابی ئینجیل بۆ پیغه مبهەر عیسا (علیه السلام) دابه زیوه ،

الله تعالی فهرموویه تی ﴿ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ ﴾ ¹⁵⁴ واته : ئه ی محمد (ﷺ) (بلی ئه ی نامه داره کان ئیوه له سه ر ه یچ شتیک نین هه تا به پێک و پراستی به پره وی تهورات و ئینجیل نه که ن هه روه ها ئه و قورئانه ی که هینرا وه ته خواره وه بۆتان له لایه ن پهروه ردگار تانه وه. >

چواره م : الزبور

کتابی زه بور بۆ پیغه مبهەر داوود (علیه السلام) دابه زیوه ،

الله تعالی فهرموویه تی ﴿ وَآتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا ﴾ ¹⁵⁵ واته : وه زه بوریشمان به خشی به داوود. >

وه فهرموویه تی ﴿ وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِن بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴾ ¹⁵⁶ واته : سویند به الله بێگومان ئیمه نووسیوو مانه له زه بووردا

¹⁵³ [آل عمران: ۳]

¹⁵⁴ [المائدة: ۶۸]

¹⁵⁵ [النساء: ۱۶۳]

¹⁵⁶ [الأنبياء: ۱۰۵]

له دوا نوسینی له (لوح المحفوظ) دا به راستی سهر زهوی (به ههشت) ده بنه خاوه نی به میرات ده یبه ن به نده چا ک و پا که کانم.

پوویسته له سهر موسلمان که وا ئیمان به کتابه کانی الله تعالی بهین به بی جیاوازی ، نه گهر چی جوله که و گاور دهستکاری ته وارت و انجیلی ان کردوه به لام ئیمه مه به ستمان له وهیه که له لایان الله تعالی له وه دابه زیوه و هیچ دهستکاری نه کراوه و وهک خوئی ماوه ته وه ، جا گهر که سیک ئیمان به کتیبیک نه هیئت یان ئیمان به چه ند به شیکی نه هیئت نه وه کافر چونکه ئیمانی به یه کیک له کتابه کان نه هیئاوه یان ئیمانی به به شیکی نه هیئاوه ، وه ههر که سیک ئیمان به هه مویان نه هیئت نه وه کافر و ئیمانی نوستانه و قبول کراو نیه ،

[٥٤] چواره م : ئیمان بهینی به پیغه مبه ران (علیهم السلام)

❖ پوونکردنه وه ❖

ئیمان هیئان به پیغه مبه ران (علیهم السلام) چوار شت له خوئی ده گریت نه وانیش

یه که م : ئیمان هیئان به وهی نه وان له لایان الله تعالی له وه کراون به پیغه مبه ر و نیدراون بو خه لکی

وهک الله تعالی فه رموویه تی ﴿ مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴾¹⁵⁷ واته : ههر چاکه یه کت تووش بوو نه وه له الله وهیه وه ههر خراپه یه کت تووش بوو نه وه

له خوٚته وهیه و ئیمه توٚمان ناردوو به پیغه مبه ر بۆ خه لکی وه الله به سه شایه تی ئه وه بدات.

وه فه رموویه تی ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾¹⁵⁸ واته : سویند به الله له ناو هه موو گه ل و ئومه تی کدا پیغه مبه ری کمان ناردوو به مه ی ته نها الله تعالی بپه رستن و دوور که ونه وه له (په رستی) هه ر په رستراویکی تر.

وه فه رموویه تی ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا﴾¹⁵⁹ واته : بیگومان ئیمه پیغه مبه ری کمان بۆ ناردن که شاهیده له سه رتان هه روه ک پیغه مبه ری کمان نارد بۆ فیرعه ون.

وه فه رموویه تی ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾¹⁶⁰ واته : سویند به الله به راستی ئیمه نوحمان نارد بۆ لای قه وم و خزمه کانی، (پی و تن) بیگومان من بۆ ئیوه داچله کی نه ریکی ئاشکرام.

بۆیه پیویسته موسلمان ئیمان به وه به یی که پیغه مبه ران هه لبژێردراوی الله تعالی ن له ناو خه لکی و کراون به پیغه مبه ر بۆ خه لکی ،

دووهم : به راست زانیی ئه وه هه والانه ی که ئه وه پیغه مبه رانه (علیهم السلام) دهیده ن به قه وم و ئومه ته که یان ،

پیویسته له سه ر که سی موسلمان که ئه وه هه واله به راست بزانی که پیغه مبه ران پیان ده لێن ، وه هه ر که سی که ئه وه هه والانه به درۆ بزانی ئه وه کافره ،

[النحل: ٣٦] 158

[المزمل: ١٥] 159

[هود: ٢٥] 160

الله تعالی فهرموویه تی ﴿وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ﴾¹⁶¹ واته : وه ئه گهر (بئ باوه پان) تو به دروژن ده زانن و باوه پت پئ ناکه ن ئه وه بیگومان پیش ئه وان باوه پان نه کردووه (به پیغه مبه رانیان) گه لی نوح و عاد و سه موود.

وه فهرموویه تی ﴿بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَرِيجٍ﴾¹⁶² واته : زیندوو بوونه وه دوور نی یه به لکو ئه وان باوه پان به قورئان نه کرد کاتی بویان هات بویه ئه وان له ناو کاریکی تی که ل و پی که ل دان.

وه فهرموویه تی ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾¹⁶³ واته : ئه وان هه ش بئ باوه پ بوون و باوه پان به ئایه ته کانی ئیمه نه بوو، ئه وان هه نیشته جیی دۆزه خن و بو هه تا هه تایی تیایدا ده میننه وه.

جا هه ر که سی که بیباور بیت به یه کی که له پیغه مبه ران ئه و بئ باوه پ بوه به هه موو پیغه مبه ران ، چونکه هه موو پیغه مبه ران یه ک دینیان هه بوه ،

پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی ﴿الْأَنْبِيَاءُ إِخْوَةٌ لِّعَلَّاتٍ ، دِينُهُمْ وَاحِدٌ ، وَأُمَّهَاتُهُمْ شَتَّى﴾¹⁶⁴ واته : پیغه مبه ران بران له باوک ، وه یه ک دینیان هه یه ، وه دایکیان جیاوازه.

جا دینی پیغه مبه ران یه ک دینه که ئه ویش به تاک په رستی الله تعالی بوه به بئ شه ریک و هاوبه ش دانان بوی ، جا گهر که سی که پیغه مبه ریک به درو بزانی

[الحج: ٤٢]¹⁶¹[ق: ٥]¹⁶²[البقرة: ٣٩]¹⁶³[رواه البخاري برقم: ٣٤٤٣]¹⁶⁴

ئهوا وهك ئه وهیه هه مووی ئهوانی تریشی به درۆ زانییت ، چونكه هه موویان وهك یه كن ،

وهك الله تعالى فهرموویه تی ﴿ كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ - إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ - إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴾¹⁶⁵ واته : قهومی عادیش بهرنامه ی هه ر هه موو پیغه مبه رانیان به درۆ زانی. - کاتیك (هود) ی پیغه مبه ری برایان پی وتن: باشه ، ئیوه له الله ناترسن ، پارێزکار نابن. - به راستی دنیابن كه من فرستاده یه کی ئه مین و دلسۆزم بۆتان.

جا الله تعالى فهرموویه ی قهومی عاد پیغه مبه ره کانیان به درۆ زانی ، له کاتیك دا ته نها پیغه مبه ر هودیان تیدا بوو ،

وه (قال) و (انی) و (رسول) بۆ تاک (واتا بۆ یه ک كه س) به کار دیت ، كه ئه ویش بریتی بوو له پیغه مبه ر هود علیه السلام كه قهومه كه ی به درۆیان زانی ، به لام الله تعالى فهرمووی ئه وان پیغه مبه ره کانیان به درۆ زانی ، ئه مه ش به لگه یه كه هه ر كه سیک پیغه مبه ریک به درۆ بزانییت ئه وا وهك ئه وهیه هه موو پیغه مبه رانی به درۆ زانی بییت ،

سییه م : کارکردنی به شه ریه ته كه ی و شوین كه وتن و چاو لیکردنی ،

پیویسته له سه ر كه سی موسلمان كه شوین پیغه مبه ر ﷺ بکهویت و چاوی لیبکات وه کار به و بهرنامه و رێبازه بکات كه پیغه مبه ر ﷺ له سه ری بووه و پیی هاتوه ،

الله تعالى فهرموویه تی ﴿ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾¹⁶⁶ واته : ئه ی محمد (ﷺ) بلی: ئه گه ر ئیوه

¹⁶⁵ [الشعراء: ١٢٣ - ١٢٥]

¹⁶⁶ [آل عمران: ٣١]

الله تان خوښ دهویت که واته دواى من بکهون تا الله تعالى ش ئوهی خوښ بویت وه له گوناوه کانتان خوښ ببیت وه الله ش لیخوښبووی مپه ربه بانه.

وه ههر که سیک پشت له رپبار و بهرنامه ی پیغه مبه ر ﷺ بکات ئه وه کافره له بهر ئه وهی الله تعالى فهرموویه تی ﴿ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴾¹⁶⁷ واته : (دووباره) پیان بلی: فهرمانبه رداری الله تعالى و پیغه مبه ر بن، خو ئه گهر سه پیچی بکه ن و پشتی تی بکه ن ئه وه دلنیابن الله تعالى بئ باوه پرانی خوښ ناویت.

بویه ده بیت شوین پیغه مبه ر ﷺ بکه ویت تا به ئیمان دار حساب بکریت ، چونکه ئه و که سه ی شوینی پیغه مبه ر ﷺ ناکه ویت و پشتی تی ده کات ، ئه وه کافره ،

وه ده بیت حوکمی بو لا بگریته وه و کار به بهرنامه و رپبازه که ی بکه یت و ملکه چ بیت ، چونکه هیچ که سیک نابیته ئیمان دار هه تا وه کو له کاتی ناکوکی و کی شه دا حوکم بو لای پیغه مبه ر ﷺ نه باته وه ،

الله تعالى فهرموویه تی ﴿ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴾¹⁶⁸ واته : نه خیر (وانی یه که خوین به باوه ردار نیشان ددهن) سویند به پهروه ردگارت برپا دارنن تا تو نه که نه دادوهر له ههر ئاژاوه و دووبه ره کی یه کی نیوانیان دا له پاشان هه ست نه که ن له دهرونیاندا به هیچ بیزاری یه ک له و برپاره ی تو داوته و مل که چ نه که ن به مل که چی یه کی ته واو.

¹⁶⁷ [آل عمران: ۳۲]

¹⁶⁸ [النساء: ۶۵]

وه پیغه مبهەر ﷺ پێشهنگه که ده بیئت چاوی لی بکریئت تا ئه وکه سهی چاوی لیده کات گومرا نه بیئت و سهەر لی شیواو نه بیئت ،

الله تعالی فهرموویه تی ﴿ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ﴾¹⁶⁹ واته : سویند به الله به راستی له پیغه مبههری الله تعالی دا چاکترین نموونهی ته و او پێک پێک ههیه تا چوی لی بکه ن و شوینی بکه ون ، به تایبهت بۆ ئه و که سانهی په زامه ندی الله یان مه به سته ، سه رفرازی قیامهت ئاواتیان ، هه میشه و بهرده وام یادی الله به زۆری ئه نجام ده ده ن و زمانیان پاراوه به یادی ئه و .

چواره م : ئیمان هینان و به راست زانیی ناوه کانیان ،

پێویسته که ئیمان به ناوی پیغه مبه ره کان (علیه السلام) به ینی ،

لێره پێویسته دوو شتی لێک جیا بکه ی نه وه ئه ویش جیاوازی نیوان وشه و کاری (النبي) و (الرسول)

یه که م : النبي : بریتیه له وهی که شه ریه تی بۆ نیدراوه به لام فه رمانی پێنه کراوه که به خه لکی رابگه یینی ،

دووه م : الرسول : بریتیه له وهی که شه ریه تی تازهی بۆ نیدراوه و فه رمانی پێکراوه که به خه لکی رابگه یینی ،

جا ئه وهی ئیمه باسی ده که یین بریتیه له الرسول ، که ده بیئت ئیمانی پێ به یینی ، جاگه ر که سیک وتی گه ر بروا هینان ته نها به الرسول بیئت ئه و بۆ ئیمان به النبي بێنین له کاتی که دا الله تعالی فهرموویه تی (ورسله) نه یفه رموو (ونبیه)

ولّام ئەوهیه که برّوا هینان به (النبي) دهچیتە ناو ئیمان هینان به کتابه کانه وه

،

جا ئیمان هینان به ناوی پیغه مبه ره کان پیویسته له سه ره که سی موسلمان کاتیک که پی گه یشت به به لگه ی راست ،

جا الرسول نمونه ی ، محمد و ابراهیم و نوح و عیسا و موسی و هود صالح و لوط غه یری ئەویش ، که هه ره کات که سیک ناوی یه کیک له پیغه مبه رانی پیگه یشت به به لگه ی راست ، ئەوا پیویسته ئیمانی پی بهینی ،

الله تعالی فه رموویه تی ﴿وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَأٍ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ - وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِن قَبْلُ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ - وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ - وَإِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ - وَمِن آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾¹⁷⁰ واته :

ئەو(به لگانه) به لگه ی ئیمه بوون که دابوومان به ئیبراهیم له به رانه ره که له که یه وه هه ره که سیک بمانه ویّت پله و پایه ی بهرز ده که یه وه به راستی پهروه ردگارت کار دروستی زانایه. - وه ئیسحاق و (له ئیسحاقیش) یه عقوب مان پی به خشی رینموونی هه موویانمان کرد وه له وه وپیش رینموونی نوو حیثمان کرد و له نه وه کانی نوو داوود و سوله یمان و ئەیوب و یوسف و مووسا و هاروونمان (رینموونی) کرد ئا به و چه شنه پاداشتی چاکه کاران دده دینه وه. - وه زه که ریا و یه حیا و عیسا و ئیلیاس هه ره یه که له مانه له چاکه کاران بوون. - وه ئیسماعیل و یه سه ع و یونس و لوط هه ره یه که له مانه

[الأنعام: ۸۳ - ۸۷]

پۆزماڤ داوون به سهه هه موو خه لکی دا. — ههروهها هه ندی له باوک و نه وه و براکانیان هه لمان بژاردوون و پۆنموونیمان کردوون بۆ پۆنگه ی راست.

جا ناوی هه ندیک له پیغه مبه ران و باسی ژانیان هاتوه وه ناو و باسی ژانی زۆر له پیغه مبه ران نه هاتوه ، ئه وهش هه ر الله تعالی ده زانی که بۆچی باسی نه کردوه و حیکمه ته که ی چیه له باس نه کردنی ،

وه که الله تعالی فه رموویه تی ﴿وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾¹⁷¹ واته : وه پیغه مبه رانی که بیکومان به سه رهاته کانیا نمان گپراوه ته وه بۆت له مه وپیش وه پیغه مبه رانی که به سه رهاته کانیا نمان نه گپراوه ته وه بۆت وه الله تعالی قسه ی کرد له گه ل موسا به قسه کردن.

بۆیه پۆیسته له سهه ئیمه ئیمان بهینین به ناوی هه ر یه کی که له پیغه مبه ران که به به لگه ی راست پیمان گه یشت ،

وه جیاوازی نیه له ئیمان هینان به ناوی (الرسول) بێت یان (البنی)

[٥٥] پینجه م : ئیمان به پۆنی به پۆژی دوا ی (قیامهت)

پوونکردنه وه ❖

ئیمان هینان به پۆژی دوا ی (که مه به ست له قیامه ته) زۆر شت له خۆی ده گریت ، هه موو ئه وانه ی له دوا ی مردن دیت ئه وه ده چیته ناو به شی ئیمان هینان به پۆژی دوا ی که ئه وانیش بریتین له عه زاب و خۆشه یکانی ناو قه بر و پرسیا ری دوو مه لائیکه ته که و زیندوو بونه وه مه حشه ر و شافاعه ت و میزان و

¹⁷¹ [النساء: ١٦٤]

حساب و کتاب وەرگرتن و پردی سیرات و پردی قنطریله و چهوزی که وسهر و بههشت و دۆزه خ ،

هه موو ئه مانه ده چیتته ناو به شی ئیمان هینان به رۆژی دوایه وه ، که پئویسته موسلمان ئیمان به هه مووی بینیت ،

وه هه ریه کییک له مانه به لگه ی له سه ره له قورئان و سونهت ،

به لام ئیمان هینان به رۆژی دوا ی سی شتی سه ره کی له خو ده گریت که ئه وانیش

یه که م : ئیمان هینان به زیندوو بونه وه ی له دوا ی مردن ،

پئویسته له سه ره که سی موسلمان که ئیمان به وه بهینی که کاتییک مروقه کان ده مرن ئه وا زیندوو ده کرینه وه ،

الله تعالی فه رموویه تی ﴿ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ﴾¹⁷² واته : له پاشان بیگومان ئیوه له رۆژی دوا ییدا زیندوو ده کرینه وه.

وه فه رموویه تی ﴿ وَلَا تُخْزِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ﴾¹⁷³ واته : (پیغه مبه ر ئیبراهیم فه رمووی) وه شه رمه زار و ریسوام مه که له رۆژیکدا که (خه لکی) زیندوو ده کرینه وه.

وه فه رموویه تی ﴿ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ - قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴾¹⁷⁴ واته : (شه یتان) وتی ئه ی په روه ردگارم ده ی مؤله تم بده تا رۆژی (مردووان)

¹⁷² [المؤمنون: ١٦]

¹⁷³ [الشعراء: ٨٧]

¹⁷⁴ [الحجر: ٣٦-٣٧]

زیندوو ده کرینه وه - (الله تعالی ش) فهرمووی ئه وه به پراستی تو له مؤلهت دراوانی.

وه فهرموویه تی ﴿يَوْمَ يَبْعَثُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾¹⁷⁵ واته : له پوژیکدا که الله تعالی هه موویان تیکرا زیندوو ده کاته وه پاشان هه والیان پی ده دات به وهی که کردوویانه که الله تعالی هه مووی هه لژماردوو ، وه خویمان له بیریان چوو ، وه الله تعالی به سه ره موو شتی کدا ئاگاداره.

جا هه ره که سییک ئیمان به زیندوو بونه وه نه هیئت ئه وه کافره وه که الله تعالی له سیفه تی کافران باس ده کات و ده فهرمویت ﴿زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّيُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾¹⁷⁶ واته : ئه وانیه بی باوهر بوون به بوچوونی خویمان وتیان: هه رگیز زیندوو ناکرینه وه، پییان بلای: وایه، سویند به پهروه دگرم، به پراستی هه ره زیندوو ده کرینه وه، پاشان ئاگادار ده کرین له هه موو ئه وه کارو کرده وانیه که ئه نجامتان ده دا، ئه وهش بو الله تعالی زور ئاسان و سادهیه.

جا الله تعالی ئینکاری وته و بانگه شهی کافرانی کرد و ئه وهی چه سپاند که زیندوو ده کرینه وه و له گوهره کانیان دهر ده هیندرین ،

بویه هه ره که سییک بی باور بیت به زیندوو بونه وه ئه وه کافر ده بیئت و به ئیمان دار حساب ناکریت ،

دووهم : ئیمان هینان به حساب و لیپرسینه وه له سه ره کرده وه کان ،

[175] المجادلة: ٨

[176] التغابن: ٧

وه پېوښتېشه که که سی موسلمان ئیمان به حساب و لپرسنه وه بهینیت که
خه لکی بو زیندوو ده کرېته وه له رږزی قیامه ت ،

الله تعالی فه رموویه تی ﴿ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ - ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴾¹⁷⁷ واته :
بیگومان هه ر بو لای ئیمه یه گه رانه وه یان - له وه و دوا یش به راستی حساب و
لپرسینه وه و دادگایان له سه ر ئیمه یه .

وه فه رموویه تی ﴿ ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ﴾¹⁷⁸ واته : له پاشان سویند به
الله له و رږژه دا پرساری هه موو به هریه کتان لی ده کری .

وه فه رموویه تی ﴿ يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ - فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ
بِيمِينِهِ فَيَقُولُ هَؤُلَاءِ أَقْرَأُوا كِتَابِيَهْ - إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيَهْ ﴾¹⁷⁹ واته :
له و رږژه دا (له به رده می خوادا) هه مووتان نشان ددرین هیچ (کرده وه یه کی)
په نهانیتان به نهینی نامینیته وه . - نه وسا نه و که سه ی که نامه ی (کرده وه ی)
درايه دهستی راستی ده لی: ها نامه که م بگرن و بیخویننه وه . - بیگومان من خو م
ده مزانی که تووشی نه م لپرسینه وه یه ده بم .

وه فه رموویه تی ﴿ وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا
وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ ﴾¹⁸⁰ واته : وه ئیمه
داده نیین ته رازو وه کانی دادپه روه ری (که کرده وه ی پئ ده کیشری) له رږزی
قیامه تدا ئینجا هیچ که س که مترین سته می لی نا کری با قورسی (کرده وه که ی)
به قه دهر توو خه رته له یه کیش بیت ئیمه ده پینین و به سه که ئیمه (الله)
ژمیریاری (کرده وه ی به نده کان) بین .

[الغاشية: ٢٥-٢٦]

[التكاثر: ٨]

[الحاقة: ١٨-٢٠]

[الأنبياء: ٤٧]

جا الله تعالى له پوژی قیامت لی پرسینه وه له بنده کانی دهکات له سهر کرده وه کانیان ، وه نه مهش شتیکی ئاشکرایه له نیوان موسلمانان وه شتیکی چه سپاوه له دینی ئیسلام وه هر که سیک ئینکاری بکات و بی باور بیت پی نه وه کافر ده بیت ،

سییه م : ئیمان هینان به به ههشت و دوزه خ ،

الله تعالى به ههشت و دوزه خ دروست کردوه بو بنده کانی جا نه و به ندانه ی که ئیماندارن نه وه الله تعالى دهیان خاته به ههشته وه ، وه نه و به ندانه ی که کافرن الله تعالى دهیان خاته دوزه وه ، وه ئیمان هینان به به ههشت و دوزه خ له بهشی ئیمان هینان به پوژی دوی ، جا هر که سیک پروای به به ههشت و دوزه خ نه بیت نه وه به ئیماندار دا ناندییت ، به لکو به کافر حساب ده کریت و له قیامت ده خریته دوزه وه ،

یه که م : به ههشت

الله تعالى دروستی کردوه بو ئیمان دارن

الله تعالى فه رموویه تی ﴿ قُلْ أُؤْتِبُكُم بِخَيْرٍ مِّنْ ذَلِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴾¹⁸¹ واته : بلئ : خه بهرتان بدهم به باشت له مانه تان بو نه وانه ی که پاریزیان کرد لای پهروه ردگاریان چهند به ههشتیک هیه که به ژیر درهخته کانیاندا ده پوات پرو باره کان به ئیجگاری تییدا ده مینه وه ، وه (بویان هیه) ژنانی پاکیزه ، وه په زامه ندی له الله تعالى وه ، وه الله تعالى بینایه به بنده کان .»

¹⁸¹ [آل عمران: ۱۵]

وه ئیمان هیئان به بهههشت چهنندین شت له خوئی دهگریت وهک ناوی و
سیفاتی(شیوه و تایبته مهنديه کانی) که پیویسته موسلمان ئیمان بهوانه
بهینیت که به به لگه ی راست هاتوه ،

دووه م : دۆزه خ

الله تعالی دروستی کردوه بو کافران

الله تعالی فهرموویه تی ﴿ قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ إِنَّا أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ – وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ – فَأَعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴾¹⁸² واته : وتیان به ئی
تریسنه ر (پیغه مبه ر) بو مان هاتووه به لام به درۆمان ده زانی، و ده مان وت (پی
ی) خوا هیچی نه ناردۆته خواره وه ئیوه به س له گومراییه کی گه وره دان – وه
وتیان نه گه ر قسه ی (پیغه مبه ران) مان بیستایه یا تیبگه شتینایه نه مرۆ له
هاوړی یانی دۆزه خ نه ده بووین – ئیتر پییان نا له گونا هه که یان که وابوو دووړی
له میهره بانی الله بو هاوړی یانی دۆزه خ.

وه ئیمان هیئان به دۆزه خ چهنندین شت له خوئی دهگریت وهک ناوی و
سیفاتی(شیوه و تایبته مهنديه کانی) که پیویسته موسلمان ئیمان بهوانه
بهینیت که به به لگه ی راست هاتوه ،

وه هه موو نه وه نه ی که باسکرا له سه ره تا له پرسپاری ناو گوړ و عه زابی ناو گوړ
و حه شر و حساب و میزان و سیرات و که وثر ، هه موو له م ناو نه م به شی پوړی
دوايه دایه ، که پیویسته موسلمان به راستیان بزانی و دانیان پیدا بنیت ، وه

هه‌ر که سێک دان به یه‌کیک له‌مانه‌ دا نه‌نی یان ئینکاری بکات یان به‌ درۆی بزانی‌ت ئه‌وه‌ کافره‌ به‌ پۆژی دوا‌ی ،

وه‌ هه‌ر یه‌کیک له‌مانه‌ی باسکر به‌لگه‌ی چه‌سپاوی له‌سه‌ره‌ له‌ قورئان و فه‌رموده‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ،

[56] شه‌شه‌م : ئیمان به‌ینی به‌ قه‌ده‌ر خیره‌ شه‌ری ،

❖ پوونکردنه‌وه ❖

ئیمان هێنان به‌ قه‌زاو قه‌ده‌ر بریتیه‌ له‌وه‌ی که‌ بپروات وابیت که‌ هه‌رچی پوو ده‌دات له‌م جیهانانه‌ و هه‌رچی خۆشی و ناخۆشی و باش و چاک و ژیان و مردن و رزق و هه‌رچی پوو ده‌دات هه‌موو به‌ فه‌رمان و بپاری الله‌ تعالی‌ یه‌ و الله‌ تعالی‌ دیاری کردوه‌ ،

ئیمان هێنان به‌ قه‌ده‌ر چوار شت له‌ خۆی ده‌گریت

یه‌که‌م : ئیمان هێنان به‌وه‌ی الله‌ تعالی‌ زانستی به‌ هه‌موو شتێک هه‌یه‌ ،

الله‌ تعالی‌ زانستی به‌هه‌موو دروست کراوه‌کانی هه‌یه‌ پێش ئه‌وه‌ی دروستیان بکات وه‌ ده‌زانی‌ت چی ده‌که‌ن و چی ناکه‌ن ، ئاگارداری هه‌موو شتێکیانه‌ ،

الله‌ تعالی‌ فه‌رمویه‌تی ﴿ وَاللّٰهُ بِکُلِّ شَیْءٍ عَلِیْمٌ ﴾¹⁸³ واته‌ : وه‌ الله‌ تعالی‌ به‌ هه‌موو شتێک زانیه‌.

¹⁸³ [البقرة: ۲۸۲]

وه فهرموویه تی ﴿ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴾¹⁸⁴ واته : پییان بلی: ئەو زاتهی که یه کهه مجار دروستی کرد، هه ر ئەویش زیندووی ده کاته وه، ئەو به هه موو دروستکراویک زاناو ئاگایه.

وه فهرموویه تی ﴿ وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَئِكَ مِنْكُمْ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴾¹⁸⁵ واته : وه ئەوانه ی له دوایی دا بروایان هیئاو کوچیان کرد و له گه ل ئیوه دا تی کو شان ئا ئەوانه له ئیوه ن وه ئەوانه ی خزمی یه کترن هه ندیکیان (بو میرات گرتن) شایسته ترن به هه ندیکی تریان له کتبی الله دا (قورئان یا لوح المحفوظ) به راستی الله تعالی به هه موو شتییک زانیه.

الله تعالی زانستی هه یه به هه موو شتییک و هه موو دروست کراوه کانی پێش ئەوه ی دروستیان بکات ، بۆیه پێویسته له سه ر موسلمان که وا ئیمان به وه بهیخی که الله تعالی زانستی به هه موو شتییک هه یه و زانیه پێی ،

دووه م : الله تعالی هه موو شتیکی نویسه وه له (لوح المحفوظ)

الله تعالی له لوح المحفوظ هه موو شتیکی نویسه وه که پروو ده دات هه تا که وتی گه لادار و هه ناسه کان و سات و کاتی مردنیش ،

الله تعالی فهرموویه تی ﴿ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴾¹⁸⁶ واته : مه گه ر نه تزانیه وه که به راستی الله تعالی ئاگا و زانیه به هه رچی له ئاسمان و زه ویدا هه یه و هه موو ئەو شتانه ی (که

[یس: ٧٩]¹⁸⁴

[الأنفال: ٧٥]¹⁸⁵

[الحج: ٧٠]¹⁸⁶

دهیکه ن) له کتیب و دۆسیه ی (لوح المحفوظ) دا تۆمارکراوه، به راستی ئه وکاره
بۆ الله تعالى زۆر ئاسانه.

وه فهرموویه تی ﴿ قَالَ عَلِمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى ﴾¹⁸⁷ واته
: موسا وتی: زانیاری ئه وانه، لای پهروهردگارمه و له دۆسیه کانی (لوح المحفوظ)
دا پارێزراره، پهروهردگاری من، هیچی لای ون نابیت، هیچ شتیکیش فهرامۆش
ناکات.

وه فهرموویه تی ﴿ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ
عَالِمِ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ
ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴾¹⁸⁸ واته : ئه وهانه ی کافرو حه قپۆشن ده لاین:
قیامهت هه ر نایهت و نامانگات، (ئه ی پیغه مبه ر ﷺ) پیا یان بلای: (وانیه) ئه ری!!
سویند به پهروهردگارم هه ر یه خه تان ده گریت (چونکه ئه و زاته) زانیه به نه یی
و شاراره کان و (هه ر خوی ده زانی که ی به رپای ده کات)، به قه دهر ئه تۆمیک له
ئاسمانه کان و زه ویدا ناتوانیتله و په نهان بیت، وه له وهش بچوو کتر بیت یان
که وره تر (چونکه هه موو شتیک) له کتیبی تایبه تیدا پروون و ئاشکرایه (لوح
المحفوظ) دا.

وه فهرموویه تی ﴿ وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُو مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ
إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي
الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴾¹⁸⁹ واته :
(ئه ی پیغه مبه ر ﷺ) تۆ به هیچ کاریک هه لئاسی، هیچ به شیک له قورئان
ناخوینیته وه (که ئیمه ئاگادار نه بین، ئیوهش ئه ی خه لکینه) به هیچ

[طه: ۵۲] 187

[مباء: ۳] 188

[یونس: ۶۱] 189

هه لئسوكه وتيک هه لئاسن كه ئيمه شايهت نه بين به سه ريه وه له كاتيكا
ئه نجامي ده ده ن و تيايدا رۆده چن، هيچ شتيكيش له پهروه ردگاري تو، ون
ناييت له پارچه ئه تو ميكه وه بگه له زهوي يان له ئاسماندا، بچوك تر بيت يان
كه وره تر، كه له دوسييه كي تايه تي ئاشكرادا لاي ئيمه تو مار نه كرا بيت.

وه فه رمويه تي ﴿ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَى وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ
أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ﴾¹⁹⁰ واته : بيگومان هه ر ئيمه مردوو ده كان زيندوو
ده كه ينه وه، هه رچي كردوو يانه و ده يكه ن تو ماري ده كه ين له گه ل
ئاسه واره كانيشياندا، هه موو شتيكمان له كتبيكي ئاشكرادا به وردى تو مار و
ئامار كردوو ه.

پيغه مبه ر ﷺ فه رمويه تي ﴿ كَتَبَ اللَّهُ مَقَادِيرَ الْخَلَائِقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِخَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ، قَالَ : وَعَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ ﴾¹⁹¹ واته : الله
تعالى كار و بار چاره نوسي دروستكراوه كانى نوسيوه پيش په نجاهه زار پيش
ئه وهى ئاسمانه كان و زهوي دروست بكات ، وه عه رشى الله تعالى له سه ر ئه وه.
الله تعالى كار و بار و چاره نوسي هه موو دروستكراوه كانى نوسيوه له لوح
المحفوظ ، بويه واجبه كه كه سى موسلمان ئيمانى پي به نييت ،

سييه م : هه رچي شتيك كه پروو ده دات ئه وه به ويستى الله تعالى يه وه هيچ شتيك
رونادات گه رويستى الله تعالى له سه ر نه بيت ،

هه رچي شتيك كه پروو ده دات ئه وه به ويستى الله تعالى يه ، جا ئه گه ر بيت و
ئه و شته په يوه ندى به كاري الله تعالى له وه بيت يان په يوه ندى به كاري به نده وه
هه بيت ئه وه هه ر به ويستى الله تعالى ده بيت ،

[يس : ٧٠]

[رواه مسلم : برقم ٢٦٥٣]

الله تعالى سه بارهت به کارى خوى فهرموويه تی ﴿ قَالَ رَبِّ اَنْیَ یَکُونُ لِی غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِی الْکِبَرُ وَامْرَأَتِی عَاقِرٌ قَالَ کَذٰلِکَ اللّٰهُ یَفْعَلُ مَا یَشَآءُ ﴾¹⁹² واته : زه که ریا وتی :
 نهی په روه ردگارم من چوَن کوږم ده بیټ له حالیکدا به راستی پیری یه خه گیرم
 بووه وه ژنه که شم نه زوکه ؟ (الله تعالى) فهرمووی کارى الله تعالى وایه چی بویت
 ده یکات.

وه فهرموويه تی ﴿ اِنَّ اللّٰهَ یَفْعَلُ مَا یَشَآءُ ۝ ﴾¹⁹³ واته : به دلنیا یه وه الله تعالى ههر
 شتیکی بوئ ده یکات.

وه فهرموويه تی ﴿ یُثَبِّتُ اللّٰهُ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِی الْحَیَآةِ الدُّنْیَا وَفِی الْاٰخِرَةِ وَیُضِلُّ اللّٰهُ الظَّالِمِیْنَ وَیَفْعَلُ اللّٰهُ مَا یَشَآءُ ﴾¹⁹⁴ واته : نه وانه ی که بر وایان
 هی ناوه الله تعالى دامه زراویان ده کات به وته ی به ږئ و جئ (که شایه تمانه) له
 ژيانی دنیا دا و له ږوژى دوايشدا وه الله تعالى سته م کارانیش گومړا ده کات وه
 الله تعالى ههر چی بیهوئ ده یکات.

وه الله تعالى سه بارهت به کارى به نده کان فهرموويه تی : ﴿ وَمَا تَشَآءُوْنَ اِلَّا اَنْ یَّشَآءَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِیْنَ ﴾¹⁹⁵ واته : ویستی ئیوه ش نایه ته دیته دی مه گهر کاتیک
 خوای په روه ردگاری جیهانیا ن بیهوئ.

وه فهرموويه تی ﴿ وَمَا تَشَآءُوْنَ اِلَّا اَنْ یَّشَآءَ اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ کَانَ عَلِیْمًا حَکِیْمًا ﴾¹⁹⁶
 واته : ئیوه هیچتان پیناکریت و هیچ کاریکتان پئ نه نجام نادریت مه گهر الله
 تعالى ویستی له سه ربیت، بیگومان الله تعالى زاناو دانایه.

[آل عمران: ٤٠]¹⁹²[الحج: ١٨]¹⁹³[ابراهیم: ٢٧]¹⁹⁴[التکویر: ٢٩]¹⁹⁵[الإنسان: ٣٠]¹⁹⁶

وه فهرموویه تی ﴿وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ﴾¹⁹⁷ واته : جا ئه و خه ئکه یاداوهری وهرناگریت و بیر له م راستیانه ناکاته وه مه گهر ویستی الله تعالی له سه ربیت ، جا ههر ئه و زاته ش شایسته ی ئه وهیه که خه ئکی حسابی بو بکه ن و له خه شمی بترسن و ههر ئه ویش له خو ی گرتو وه که لیخو شبوو بییت.

جا ههر شتییک که پروو ده دات ئه وه ویستی الله تعالی له سه ره و به بی ویستی ئه و هیچ شتییک نابیت ،

چواره م : ههر چی پروو ده دات دروستکراوی الله تعالی ،

ههر شتییک که هیه وه ههر شتییک که پروو ده دات ئه وه هه مووی دروستکراوی (مخلوق ی) الله تعالی ،

الله تعالی فهرموویه تی ﴿بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ - ذَلِكَُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾¹⁹⁸ واته : بیگومان ئه و زاته به دیینه ری ئاسمانه کان و زهویه له جوانترین و پیک و پیکترین شیوه دا، چو ن رو له ی ده بییت؟! خو ئه وزاته هاوسه ری نه گرتو وه؟! به ئکو هه موو شتیکی دروست کردو ه، به راستی ئه و زاته به هه موو شتییک زانایه. - ئا ئه و خوایه پهروه ردگارتانه، جگه له ویش هیچ خوایه کی تر نیه، به دیینه ری هه موو شتییکه، که واته ههر ئه و زاته بپه رستن و به ندایه تی ته نها ئه و بکه ن، ئه و خوایه ئاگادارو چاودی ری هه موو شتییکه.

¹⁹⁷ [المدر: ۵۶]

¹⁹⁸ [الأنعام: ۱۰۲]

وه فه رموویه تی ﴿اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾¹⁹⁹ واته : الله تعالی به دیپنه ری هه موو شتی که ، هه ر ئه ویش سه رپه رشتیار و پاریزه ری هه موو شتی که .

وه فه رموویه تی ﴿ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ﴾²⁰⁰ واته : ئه و زاته په روه ردگاری ئیوهیه و په روه ردگارتانه ، به دیپنه ری هه موو شتی که ، هیچ خوایه ک نیه جگه له و ، ئیتر ئیوه به ره و کوئ ده برین ؟ چوئن لاده درین له له به رنامه که ی ؟.

وه فه رموویه تی ﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا﴾²⁰¹ واته : ئه و زاته ی که ده سه لات و موئکی ئاسمانه کان و زه وی هی ئه وه و هیچ مندالی بو خوئ بریار نه داوه و که س هاوبه شی نی یه له فه رمانره وایی و موئک داریدا وه هه موو شتی کی دروست کردووه وه ئه ندازه ی بو دیاری کرد به چاکی .

هه رچی ئه وه ی که روو ده دات ئه وه دروستکراوی (مه خلوق ی) الله تعالی یه ، وه ئه مه ش بریتیه له چوار پله که ی ئیمان هیئان بوو به قه دهر که پیویسته له سه ر هه موو موسلمانیک ئیمانی به م دهره جانه به یئیت تاوه کو ئیمان هیئانی به قه دهر ته واو و قبول کراو بیئت ، وه هه ر که سیئک ئیمان به یه کیئک له مانه نه هیئنی ئه وه ئیماندار نیه به قه دهر ، وه هه ر که سیئک بیباوه ر بیئت به قه دهر ئه وه کافره و هه لگه راوه ته وه له دین ،

[الزمر: ۶۲] 199

[غافر: ۶۲] 200

[الفرقان: ۲] 201

وه مه سه له ی قه دهر پیویستی به زیاتر شاره زایی هه یه ئه وه ی ئیمه
باسمان کرد ته نها به گشتی بوو ، جاگهر که سیک بیه ویت به وردی
لیی بکوئیتته وه ئه وه پیویسته له سه ری که زیاتر بخوینیت و لیی
بکوئیتته وه گهرچی به دوا دارۆشتن و لیکۆلینه وه باش نیه له م باسه دا ،

جا هه موو ئه وانیه ی باسکران بریتین له پایه کانی ئیمان که پیویسته
که سی موسلمان به بیروباوهر و وته و کرده وه ئیمانی پی بهینیت دانی
پیدا بنیت ، وه هه رکه سیک باوهر به یه کیچ له وانه کان ئه وه کافره و
هیچ ریزیکی نیه.

[٥٧] به لگه ش له سه ر ئه م شه ش پایه یه وته ی الله تعالی یه که
فه رموویه تی : کرداری چاک و کاری باش ته نها بریتی نیه له رووکردنتان
به ره و پۆژه له لات و پۆژئاوا ، به لکو کرداری چاک و کاری باش بریتیه
له وه ی که ئاده میزاد باوهری هینابییت به الله تعالی و به پۆژی دوایی و
به فریشته کان و به کتیبه کان و به پیغه مبه ران.

وه به لگه ش له سه ر قه دهر وته ی الله تعالی : بیگومان ئیمه هه موو
شتیکمان به ئه ندازه و نه خشه ی دیاریکرا و دروست کردوه.

﴿ پوونکردنه وه ﴾

شیخ رحمه الله به لگه ی هیناوه له سه ر ئه وه ی باسمان کرد له پایه کانی ئیمان

متن

الْمَرْتَبَةُ الثَّالِثَةُ: الْإِحْسَانُ

رُكُنٌ وَاحِدٌ ، وَهُوَ : (أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ) .
وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: (إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ)
[النحل: 128]. وَقَوْلُهُ تَعَالَى: (وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ - الَّذِي يَرَاكَ حِينَ تَقُومُ - وَتَقْلُبَكَ فِي السَّاجِدِينَ - إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ) [الشعراء: 217-218].

چونکه هیچ شتیک قبول نابیت له دین ئیلا ده بیټ به لگه ی له سهر بیټ ، الله تعالی فه رموویه تی ﴿ لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُولُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ ﴾ نهم ئایته پرو به روی جوله که کانه که له مه دینه بوون ، الله تعالی فه رمووی چاکه نه وه نیه که پرو وهر بگپرن بو خور هه لات و خور ئاوا ، چونکه جوله که کان رویان ده کره خور هه لات و خور ئاوا تا نویژ بکه ن ، چونکه نویژ کردنی جوله که کان نه وه بوو که له کاتی نویژ کردن پرو ده که نه خور هه لان و خور ئاوا ، جا الله تعالی ده فه رمویت نه وه چاکه نیه که ئیوه ده یکه ن ، به لکو چاکه نه وه یه ﴿ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ ﴾ جا چاکه بریتیه له ئیمان هینان ، وه باشتین چاکه شه که مرؤف نه نجامی بدات ، نه ویش نه وه یه ئیمان به وانه بینیت که به سکران ،

جا گهر که سیک پرسیت ئایه هه موو پایه کانی ئیمان هاتوه له یه ک ئایه ت دا ؟ له ولام دا به ئی هاتوه به لام به ناو نه هاتوه که ههر شه شی به دوا ی یه ک بیټ ناو له دوا ی ناو به لکو به و شیوه هاتوه که الله تعالی فه رموویه تی ﴿ آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلُّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴾²⁰² واته : پیغه مبهرو ئیمانداران باوه پړان هه یه به وهی له لایه ن

[البقرة: ۲۸۵] 202

متن

[220]. وَقَوْلُهُ تَعَالَى: (وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُو مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ) [يونس: 61] [58] وَالِدَلِيلُ مِنَ السَّنَةِ: حَدِيثُ جَبْرِيلَ الْمَشْهُورُ: عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: بَيْنَمَا نَحْنُ جُلُوسٌ عِنْدَ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ، شَدِيدُ بَيَاضِ الثِّيَابِ، شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعْرِ، لَا

په روه ردگاريانه وه هاتوته خواره وه، هه موويان باوه رپان هه يه به الله تعالى و
فريشته كاني و كتیبه كاني و پیغه مبه ره كاني (ده لښ) هېچ جوړه جياوازيه ك
ناكه ين له نيوان هېچ پیغه مبه ري له پیغه مبه ره كاني الله دا (له باوه ردا)،
هه روه ها وتيان: گوپرايه ل و ملكه چين (بو به ده پينه رمان) په روه ردگارا ليخوش
بووني تۆمان ده ويټ و سه رته نجام هه ر بو لای توپه گه رانه وه.

ئه و ته يه ي

﴿ اٰمَنَ بِاللّٰهِ ﴾ ئه مه بريتيه له ئيمان هيټان به الله تعالى

﴿ وَمَلَأْنِيكَ ﴾ ئه مه بريتيه له ئيمان هيټان به مه لائيكه ته كان

﴿ وَكُتِبَ ﴾ ئه مه بريتيه له ئيمان هيټان به كتابه كاني الله تعالى

﴿ وَرُسُلِهِ ﴾ ئه مه بريتيه له ئيمان هيټان به پیغه مبه ران

﴿ وَالْيَكِ الْمَصِيرُ ﴾ ئه مه بريتيه له ئيمان هيټان به رپوړي دواي چونكه
ده فهرمويت بو لای تو ده گه رپينه وه، وه ئه مه ش بريتيه له ئيمان هيټان به رپوړي
دواي، وه هه ر ئه وه ش بريتيه له قه ده ر چونكه الله تعالى ديارى كردوه كه هه ر
ده بيت بگه رپينه وه بو لای الله تعالى، وه ئه وانيش دان به و ديارى كردنه داده نيت
كه له پيشيانه و هيشتا روى نه داوه، وه ئه مه ش بريتيه له ئيمان هيټان به
قه ده ر.

[۵۸] پله ی سییه م : چاکه کاری

که یه ک پایه یه ، نهویش بریتیه له وهی که : الله تعالی بپهرستی وهک نه وهی که دهیبینی ، جا نه گهر تۆ نهوت نهیبینی ، نه وه نهو دهرت بینئ ، به لگهش وتهی الله تعالی یه که فهرموویه تی : به پراستی الله تعالی له گه ل نهوانه یه که خویمان پاراستوو (له تاوان) ههروه ها نهوانهش که چاکه کارن.

وه فهرموویه تی : وه پشت بهو خویه ببهسته که زال و به بهزه یی یه. — نهو (خویه ی) که دهتبینئ کاتئ بهتهنیا نوئژ دهکه ی. — وه (دهیبینی) نوئژ کردنت له ناو نوئژکه راندا. — به پراستی ته نه وه بیسه ری ئاگادار.

وه فهرموویه تی : وه (ئه ی محمد ﷺ) تۆ له ههر مه بهست و کاریکدا بیت وه هه رچی له قورئان بخوئئ و (ئیه وه) ههر کرده وهیه ک بکه ن بیگومان ئیه مه به سه رتانه وه شایه تین و ئاگادارین کاتئ ده رۆنه ناویه وه و پیوه ی خه ریکن.

❖ پروونکردنه وه ❖

ئیسحان بریتیه له پله ی سییه می دین ، که نهویش وهک شیخ باسی کرد که بریتیه له وهی الله تعالی بپهرستی وهک نه وهی که دهیبینی ، جا نه گهر تۆ نهوت نهیبینی ، نه وه نهو دهرت بینئ ،

وه نه م پیناسه یهش فهرمووده ی پیغه مبه ره ﷺ وهک فهرموویه تی ❖ الإحسان أن تعبد الله كأنك تراه ، فإن لم تكن تراه فإنه يراك ❖²⁰³ واته : چه که کاری نه وهیه الله تعالی بپهرستی وهک نه وهی که دهیبینی ، جا نه گهر تۆ نهوت نهیبینی ، نه وه نهو دهرت بینئ.

[صحیح الجامع برقم : ۲۷۶۲]

متن

يَرَى عَلَيْهِ أَثَرُ السَّفَرِ، وَلَا يَعْرِفُهُ مِنَّا أَحَدٌ، فَجَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَأَسْنَدَ رُكْبَتَيْهِ إِلَى رُكْبَتَيْهِ، وَوَضَعَ كَفَّيْهِ عَلَى فَخْذَيْهِ، وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِسْلَامِ فَقَالَ: (أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ، وَتَصُومَ رَمَضَانَ، وَتَحُجَّ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا). قَالَ: صَدَقْتَ. فَعَجَبْنَا لَهُ يَسْأَلُهُ

ئیسحان به بئ کردوه وه نابیت و ئه نجام نادریت ، به لکوو ده بیئت عبادته تی له گه ل دابیئت له بهر ئه وهی پیغه مبه ر ﷺ فه رمووی الله تعالی بپه رستی ، نه ی فه رموو وا حساب بکه ی که الله تعالی ده ت بینیت ، بویه پیناسه ی ئیحسان به وه ناکریت که وا دابنیت که الله تعالی ده بینیت ، چونکه گه ر که سیک به بئ عبادته ت وا حساب بکات که الله تعالی ده ی بینیت ئه وه پئ ناوتریت ئیحسان به لکو پئ ده وتریت هه ست کردن به چاو دیری الله تعالی ،

جا بویه ئیحسان ئه و کاته له مروف دیته دی که الله تعالی بپه رستی و له کاتی په رستنه که هه ست ده کات الله تعالی ده بینیت ،

پیویسته که سی موسلمان که الله تعالی ده په رستی وه ک نویتز کردن و زه کات دان و به پروژو بون و جه ج و جهاد و عبادته ته کانی تر وای دابنیت که الله تعالی ده بینیت کاتییک که ئه و که سه ئه و عبادته ته ده کات ، وه ئه مه ش چه ندین سودی هه یه له وانه دلسوز بون له عبادته ته کان ، کاتییک که که سی موسلمان هه ست به وه ده کات که الله تعالی ده بینیت له کاتی نویتز کردنه که ی ئه وه دور ده بیئت له وهی بو ریای بکات ،

وه سودی ئه وهی تیدایه که ده بیته هو ی هه بوونی خشوع و ملکه چی به نده بو الله تعالی کاتییک که به نده هه ست ده کات الله تعالی ده بینیت ئه وه ملکه چ ی و زه لیلی دای ده گریئت له عبادته ته که ی دا ،

وه سودی ئه وهی تیدایه که چالاکی ده دات به بهنده بو عیبادت به وهی ههست ده کات خوشه ویستین شتی که الله تعالی یه ده بینیت و سه ری ده کات ،

الله تعالی فه رموویه تی ﴿ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴾ الله تعالی له گه ل دوو جوړ که سه

یه که م : نه و که سه یه که خوی دور ده گریت له چه رام کراوه کان و سنوره کانی الله تعالی نا به زینیت که نه مه ش بریتیه له که سی پاریزکار یان خو پاریز (له و شتانه ی که الله تعالی قه ده غه ی کردوه) ،

دووه م : بریتیه له که سی که کاتی که الله تعالی ده په رستیت هه ست به وه ده کات و به جوړیک عیبادته که ده کات که له به رده سته کانی الله تعالی له و الله تعالی ده ی بینیت و نه ویش الله تعالی ده بینیت که نه مه ش که سی چا که کاره ، جا الله تعالی له گه ل که سی چا که کاره و ده ی بینیت که عیبادت بو الله تعالی نه نجام ده دات وه ک پیغه مبه ر ﷺ فه رمووی ﴿ فَإِنْ لَمْ تَكُن تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ ﴾ واته : جا که ر چی تو نه و نه بی نی نه وه نه و (الله تعالی) تو ده بینیت ،

جا نه که ر چی مرؤف الله تعالی نه بینیت له دنیا نه وه الله تعالی نه و ده بینیت له هه موو کات و ساتیک دا ، الله تعالی فه رموویه تی ﴿ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴾ الله تعالی پیغه مبه ر که ی ﷺ فی ر ده کات که پشت به بستیت (به الله تعالی که) به ده سه لات به سه ر هه موو شتیک و به به زیی و به روحه ،

لیره الله تعالی دوو سیفه تی تر و دوو ناو بو خوی ده چه سپینیت که نه وانیش توانا و به ده سه لات الله تعالی به سه ر هه موو شتیک (العزیز) وه به به زیی و مبه ر به کانی (الرحیم)

متن

وَيُصَدِّقُهُ. قَالَ: أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ. قَالَ: (أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ). قَالَ: صَدَقْتَ. قَالَ: أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِحْسَانِ. قَالَ: (أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ). قَالَ: أَخْبِرْنِي عَنِ السَّاعَةِ. قَالَ: (مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ). قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنْ أَمَارَاتِهَا. قَالَ: (أَنْ تَلِدَ الْأُمَةُ رَبَّتَهَا، وَأَنْ

جا پاشان الله تعالى له وهسفی ئهو زاتهی که به دهسهلات و بهبهزیی به دهفهرمویت ﴿الَّذِي يَرَاكَ حِينَ تَقُومُ﴾ ئهو زاتهی که دهت بینیت کاتیکی ههلهدهستیت ،

جالیره سیفهتییکی الله تعالى دهر دهکهویت که ئهویش سیفهتی بینینه که الله تعالى دهبینیت ،

جا ئهو زاته تو دهبینیت کاتیکی که ههلهدهستیت نویژ دهکهیت بو الله تعالى بهتهنها له شهو نویژدا ، وه ههروها ﴿وَتَقْلُبَكَ فِي السَّاجِدِينَ﴾ لهو کاتهش دهتبینیت که نویژ به کومهله دهکهیت لهگهله سهحابهکان ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ وه ئهو الله تعالى یه بیسهه به دهنگت کاتیکی قورئان دهخوینیت وه زانایه به نیهتی دلتان و کردهوهکانتان ،

وه لیژهش الله تعالى دوو سیفهتی تر بوخوی دهسپینیت که سیفهتی بیستن و ههبوونی زانسته ،

بهلام سیفهتهکانی الله تعالى وهک هیچ یهکیکی له دروستکراوهکانی نیه ، نه زالی و بهتوانایی الله تعالى وهک هی دروست کراوهکانیهتی ، وه نه بهزهیی الله تعالى وهک هی دروست کراوهکانیهتی ، وه نه بینینی الله تعالى وهک دروست کراوهکانیهتی ، وه نه بیستی الله تعالى وهک دروست کراوهکانیهتی ، وه نه زانستی الله تعالى وهک هی دروست کراوهکانیهتی ، بهلکوو بهو شیوهیه که ههر

متن

قُلْنَا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: (هَذَا جِبْرِيلُ أَتَاكُمْ يُعَلِّمُكُمْ أَمْرَ دِينِكُمْ). [59]

خۆی دهزانیّت و شایسته یه به خۆی ، به لّام ئیّمه له سه رمان پیویسته که دانی
پیدا بنیّین بۆ الله تعالی وهک چۆن الله تعالی دانی پیداناوه بۆ خۆی ، وه
پیویسته رهتی بکهینه وه بۆ غهیری الله تعالی که وهک الله تعالی نهو سیفه تانه ی
هه بیّت ،

پاشان الله تعالی فهرموویه تی ﴿ وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ ﴾ مروّف هه ر کاتیّک له
ئه نجامدانی هه ر کارێک بیّت جا خێر بیت یان شه ر ﴿ وَمَا تَتْلُو مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ ﴾
وه چه ندیّک له قورئان بخوینیّت یان قسه بکات یان زانستی شه رعی بخوینی یان
زانستی دونیای بیخوینی ﴿ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ ﴾ وه یان هه ر کردوه ییّک بکات
جا گه ر خێر بیّت یان شه ر ﴿ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ ﴾ نه وه
بیگومان الله تعالی چاو دێر و شایه ده به سه ر تانه وه که کاتیّک کارێکی خێر یان
شه ر ئه نجامده دن وه یان قسه ی خێر یان شه ر ده که ن وه یان زانستی به سود و
بئ سود ده خوینن ، نه وه الله تعالی ده تان بینیت و شایه ده به سه ر تانه وه و
ده تان بینیت ،

لێره شدا سیفه تیکی الله تعالی به دیار ده که ویت که الله تعالی بۆخۆی دانی
پیداناوه که نه ویش سیفه تی چاودیّری الله تعالی یه به سه ر دروست
کراوه کانیه وه .

[۵۹] وه به لگه ی فهرموده ش له سه ر پایه کانی ئیسلام و ئیمان و ئیحسان،

له عمری کوری خه تاب (الله تعالى لی رازی بیت) ده فهرمت ئیمه له خزمه تی پیغه مبهری الله تعالى بووین ﷺ دانشتبووین له ناکاو پیاویکمان لی بهرکهوت که جل و بهرگه کهی زور سپی بوو وه مووی لاشه ی زور رهش بوو نیشانه ری سه فهرکردنی لی نه ده بینرا وه هیچ کوسی کیش له ئیمه نه ی ده ناسی هه تا که یشته لای پیغه مبهر ﷺ دانشت هه ردوو چۆکی خۆی به هه ردوو چۆکی پیغه مبهر ﷺ نوساند وه هه ردوو دهسته کانی خۆی له سه ر هه ردوو رانه کانی خۆی دانا و فهرمووی ئه ی محمد (ﷺ) هه وائلم بدهرئ له باره ی ئیسلام وه ئیسلام چیه ؟ پیغه مبهر ﷺ فهرمووی : ئیسلام ئه وهیه که شایه تی بدهیت هیچ په رستراویک نیه شایه نی په رستن بیت به حه ق ته نها الله تعالى نه بیت ، وه محمد یش نیردراوی الله تعالى یه و نوێژبکهیت و زه کات بدهیت و مانگی ره مه زان به روژوو بیت و حه ج ئه نجام بدهیت ئه گه ر توانات هه بوو ، ئه و پیاوه ی که پرسیری لی کرد وتی راست ده کهیت (ئیمامی عمر) فهرمووی سه رمان سورما له کاتی که خۆی پرسیار ده کات و خۆیشی ده یگوت راست ده کهیت ، دیسان پیاوه که پرسیری لی کرد فهرمووی ئه ی ئیمان چیه ؟ پیغه مبه ریش (ﷺ) فهرمووی ئیمان بریتیه له باوه ره ینان به الله تعالى و به فریشته کان و به کتیه کان و به پیغه مبه ران و به روژی دوا یی ، وه باوه ره ینان به قه زاو قه دهر خیری و شه ری ، دیسان ، پیاوه که وتی راست ده کهیت پیاوه که فهرمووی چاکه کردن (احسان) چیه ؟ پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمووی چاکه کردن بریتیه له وه ی که الله تعالى په رستیت وه ک ئه وه ی بینی وه ئه گه ر تۆیش ئه و نه بینی ئه و ئه و تۆ ده بینیت ، پیاوه که گوتی پیم بلئ که ی روژی دوا ی دیت پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمووی پرسیار لی کراو زانتر نیه له باریه وه له پرسیار که ر ، پیاوه که گوتی پیم بلئ نیشانه کانی کاتی هاتنی روژی دوا یی چیه ؟ ، پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمووی کچ ده بیته گه وه ری به خپوکه ری خۆی و بینینی پیاوی پخواس رووت و هه ژاری

شوانی مه‌ران شانازی به‌سه‌ر یه‌کتربکه‌ن به‌به‌رزی و جوانی کۆشک ته‌لاره‌کانیانه‌وه ، ئیمامی عمر ده‌فه‌رمویت له‌پاشان پیاوه‌که‌ رویشته‌ بۆ ماوه‌یه‌کی زۆر مامه‌وه‌ له‌پاشان پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی ئه‌ی عمر ده‌زانیت ئه‌وه‌ی پرسیا‌ری کرد کۆ بوو وتم الله‌ تعالی و پیغه‌مبه‌ره‌کی ﷺ ده‌زانن پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی ئه‌وه‌ جو‌برائیل بوو هات بۆلای ئیوه‌ بۆ ئه‌وه‌ی دینه‌که‌تان فی‌ر بکات،²⁰⁴

﴿پوونکردنه‌وه﴾

دوای ئه‌وه‌ی شیخ (رحمه‌الله) به‌لگه‌ی هی‌نایه‌وه‌ له‌ ئایه‌ته‌کانی الله‌ تعالی له‌سه‌ر ئیسلام و ئیمان و احسان ، به‌هه‌مان شیوه‌ به‌لگه‌ی له‌ فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ هی‌ناوته‌وه‌ له‌سه‌ر ئیسلام و ئیمان و احسان ،

﴿عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ أَيْضاً قَالَ: بَيْنَمَا نَحْنُ جُلُوسٌ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ذَاتَ يَوْمٍ﴾ له‌ ئیمانمی عمر به‌وه‌ الله‌ تعالی لی‌ رازی بی‌ت ،

ئه‌مه‌یه‌ به‌لگه‌یه‌ که‌ ئیمامی عمر یه‌کی‌ک بوه‌ له‌ هاوه‌له‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌ له‌لای دانشته‌وه‌ ، وه‌یه‌کی‌ک له‌ مه‌رجه‌کانی بوون به‌ هاوه‌لی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بریتیه‌ له‌گه‌یشتن به‌ دیداری و لبقای ، وه‌ ئیمامی عمر یه‌کی‌ک به‌وه‌ له‌ و هاوه‌لانه‌ ، وه‌ دانشته‌وه‌ له‌لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌ قسه‌ی له‌گه‌ل کردوه‌ ،

ئیمامی عمر ناوی ته‌واوی عمر ی کو‌ری خه‌طاب ی کو‌ری نفیل ی العدوی القریشی یه‌ که‌ یه‌کی‌که‌ له‌و که‌سانه‌ی که‌ له‌ پێش ه‌یج‌ره‌ت کردن موس‌لمان بوه‌ ، وه‌ کۆچی (ه‌یج‌ره‌تی) کردوه‌ بۆ مه‌دینه‌ به‌ ته‌نها ،

²⁰⁴ [رواه مسلم برقم: ۸]

وه دووهم خه لیفه یه وه یه کیکه لهو که سانه ی که هر له دنیا موژده ی به هه شتی پیدراوه ،

نیمامی عمر دهفه رمویت ﴿إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ شَدِيدُ بَيَاضِ الثِّيَابِ شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعْرِ لَا يَرَى عَلَيْهِ أَثَرُ السَّفَرِ وَلَا يَعْرِفُهُ مِنَّا أَحَدٌ حَتَّى جَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ﴾ ئەم پیاوه بریتیه له جو برائیلی مه لائیکه ت که گه وره تریت و به پرتزیت مه لائیکه ته له لای الله تعالی ،

وه بریتیه لهو مه لائیکه ته ی که وه حی و نیگا له لایان الله تعالی له وه ده هیئت بو پیغه مبه ران ،

وه بریتیه لهو مه لائیکه ته ی که به فه رمان و ویستی الله تعالی عه زاب و سزای قهومی موشریکان و ده دات و له ناویان ده بیئت ،

جو برائیل (علیه السلام) له سه ر شیوه ی پیاویک دیت بو لای پیغه مبه ر ﷺ جلیکی سپی له به ره وه هیچ جیگا و نیشانه ی که سی گه شت که ری پیوه نیه ، چونکه مه لائیکه ت نه ماندوو ده بیئت وه نه ک وه کو مرو فیه که لاشه ی پیس ببیت ،

وه له م فه رمووده یه به لگه ی نه وه ی تیدایه که مه لائیکه ت ده توانیئت شیوه ی خو ی بگوړیئت بو مرو ف و که س نه زانیئت که نه مه مه لائیکه یه ، ده توانیئت وه ک مرو ف هه ل سو که وت بکات له چه ندین بو اردا ،

هات بو لای پیغه مبه ر ﷺ بو مه به ستیک که نه ویش نه وه یه هاوه له کانی پیغه مبه ر ﷺ فیری دینه که یان بکات به شیوه ی پرسیار و ولام ،

﴿فَأَسْنَدَ رُكْبَتَيْهِ إِلَى رُكْبَتَيْهِ وَوَضَعَ كَفَّيْهِ عَلَى فَخْذَيْهِ وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِسْلَامِ﴾ جو برائیل (علیه السلام) له پیغه مبه ر ﷺ نزیک ی پیغه مبه ر ﷺ

دانیشت وه چۆکی نا به چۆکی پیغه مبهەر ﷺ وه دهستی له سهر رانی دانا و پئی
فهرموو ئه ی محمد (ﷺ) هه وائلم پیده سه بارهت به ئیسلام ،

ئه م رهفتاره ی جوهرائیل سیفه تیکی جوانه بو قوتابی فیرخوار که ره چاوی بکات
له کاتی پرسیار کردن له مامۆستا که ی ، جا ئه گهر نهیتوانی به و شیوه بکات
ئه وه باش وایه که خۆی لیژنیک بکاته وه به شیوه یکی جوان وه گوئی لی بگریت ،
وه ئه مهش پیچه وانه ی ئه وهیه که قوتابی فیرخواز دور به دور پرسیار له
مامۆستا که ی بکات و دهنگ به رزبکات له دوره وه ، به لکو باش وایه گهر توانی
ئه وه خۆی لی نزیک بکاته وه و به رهوشتیکی جوانه و پرسیاری لی بکات و ناوی
بهینیت وه ک بلیت ئه ی مامۆستا یا خود یا شیخ ،

ئه م جوړه قسه کردنه خوشه ویستی و رپژ دروست دهکات له نیوان قوتابی و
مامۆستا که ی ، بویه باش وایه که که سی فیرخواز ئه م رهوشته له خۆی بهینیته
دی و ئه نجامی بدات ،

﴿ قَالَ: صَدَقْتَ ، فَعَجَبْنَا لَهُ يَسْأَلُهُ وَيُصَدِّقُهُ ﴾ دوا ی ئه وهی که جوهرائیل
پرسیاری له پیغه مبهەر ﷺ کرد سه بارهت به ئیسلام و وه پیغه مبهەر ﷺ ولامی
دایه وه ، جا ئیمه له پیشوو باسما ن کرد بویه لی ره باسی ناکهین ،

جا ئیمامی عمر ده فره مویت ئیمه سه رمان سوپما له وهی که پرسیاری لی ده کرد
و به راستیشی ده خسته وه ، ئه وهش له بهر ئه وهی هاوه له به ریزه کان پیاوه که یان
نه ده ناسی و سه ریان لی ده هات که چون که سیک پیشت ئیمه نه مان بینیه و
نه مان ناسیه که موسلمان بوو بیت که چی ئه و شته کان به بی لی کوئینه وه و
ئینکاری کردن بپروا دهکات و ده لیت راست ده که یت ،

﴿ قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ السَّاعَةِ، قَالَ: مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ قَالَ: ﴾
پاشان جو برائیل پرسکاری له پیغه مبهەر ﷺ کرد سه بارهت به رۆژی دواي ،
به لام پیغه مبهەر ﷺ فهرمووی ئه وهی پرسکاری لیكراوه زانتره نیه له بارهی
رۆژی دواي لهو كه سی پرسکاری کردوه ،

مه بهستی پیغه مبهەر ﷺ بریتی بوو له وهی كه من كه پرسکارم لیكراوه سه بارهت
به قیامهت زانتر نیم لهو تو ئه ی جو برائیل كه پرسکار دهكه ی له بارهی رۆژی
دواي ، جا ئه وهش نیشانه ی ئه وهیه كه نه پیغه مبهەر ﷺ كه گه ورتین و
به پزترین مرقفه له لای الله تعالی ، وه نه جو برائیل علیه السلام كه گه ورتین
و به پزترین مه لائیکه یه له لای الله تعالی ، ئه وه هیچیان نازان كه قیامهت كه ی
دیت و كه ی به رپا ده بیت ، چونكه ئه و کاته كه س نایزانیّت ته نها الله تعالی
دهیزانیّت ،

﴿ فَأَخْبِرْنِي عَنْ أَمَارَاتِهَا، قَالَ: أَنْ تَلِدَ الْأُمَةُ رَبَّتَهَا، وَأَنْ تَرَى الْحُقَافَةَ الْعُرَاةَ الْعَالَةَ
رِعَاءَ الشَّاءِ يَتَطَاوَلُونَ فِي الْبُنْيَانِ ﴾ پاشان له دواي ئه وهی دهركهوت كه نه
پیغه مبهەر ﷺ وه نه جو برائیل علیه السلام نازانن رۆژی قیامهت كه ی دیت ،
ئه وه جو برائیل فهرمووی هه وائمه پیبده سه بارهت به نیشانه کانی قیامهت ، جا
پیغه مبهەر ﷺ دوو نیشانه ی پیوت ،

یه که م: ئه وه بوو كه یه کیك له نیشانه کانی ئاخیر زه مان بریتییه له وهی كه کچ
دهبیت به گه وریه دایکی خۆی ، ئه وهش به وهی كه ئازادی دهدریّت به ئافرهت
و وای لیّدیت کچ فه رمان به دایکی دهکات و سه ر په رشتی دهکات و دهبیته
قسه زان و قسه کهر به سه ر دایکیه وه ،

دووه م: ئه وهیه كه پیاوه شوانه بئ موّک و سامانه کانی قه د شاخ و بیابانه کان
دهبنه که سانی دهو له مه ند و خاوه ن موّکو سامان وه که یفان له مال و

متن

مَعْرِفَةُ نَبِيِّكُمْ مُحَمَّدٍ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.
وَهُوَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ بْنِ هَاشِمٍ، وَهَاشِمٌ مِنْ قُرَيْشٍ،
وَقُرَيْشٌ مِنَ الْعَرَبِ، وَالْعَرَبُ مِنْ ذُرِّيَّةِ إِسْمَاعِيلَ بْنِ إِبْرَاهِيمَ الْخَلِيلِ عَلَيْهِ
وَعَلَى نَبِيِّنَا أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ، [60] وَلَهُ مِنَ الْعُمُرِ ثَلَاثٌ وَسِتُّونَ
سَنَةً، مِنْهَا أَرْبَعُونَ قَبْلَ النُّبُوَّةِ، وَثَلَاثٌ وَعِشْرُونَ فِي النُّبُوَّةِ. [61]

سامانه کایان دیت و پی سهر سام دهن و خویانی پی هه لده کیشن به سهر
یه کتری دا ،

﴿ثُمَّ انْطَلَقَ فَلَبِثَ مَلِيًّا ثُمَّ قَالَ: يَا عُمَرُ أَتَدْرِي مِنَ السَّائِلِ؟ قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ
أَعْلَمُ، قَالَ: فَإِنَّهُ جِبْرِيلُ أَتَاكُمْ يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ﴾ پاشان له دوای ئه وهی پیغه مبهه
ﷺ باسی چه ند نیشانه یکی ئاخیر زه مانى کرد ، جورائیل هه لساو رۆشت ،

پاشان پیغه مبهه ﷺ به ئیمامى عمرى فهرموو ئایه ده زانیت ئه و پیاوه کى بوو
؟؟ ئیمام عمر فهرمووی الله تعالى و پیغه مبهه که ی زانترن ﷺ ،

ئه و ولامه ی ئیمامى عمر بو پیغه مبهه ﷺ سیفه تیکی جوان و ره وشتیکی به رزه
به رامبهه الله تعالى و پیغه مبهه که ی ﷺ ، چونکه مرؤف هه رگیز له الله تعالى
و پیغه مبهه که ی زانتر نابیت به دین ،

وه له وهش ئه مه فیڕ ده بین که کهس بو ی نیه قسه ی خوی بخاته پیش قسه ی
الله تعالى و پیغه مبهه که ی ﷺ ، وه پیچه وانه ی الله تعالى و پیغه مبهه که ی ﷺ
قسه بکات و خوی له وان به زانتر نیشان بدات ، چونکه کهس له الله تعالى
پیغه مبهه که ی ﷺ زانتر و شاره زاتر نیه به دین ،

پاشان پیغه مبهه ﷺ فهرمووی ئه وه جو برائیل بوو هاتبوو تا وه کو فیړی
دینه که تان بکات که ئیسلام و ئیمان و ئیحسانه ،

بنچینه ی سییه م

[60] ناسینی پیغه مبه ره که تان محمد ﷺ، وه ئه ویش (ناوی) محمد ی کوپی عبدالله ی کوپی عبدالمطلب ی کوپی هاشم ه، وه هاشیم له (هؤزی) قوره یش ه، وه قوره یش یش له (نه ته وهی) عه ره به، وه عه ره بیش له نه وه کانی (پیغه مبه ر) اسماعیل ی کوپی پیغه مبه ر ابراهیم ه،

❖ پروونکردنه وه ❖

سییه م بنچینه بریتیه له ناسینی پیغه مبه رمان ﷺ،
پیوسته له سه ر که سی موسلمان که وا ئه م بنچینه یش له بیر نه کات که بریتیه له ناسینی پیغه مبه رمان ﷺ چونکه گهر که سیک پیغه مبه ر ﷺ نه ناسیت و نه زانیت چۆن بوه ئه وه توشی گومرای ده بیت، چونکه ناسینی پیغه مبه ر ﷺ ده بیت هؤی ناسینی سونه ته که ی و فهرمووده کانی،
جا گهر پیغه مبه ره که ی ﷺ نه ناسیت ئه وه بیگومان سونه که شی ناسیت، وه به هؤی نه زانیه وه گومرا ده بیت و توشی کوفر و شیرک و بیدعه و خورافیات ده بیت،

ئه وه ی له باسی ناوی (به راستی و دروستی) هاتوه بریتیه له محمد ی کوپی عبدالله ی کوپی عبدالمطلب ی کوپی هاشم ی کوپی عبد مناف ی کوپی قصی ی کوپی کلاب ی کوپی مره ی کوپی کعب ی کوپی لؤی ی کوپی غالب ی کوپی فهر ی کوپی مالک ی کوپی النضر ی کوپی کنانه ی کوپی خزیمه ی کوپی مدرکه ی کوپی الیاس ی کوپی مضر ی کوپی نزاری کوپی معدی کوپی عدنان له نه وه کانی اسماعیل ی کوپی ابراهیم ه علیهما السلام،

وه ئه مه بریتیه له ره چه له کی (نسب ی) پیغه مبه ر ﷺ ، به لام ناوی خوی که
لی ناراه و پئی ناسراوه بریتیه له ناوی [محمد] ه

الله تعالی فه رموویه تی ﴿ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ ﴾²⁰⁵ واته : محمد نێردراوی الله تعالی
یه.

وه ههروها ناوی احمد ه

الله تعالی فه رموویه تی ﴿ وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ
إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ
أَحْمَدٌ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴾²⁰⁶ واته : بیریان بخه ره وه،
کاتیک عیسای کوری مه ریه م به نه وهی ئیسرائیلی وت: منیش به راستی
پیغه مبه ری الله م بو سه ر ئیوه، راستی ته وراتیش ده سه لمینم که له پیش مندا
هاتوو، ههروه ها مژده ده ریشم به پیغه مبه ریک که دوا ی من دیت و ناوی –
ئه حمه د – ه، که چی کاتیک به به لگه و نیشانه ی تیر و ته و اوو موعجیزه ی
ناشکراوه پئی راگه یانندن، وتیان: ئه مه جادوویه کی ناشکرایه.

وه جگه له م ناوانه ش چه نندین ناوی تری ههیه که وهک الماحی و حاشر و
العاقب.²⁰⁷

به لام به م ناوهی ناسراوه که [محمد] ه ، وه کونییه ی بریتیه [ابو القاسم] باوکی
قاسم ،

[٦١] وه ته مه نی (پیغه مبه ر) شیست و سی سأل بوو ، چل سالی له پیش
پیغه مبه رایه تی بوو ، وه بیست و سی سالی له دوا ی پیغه مبه رایه تی بوو ،

²⁰⁵ [الفتح: ٢٩]

²⁰⁶ [الصف: ٦]

²⁰⁷ [رواه البخاري: برقم ٤٨٩٦]

متن

نُبِّئَ بِ(اقْرَأْ)، وَأَرْسِلَ بِ (الْمُدَّثِرُ)، وَبَلَدُهُ مَكَّةُ. [62] بَعَثَهُ اللَّهُ بِالنِّدَارَةِ عَنِ الشَّرِكِ، وَبِالِدَعْوَةِ إِلَى التَّوْحِيدِ، [63] وَالِدَلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: (يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِرُ - قُمْ فَأَنْذِرْ- وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ- وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ- وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ- وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ - وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ) [المدثر: 1-7]. وَمَعْنَى: (قُمْ فَأَنْذِرْ): يُنْذِرُ عَنِ الشَّرِكِ، وَيَدْعُو إِلَى التَّوْحِيدِ. (وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ): أَيُّ: عَظَّمَهُ بِالتَّوْحِيدِ. (وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ):

پوونکردنه وه

پيغه مبهري ﷺ له سالي فيل له دايك بوه ، وه بويهش پي دهورتيت سالي فيل چونكه له وساله دا پاشاي شام ابرهه ويستي مهكه برؤخينيت ، وه بوئه وهش به فيل هات ويستي هيرش بكاته سهر شاري مكه ، وه پيغه مبهري ﷺ له وساله له دايك بوه كه پي دهورتيت سالي فيل له دوانزه ربيع الاول. 208

وه له ته مهني بيست و پينج سالي هاوسهر گيري كردوه له گه ل داكي ئيماندارن خديجة ي كچي خويليد. 209

وه راسترين وته له سهر ته مهني پيغه مبهري ﷺ بريتيه له وهي ته مهني شيست و سئ سالي بوه. 210

جاله نيوان ئه وشيست و سئ سالي الله تعالى كردويه تي به پيغه مبهري له ته مهني چل سالي دا كراوه به پيغه مبهري له ئه شكه وتي حراء پيغه مبهري ﷺ. 211

[٦٢] (پيغه مبهري ﷺ) به (اقْرَأْ) كراوه به نبي وه به (المدثر) ، وه شاره كه ي

مكه بووه ،

208 [السيرة النبوية : ١/٢٠٥]

209 [السيرة النبوية : ١/٢٣٣]

210 [رواه البخاري : برقم ٤٤٦٦]

211 [رواه مسلم : برقم ١٦٠]

❖ پوونکردنه وه ❖

پیغه مبهەر ﷺ (النبي) و (رسول) ، له پيشو باسی جياوازيماں کرد له نيوان النبي و رسول ، جا پیغه مبهری ئیمه ﷺ بریتیه له النبي ، وه بریتیشه له رسول ، وه ئه مهش له گه وره یی پیغه مبهرمانه ﷺ ،

وه جگه له وهی نبی و رسول له به لکو یه کیکه له گه وره ترین پیغه مبهره کان که پیاں دهوتریت اولو العزم له ، الله تعالى فهرموویه تی ﴿ فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ ﴾²¹² واته : که وابوو ئه ی پیغه مبهەر (ﷺ) دان به خۆدا بگهرو خۆراگره ، ههروه کوو پیغه مبهرانی خاوهن ویستی به هیژ خۆراگر بوون ، په له شیان لی مه که ،

جا اولو العزم پینج پیغه مبهرن (علیهم السلام) که ئه وانیش بریتین له نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و محمد علیهم السلام ،

الله تعالى فهرموویه تی ﴿ وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴾²¹³ واته : ئه ی محمد (ﷺ) بیریان بخهروه کاتی که په یمانمان وهرگرت له پیغه مبهران ههروه ها له توو نووح و ئیبراهیم و موسا و عیسی کوری مه ریه م وه له هه موویان په یمانی به هیژو پته ومان وهرگرت .

جا له ناو مروقه کان (النبي) هه یه ، وه له ناو (النبي) له کان (رسول) هه یه وه له ناو (رسول) له کان پینج دانه ی گه وره و به ریز هه یه که پیاں دهوتریت (اولو العزم) وه له ناو ئه و پینج دانه یه یه ک دانه یان له هه موویان گه وره تره که ئه ویش بریتیه له پیغه مبهرمان محمد ﷺ ،

²¹² [الأحقاف: ٣٥]

²¹³ [الأحزاب: ٧]

پیغه مبهەر ﷺ به اقرأ کرا به (النبي) که له ئە شکەوتی حراء بوو کاتیکی جوبرائیل هات بۆ لای پیغه مبهەر فهرمووی بخوینە پیغه مبهەریش ﷺ فهرمووی من خویندهوار نیم جا جوبرائیل باوشی لیدا بهتوندی و پاشان دوباره فهرمووی بخوینە ، پیغه مبهەریش ﷺ فهرمووی من خویندهوار نیم ، بۆ جاری سییەم جوبرائیل باوشی لیدا بهتوندی و پاشان و فهرمووی بخوینە ، پیغه مبهەریش ﷺ فهرمووی من خویندهوار نیم ، بۆ جاری چوارەم جوبرائیل باوشی لیدا و فهرمووی ﴿ اِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ - خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ - اِقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ - الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ - عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴾²¹⁴ واتە : بخوینە به ناوی پهروهردگارتەوه که هه‌موو شتیکی دروست کردووه. - مرقۇفی دروست کردوه له خوینیکی به‌ستوو. - بخوینە، په‌روهردگاری تۆ(له هه‌موو که‌س) به‌خشدەتره - ئەوهی که (مرقۇفی) فیڕ (ی نووسین) کردووه به‌قه‌له‌م. - مرقۇفی شارەزا کردووه به‌و شتانهی که نه‌ی ده‌زانی،²¹⁵

پیغه مبهەر ﷺ کاتیکی یه‌که‌م جار سروشتی (وحی) بۆ دابه‌زی فه‌رمانی پینه‌کرا که بچیت ئاگاداری به‌خه‌لک بدات که کراوه به پیغه مبهەر ، به‌لکو ته‌نها سروشتی بۆ نێدرابوو وه‌ک ئاگاداری بۆ خۆی ،

جا له دوا‌ی ماوه‌ییک که وه‌حی بپا له دوا‌ی هاتنی جوبرائیل بۆ ئە شکەوتی ، ماوه‌ییک دوا‌ی ئەوه وه‌حی دابه‌زیه‌وه و کرا به (رسول) به‌المدر،²¹⁶

پیغه مبهەر ﷺ له مکه بوو ئەو کاته‌ی که کرا به پیغه مبهەر و وه‌حی بۆ نێردار وه له‌وئ داوا‌ی لیکرا که یه‌که‌م جار بانگه‌وازی قه‌ومه‌که‌ی بکات بۆ به‌تاک په‌رستنی الله تعالی ، چونکه له مکه خه‌لکیکی زۆر شه‌ریکیان بۆ الله تعالی بپرا‌ر

²¹⁴ [العلق: ١ - ٥]²¹⁵ [فتح الباری: ٢٤/١]²¹⁶ [رواه مسلم برقم: ٢١١٦].

دهدا و قوربان یان بۆ بته کان سهر دهبری و داوای یارمه تی و شه فاعه تیان له به ته کان ده کرد ، که سئ سهد و شئست بتیان دانوو له مکه له چوار دهوری کعبه که دهیان په رست و کردبویانه شه ریک و هاوبه ش بۆ الله تعالی ،

جا الله تعالی یه کیک له ره گه ز و خزم و ناسیاوی خویانی نارد بۆیان به پیغه مبه ر که راستگوترین و دهست پاکترین که سی ناویان بوو ، تا پییان بلیت الله تعالی به تاک و ته نها بپه رستن و شه ریک و هاوبه ش بۆ الله تعالی برپار مه دن به هیچ شیوه ییک ، واز له م بت و شیرکانه بینن که کردوتانه ته شه ریک و هاوبه ش بۆ الله تعالی ،

طاریقی کوپی عبدالله ی محاربی فه رموویه تی ﴿رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّتَيْنِ مَرَّةً بِسُوقِ ذِي الْمَجَازِ وَهُوَ يُنَادِي بِأَعْلَى صَوْتِهِ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَفْلَحُوا﴾²¹⁷ واته : دوو جار پیغه مبه رم بینن ﷺ جار یکیان به دهنگی به رز له بازاری مجاز له (مکه) دهیغه رموو : ئه ی خه لکینه بلین هیچ په رستراویک نیه شایه نی په رستن بیّت به حق ته نها الله تعالی نه بیّت ، تا سهر فراز بین.

جا پیغه مبه ر ﷺ ماوه ی ده سال بانگه وازی خه لکی ده کرد بۆ دوو که وتنه وه له شیرک برپاردان بۆ الله تعالی ،

[۶۳] الله تعالی (پیغه مبه ری) نارد به ئاگاداری کردنه وه ی (خه لکی) له شیرک ، وه ناردی به بانگه وازی کردنی خه لک بۆ به تاک راگرتنی الله تعالی ،

﴿پوونکردنه وه﴾

جا الله تعالى کاتیکی پیغه مبهەر ﷺ ی نارد بۆیان به وه ناردی که ئاگاردیان بکاته وه له شهريک بریاردان بۆ الله تعالى و به لگه یان نیشان بدات وه بانگه شه یان بکات بۆ ئه وهی الله تعالى به تاک و ته نها به په رستن و دور بکه ونه وه له شیرکه کانیان و وازیان لی بینن ،

سه ره تای بانگه وازی پیغه مبهەر ﷺ له مکه بوو الله تعالى داوای لی کرد که ئاگاداری قه ومه که ی خۆی بکات له کار و شیرکه کانیان وه خۆی بری بکات له و شیرک و بت په ترستیه ،

الله تعالى فه رموویه تی ﴿ فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذَّبِينَ - وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ - وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ - فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴾²¹⁸ واته : له گه ل الله تعالى هانا و هاوار بۆ به ناو خوایه کی تر مه به ، چونکه به هۆی ئه وه وه تۆش له سزا دراوان ده بیت. - ئه ی محمد (ﷺ) سه ره تا عه شره ت و تایه فه و که س و کاری نزیکت بی دار بکه ره وه و بترسینه. - بآلی به زه یی و میهره بانی خۆت نه وی بکه بۆ ئه و ئیماندارانه ی که شوینت که وتوون. - ئه گه ر الله نه ناسان یاخی بوون و سه ریچیان کرد، ئه وه پێیان بلێ: که به راستی من به ریم له هه موو ئه و کارو کرده وانه ی که ده یکه ن.

الله تعالى داوای له پیغه مبهەر ﷺ کرد که سه ره تا خۆی هه رگیز نه کات شه ریک و هاوبه ش بۆ الله تعالى دابنیت وه ک چۆن موشریکه کان شه ریک و هاوبه شیان بۆ الله تعالى داده نا ،

²¹⁸ [الشعراء: ٢١٣ - ٢١٦]

پاشان الله تعالى فهرماني پيكرد كه قهوم و خزم و كهس و كاري خوي ئاگاداري
ئهوه بكات كه نابيت شهريك و هاوبهش بو الله تعالى دانبريت ، بهلكو دهبيت
بهتاك و تهتها بپه رستريت ،

جاگهر ئيمانين هينا و وازيان له شهريك برپاردان بو الله تعالى هينا و كرده وهی
چاكه يان كرد ئهوه نه رم و نيان و به بهزی ببه له گه ليان ، وه گهر سه رپيچيتيان
كرد و پشتيان له بانگه وزايه كهت كرد ئهوه خوت بهري بكه له و شيركانه ی كه
دهيه كه ن بو الله تعالى ،

جا موشريكان خويان به گه وره دهزاني و قسه و بوهتانيان پيده كرد و به شيت
و ساحر ناويان دهبرد تا خهلكي لي دور بكه ويته وه و به قسه ی نه كه ن و واز له
شيرك نه هين و به ره و ته وحيد نه پون ، الله تعالى فهرموويه تي ﴿ إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا
قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ - وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَّا لَتَارِكُو آلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ
- بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ ﴾²¹⁹ واته : به راستی هه ر كاتي به وانه (
موشريكان) بوترايه هيچ په رستراويك نيه شايه ني په رستن بيت به حه ق ته نها
الله تعالى نه بيت (ئه وه موشريكان) خويان به گه وره دهزاني (و ملكه چي
نه ده بوو) ن. - وه (موشريكان) ده يان وت : ئايا ئيمه په رستراوه كانمان واز لي
بينين ؟ له بهر شاعيريكي شيت. - (الله تعالى فهرمووي) نه خير واني يه بهلكو
ئهو (پيغه مبه ره) هه قی هينا وه و باوه ري به پيغه مبه راني پيشوو هه يه .

وه الله تعالى فهرموويه تي ﴿ فَفِرُّوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ - وَلَا تَجْعَلُوا
مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ - كَذَلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ
رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ﴾²²⁰ واته : ئينجا به په له به ره و لای الله تعالى

[الصافات: ٣٥ - ٣٧]²¹⁹[الذاريات: ٥٠ - ٥٢]²²⁰

برۆن به پراستی من له لایه ن الله تعالى وه ترسینه ریکی ئاشکراو پروونم بۆ ئیوه. — وه له گه ل الله تعالى دا په رستراوی تر دامه نی ن به پراستی من له لایه ن الله تعالى وه ترسینه ریکی ئاشکراو پروونم بۆ ئیوه. — به م شیوه یه بۆ لای ئوممه تانی پێش ئه مان ه یچ پێغه مبه رێک نه هاتوو ه مه گه ر وتوو یانه (به و پێغه مبه ره) جادوو گه ر یان شی ت.

جا پێغه مبه ر ﷺ بانگه شه ی قه ومه که ی ده کرد بۆ ئه وه ی الله تعالى بپه رستن و واز له شه ریک دانان بێن بۆی ،

وه ئه وه ش بریتیه له ته وحید که به تاک راگرتنی الله تعالى یه له په رستنه کان دا ، وه مانا و مه به ستی لا اله الا الله یه که الله تعالى هه موو پێغه مبه رانی بۆ ئه وه ناردوه . وه ک الله تعالى فه رموو یه تی ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴾²²¹ واته : وه ئیمه نه مان ناردوو ه پێش تۆ ه یچ پێغه مبه رێک مه گه ر نیگامان بۆ ناردوو ه (به وه ی که) بێگومان جگه له من (الله تعالى) ه یچ په رستراویک نییه شایه نی په رستن بێت به حه ق ، که واته ته نها من بپه رستن.

وه فه رموو یه تی ﴿ إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴾²²² واته : به پراستی هه ر من خوام ه یچ په رستراویکی راست نی یه جگه له من که واته من بپه رسته به چاکی نوێژ به جی بێنه تامنت بێته وه یاد.

لێره ئه وه تێده گه ی ن که الله تعالى له که سی قبول ناکات که الله تعالى نه په رستی و شه ریکی بۆ برپار نه دات ، وه له که سی شی قبول ناکات که الله تعالى بپه رستی

[الأنبياء: ٢٥]²²¹[طه: ١٤]²²²

متن

أَيُّ: طَهَّرَ أَعْمَالَكَ عَنِ الشَّرِّكَ. (وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ) : الرُّجْزُ: الْأَصْنَامُ، وَهَجْرُهَا: تَرْكُهَا، وَالْبَرَاءَةُ مِنْهَا وَأَهْلُهَا، [64] أَخَذَ عَلَى هَذَا عَشْرَ سِنِينَ يَدْعُو إِلَى التَّوْحِيدِ، وَبَعْدَ الْعَشْرِ عُرِجَ بِهِ إِلَى السَّمَاءِ، وَفُرِضَتْ عَلَيْهِ الصَّلَوَاتُ الْخَمْسُ، وَصَلَّى فِي مَكَّةَ ثَلَاثَ سِنِينَ، وَبَعْدَهَا أُمِرَ بِالْهَجْرَةِ إِلَى الْمَدِينَةِ، [65] وَالْهَجْرَةُ الْإِنْتِقَالُ مِنْ بَلَدِ الشَّرِّكَ إِلَى بَلَدِ الْإِسْلَامِ. وَالْهَجْرَةُ فَرِيضَةٌ عَلَى

و شهريکی بو دابنیت ، به لکو الله تعالى نه وه قبول ده کات که الله تعالى بپه رستی و شهريکی هاوبه شی بو برپار نه دات ،

[٦٤] به لگه ش و تهی الله تعالى یه که فه رموویه تی : نهی نه و که سهی که خوت پیچاوه ته وه . — ههسته (خه لکی) بیدار که ره وه . — وه پهروه ردگارت به که و ره بگره . — وه پو شاکت به پاک رابگره . — وه ده ست له گونا هه ل گره . — وه شت مه به خشه و به زوری بزانیته . — وه له بهر پهروه ردگارت خوت رابگره . مانای (قُمْ فَأَنْذِرْ) : ئاگاداری بکه له شیرک ، وه بانگه وازی بکه بو ته وحید ، (وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ) واته : الله تعالى که و ره رابگره به ته وحید . (وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ) : واته : کرده وه کانت پاک رابگره له شیرک (وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ) : الرُّجْزُ: بریتیه له بت ، وَهَجْرُهَا: یانی ته رکي بکه ، وه خوت بهری بکه له بت و نه هله کهی ،

پوونکردنه وه

پیغه مبه ر ﷺ یه که م جار که کرا به پیغه مبه ر به سه ره تایی سورة المدثر نیردرا که شیخ یش (رحمه الله) هیئاویه تی ،

روژیکان پیغه مبه ر ﷺ به رپکا دا ده رویشته گوئی له سه و تیک بوو له ئاسمانه وه سه ری به رز کرده وه و بینی نه و مه لائیکه ته بوو که هاته لای له (نه شکه وتی) حراء ، دانشتبوو له سه ر کورسییک له نیوان زهوی و ئاسمان ، پیغه مبه ر ﷺ

ترسا و گه رایه وه ماله وه و فه رمووی دام پۆشن دام پۆشن. ²²³ جا له و کاته دا
الله تعالی سه ره تای سورۃ ی المدثر ی دابه زاند و فه رمووی ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ﴾
﴿کاتیک پیغه مبه ر ﷺ له و بینینه ی جو برائیل ترسا و گه رایه وه ماله وه و
فه رمووی دام پۆشن دام پۆشن ، الله تعالی وه ی بۆ نارد و فه رمووی ئه ی ئه و
که سه ی که خۆت داپۆشیوه جله کانت به خۆت داداوه ، ﴿قُمْ فَأَنْذِرْ﴾ هه لسه
له ناو جه له کانت و خه لکی ئاگادار بکه وه له شه ریک و بانگیان بکه بۆ به تاک و
ته نها په رستی الله تعالی ، که ئه وه ش موسلمان بونه ، ﴿وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ﴾
په روه ردگار و به دی هی نه ری خۆت به گه وره و مه زن رابگره به وه ی به تاک و ته نها
بی په رسته و مه یینه قیاسی ئه و بتانه و بچوکی مه که وه به لکو به گه وره رای بگره
به وه ی تاک و ته نها بی بی په رستی و هیچ نه که یته شه ریک و هاوتایی ئه و ، ﴿وَيْتَابَكَ فَطَهِّرْ﴾
وه کرده وه کانت پاک رابگره و دروی بگره له شه ریک بریار دان
، ﴿وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ﴾ وه ئه و بت و په یکه رانه ی که موشریکان کردویانه
به شه ریک و هاوبه ش بۆ الله تعالی ئه وه تو پشتیان تی بکه و دور بکه وه لییان
وه دور بکه وه له ئه هله که ی به وه ی که مه چوه لایان بۆ دانشتن ، به لکو ته نها
بۆ بانگه وازی بچۆ بانگه وازیان بکه بۆ ئیسلام و ئیمان ، ﴿وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ﴾
وه منت مه که به وه ی زۆرت به خشیوه ، وه مه به خشه بۆ ئه وه ی زۆرت پ
بدریت له وه ی داوته ، ﴿وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ﴾ وه سه بر بگره له سه ر ته وحید و
بانگه وازی کردنی خه لکی بۆ ته وحید وه سه ر بگره له سه قسه و ولامی
موشریکه کان له کاتی بانگه وازی کردن بۆ ئیسلام ،

الله تعالی پیغه مبه ری ﷺ به م چه ند ئایه ته نارد سه ره تا که چه ن دین سودی بۆ
که سی موسلمان تیدا یه که بانگه وزه ی ده کات ، وه له سوده کانی بریتیه له

²²³ [رواه البخاري برقم: ٤٩٢٥-٤٩٢٦ ، و رواه مسلم برقم: ٢١١٦]

یه که م: له سهر که سی موسلماننه که بانگه شهی خه لکی بکات بۆ دینی الله تعالی

،

دووهم: له سهر که سی موسلماننه که الله تعالی به گه وره راگریت و هیچ شتیک به گه وره تر نه زانیت له په رودگاری ، وه که س وهک ئه و سهیر نه کات ، چونکه شهریک ئه وهیه دوو شت بکه یته هاوتای یه ک ، جاگهر تۆ بتیک بکه ی به شهریکی الله تعالی ئه وه وهک ئه وهیه بته که ت بردبیته پله و پایهی الله تعالی یان الله تعالی ت هینابیته پله و پایهی بته که ، جابویه ده بیت الله تعالی به گه وره راگریت و که س نه که یته شهریک و هاوتای ،

سییه م: پیویسته له بانگه وازی دا خه لکی بانگ بکه ی بۆ به تاک راگریتی الله تعالی چونکه ته وحید گه وره تریت شته که له سهر مروف پیویست کراوه ، وه هیچ کرده وییک قبول ناکریت به بئ ته وحید ، چونکه ته وحید بناغهی هه موو عیباده تیکه ، ناکریت که سیک هیشتا نازانی ته وحید چیه تۆ بی فییری نویتز کردنی بکه ی ، شتی وا ناکریت چونکه نویتزه که ی قبول نیه به بئ ته وحید وه نویتز له دوی ته وحیده ، بویه پیویسته له بانگه وازی کردن یه که م شت بانگه وازی بۆ ته وحید بکریت ، جاگهر ئه ویان قبول کرد دواتر بانگه وازی بکرین بۆ شته کانی تر که وهک نویتز و پۆژو و زه کات ،

چوارهم: جا گهر بانگه وازی خه لکت کرد بۆ ته وحید ئه وه پیویسته که ئاگاداریان بکه یته وه له شیرک چونکه که س نابیت به خاوه نی ته وحید هه تا شیرک نه ناسیت و خوی لی دور نه گریت ، بویه پیویسته که بانگه وازی خه لک بکه ی بۆ ته وحید و وریا و ئاگاداریان بکه ی له شیرک و هه لوه شیینه ره وه کانی ته وحید ،

پینجه م : پیویسته له سهر که ی موسلمان که دور بکه ویتته وه له شیرک و نه هله که ی ، وه نه مهش به وهی که وازیان لیبنت و هاورییه تی و هاتو چویان نه کات مه گهر بۆ بانگ کردنیان نه بیئت بۆ ته وحید و ئیمان ، پیویسته که خوی بهری بکات له کار و کرده وه کانیان که سه ریچی فه رمانی الله تعالی یه ،

شه شه م : مهرج نیه نه وکه سه ی بانگه وازی ده کات عالم بیئت به لکو ده کریت که سیک بیئت ته نها شیرک و کوفری خه لکی ده زانیئت و به لگه ی لایه و شاره زایه له ته وحید ، که سیک موسلمان که شاره زایه هه بیئت له ته وحید و شیرک نه وه ده توانیئت و بۆی هه یه بانگه وازی خه لکی بکات بۆ ته وحید و ئاگاداریان بکات له شیرک گهرچی له چه نندین شتی تریش شاره زایه نه بیئت ، چونکه پیغه مبه ر ﷺ له سه ره تای بانگه وازی که ی بانگی خه لکی کرد بۆ ته وحید که چی خو هینده ش ئایهت دا نه به زیبوو تا بیئت به عالم ، به لکو شاره زایه لی هه بوو بۆیه فه رمانی پیکرا تا بانگه وازی بکات ،

حه وته م : پیویسته که سی موسلمان سه بر بگریئت له پیناو الله تعالی له سهر نه و کار و نارحه تیانه ی له رپگای بانگه وازی دیتته رپگای و توشی ده بیئت ، چونکه هه میشه نه هلی شیرک دزایه تی نه هلی ئیمان و ته وحیدیان کردوه له سهر بانگه وازی که یان وه گالته یان پیکردون و بوهتانیان بۆیان کردوه و قسه ی ناشریان پینان وتوه ، جا بۆیه ده بیئت سه بری هه بیئت له سهر کرده وه کانیان هه تا الله تعالی توانا و ده سه لاتیان پیده به خشیئت ،

هه شته م : وه پیویسته له سهر که سی موسلمان که وه سه ره تا خوی پاک بکاته وه له شیرک و خوی دور بگریئت له شیرک وه ته وحید له خوی بینیتته دی پاشان بانگه وازی خه لکی بکات بۆ ته وحید و دور که وتنه وه له شیرک ،

جا ئەمه پیغه مبهەر ﷺ بهم شیوه فهرمانی پیکراوه بانگه وازی خه لکی بکات ، که پیویسته له سهەر که سی موسلمانیش که شوین پیغه مبه ره که ی ﷺ بکه ویت و چاوی لیبکات و کاره کانی دووباره بکاته وه ،

[65] له سهەر ئەمه بوو بۆ ماوهی ده ساڵ بانگه وازی کرد بۆ ته وحید ، دوا ی ئەم ده ساڵه بهرزکرایه وه بۆ ئاسمان ، وه پینج نوێژه که ی له سهەر فهرز کرا ، وه له مکه سی ساڵ نوێژی کرد ، له دوا ی ئەوه فهرمانی پیکرا به کوچکردن بۆ (شاری) مه دینه ،

❖ روناکردنه وه ❖

پیغه مبهەر ﷺ ده ساڵ به شهو و رۆژ بانگه شه ی موشریکانی کرد بۆ ته وحید جا هه ندیک ئیمانیا ن پێی هی نا و موسلمان بوون و وازیان له شیرک هی نا ، وه هه ندیکیان بیباوه ر بوون و هه می شه دزایه تی پیغه مبه ریا ن ده کرد ﷺ وه چه ندين جار هه وێ کوژتیا ن دا به لام الله تعالی پلان و فیله کانی پوچ کردنه وه ،

له دوا ی ئەوه ی پیغه مبهەر ﷺ ده ساڵ بانگه شه ی قه ومه که ی کرد بۆ ته وحید ، الله تعالی بهرزی کرده وه بۆ ئاسمان تاوه کو چه ندين شتی نیشان بدات و ئاگاداری بکاته وه ، وه تا ببیت بۆ موعجزيه یک بۆ خه لکی ،

الله تعالی فهرموویه تی ﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾²²⁴ واته : پا ک و بیگه ردی بۆ ئەو زاته ی که شهو رهوی کرد به بهنده ی خو ی له شه وێ کدا له مزگه وتی بهرێز و پیرۆزه وه (مه ککه) بۆ مزگه وتی (الاقصى) له (بيت

²²⁴ [الإسراء: ١]

المقدس) که دهورو بهریمان پیروژ و فهردار کردوو به ئه وهی هیندئ له به لگه و
نیشانه پروونه کانی خومانی نیشان بدهین به راستی هه ر ئه و بیسه ری بینایه.

شه ویکیان پیغه مبه ر ﷺ له مائی ام هائی بوو جو برائیل (علیه السلام) هات بو
لای پیغه مبه ر ﷺ وه سوراییکی پی بوو ناوی بوراق بوو ، هات بو لای پیغه مبه ر
تا له مکه وه بیبات بو قودس بو مزگه وتی ئه قصا ، جا کاتیک پیغه مبه ری برد
بو ئه وئ له وئوه بهرزکرایه وه بو ئاسمانی یه که م ، جا به م شیوه ئاسمان بو
ئاسمان بهرزکرایه وه تا ئاسمانی هه وتم ، وه له نیوان هه ر دانه ییک توشی
چه نندین له پیغه مبه ران ده بوو و سه لامی لیان ده کرد ، تا گه یشت به ئاسمانی
هه وته م تا گه یشته سدره المنتهی ،

الله تعالی فه رموویه تی ﴿ أَفْتُمَارُونَهُ عَلَى مَا يَرَى - وَلَقَدْ رَأَهُ نَزْلَةً أُخْرَى - عِنْدَ
سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى - عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَى - إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَى - مَا زَاغَ الْبَصَرُ
وَمَا طَغَى - لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى ﴾²²⁵ واته : جا ئایا (بئ باوه ران) ئیوه
دهمه قائی ی له گه ل ده که ن ده باره ی ئه وه ی که به چاوی خوی ده ی بینئ. -
سویند به الله بیگومان جاریکی تر جو بره ئیلی بینیه. - لای دره ختی سیدره تو
لمونته ها. - که لای ئه وه وه یه به هه شتی نیشته جئ بوون. - کاتئ که سیدره ی
دایوشی ئه وی که دایپوشی. - چاوی ئه و (محمد ه ﷺ) به م لاو لادا نه یده نواری
له مه به ست تئ نه ده په ری. - سویند الله بیگومان بینئ گه وره ترین به لگه و
نیشانه ی پهروه ردگاری.

له و بهرز بونه وه یه به ره و ئاسمان الله تعالی له ئاسمان فه رمانی به نوێژ کردن
کرد و نوێژی له سه ر موسلمانان فه رز کرد ، وه ئه وه یش په نجا نوێژ بوو له شه و
و رۆژیکدا پاشان پیغه مبه ر ﷺ له گه رانه وه بوو بو سه ر زه وی له ئاسمان توشی

متن

هَذِهِ الْأُمَّةُ مِنْ بَلَدِ الشَّرِكِ إِلَى بَلَدِ الْإِسْلَامِ، وَهِيَ بَاقِيَةٌ إِلَى أَنْ تَقُومَ السَّاعَةُ، وَالذَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: (إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا-إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ

پیغهمبه‌ر موسی بوو (علیه السلام) له ئاسمانی شه‌شم له‌وی پیغهمبه‌ر موسی (علیه السلام) پرسپاری له پیغهمبه‌ر ﷺ کرد که چی له‌سهر فهرزکراوه ، نه‌ویش پی فهرموو که هینده نوپژی له‌سهر فهرزکراوه له شه‌و و رپژیک ، پیغهمبه‌ر موسی (علیه السلام) داوای لیکرد که بجیت‌ه‌وه لای الله تعالی و داوای لیبکات که نوپژه‌کان کهم بکاته‌وه و سوکی بکات له‌سهری ، پیغهمبه‌ر ﷺ که‌رایه‌وه بو لای الله تعالی ، به‌م شیوه‌چهند جاریک پیغهمبه‌ر موسی ده‌یگه‌راند‌ه‌وه تا نه‌وه‌ی ژماره‌ی نوپژه‌کان کهم بویه‌وه تا بوو به‌پینج نوپژ له‌شه‌و و رپژیک دا ، پاشان الله تعالی فهرمووی نه‌وه پینج نوپژه به‌لام به‌په‌نجا نوپژ حساب‌ه ،

پاشان پیغهمبه‌ر ﷺ که‌رایه‌وه بو سهر زه‌وی و له‌مزگه‌وتی نه‌قصا پپش نوپژی بو هه‌ندیک پیغهمبه‌ر کرد ، پاشان که‌رایه‌وه بو مکه و حال و سه‌فه‌ره‌که‌ی بویان گپرایه‌وه نه‌وکات موشریکان ده‌ستیان کرد به‌گالته و کوفر کردن ، چونکه لایان سه‌یر بوو که چوئن که‌سیک له‌شه‌ویک ده‌توانیت بجیت بو قودس که یه‌ک مانگه‌رپگا دوره پاشان بجیت بو ئاسمانه‌کان و نه‌وشتانه‌ی کردبیت که پیغهمبه‌ر ﷺ کردویه‌تی ، وه‌خه‌ریک بوو هه‌ندیک له‌موسلمان‌ه تازه‌کات هه‌لگه‌رپنه‌وه (هه‌ندیکیان هه‌لگه‌رپانه‌وه) له‌سهر سوپماندا بیباور ببنه‌وه ، به‌لام ابوبکر الصدیق به‌راستی زانی ،

متن

حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا - فَأُولَئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا غَفُورًا) [النساء: 97-99]. [66] وَقَوْلُهُ تَعَالَى: (يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةً فَإِيَّايَ فَاعْبُدُونِ) [العنكبوت: 56]. قَالَ الْبُغَوِيُّ - رَحِمَهُ اللَّهُ -: نَزَلَتْ هَذِهِ آيَةُ فِي الْمُسْلِمِينَ الَّذِينَ بِمَكَّةَ وَلَمْ يَهَاجِرُوا، نَادَاهُمُ اللَّهُ بِاسْمِ الْإِيمَانِ. وَالذَّلِيلُ عَلَى الْهَجْرَةِ مِنَ السُّنَّةِ: قَوْلُهُ - صَلَّى اللَّهُ

ئەمە کورتە ی باسە کە یە بۆ زانیاری زیاتر لە سەر ئیسرا و میعراج بگەرێتەوه بۆ
کتابەکانی ژیان نامە ی پیغەمبەر ﷺ ،

دوا ی چەند سالیکی تر کە موشریکان و یستیان پیغەمبەر ﷺ بکوژن جو برائیل
هات بۆ لای پیغەمبەر ﷺ و هەوایی پلانی قوریشی پێیان دا و داوا ی لیکرد کە
کوچ بکات بۆ مەدینە ،

[67] وه کوچکردن رۆشتنه له شاری شیرکەوه بۆ شاری ئیسلام ، کوچ
کردن له ولاتی شیرکەوه بۆ ولاتی ئیسلام فەرەزە لە لە سەر ئەم ئومەتە ، وه کوچ
کردن بەردەوامە هەتا قیامەت هەڵدەستیت ، بەلگەش وتە ی الله تعالی یە کە
فەرموویەتی : بەراستی ئەوانە ی کە فریشتەکان گیانیان دەکیشن له کاتی کدا
کە ستمیان له خۆیان دەکرد (بە کوچ نەکردنیان) بە تەشەرەوه پێیان
دەلێن (دەربارە ی ئایینە کە تان) له چیدا بوون ؟! دەلێن ئیمە چەوساوه بووین
لە سەر زهوی دا (پێیان) دەلێن مەگەر زهوی الله تعالی فراوان نەبوو ؟. تا
کوچتان بکردایە تیایدا جا ئەوانە شوینیان دۆزەخە ئای چ پاشە پوژیکی خراپە.
— بیجگە لەو چەوساوانە ی کە لە پیاوان و ئافرەتان و لە منداڵان کە توانای
هیچ چارهیه کیان نی یە (لەبەر بێ هیزی و پیریان) وه بە هیچ شیوازیک رێ
دەرناکەن. — ئا ئەوانە الله تعالی ئی یان خوێش دەبێت وه الله تعالی هەمیشە
چاوپۆشیکەر و ئی خوێشبووه.

﴿ پوونکردنه وه ﴾

کوچ کردن بریتیه له رۆشتن و جیهینشتنی شار و ولایتیک که کوفر و دزایه تی دینی الله تعالی تیدا ده کریت ، به رهو شاریک که ئسلامه تی تیدایه و الله تعالی و پیغه مبه ره که ی و دینه که ی سه ر ده خستریت تیدا ،

دوای ئه وهی که پیغه مبه ر ﷺ نزیک سیئزه ساڵ له مکه و ده روی مکه بوو موشریکان هه ولیاندا بیکوژن به لام الله تعالی پلانه که یانی پوچ کرده وه و فه رمانی به پیغه مبه ره که ی کرد که کوچ بکه ن بۆ مه دینه ، چونکه له مه دینه موسلمانانی لیبوو و ئازاد بوون وه پیغه مبه ریان ﷺ له خو ده گرت ،

جا پیغه مبه ر ﷺ موسلمانانی ورده ورده له پیش خو یه وه ده نارد و هیجره تیان ده کرد تا ئه و کاته ی پیغه مبه ر ﷺ له گه ل ابو بکر کاتیان دیاری کرد بۆ هیجره ت کردن و هیجره تیان کرد وه امامی علی یان له جیگای خه وتنه که ی پیغه مبه ر ﷺ دانا تا ماڵ و سامانی موشریکان بداته وه که به ئه مانه ت له لای پیغه مبه ر ﷺ بوو ،

کوچ کردن چه ندین جوړ و شیوه ی هه یه له وانیش

یه که م : کوچ کردن له ولاتی کوفره وه بۆ ولاتی ئیسلام ، که ئه مه ش مه به ستی شیخ ه (رحمه الله)

دووهم : کوچ کردن له شاریک که خراپه ی به ئاشکرا تیدا بلا بوته وه و پێگری لیناکریت ، بۆ شاریک که خراپه ی تیدا ناکریت ،

سییه م : کوچ کردن له جیگاییک که سه ریچی الله تعالی تیدا ده کریت ، ئه مه جیگاییکه بۆ نمونه وه ک مه جلیسیک که سه ریچی الله تعالی تیدا ده کریت وه ک کوفر و شیرک و گوناھی گه وره ،

چوارهم : کۆچکردن له حه پامکراوه کان ، ئه مه یان مه به ست لی درو که وتنه وهیه له حه پام ،

پینجه م : کۆچکردن له که سی تاوانکار و زالم ، بۆ نمونه که سیکت هه له ده کات تۆش وازی لیدی تا خوی چاک ده کات ،

به لام ئه وهی شیخ رحمه الله بریتیه له وهی یه که م که کۆچکردنه له ولاتیکی یان شاریک که ولاتی کوفره و کوفر زال بوه به سه ری دا ، پیویسته له و ولاته کۆچ بکریت به ره و ولاتی ئیسلام و ئیمان ،

وه کۆچ کردن به رده وام ده بیته هه تا قیامهت دیت ، هه میشه که سانیکی ههیه که کۆچ بکه ن ،

وه کۆچکردن یه کیکه له گه وره ترین عیباده ته کان و پاداشتیکی زوری ههیه بۆ خاوه نه که ی وه ک الله تعالی فهرموویه تی ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾²²⁶ واته : ئه وانه ی باوه رپان هیناوه و کۆچیان کردوو و جهاد و هه ول و کۆششیان ئه نجامداوه له پیناوی ریبازو ره زامه ندیی خوادا به مالیان و به گیانیان ، پله پایه و پاداشتیان لای خوا بی سنوور و گه وره تره ، ئه وانه ش که باسکران هه ر ئه وانه سه رفرازو به خته وه رن.

ئه مه پاداشته بۆ ئه وانه ی که ئیمان ده هین و کۆچ ده که ن جهاد و ده که ن به مال و نه فسیان ،

به لگه ش له سه ر ئه وهی که کۆچکروون فه رزه له سه ر ئه م ئومه ته له ولاتی شیرکه وه بۆ ولاتی ئیسلام ، وته ی الله تعالی یه که فهرموویه تی ﴿إِنَّ الَّذِينَ

²²⁶ [التوبه: ٢٠]

تَوَفَّاهُمْ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ ﴿١٠٠﴾
 ئەم ئایته باس له که سانییک دهکات که کۆچ ناکهن و به زه لیلی له ولاتی کافران
 نیشته جین ، الله تعالی باسییان دهکات به وهی زولمیان له نه فسی خویان کرد
 به وهی کۆچ نه کردنه وه ،

جا له سه ره مهرگ دا کاتییک مه لائیکه ته کات چوارده وری ده گرن پێیان ده لێن
 ئیوه له چ حالییک و ژیانیک دابون له ناو چ حالییک دابوون ؟ ئەوانیش ده لێن
 ئیمه بیده سه لات و لاوازی بوین له زهوی دا ، جا مه لائیکه ته کات وهک
 ره خه نییک پێیان ده لێن ﴿ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُجَارُوا فِيهَا ﴾ ئایه
 زهوی الله تعالی فراون نه بوو تا کۆچ بکهن بۆ جیگاییک که بێ ده سلات و لاواز
 نه بوو نایه ،

پاشان الله تعالی له سزای ئەو که سانهی که ناتوانن دینی خویان جی به جی بکهن
 و له زهوی شیرکه وه کۆچ ناکهن بۆ زهوی ئیسلام فه رموویت ﴿ فَأُولَٰئِكَ مَاوَاهُمْ
 جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴾ جا ئەو که سانهی که زه لیلن و به بێ عوزی شه رعی کۆچ
 ناکهن و زه لیلن و ناتوانن دینی خویان جی به جی بکهن ، ئەوه جیگایان دۆزه خه
 که به راستی چاره نوس و جیگایکی ناخۆش و خراپه ،

پاشان دواي ئەوه الله تعالی که سانییک جیاده کاته وه لهو که سانهی پێشو که
 کۆچیان نه کردبوو بۆ ولاتی ئیسلام به بێ عوزی شه رعی ، که ده فه رموویت ﴿ إِلَّا
 الْمُسْتَضْعَفِينَ ﴾ سه ره تا الله تعالی له ئایه تی پێشو باسی که سانیکی لاوازی کرد
 که کۆچیان نه کردبوو به بێ هه بوونی عوزی شه رعی ، به لام له م ئایه ته باسی
 که سانیکی لاواز ده کات که کۆچیان نه کردبوو وه له گه ل ئەوه شد عوزیان هه یه
 که ئەوانیش ﴿ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ ﴾ الله تعالی لیڤه باسی سی جوړ
 که س ده کات ئەوانیش

یه که م: پیاوان ، جا گهر خیزاندار بیټ یان بی خیزان جاگهر پیر بیټ یان گهنج بیټ ،

دووه م: ئافره تان ، جا گهر هاوسهر داربیټ یان بی هاوسهر جاگهر پیر بیټ یان گهنج بیټ ،
سییه م: مندال

وه ههر ئه مهش به لگه یه له سهر ئه وهی کوچ کردن له سهر پیاوان و ئافره تان و مندالانه ، که ده بیټ کوچ بکه ن بو ولاتی ئیسلام گهر له توانیان دا هه بوو ،
پاشان الله تعالی فهرموویه تی ﴿ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴾ جا عوزره که یان دوو شته که ناتوانن کوچ بکه ن ، ئه وانیش

یه که م توانیان نیه ، جا گهر له وه بیټ که پیرن و بی توانان ناتوانن برۆن ، یان هیچیان نه بیټ پی برون و مال و سامانیکیان نه بیت پی برۆن ،
دووه م: شارهزا نه بوونی ریگا ،

جا گهر که سیک توانای هه بوو به لام شارهزایی ریگا نه بوو ئه وه عوزره که ی قبوله ، وه یان که سیک که شارهزایی ریگایه به لام ناتوانیټ کوچ بکات چونکه هیچ توانایی لاشه یی و سامانی نیه ، ئه وهشیان ههر عوزری قبوله ، به لام نه وه که سه ی که توانای هه یه و شارهزایی ریگایه که چی کوچ ناکات به ره و ولاتی ئیسلام له کاتیټک دا که ناتوانیټ دینه که ی خوی جی به جی بکات ، ئه وه بهر نه وه سزایه ده که ویت که الله تعالی بوی داناوه ،

وه ئه م سزایهش هه ره شه یه نه ک مانای ئه وه بیټ که کافر ده بیټ و به هه مشه یی له ئاگر ده مینیتته وه ،

متن

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - : (لَا تَنْقَطِعُ الْهَجْرَةُ حَتَّى تَنْقَطِعَ التَّوْبَةُ، وَلَا تَنْقَطِعَ التَّوْبَةُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا). [67] فَلَمَّا اسْتَقَرَّ فِي الْمَدِينَةِ أَمَرَ بِبَقِيَّةِ شَرَائِعِ الْإِسْلَامِ، مِثْلَ: الزَّكَاةِ، وَالصَّوْمِ، وَالْحَجِّ، وَالْأَذَانِ، وَالْجِهَادِ، وَالْأَمْرِ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيِ عَنِ الْمُنْكَرِ، وَغَيْرِ ذَلِكَ مِنْ شَرَائِعِ الْإِسْلَامِ، أَخَذَ عَلَى هَذَا عَشَرَ سِنِينَ، وَتُوفِّيَ - صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ - وَدِينُهُ بَاقٍ. [68]

به لَام ئهوانه ی عوزریان هه بوو ئه وه الله تعالى له باره یانه وه ده فه رمویتی ﴿ فَأُولَئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا غَفُورًا ﴾ ئه وكه سانه ی عوزری قبول کراویان هه بوو كه كوچیان نه کرد ، ئه وه ده کریت الله تعالى لیان خووش بیته له سه ر ئه وه ی كوچ یان نه کردوه ،

[67] وه الله تعالى فه رموویه تی : (الله تعالى به ئیماندارانی به گیرهاتوو له ناو کافراندا راده گه یه نیته): ئه ی به نده کانم زهوی من فراوانه، مولکی من به ربلاوه (کوچ بکه ن، خوستان رزگار بکه ن)، ته نها هه ر من بپه رستن. ئیمامی البغوي (رحمه الله) فه رموویه تی : ئه م ئایه ته دابه زی له باره ی ئه و موسلمانانه ی كه له مکه بوون و كوچیان نه کردبوو ، الله تعالى به ئیماندار بانگی کردن ،

وه به لگه ش له سونه ت له سه ر هیج رته ، پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی : كوچ کردن نابری (کوتهای پینایه) هه تا توبه کردن نه بری (کوتهای پیناییت) وه توبه کردنیش نابریته (کوتهای پیناییت) تا خوړ له خوړ ئاوا وه هه لنه ییت .

پوونکردنه وه

به لگه ی دووهم له سه ر كوچ کردن ئه وه یه كه الله تعالى فه رموویه تی ﴿ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةً فَإِيَّايَ فَاعْبُدُونِ ﴾

جا شیخ رحمه الله وتهی ئیمامی البغوي هیئاوه که یه کیکه له موفه سیره
که وره کان ،

جا وته که ی به لگه یه له سهر ئه وهی که ئه وکه سه ی کۆچ ناکات کافر نابیته وه
به ئه نجام نه دانی ،

جونکه الله تعالی به ئیماندار ناوی هیئان ، ئه وهش به مانای ئه وه دیت که
که رچی کۆچیش نه که ن ئه وا هه ر موسلمانن ،

وه به لگه ش له فه رمووده ی پیغه مبه ر ﷺ له سهر هیجره ت ئه وه یه که
فه رموویه تی ﴿ لَا تَنْقَطِعُ الْهَجْرَةُ حَتَّى تَنْقَطِعَ التَّوْبَةُ، وَلَا تَنْقَطِعَ التَّوْبَةُ حَتَّى تَطْلُعَ
الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا ﴾²²⁷ واته : کۆچ کردن نابری (کۆتایی پینایه) هه تا تۆبه کردن
نه بری (کۆتایی پیناییت) وه تۆبه کردنیش نابریت (کۆتایی پیناییت) تا خۆر له
خۆر ئاوا وه هه لئه ییت .

ئه م فه رمووده یه چه ند سودیکی تیدایه ، له وانه

یه که م : به رده وام بوونی کۆچ کردن و مانه وهی ، وه ک فه رمووی ﴿ لَا تَنْقَطِعُ
الْهَجْرَةُ ﴾ وه ئه مه ش وته که ی شیخ (رحمه الله) به راست ده خاته وه که فه رمووی
کۆچ کردن ده مینیت له سهر ئه م ئومه ته هه تا قیامه ت هه لئه ستی ،

دووه م : باسی چه ند نیشانه یکی ئاخیر زه مان و هه لسانی قیامه ت ده کات که
ئه وانیش

یه که م : هه له اتی خۆر له خۆر ئاوا وه ، که ئه مه ش یه کیکه له نیشانه هه ره
که وره و ئاشکراکانی ئاخیر زه مان ،

²²⁷ [حدیث صحیح رواه ابو داود برقم : ۲۴۷۹]

دووه م : نه مانی تۆبه کردن ، هه ر کاتییک که خۆر له خۆر ئاوا وه هه لهات ئه وه تۆبه کردن له سه ر ئه هلی زه وی هه لده گیریت و تۆبه کردن قبول نیه ، جا ئه وهی له پیشوو ئیماندار بویت ئه وه الله تعالی نیعمه تی پی به خشیوه ، وه ئه وهی له و کاته دا کافر بویت ئه وه هه ر به کافری ده مینیتته وه و ده مریت ، په نا به الله تعالی ،

جا به هاتنه دی ئه م دوو نیشانیه ئه وه نه مانی کوچکردن دیت ، وه الله تعالی یش شاره زایه که چی له نیوان نه مانی توبه و کوچکردنه وهیه ، چونکه فه رمووده که به لگه نیه هیچ له نیوانیان نه بیت به لام بیگومان به لگه یه که کوچکردن ته واو ده بیت و نامینیت وه نه مانه که شی ناییت تا تۆبه کردن هه لنه گیریت ، وه بویه ش هه ر دووکیان به ستراونه ته وه به خور هه لاتن له خۆر ئاوه وه ، چونکه خۆر هه لاتن شتییکه که هه ستی پیده کریت ، به لام کوچکردن و نه مانی توبه هه ستی پیناکریت ،

بویه کوچکردن له سه ر موسلمانان له کاتییک دا ناتوانن دینی خویان جی به جی بکه ن به ئازادی ئه وه واجبه که له ولاتی کوفر و شیرکه وه برون به ره و ولاتی ئیسلام ، گه ر توانایان هه بوو و رینگیان ده زانی ،

وه کوچ کردن به رده وامه و هه ر ده مینیت تا قیامه ت هه لده ستی ،

[٦٨] جا کاتییک که جیگیر بوو (له شاری) مه دینه فه رمان کرا به مانه وهی دروشمه کانی ئیسلام ، وه ک زه کات دان و به پۆژو بوون و حه جکردن و بانگدان و جهاد کردن و فه رمان کردن به چاکه و رینگری کردن له خراپه وه جگه له وانه ش له دروشمه کانی ئیسلام ، (پیغه مبه ر ﷺ) له سه ر ئه مه مایه وه بو ماوهی ده سال پاشان وه فاتی کرد ، وه دینه که شی ماوه ،

﴿ پوونکردنه وه ﴾

دوای ئه وهی که پیغه مبهەر ﷺ له کۆچ کردنه کهی تهواو بوو و گه یشته شاری مه دینه ، له وی مایه وه و کۆچی نه کرد بۆ جیگا و شاریکی تر به لکو ههر له وی مایه وه دهوله تی ئیسلامی بونیات نا ،

جا کاتیک له مه دینه جیگر بوو فه رمان نه کرا به وهی که واز له چه ند عیبادت و دروشمیک بین که له مکه فه رمانیان پیکرا بوو ، به لکو فه رمانیان پیکرا که ههر به رده وام بن له سه ر ئه نجام دانی دروشمه کانی ئیسلام ، وه ک نوێژ و زه کات دان و به رپۆژو بوون هه موو عیبادته کانی تر ، وه جه گه له وانesh که گه وره ترین شته ئه ویش بانگه وزای کردنی خه لکی بوو بۆ ته وحید و ئیمان ،

جا کاتیک که له مدینه بوون ههر به رده وام بوون له بانگه وازی کردنی خه لکی بۆ ته وحید و ئیمان چونکه له مه دینه که سانیک هه بوون که بت پترستن بوون ، وه که سانیک تر هه بوون که خاوه ن کتاب بوون ، که ئه وانیش بریتین له جوله که (یهودی) جا پیغه مبهەر ﷺ هات بانگه وازی ئه وانی کرد بۆ ته وحید و ئیمان چونکه ئه وان شه ریکیان بۆ الله تعالی بریار ده دا و ده ست کاری ئه و کتێبه ی که بۆیان نێدرابوو که (ته ورات بوو) ده ستکاریان کردبوو و گورپبویان به هه واو هه وسی خۆیان ،

جا کاتیک که پیغه مبهەر ﷺ هات بۆ مه دینه ده ستی کرد به بانگه وازی کردنیان به لام ئه وان باوریان پینه ده هیئا مه گه ر دانه دانه ییکان نه بیئت ،

چونکه ده یان وت ئه و له نه وه کانی اسماعیل له ، وه ئیمه له نه وه کانی اسحاق یین ، وه جگه له وهش بریاران پینه ده کرد له بهر کوفر و عینادی خۆیان ،

جا پیغه مبهەر ﷺ له مکه خه ریکی بانگه وازی کردنی قهومی خوئی بوو ، به لّام که هات بۆ مه دینه دهستی کرد به بانگه وازی که سانیک که قهومی خوئی نین و خاوهنی ئه هلی کتاب ن ،

جا پیغه مبهەر ﷺ کاتی که گه یشته مه دینه دهو له تی ئیسلامی بونیات نا و خه لکی له دهوور کوویه وه ئیمانی پیهینا ، له و ماوهیه دا چه نندین جهاد کرا دژی کافران و موشریکان ،

جا له م نیوانه دا که سی مونافیق دروست بوو کاتی که پیغه مبهەر ﷺ گه یشته مه دینه ئه وکات نیفاق دروست و که سی مونافق پهیدا بوو ،

جا پیغه مبهەر ﷺ ده سال له سه ر ئه م حاله مایه وه له شاری مه دینه ، دوا ی ئه وه له سالی دهی (۱۰) کوچی (هجری) له روژی دوانزه له مانگی ربیع الاول (چه ند وته ییک هه یه له سه ر ئه وهی که ئایه له دوانزه ی ربیع الاول بوه یان نا ، به لّام گومان نیه که له مانگی ربیع الاول بوه به لّام بۆ دیاری کردنی رۆژه که قسه ی له سه ره) پیغه مبهەر ﷺ وه فاتی کرد ﷺ ،

پیغه مبهەر ﷺ کاتی که له حه جی مائناوی گه راپه وه نه خو ش بوو و ئازاریکی توندی هه بوو و ئیزنی له خیزانه کانی وه رگرت که له مائی دایکمان عایشه بیّت (الله تعالی لیّ رازی بیّت) ، ورده ورده ئازاره که ی توند ده بوو ، به و شیوه وه فاتی کرد له مائی دایکمان عایشه ، پاشان هاو لّان شوشتیان و له جیگا که ی خوئی نیشتیان که مائی دایکه عایشه بوو ،

وه دینه که ی هه ر ماوه و کو تایی پینه هاتوه به مردنی خوئی ، چونکه له سه رده می خوئی کاتی که وه فاتی کرد ﷺ هه ندیک له عه ره به تازه مو سلّمانه کان خه ریک بو هه لگه رینه وه له دین ،

به لّام دینی پیغهمبهه ههه ماوه و کوّتایی پّ نه هاتوه به وه فاتی خوئی به لّکوو ههه ده مینّیت ههه تا قیامهت ههه لّدهستی ،

لیره چه ند شتیک فیّر ده بین نه وانیش

یه کهم : پیغهمبهه ﷺ له دواي کوچ کردنی بو مه دینه کوچی نه کردوه بو شوینی تر به لّکو له مه دینه ماوه ته وه و ده ولّه تی ئیسلامی بونیان ناوه و ههه له مه دینه وه فاتی کردوه و ههه له وی نیژراوه ،

دووه م : پیغهمبهه ﷺ ههه گیز وازی له بانگه وازی کردن بو ته وحید نه هی ناوه ، به لّکو به رده وام بو له بانگه وازی کردنی خه لّکی بو ته وحید ، جا له مکّه بانگه وازی قه ومه کهی خوئی کرد و له مه دینه بانگه وازی نه هلی کتابی کرد ،

سییه م : بانگه وازی پیغهمبهه ﷺ ته نهها بو قه ومه کهی خوئی نه بوو به لّکو بو هه موو خه لّکی سهه زه وی بوو به گشتی ، وه ههه بو یه ش بانگی جوله کهی کرد بو ته وحید و ئیمان له کاتیک دا له قه ومی خوئی نه بوون ،

چواره م : پیغهمبهه ﷺ جهادی کردوه دژی کافران و موشریکان ،

پینجه م : مونا فیق ته نهها له مه دینه هه بوو و له وی سهه ری هه لّدا دواي کوچ کردن بو مه دینه ،

شه شه م : پیغهمبهه ﷺ وه فاتی کردوه و مردوه ، وه نه مه ش و لامه بو سو فی و ده رو ی شه کان که ده لّین پیغهمبهه ﷺ ئاگای لیمان و کار و حالمان ده زانیّت ، نه مه و لامه بو یان که پیغهمبهه ﷺ وه فاتی کردوه و مردوه ، وه ئاگای له حال و ژیا نی ئیمه نیه ،

وه جگه له مانه ش سودی تری زوری تی دایه ،

متن

وَهَذَا دِينُهُ، لَا خَيْرَ إِلَّا دَلَّ الْأُمَّةَ عَلَيْهِ، وَلَا شَرَّ إِلَّا حَذَّرَهَا مِنْهُ، وَالْخَيْرُ الَّذِي دَلَّهَا عَلَيْهِ التَّوْحِيدُ، وَجَمِيعُ مَا يُحِبُّهُ اللَّهُ وَيَرْضَاهُ، وَالشَّرُّ الَّذِي حَذَّرَهَا مِنْهُ الشُّرْكُ، وَجَمِيعُ مَا يَكْرَهُهُ اللَّهُ وَيَأْبَاهُ. [69] بَعَثَهُ اللَّهُ إِلَى النَّاسِ كَافَّةً، وَافْتَرَضَ طَاعَتَهُ عَلَى جَمِيعِ الثَّقَلَيْنِ الْجَنِّ وَالْإِنْسِ؛ وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: (قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا) [الأعراف: 158]. [70]

[٦٩] ئەمە دینە کە یەتی کە هیچ خێرێک نیە ئیلا ئومەتە کە یی ئی ئاگادار کردۆتەوه ، وه هیچ شهر و خراپه یێک نیە ئیلا ئومەتە کە یی ئی ئاگادار کردۆتەوه ، وه ئەو خێره ی ئومەتە کە یی ئی ئاگادار کردۆتەوه بریتیه له ته وحید ، وه هه موو ئەوه ی الله تعالی پێی خوۆشه و پێی رازییه ، وه ئەو شه ره ی ئومەتە کە یی ئی ئاگادار کردۆتەوه بریتیه له شیرک ، وه هه موو ئەوه ی الله تعالی پێی ناخوۆشه و نایه ویت ،

پروونکردنه وه

ئەمە دینە کە یەتی کە ئیسلامه ، کە دینی قبول کراوه له لایان الله تعالی ه وه ، الله تعالی فه رموویه تی ﴿ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ ﴾²²⁸ واته : به راستی دین و ئاینی په سه ند لای الله تعالی ته نها ئاینی ئیسلامه ،

وه الله تعالی جگه له ئیسلام قبول ناکات له هه ر کە سێک بێت ، وه ئەوه ی شوین غه یری ئیسلام بکه ویت له رێگا و رێبازه کان ئەوه لی قبول ناکریت و له قیامه ت خه ساره ت مه ندو و زیان لی که وتو ده بێت ، وه ک الله تعالی فه رموویه تی ﴿ وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴾²²⁹

²²⁸ [آل عمران: ١٩]

²²⁹ [آل عمران: ٨٥]

واته : هەر که سیک دواى دینیک بکهوئیت جگه دینی ئیسلام ئه وه لئى وهر ناگیرئ وه ئه وه له رۆژى دواى دا له زهره رمه ندانه.

ئه مه دینی پیغه مبه ر محمد ﷺ که هه رچی خیره هه یه به ئومه ته که ی وتوه تاوه ک و ئه نجامی بده ن ،

وه هه رچی شه ر هه یه ئومه ته که ی لئى ئاگادار کردۆته وه ته وه کو دور بکه ونه وه لئى ،

وه گه وره ترین خیر بریتیه له ته وحید ، وه هه ر بۆیه ش شیخ رحمه الله به ته نها باسی کردوه چونکه گه وره ترین و خیر و چاکه یه که پیغه مبه ر ﷺ به ئومه ته که ف راگه یاندوه ، وه ئیسلام ی هه یه که س ته واو نابیت هه تا نه بیت به خاوه نی ته وحید ،

وه گه وره ترین شه ر بریتیه له شیرک ، وه هه ر بۆیه ش شیخ رحمه الله به ته نها باسی کردوه چونکه خراپترین و شه رترین شته که هه رکه سیک ئه نجامی بدات (مه به ست له شیرکی گه وره یه) ئه وه ئیسلامه تیه که ی هه لده وشیتته وه و لئى قبول ناکریت ،

ئیمامی ابن تیمیه (رحمه الله) فه رموو یه تی ﴿ **ولا شيء أحب إلى الله من التوحيد** ، **ولا شيء أبغض إليه من الشرك** ﴾²³⁰ واته : هه یه شتیک نیه خۆشه و یستریت له لای الله تعالی به هینده ی ته وحید ، وه هه یه شتیک نیه (الله تعالی) زیاتر رقی لئى بیت به هینده ی ئه وه ی رقی له شیرکه ،

وه جگه له ته وحید خیری تر هه یه وه پیناسه ی خیر بریتیه له وه ی که الله تعالی پئی خۆشه و پئی رازیه ،

[استقامة : ٣٦٤]²³⁰

وه جگه له شیرکیش شه‌ری تر زۆره ، وه پیناسه‌ی شهر بریتیه له وهی که الله تعالی پێی ناخۆشه و رازی نیه پێی و نایه‌وێت ،

وه ئه‌مه ولامیکه بۆ ئه‌هلی بیدعه و گومرایی که شت له دین دا ده‌هینن که الله تعالی و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ فه‌رمانیان پێنه‌کردوه ، به‌لام ئه‌هلی بیدعه و گومرایی به‌ خێر و چاکه باسی ده‌که‌ن له کاتی‌ک دا هه‌رچی خێر که هه‌یه له ئیسلام باسکراوه ته‌نها بیدعه‌که‌ی ئه‌وان باس نه‌کراوه ، ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه که ئه‌وه‌ی ئه‌وان ده‌یکه‌ن خێر نیه ، چونکه هه‌رچی خێر هه‌یه ئه‌وه پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ ئومه‌ته‌که‌ی راگه‌یانندوه ،

[٧٠] الله تعالی ناردی بۆ هه‌موو خه‌لکی ، وه گوێپایه‌ی بوونی (پێغه‌مبه‌ر ﷺ ی) فه‌رز کرد له‌سه‌ر هه‌موو جنۆکه‌کان و مرقۆقه‌کان ، به‌لگه‌ش وته‌ی الله تعالی یه که فه‌رموویه‌تی : (ئه‌ی محمد ﷺ) بلی: ئه‌ی خه‌لکینه به‌راستی من پێغه‌مبه‌رو فرستاده‌ی الله م بۆ ئیوه به‌گشتی.

❖ پوونکردنه وه ❖

الله تعالی پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی بۆ هه‌موو خه‌لکی ناردوه به‌ گشتی ، وه کردویه‌تیه ره‌حمه‌ت بۆ هه‌موو جیهانیان ، وه‌ک فه‌رموویه‌تی ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾²³¹ واته : وه (ئه‌ی محمد ﷺ) تو‌مان ته‌نها بۆ ئه‌وه ناردوووه که ره‌حمه‌ت بیت بۆ جیهانیان.

الله تعالی فه‌رمان به‌ پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌کات که به‌ هه‌موو خه‌لکی بلیت من نێرداروی الله تعالی م بۆ ئیوه به‌ گشتی ، جا له‌م نایه‌ته به‌ سێ شت دیاره که پێغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ هه‌موو خه‌لکی سه‌ر زه‌وییه به‌ گشتی ،

²³¹ [الأنبياء: ١٠٧]

یه که م : ئەو به شهی ﴿ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ ﴾ ئەمه پرووکردنه هه موو خه لکی سهر زهوی وه قسه کردنه له گه ل هه موو خه لکی سهر زهوی جا گهر که سه که کافر بیت یان موسلمان ، رهش پیست بیت یان سپی پیست ئەوه ئەم بانگه وازی کردنه دهی گرته وه مادام پیی دهوتریت مروف (انسان) ،

دووه م : ئەو به شهی ﴿ إِلَيْكُمْ ﴾ وه به هه مان شیوه ئەمهش ههر بو کۆ به کار دیت که هه موو خه لکه ،

سییه م : ئەو به شهی ﴿ جَمِيعًا ﴾ وه ئەمهش ههر دلنیا بوون (ته نکید) له سهر ئەوه ده کاته وه که بو خه لکیه به گشتی ،

وه الله تعالی فهرموویه تی ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴾²³² واته : وه (ئهی محمد (ﷺ)) تۆمان ته نها بو ئەوه ناردوه که ره حمهت بیت بو جیهانیان.

ئهم ئایه ته به لگه یه له سهر ئەوهی که پیغه مبه ر جگه له وهی بو مروف کراوه به پیغه مبه ر و بو یان نیرداره به لکو به لگه یه له سهر ئەوهی که بو غهیری مروفیش نیرداوه که جنۆکه یه ، وه ئەمهش مه به ستی شیخه که ده فهرمویت الله تعالی گوپرایه ل بوونی پیغه مبه ر فهرز کردوه له سهر کومه لهی مروف و جن ،

وه به لگهش له سهر ئەوهی بو جنیش نیرداوه که ئیمانی پی بینن ، وتهی الله تعالی یه که فهرموویه تی ﴿ قُلْ أُوْحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا — يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ﴾²³³ واته : ئەهی موحه ممه د (صلی الله علیه وسلم) بلئ : نیگام بو کرا که بیگومان چه ند که سیك له جنۆکه گوپیان گرت (له قورئان خویندنه وه م) ئینجا وتیان :

²³² [الأنبياء: ١٠٧]

²³³ [الجن: ١-٢]

به راستی ئیمه قورئانیکی سه‌ر سوپهینه‌رمان بیست. – پینموونی ده‌کات بو‌ری
ی راست ئیمه‌ش باوه‌رمان پی کرد وه هه‌رگیز که‌س ناکه‌ین به هابه‌شی
په‌روه‌ردگارمان. »

جا بو‌ جنه‌کانیش هه‌یه که ئیمان به پیغه‌مبه‌ر ﷺ بهین ، وه‌ک چۆن ئیمانیا
هینا وه ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه که پیغه‌مبه‌ر ﷺ بو‌ غه‌یری مرو‌فیش نیرداوه ،

وه جگه له‌وه‌ش جنه‌کان ئیمانیا به پیغه‌مبه‌رانی پیش محمد ﷺ هیناوه که
پیغه‌مبه‌ر موسی یه (علیه السلام) وه‌ک الله تعالی فه‌رموویه تی ﴿ قَالُوا يَا قَوْمَنَا
إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى
طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ – يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ
وَيُجْرِكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴾²³⁴ واته : (جنه‌کان) وتیان ئه‌ی هۆزو قه‌ومه‌که‌مان
به راستی ئیمه گوی بیستی کتیبیک بووین که له‌پاش مووسا نیرداوته خواره‌وه
په‌راوه‌کانی پیش خوی به‌راست داده‌نی (خه‌لک) پینموونی ده‌کات بو‌ هه‌ق بو‌
رپبازی راست. – ئه‌ی قه‌ومه‌که‌مان وه‌لامی بانگخوازی الله تعالی بده‌نه‌وه و
باوه‌ری پی بین (الله تعالی) له‌ تاوانه‌کانتان خوش ده‌بی و ده‌یسرپته‌وه وه له
سزای سه‌خت ده‌تان پاریزی. »

له‌ جنه‌کان که‌سیان تیاوو که ئه‌وانیش بانگه‌وازی قه‌ومه‌که‌ی خویان ده‌کرد
بو‌ موسلمان بوون و باور هینان به قورئان ، جا تیان دا هه‌بوو که موسلمان
بوو وه تیان دا هه‌بوو کافر بوو ، وه‌ک الله تعالی فه‌رموویه تی ﴿ وَأَنَا مِنَ
الْمُسْلِمِينَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا – وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ
فَكَانُوا لِحَبَّتِهِمْ حَطَبًا ﴾²³⁵ واته : به‌راستی له‌ناو ئیمه‌دا که‌سانی موسولمان و

[الأحقاف: ٣٠] ²³⁴[الجن: ١٤ – ١٥] ²³⁵

متن

وَكَمَّلَ اللَّهُ بِهِ الدِّينَ؛ وَالِدَلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: (الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا) [المائدة: 3]. [71]
وَالِدَلِيلُ عَلَى مَوْتِهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَوْلُهُ تَعَالَى: (إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ - ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ) [الزمر: 30،
.....[72].[31]

خواناس ههیه، کهسانی بی دین و خوانه ناس و سهر که شیش، جا ئه وهی موسوئمان ده بیئت دیاره که رپبازی سهر فرازی دوزیوه ته وه - به لام خوانه ناس و سهر که شه کان به سه ریانه وه ناچیت به لکو ده بنه سوته مه نی دۆزه خ.

وه وتیان ﴿ وَأَنَا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِمَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قِدَدًا ﴾²³⁶ واته : وه بیگومان ئیمه هیندی کمان چاکیین وه هیندی کمان له وه نزمترین ئیمه جاران خاوه نی رپبازی زور بووین.

هه موو ئه وانه رونی ده کاته وه که دینی پیغه مبه ر ﷺ جگه له وهی که بو هه موو خه لکیه به گشتی ، ئه وه بو جیهانی تریشه جگه له مروف وهک جنوکه ،

[71] وه دینه که ی پئ ته واو کرد ، به لگه ش وته ی الله تعالی یه که فه رموویه تی : ئه مرؤ ئاین و به رنامه که تانم به کو تایی گه یاندو نازو نیعمه تی خو مم بو ته واو کردن و رازیم به وهی که ئیسلام بیته به رنامه و دین و ئاینتان.

پروونکردنه وه

دینی ئیسلام دینی هه موو پیغه مبه رانه ، به لام الله تعالی ته واو که ر و کامل کردنی به هو ی پیغه مبه ر ﷺ کرد و ئه وی کرده هو کار هه تا دینی ئیسلام ته واو بکات ، وهک الله تعالی فه رموویه تی ﴿ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ

نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا ﴿٢٣٧﴾ واته : ئەمرۆ ئاین و بهرنامه که تانم به کو تایی گه یاندو نازو نيعمه تی خوّمم بو ته و او کردن و پازیم به وهی که ئیسلام ببیته بهرنامه و دین و ئاینتان.

پێغه مبهەر ﷺ له حه جی مائناوی له پۆژی جومعه (ههینی) له عه رفة بوو ئەم ئایه تهی به سه ر دا دا به زی ، الله تعالى فه رموویه تی ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾ ئەمرۆ دینه که تانم بو ته و او کرد ، مه به ست له وهیه که دینی ئیسلام ته و او بوو له هه موو بواره کانیه وه ، ﴿وَأَتَمَّمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي﴾ ئیسلام گه وره ترین نيعمه ته که الله تعالى به سه ر به نده کانی داوه و منه تی به سه ر دا کردوون ، جا ئەم نيعمه ته ی الله تعالى ته و او بوو که یانی ئیسلام ته و او بوو له هه موو روپیکه وه ، ﴿وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ وه الله تعالى پازیه به وهی ئیسلام دینمان بێت که نيعمه تیکی ته و او و بێ که م و کوپیه ،

له م ئایه ته دا چه ند شتیک فێر ده بین ئەوانیش

یه که م : دینی الله تعالى ته و او و بێ که م و کوپیه له هه موو بو ره کانیه وه جا گه ر عقیده بێت یان فقه یان حه دده کان ، یان له ئە حکامی نوێژ و عیباده ته کان یان له حه لّال و حه رام ، له هه موو بواره کان ته و او و بێ که م کوپیه ،

وه ئە مه و لّامه بو ئە هلی بیدعه (دا هپنه ر له دین) له بواری عقیده و له بواری عیبادهت ، که وا نیشان ده دهن و وا ده ری ده خه ن که دین ته و او بێ که م و کوپری نیه به لکو ئە وهی ئە وان دای ده هپنن ئە وه ئە ویش دینه ، جا ئە م ئایه ته و لّامه بو ئە وان ،

دووهم : دینی ئیسلام یه کیکه له گه ورتترین نیعمه ته کان که الله تعالی دهیدات به ههر بهنده ییک که خوی دهیه ویت ، جا پیویسته له سهر که سی موسلمان که سوپاسی الله تعالی بکات له سهر ئه و نیعمه ته ی تا الله تعالی لی نه سه نیته وه و هیدایه تی زیاتری بدات بو ئیسلام ،

سییه م : ئیسلام ئه و دینه یه که الله تعالی پی پازیه و به غیری ئه و رازی نیه ، وه له هیچ که سیک قبول ناکات که دین و رپبازیکی هه بیته له غیری ئیسلام ، به لکو ده بیته شوین ئیسلام بکه ویت و ملکه چ بیته گهرنا له قیامهت له خه سارهت مه ندان ده بیته ، جا هه رچی رپگا و رپبازیکی هه یه له غیری ئیسلام ئه وه خه سارهت و زیانه بو خاوه نه که ی ، چونکه ئه وه ی به ئیسلامه وه نه گه رپته وه قیامهت ئه وه به کافر حسابه و ده چیتته دۆزه خه وه هه رگیز تییدا دهر ناهیندریت ،

[٧٢] وه به لگهش له سهر مردنی (پیغه مبه ر ﷺ) وته ی الله تعالی یه که فه رموویه تی : ئه ی (محمد ﷺ) به راستی تو دهمری و ئه وانیش دهمرن. – له پاشان بیگومان ئیوه له رۆژی دوا یی دا لای پهروه ردگارتان داوا چی ده بن دژی یه کتری .»

❖ پوونکردنه وه ❖

پیغه مبه ر ﷺ له دوا ی ئه وه ی که له مکه له حه جی مائئاوایی گه پرایه وه بو شاری مه دینه له وئ نه خوشییکی توند دای گرت و ته ندروست نه بوو ، و ئیزنی له خیزانه کانی وه رگرت که له لای عائیشه بمینیتته وه ، وه ههر له وئ مایه وه و له وئ وه فاتی کرد و له وئ نیژرا ،

متن

وَالنَّاسُ إِذَا مَاتُوا يُبْعَثُونَ؛ وَالذَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: (مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى) [طه: 55]. وَقَوْلُهُ تَعَالَى: (وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا - ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا) [نوح: 17، 18]. [73] وَبَعْدَ الْبَعْثِ مُحَاسِبُونَ وَمَجْزِيُّونَ بِأَعْمَالِهِمْ، وَالذَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: (وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا

شیخ رحمه الله به لگه ی هیئاوه له سهر مردنی پیغه مبهه ﷺ که نه ویش وهک هه ریه کیکی تر له مروقه کان ماوه ییکی که م ده ژیت و پاشان ده مریت ، پاشان زیندوو ده کریته وه ،

الله تعالی فه رموویه تی ﴿ إِنَّكَ مَيِّتٌ ﴾ نه مه مه به ست له پیغه مبهه ﷺ که الله تعالی پی ده فه رمویت تو ده مریت ، ﴿ وَأَنَّهُمْ مَيِّتُونَ ﴾ وه هاو له کانی و هه موو خه لکی تریش هه ر ده مرن ، ﴿ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ﴾ جا که مردن و زیندوو بونه وه له رۆژی قیامهت ﴿ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ ﴾ پاشان که زیندوو بونه وه حه شر و حساب هات له وئ خه لکی یه خه ی نه وئ تر ده گریت و داوای حه ق و مافه کانی خوئ لیده کات ،

[73] وه خه لکی کاتیکی مردن زیندوو ده کرینه وه ، به لگه ش وته ی الله تعالی یه که فه رموویه تی : هه ر الله تعالی خوئ نیوه ی له خاکی زهوی به ده هیئاوه و پی گه یاندوون. — پاشان ده تانمرییت و ده تانخاته وه ناوی هه ر کاتیش بیه ویت ده رتان ده هیئته وه. وه فه رموویه تی : له م زهویه دروستمان کردون دووباره ده تانگیپینه وه ناو زهوی (به مردووی) جاریکی تر له و زهوی یه ده رتان دینینه وه به زیندووی بو لپرسینه وه. ‹

﴿ پوونکردنه وه ﴾

له پایه کانی ئیمان هینان به پوژی دواپی باسی زیندوو بوونه وه مان کرد به لام شیخ (رحمه الله) لیله به دیاری کراوی و به تایبته هیناویه تی و باسی کردوه ، وه نه مهش له گه وره پی باسه که دایه ،

وه ده کریت هوکاره که ی نه وه بیت که موشکریانی پیشوو باوریان به زور شت هه بوو وه که الله تعالی و مه لائیکه و هه ندیک له پیغه مبه ران ، به لام بیباور بوون به پوژی دواپی و قه دهر ،

وه ده شکریت له بهر گر نیگی و گه وری باسه که بیت بویه شیخ باسی کردوه ، وه الله تعالی زاناره به مه به سته که ی ،

کاتیک که خه لکی ده مرن و سه زهوی که سی زیندوو له سه نامینیت ، نه وکات الله تعالی بارانییک ده بارینیت که ئاوکی ده ست گره (لنج ه) پاشان نه و بارانه هه دلوپیک و که سی دیاری کراوی خو هی هیه که داده به زیته سه رکه سه که و ده که ویته سه کلینچک ی (پاچه ئیسکیکه له پشته وهی مروف) که سه که پاشان که سه که سه له نوئ دوو باره دروست ده بیته وه ،

الله تعالی فه رموویه تی ﴿ مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ ﴾ الله تعالی ئیمه ی له م زهویه دروست کردوه که له سه ری ده ژین ، وه نه مهش شتیکی زاندراره له لایان موسلمانانه وه که مه لائیکه له نور دروست کراون و جنوکه له بلیسه ی ناگر دروست کراوه و ئادامیزادیش له قور (خول) دروست کراوه ، جا الله تعالی ده فه رمویت ئیمه ئیوه مان له م (زهویه) دروست کردوه ، پاشان ده فه رمویت ﴿ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ ﴾ وه ده تان گیرینه وه ناوی ، وه نه مهش مه به ست پی مردنه که کاتیک مروف ده مریت ده خریته ژیر زهوی ، وه گهر چی که سه که نه شی خه نه ناو قه بر یان بیسوتین یان له ئاو دا بخنکیت یان پارچه پارچه بیت نه وه هه ده بیته وه خول

متن

عَمِلُوا وَيَجْزِي الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى (النجم: 31). [74] وَمَنْ كَذَّبَ
بِالْبَعْثِ كَفَرَ، وَالذَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: (زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا
قُلْ بَلَى وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ)
[التغابن: 7]. [75] وَأَرْسَلَ اللَّهُ جَمِيعَ الرُّسُلِ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ؛ وَالذَّلِيلُ
قَوْلُهُ تَعَالَى: (رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِيَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ

، جگه له وانهی که لاشه یان پاریزراوه و زهوی نایان خوات و نابنه وه خوئل ،
پاشان الله تعالی فهرموویه تی ﴿ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى ﴾ جا له دواى ئه وهی
که مردین دووباره الله تعالی بو جاریکی تر دهرمان ده هیئیته وه له ناو ئه م
زهویه بوینه ته خوئل ، وه ئه مهش بریتیه له زیندوو بونه وهی مروؤف ، جا هه موو
مروؤفیک به م سئ حالتته تی په ر ده بیئت ،

یه که م : دروست بوون له خوئل

دووه م : مردن و گه رانه وه بو ناو خوئل

سییه م : زیندوو بوونه وه دهرهاتن له خوئل بو جاریکی تر که له دواى ئه وه
حه شر و حساب دهست پیده کات و مردن نامیئیت ،

[۷۴] وه له دواى زیندوو بونه وه لیپرسینه وه یان له گه ل ده کریت و
پاداشت دهرینه وه به هوئ کرده وه کانیاں به لگهش الله تعالی فهرموویه تی :
هه رچی له ئاسمانه کان و زهویدا هه یه هه ر الله خاوه نیه تی ، (تاقیتان ده کاته وه)
بو ئه وهی تۆله بسیئیت له وانهی که خراپه یان کردوو به گویره ی کرده وه کانیاں ،
پاداشتی ئه وانهش که چاکه یان کردوو به چاکترین شیوه بداته وه .

﴿ پروونکردنه وه ﴾

الله تعالی کاتیځ که مړوځه‌کان و جنه‌کان زیندوو ده‌کاته‌وه ، پاداشتیان ده‌داته‌وه له‌سهر کرده‌وه چاکه‌کانیان وه سزایان ده‌دات له‌سهر کرده‌وه خراپه‌کانیان ،

جا به‌شی لی پرسینه‌وه و پاداشت داناوه ، دوو پروو داوون له پرووداوه‌کانی پړوژی قیامت که پروو ده‌دهن ، گه‌رنا جگه له‌م دوو پروداوه شتی تریش هه‌یه که له‌و پړوژه پروو ده‌دات ، وهک حشر و صیرات و شفاعت و دۆزه‌خ و کوثر و به‌هه‌شت ،

الله تعالی ده‌فه‌رموویت ﴿لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا﴾ الله تعالی پاداشت دانه‌وهی تایبته نه‌کردوه به‌ته‌ن‌ها له مړوځه‌کان به‌لکوو له‌سهر هه‌موو نه‌وانه‌ی کرده‌وه که خراپه و چاکه ده‌که‌ن ، جا هه‌ر که‌سیځ خراپه‌ییځ بکات نه‌وه له پړوژی دوا‌ی سزای خراپه‌که‌ی وهرده‌گریته‌وه گهر الله تعالی لی خوش نه‌بیټ ، به‌لام گهر الله تعالی لی خوش بیټ نه‌وه سزا ندریټ ، ﴿وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى﴾ وه به‌هه‌مان شیوه‌ش الله تعالی پاداشتی نه‌وکه‌سانه‌ی که خیر و چاکه‌یان کرده‌وه به‌چاکه و خیر پاداشتیان ده‌داته‌وه که به‌هه‌شته ،

وه نه‌م ئایه‌ته به‌لگه‌یه له‌سهر لی پرسینه‌وه چونکه پاداشت داناوه به‌بی لی‌پرسینه‌وه پروو نادات سه‌ره‌تا لی‌پرسنه‌وه ده‌کریټ له گه‌لیان جا نه‌وه‌ی خراپه‌ی کردبیټ سزا ده‌دریټ یان الله تعالی لی خوش ده‌بیټ ، وه نه‌وه‌ی چاکه‌ی کردبیټ نه‌وه پاداشتی ده‌دریته‌وه ، به‌لام له‌م ئایه‌ته زیاتر باس له پاداشت دانه‌وه ده‌کات ،

به لّام به لّگه ی رّون له سه ر لیپرسنه وه وته ی الله تعالی یه که فه رمویه تی ﴿ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ - ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴾²³⁸ واته : بیگومان هه ر بۆ لای ئیمه یه که رانه وه یان. - له پاشان به راستی له سه ر ئیمه یه لی پرسینه وه یان.

وه ئه مه به لّگه ی رّونه له سه ر هه بوونی لیپرسینه وه له رۆژی قیامه ت.

[٧٥] وه هه ر که سیّک زیندوو بوونه وه به درۆ بزانیّت ئه وه کوفری کردوه ، به لّگه ش وه ته ی الله تعالی که فه رمویه تی : ئه وانه ی بّی باوه ر بوون به بۆچوونی خۆیان وتیان: هه رگیز زیندوو نا کرینه وه، پّیان بلّی: وانه یه، سویند به په روه ردگارم، به راستی هه ر زیندوو ده کرینه وه، پاشان ئاگادار ده کرین له هه موو ئه و کارو کرده وانه ی که ئه نجامتان ده دا، ئه وه ش بۆ خوا زۆر ئاسان و ساده یه.

﴿ پروونکردنه وه ﴾

وه هه ر که سیّک زیندوو بوونه وه به درۆ بزانیّت ئه وه که سیّکی کافره ، سیفه تی به درۆ زانیی زیندوو بوونه وه سیفه تی کافرانه ، وه له م سه رده مه ش زۆر زۆرن ، وه ک مولحیده کان و علمانی و شوعیه کان و غه یری ئه وانیش ، الله تعالی فه رمویه تی ﴿ زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا ﴾ کافره کان بانگه شه ی ئه وه یان ده کرد و وانه یان ده دا که زیندوو نابنه وه له دوا ی مردن ، الله تعالی به پّیغه مبه ره که ی ده فه رمویت که پّیان بلّیت ﴿ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ ﴾ موشریکان هه موویان ده یان زانی که پّیغه مبه ره ﷺ درۆ ناکات و درۆزن نیه ، به لّام له سه ر ئه وه شه وه الله تعالی به پّیغه مبه ره که ی ده فه رمویت که بلّیت سویند به په روه ردگارم زیندوو ده بنه وه له دوا ی مردن ، وه ئه مه ش بۆ

²³⁸ [الغاشية: ٢٥-٢٦]

ئه وهی که ته و او د لئنا بن و گومانیا ن نه مینیت له وهی زیندوو دهنه وه ، ﴿وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ وه د لئناش بن که وانه زانن زیندوو کردنه وهی ئیوه قورسه له سه ر الله تعالی ، نه خیر نا سویند به په روه ردگارم زور زور ئاسانه له سه ر الله تعالی که زیندووتان بکاته وه ،

[۷۶] وه الله تعالی هه موو پیغه مبه رانی ناردوه که موژده دهر و ترسینه ر بونه ، به لگه ش وتهی الله تعالی یه که فه رموویه تی : پیغه مبه رانمان (په وانه کردوه) که مژده دهرن و ترسینه رن ، تا خه لکی هیچ به لگه یه کیان به دهسته وه نه مینیت دواى ئه وهی الله تعالی پیغه مبه رانی بو په وانه کردوون ،

﴿پروونکردنه وه﴾

الله تعالی هه موو پیغه مبه ریکی به دوو شیوه ناردوه بو قه ومه که ی ، یه که م : موژده ی پیداون به وهی که گهر به قسه ی بکه ن و شوینی بکه ون ئه وه الله تعالی لییان خو ش ده بیّت و ژیا نیا ن خو ش ده کات و نیعمه تی خو ی به سه ریا ن دا ده بارینیت ، وه له قیامه تیش دهیا ن خاته به هه شته وه ، دووهم : ترساندویانیه تی به وهی که گهر هه ر به رده وام بن له سه ر بت په رستی و شیرک و گونا ه و تاوان ئه وه الله تعالی سزایان ده دات له دنیا و قیامه ت ، جا ئه م موژده دانه له نیوان کافر و ئیمانداره ، وه به هه مان شیوه ش پیغه مبه ران موژده ی به هه شت ده دهن به وانه ی که ئیمان دینن ، وه ده شیا ن ترسینن به وهی که گهر سه ریچی بکه ن الله تعالی سزایان ده دات ، وه ئه مه ش بو ریك خستنی حا لی و ته وازونی ئیمانداره له نیوان ئومید و ترس ،

الله تعالی فهرموویه تی ﴿ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴾²³⁹ واته : خراپه کاری مه که ن له زه ویدا پاش ئه وهی که الله تعالی چاکی کردووه ، وه هاوار و نزا بهرن بو الله تعالی به ترس و ئومیده وه به راستی میهره بانی الله تعالی له چا که کارانه وه نزیکه .

وه فهرموویه تی ﴿ إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ۝ - تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴾²⁴⁰ واته : ته نها که سانی باوهر به ئایه ته کانی ئیمه دینن ههر کاتی به و (ئایه تانه) ئاموژگاری بکرین ئه که ون به روودا به سوژده بردنه وه و به پاکی ستایشی پهروه ردگاریان ده که ن و خویمان به گه وره دانانین. — ته نشتیان دوور ئه که ویتته وه له جیگای خه وتنیان (له خه و هه لده سن شه و نویت ده که ن) هاوارو نزا له پهروه ردگاریان ده که ن به ترس و هیواوه و له و رۆزی و سامانه ی پیمان داوون ده به خشن .

موسلمان پیویسته هه میشه له م حاله ته دابیت چونکه ئه وه حالی ئیمانداری راسته قینه یه که عبادت ده کات و ئومیدی به الله تعالی هه یه که عبادت ته که ی لی قبول بکات و پاداشتی له سهر بداته وه ، وه ترسیشی هه یه که لی قبول نه کریت و رت بکریته وه ،

جا ئه م ترسانه و ئومید پ بونه سودی ئه وه ی هه یه که که سی ئیماندار واز له عبادت ناهینی له ترسی سزای الله تعالی وه به رده وام ده بیت به ئومیدی ئه وه ی الله تعالی بیخاته به هه شته وه ،

²³⁹ [الأعراف: ۵۶]²⁴⁰ [السجده: ۱۵-۱۶]

جا پیغه مبه رانیش به م شیوه بوونه که موژهدیان داوه به ئیماندارن ، الله تعالی
 فه رموویه تی ﴿ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
 تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأُتُوا
 بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴾ ²⁴¹ واته : نهی محمد (ﷺ)
 مژده بده به وانهی که باوهریان هیناوه کرده وه باشه کانیان کردووه که
 بیگومان بوئه وان ههیه به هه شتانی که جوگه ئاوی زور به ژیریاندا دهرووات
 هه رکاتی لهوئ خوارده مه نیه کیان بدریتی له میوه هات دهلین: ئه مه ئه وهیه
 که له مه وپیش پیمان درا ئیستا وینه یان هیناوه وهله و به هه شتانه دا بوئه وان
 ههیه ژنانی پاکیزه وهئه وان له و (به هه شتانه) دا هه تا هه تایین.

وه فه رموویه تی ﴿ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ
 وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴾ ²⁴² واته : سویند به الله تعالی تاقیتان
 ده کهینه وه به هه ندیک له ترس و برسیتی و کهم بوونی مال و دارایی و
 خه لکی (کهس و کارتان) و به رووبووم جامژده بده به خوڤراگران.

وه فه رموویه تی ﴿ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ ﴾ ²⁴³ واته : وه
 موژده بده به وانهی باوهریان هیناوه که بیگومان بویان ههیه پله و پایه ی بهرز
 لای پهروه ردگاریان.

وه هه روها ترسینه ر بوونه بو کافران ترساندویانیه تی به سزای الله تعالی ،

الله تعالی فه رموویه تی ﴿ وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا
 رَبَّنَا أَخْرِنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ نُّجِبْ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ الرُّسُلَ أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِّنْ

²⁴¹ [البقرة: ۲۵]

²⁴² [البقرة: ۱۵۵]

²⁴³ [یونس: ۲]

قَبْلُ مَا لَكُمْ مِّن زَوَالٍ ﴿٢٤٤﴾ واته : وه ئه ی (محمد ﷺ) خه لکی ئاگادار بکه و بترسینه لهو رۆژه ی که سزایان بۆ دیت ئینجا ئه وانه ی که سته میان کردوو ده لێن ئه ی پهروهردگارمان بۆ ماوهیه کی کهم دوامان بخه تا وه لامی بانگه وازه کهت بدهینه وه و شوینی پیغه مبه ران بکه وین ئه ی ئیوه نه بوون پیشتر سویندتان خوارد که هه رگیز له ناو ناچن.

وه فه رموویه تی ﴿وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ٢٤٥ واته : وه ی (محمد ﷺ) ئه و (سته مکارانه) له رۆژی داخ و خه فه ت بترسینه کاتی کارو باری (خه لکی) کو تای پی ده یئرئ له کاتی کدا ئه وانه غافلن و باوه رپش ناهینن (به رۆژی دوای) ی.

وه فه رموویه تی ﴿إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا﴾ ٢٤٦ واته : بیگومان ئیمه ئیوه مان ئاگادار کرد له سزایه کی نزیک له رۆژیک وادا که مروّف ده بینئ (پاداشی) ئه و کرده وانه ی که پیشه کی به دهستی خو ی ناردوونی وه بی برپا (له و رۆژه دا) ده لئ: کاشکای گل بووما یه نه ک مروّف.

جا الله تعالی هه ر پیغه مبه ریکی نارد بیّت ئه وه ئیلا ترسینه ر بوه و موژده ده ر بوه ، الله تعالی فه رموویه تی ﴿وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ ٢٤٧ واته : ئیمه پیغه مبه ران بۆ هیج شتیک نانیرین جگه بۆ مژده دان نه بیّت (بۆ ئیمانداران) و ترساندن نه بیّت (بۆ

[٤٤] إبراهيم: ٢٤٤

[٣٩] مريم: ٢٤٥

[٤٠] النبأ: ٢٤٦

[٤٨] الأنعام: ٢٤٧

بئ باوه‌ران)، جا ئه‌وهی ئیمان و باوهر بهینیت و چاکسازی بکات، ئه‌وه نه‌ترس و بیمیان له‌سه‌ره، نه‌غه‌مبار ده‌بن.

الله تعالی فه‌رموویه‌تی ﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ﴾ پیغه‌مبه‌ران موژده‌ده‌ر و ترسینه‌ر و ئاگادار که‌ره‌وه‌ی خه‌لکی بوونه‌بو مه‌به‌ستی‌ک که‌ئه‌ویش ئه‌وه‌یه ﴿لِّئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ﴾ تاوه‌کو خه‌لکی له‌رؤژی قیامه‌ت بیانوو براو بی‌ت و نه‌لێت ئیمه‌نه‌مزان و بئ ئاگا بوین و نه‌مزان که‌قیامه‌ت و سزاو به‌هه‌شت هه‌یه و ئیمه‌هیچ که‌سی‌ک شتی وای پینه‌وتبوین،

جا الله تعالی پیغه‌مبه‌ران ده‌نیرئ تاوه‌کو و له‌قیامه‌ت ئه‌و بیانوانه‌نه‌هیننه‌وه، جا الله تعالی بیانوو براویان ده‌کات له‌دوینا به‌ناردنی پیغه‌مبه‌ران،

وه‌به‌لگه‌ (حجة) بریتیه‌له‌ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ پئی هاتوه، وه‌ئه‌ویش قورئان و فه‌مووده‌کانیه‌تی،

جا هه‌ر که‌سی‌ک که‌قورئان و فه‌رمووده‌ی پێگه‌یشت ئه‌وه‌حوجه‌کراوه‌که‌ر چی لئی تینه‌گات،

پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی ﴿أَلَا إِنِّي أُوتِيتُ الْكِتَابَ وَمِثْلَهُ مَعَهُ﴾²⁴⁸ واته‌: به‌دلنیا‌یه‌وه‌من قورئانم پئ دراوه، وه‌هاوه‌شی‌وه‌ی قورئانم پیداو له‌گه‌ل قورئان.

مه‌به‌ست له‌وه‌یه‌قورئانم پیداو له‌گه‌ل فه‌رمووده‌که‌هاوشی‌وه‌ی قورئان پیم دراوه‌له‌گه‌ل قورئان پیکه‌وه‌پیم دراوه، جا قورئان و فه‌رموده‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌ردوکیان حوجه‌ن به‌سه‌ر خه‌لکه‌وه‌که‌هه‌ر جی‌گاییک قورئان و فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ی لئ بی‌ت ئه‌وه‌ئه‌و خه‌لکه‌بیانوو براو کراون بو

²⁴⁸ [صحیح أبي داود برقم : ٤٦٠٤]

پوژری قیامت گهر چی خویمان نه زانن بن به قورئان نه وه ههر بیانوو بر کران ، به تابیه تی له باسی ئیمان و کوفر و ئیسلام و شیرک خه لکی بیانویان قبول ناکریت له پوژری دواي گهر به شیرکه وه گه رابیتنه وه بو لای الله تعالی ، چونکه الله تعالی حوجه ی بو ناردون به لام که نه وان خویمان لی ناکوئننه وه و خویمان فیئر ناکهن ، نه وه له پوژری دواي هیچ بیانویان نیه به وهی بلین ئیمه نه مان ده زانی نه مه شیرکه و نه مه کوفره ،

جا بویه ههرکه سیک که له م سه رده مه شیرکی گه وره بو الله تعالی برپار ده دات نه وه موشریکه و پیی دهوتریت موشریک گهر چی نوئیش بکات و پوژوش بگریت و جهاد بکات له پیناو الله تعالی ، گهر چی نه زانن بیت و نه زانیت نه وه شیرکه ،

چونکه شیرک و ئیسلام ، وه ئیمان و کوفر باسیکی ئاسایی نین که موسلمان خوئی لی بئ ناگات بکات ، به لکو زانین و ناسینیان له پیش نوئیر کردن و پوژو گرته وهیه چونکه پیغه مبه ر ﷺ له مکه ده سال بانگه شه ی خه لکی کرد بو ئیسلام و ئیمان وه پیانی وت واز له کوفر و شیرک بینن ، له سه ره تای بانگه وزایه که ی خه لکی بانگ کرد بو ته وحید و ئیمان ، نه ک بو نوئیر کردن ،

وه هه روها که سیک که فییری نوئیر بووه چوئن بیانووی ههیه که فییری ته وحید و ئیمان نه بوه له کاتیک دا نوئیر فیروون له دواي ئیمان و ته وحیده ،

جا بویه نه وه که سه ی که شیرک ده کات نه وه به موشریک حساب ده کریت گهر چی نه زانن بیت ، وه له دنیا هه ل سوکه وتی موشریکی له گه ل ده کریت نه ک موسلمان ،

جابویه ده بیت سه ره تا که سی موسلمان فییری ئیمان و ئیسلام بیت و کاری پیبکات انجا دواي نه وه نوئیر بکات و پوژو بگریت ، به لام گهر که سیک گوئی به

ئیمان و تهوکید نه دات وه یان هه به لایا نه چیت ئه وه هیچ بیانوی نیه به نه زانیی نیه له رۆژی قیامهت ،

جا خه لکی ئه م سه رده مه هه مووی حوجه یان پیگه شتوه و بیانو بر کران جا که سیک له م سه رده مه شیرکی گه وره ی ئه نجام دا وه یان کوفری گه وره ی ئه نجام دا ئه وه کافر ده بیئت ته نها مه گه ر به زۆر پی بکه ن ، ده نا گه ر به ره زامه نی خۆی بیئت ئه وه کافره گه رچی نه زانیئت و جه هلی هه بیئت ، چونکه ئه وه جه هله خۆی هوکاریه تی و خۆی له سه ر خۆی لاینه داوه و گوئ پینه داوه ، بۆیه به کافر داده نریت و به هه لگه راوه حساب ده کریت له دین ،

جا الله تعالی پیغه مبه رانی ناردوه تاوه کو موژده دهرن و ترسینه ر بن بو خه لکی تا بیانوو بریان بکه ن له قیامهت له لای الله تعالی ،

[۷۷] یه که میان (له و پیغه مبه رانه ی که موژده دهر و ترسینه ر بوونه) بریتیه پیغه مبه ر نوح علیه السلام ، وه کو تایان بریتیه له پیغه مبه ر ﷺ ، وه ئه و کو تای پیینه ری پیغه مبه رانه ، به لگه ش الله تعالی فه رموویه تی : به راستی ئیمه (وحی) و نیگامان بو تو ناردوو هه ر وه کو چۆن (وحی) و نیگامان بو نوح و پیغه مبه رانی دوا ی ئه و ناردوو ه.

❖ پوونکردنه وه ❖

کاتییک پیغه مبه ر ئاده م (علیه السلام) دابه زییه سه ر زه وی وه مندالی و نه وه ی بوو خه لکه که ی هه ر له سه ر ته وکید و ئیمان و به تاک په رستی الله تعالی بوون به لام دوا ی چه ند سه ده ییک توشی شیرک بون ، جا الله تعالی پیغه مبه رانی بو ناردن تا بیینه وه سه ر رپگای راست و به تاک په رستی الله تعالی و بیباور بوون به په رستراوه کانی تر ، وه ک الله تعالی فه رموویه تی ﴿كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ

اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا
اختلفوا فيه وَمَا اختلف فيه إِلَّا الَّذِينَ أوتوه من بعد ما جاءتهم البَيِّنَاتُ بَغْيًا
بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اختلفوا فيه مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٤٩﴾ واته : خه لکی یه ک ئوممهت بوون و خاوهنی ته نه
بیروباوهری یه کتاک ناسین بون، (به لام به ره به ره لایاندا) الله تعالی ش
پیغه مبه رانی رهوانه کرد، تا مژده دهر و ترسینه ربن هاوړی له گه ل کتبی
ئاسمانیدا، بو پروون کردنه وهی حه ق و راستی، تا له نیوان خه لکید
فه رمانه وایی و دادوهری ئه نجام بدات له سهر ئه و شتانه ی که بوته کیشه یان
و راو بوچوونیان له سهری جیاوازه،.

جا یه که م پیغه مبه ر (رسول) که نیردرا بو خه لکی پیغه مبه ر نوح بوو (علیه
السلام) که به قه ومه که ی فه رموو ته نه الله تعالی بپه رستن چونکه هیچ
په رستراویکی تر نیه له غه یری الله تعالی ،

اللَّهُ تَعَالَى فَهَرَمُوِيه تى ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا
لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ ﴿٢٥٠﴾ واته : سویند به الله
بیگومان ئیمه نوو حمان رهوانه کرد بو لای گه له که ی وتی : ئه ی گه له که م ته نه
الله بپه رستن ئیوه هیچ په رستراویکتان نی یه بیجگه له و (الله) به راستی من
ده ترسم (دوو چاری) ئیوه بئ سزای پوژیکى گه وره که پوژى دواپی یه.

جا پیغه مبه ر نوح (علیه السلام) یه که م پیغه مبه ره که نیردراوه بو خه لکی ،
به لگه ش پیغه مبه ر ﷺ له باسی پوژى قیامهت ده کات که کاتیکی خه لکی ته واو
ماندوو ده بن دین بولای پیغه مبه ران داویان لیده که ن شه فاعهت بکه ن جا

[البقرة: ٢١٣] 249

[الأعراف: ٥٩] 250

یه که م جار چون بوو لای باوکه ئاده م پاشان ئه و وتی من ئه و که سه نیم ، پاشان پیی فه رموون ﴿ وَلَکِنْ اَنْتُمْ نُوْحًا ، فَاِنَّهٗ اَوَّلُ رَسُوْلٍ بَعَثَهُ اللّٰهُ اِلٰی اَهْلِ الْاَرْضِ ﴾²⁵¹ واته : به لکو برۆن بو لای نوح ، چونکه ئه و یه که م پیغه مبه ره که الله تعالی ناردویه تی بو خه لکی سهر زهوی.

ئه مه ش به لگه یه که یه که م پیغه مبه ره (رسول) له سهر زهوی بریتیه له نوح ، جا دوا ی ئه وه پیغه مبه ران دوا به دوا ی یه ک الله تعالی پیغه مبه رانی نارد ، هه تا که یشته کو تا پیغه مبه ره که ئه ویش پیغه مبه ره محمد ﷺ که کو تا پیغه مبه ره و هیچ پیغه مبه ریکی تر له دوا ی ئه و نایه ت ،

الله تعالی فه رموویه تی ﴿ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ اَبَا اَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَکِنْ رَسُوْلَ اللّٰهِ وَخَاتَمَ النَّبِیِّیْنَ وَكَانَ اللّٰهُ بِکُلِّ شَیْءٍ عَلِیْمًا ﴾²⁵² واته : محمد وه نه بی باوکی هیچ که س له پیاوانتان بی ت به لکو پیغه مبه ری الله تعالی یه و دوا هه مینی پیغه مبه رانه ، هه می شه و به رده و امیش الله تعالی به هه موو شتی ک زانایه .

پاشان پیغه مبه ران هه موویان له م نیوانه دا هاتوون که له نیوان پیغه مبه ره نوح و پیغه مبه ره محمد ﷺ (مه به ست له رسول له نه ک النبی چونکه النبی له پیغه مبه ره نوح له وه هه بو به لām رسول له پیش پیغه مبه ره نوح له وه نه بو به لکوو پیغه مبه ره نوح خو ی یه که م رسول له) وه هیچ روسل ی ک و النبی بی ک نایه ت له دوا ی پیغه مبه ره محمد ﷺ ،

وه پیغه مبه ره ﷺ هه وائی پیداوین که خه لکی تر له دوا ی خو ی دیت و بانگه شه ی ئه وه ده کات که پیغه مبه ره ، به لām پیغه مبه ره ﷺ ده فه رمویت ئه وانه درۆزن چونکه من ئاخیر پیغه مبه رم و که س له دوا ی من به پیغه مبه ره نایه ت ،

²⁵¹ [رواه البخاري برقم : ۷۴۱۰ ، و رواه مسلم برقم : ۱۹۳]

²⁵² [الأحزاب : ۴۰]

وهك پیغه مبهەر ﷺ فهرموویه تی ﴿وَأَنَّهُ سَيَكُونُ فِي أُمَّتِي ثَلَاثُونَ كَذَّابُونَ كُلُّهُمْ يَزْعُمُ : أَنَّهُ نَبِيٌّ ، وَأَنَا خَاتِمُ النَّبِيِّينَ لَا نَبِيَّ بَعْدِي﴾²⁵³ واته : به دئنیایه وه له ئومه ته که ی من ئه وه روو ده دات که سی (۳۰) درۆزن دین هه موویان بانگه شه ی ئه وه ده که ن که پیغه مبهرن ، وه من کوئا پیغه مبهرم و پیغه مبهر نیه له دوا ی من .»

جا بویه هیچ پیغه مبهریک نایه ت له دوا ی پیغه مبهەر محمد ﷺ ، وه ئه و باسه که ی پیغه مبهەر عیسا علیه السلام له ئاخیر زه مان دیته سه ر زه وی ، ئه وه پیچه وانه ی ئه م ئایه ت و فهرموودانه نیه ، چونکه پیغه مبهەر عیسا (علیه السلام) خوی له پیش پیغه مبهەر ﷺ نیردراوه به پیغه مبهەر به لام الله تعالی به رزی کردو ته وه بو ئاسمان به زیندووی و له ئاخیر زه مان دای ده به زینته وه و ده جال ده کوژیت دواتر جه ج ئه نجامده دات و ده مریت ،

الله تعالی فهرموویه تی ﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ﴾²⁵⁴ واته : به راستی ئیمه (وحی) و نیگامان بو تو ناردوو هه ر وه کو چو ن (وحی) و نیگامان بو نوح و پیغه مبه رانی دوا ی ئه و ناردوو ه، .»

شیخ ئه م به لگه ی هیناوه له سه ر ئه وه ی که پیغه مبه ر نوح یه که م پیغه مبه ره ، الله تعالی فهرموویه تی ﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ﴾ واته : به راستی ئیمه (وحی) و نیگامان بو تو ناردوو هه ر وه کو چو ن (وحی) و نیگامان بو نوح و پیغه مبه رانی دوا ی ئه و ناردوو ه، .»

ئه م به لگه یه چه ند رو یکی هه یه

²⁵³ [حدیث صحیح ، رواه الترمذی برقم : ۲۲۱۹]

²⁵⁴ [النساء : ۱۶۵]

یه که م : ده کریت له و روه وه بیت که سه ره تا پیغه مبه ر نوح و کراوه به النبی ، پاشان به رسول ، چونکه پیغه مبه ر ﷺ به و شیوه بوه ،

به لام ئەم روه یان قبول نیه چونکه باس له نبی ش ده کات ، وه نبی مه رج نیه رسول بیت وه پیغه مبه ر ﷺ رسول بوو ، بویه ئەم روه یان قبول نیه ،

دووهم : ده کریت له شیوه ی چۆنیه تی وهی بو ناردنه که بیت ، که چۆن جوبرائیل هات بو لای پیغه مبه ر ﷺ هه ر به و شیوه ش چوبیت بولای پیغه مبه ر نوح و پیغه مبه رانی تر ،

سییه م : ده کریت له بانگه وازییه که دابیت ، که پیغه مبه ر نوح به قه ومه که ی فه رموو ته نها الله پرستن چونکه هیچ په رستراویک نیه له غه یری ئەو ، وه به هه مان شیوه ش پیغه مبه ر ﷺ بانگی خه لکی کرد بو ئەوه ی بلین لاله الا الله ، که هه ر ئەو مه به سته یه که پیغه مبه ر نوح به قه ومه که ی خو ی فه رموو ،

وه ئەم روه شیان ته نها رسول ده گریته وه چونکه نبی فه رمانی پینه کراوه که بانگه وازی بکات به لکو ته نها بوخویه تی ،

ئەم به لگه ی که شیخ هیناویه تی ئەوه ی لی دهرده که ویت که سه ره تا وهی بو پیغه مبه ر نوح کراوه پاشان بو پیغه مبه رانی تر ، چونکه فه رمووی ﴿إِلَى نُوحٍ

وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ﴾ سه ره تا باسی پیغه مبه ر نوح ی کرد انجا پیغه مبه ره کانی تر وه ئەمه ش به لگه یه که پیغه مبه ر نوح یه که م پیغه مبه ر (رسول) بوه وه ئەوانی تریش له دوا ی ئەوه هاتوون ، وه ک الله تعالی فه رموویه تی ﴿وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ﴾ واته : وه پیغه مبه رانی دوا ی ئەو ، والله اعلم .

متن

عَنْ عِبَادَةِ الطَّاغُوتِ؛ وَالِدَلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: (وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ) [النحل: 36]. وَافْتَرَضَ اللَّهُ عَلَى جَمِيعِ الْعِبَادِ الْكُفْرَ بِالطَّاغُوتِ وَالْإِيمَانَ بِاللَّهِ. [78]
 قَالَ ابْنُ الْقَيِّمِ - رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى: مَعْنَى الطَّاغُوتِ مَا تَجَاوَزَ بِهِ الْعَبْدُ حَدَّهُ مِنْ مَعْبُودٍ أَوْ مَتَّبُوعٍ أَوْ مُطَاعٍ. [79].....

[78] وهه موو ئومه تيک الله تعالى پیغه مبهريکی بو ناردون له پیغه مبهري نوح له وه تاوه کو پیغه مبهري محمد ﷺ ، که فه رمانی پیکردون به پهرستی الله تعالى به تاک و ته نها ، وه قه ده غه ی لی کردون له پهرستی طاغوت ، به لگه ش الله تعالى فه رموويه تی : سویند به الله له ناو هه موو ئومه تيکدا پیغه مبهريکمان ناردوو به وهی که ته نها الله تعالى بپهرستن و دوورکه ونه وه له (پهرستی) طاغوت. وه الله تعالى له سهر هه موو بهنده کانی فهرز کردوه که بیباوه ر بن به طاغوت و ئیمان بهینن به الله تعالى.

پروونکردنه وه

الله تعالى بو ههر گهل و ئومه تيک پیغه مبهريکی (رسول) بو ناردوون تا دوو شتی سه ره کيان پی بلیت

یه که م : عبادت و پهرستن بو الله تعالى بکه ن به تاک و ته نها ،

دووه م : دور بکه ونه وه و بیباوه ر بن به وهی له غه یری الله تعالى ده پهرستريت ،

وه نه مه ش بریتیه له نه سلی دین که ته وحیده ، که به تاک پهرستینی الله تعالى یه له عبادت ته کان ،

جا ههر قه وميک و هوژیک له سه رده می پیغه مبهري نوح له وه هه بوو بیت نه وه الله تعالى پیغه مبهري بو ناردوون هه تا سه رده می پیغه مبهري محمد ﷺ ، به وهی

که ته نها الله تعالى بپه رستن و بیباوه پ بن به هه موو په رستراویکی تر له غه یری الله تعالى ،

وه نه مهش بریتیه له بانگه شهی هه موو پیغه مبه ران ، جا هه مووی یه ک به مهسته به لام چۆنیه تی دهر برپنه که ی به جیاواز هاتوه له قورئان و فهرمووده ،

به و شیوه هاتوه که پیغه مبه ر نوح²⁵⁵ و هود²⁵⁶ و صالح²⁵⁷ و شعیب²⁵⁸ (علیهم السلام) فهرموویانه ﴿ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ﴾ واته : ئه ی گه له که م ته نها الله بپه رستن ئیوه هیچ په رستراویکتان نی یه بیجگه له و (یانی الله تعالى).

وه به وه شیوهش هاتوه که پیغه مبه ر ابراهیم (علیه السلام) فهرمووی ، الله تعالى فهرموویه تی ﴿ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ - إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ - وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴾²⁵⁹ واته : وه کاتی ئیبراهیم به باوکی و گه له که ی وت بیگومان من به ریم له وهی ئیوه ده پیه رستن. - جگه له و زاته ی که دروستی کردووم چونکه ههر ئه ویش ریتموونیم ده کات. - ئه و (یه کتاک په رستی یه) ی له ناو نه وه کانیدا به جی هیشت تا بگه ریته وه سه ری.

وه به و شیوهش هاتوه که پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی ، الله تعالى فهرموویه تی ﴿ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ

255 الأعراف: ۵۹

256 الأعراف: ۶۵

257 الأعراف: ۷۳

258 الأعراف: ۸۵

259 الزخرف: ۲۶ - ۲۸

بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٢٦٠﴾ واته : (ئهی محمد (ﷺ) بلی: ئهی ئهوانه ی کتیبتهان بۆ رهوانه کراوه وهرن به دهم بانگه واز و بهرنامه یه که وه که هاوبه ش و هاوسه ننگه له نیوان ئیمه ش و ئیوه شدا (ئه ویش ئه مه یه): جگه له (الله) که سی تر نه په رستین، هیچ جوړه هاوه لیکي بۆ بریار نه دهین، هیچ لایه کمان لاکه ی ترمان (به پیرۆز و فه رمان په واه دانه نیین) له جیاتی ئه و زاته و نه یه په رستین (خو ئه گهر له م بانگه وازدا) سه ریچیان کردو گوئیان پینه دا، ئه وه پینان بلی: که ئیوه به شایهت بن که ئیمه موسلمانین و ملکه چی فه رمانی په روه ردگارین.

وه پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَفْلَحُوا﴾ ٢٦١ واته : ئهی خه لکینه بلین هیچ په رستراویک نیه شایه نی په رستن بیته به حق ته نها الله تعالی نه بیته ، تا سه ر فراز بین.

ئه مانه هه موویان یه ک مه به ستن و مانان که ئه ویش په رستنی الله تعالی به تاک و ته نها و بی شه ریک و هاوبه ش دانان بوی ،

الله تعالی فه رموویه تی ﴿وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾ ٢٦٢ واته : (ئهی خه لکینه) ته نها الله تعالی به رستن و هیچ جوړه شه ریک و هاوه لیکي بۆ بریار مه ده ن.

وه هه مووشیان بۆ ئه وه نیژدراون ، وه ک الله تعالی فه رموویه تی ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ ٢٦٣ واته : ئیمه پیش

٢٦٠ آل عمران: ٦٤

٢٦١ [حدیث صحیح ، المحلی ج ٩ - ص ١١٢]

٢٦٢ [النساء: ٣٦]

٢٦٣ [الأنبياء: ٢٥]

تۆ هیچ پیغهمبه ریگمان رهوانه نه کردووه، که وه حیمان بو نه ناردییت به وهی که: بیگومان هیچ خوییه ک نیه جگه له من و ده بییت ههر من بیه رستن.

وه ئهم به شهی ﴿ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ﴾ وه ئهم به شهی ﴿ إِنِّي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ ﴾ وه ئهم به شهی ﴿ أَلَا نَعْبُدُ ﴾ ئه وه ده چیته ناو ئهم وته یه وه که مه به ست پیی ئه وه یه هیچ په رستراویک نیه به حهق شایه نی په رستن بییت،

وه ئهم به شهی ﴿ اعْبُدُوا اللَّهَ ﴾ وه ئهم به شهی ﴿ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي ﴾ وه ئهم به شهی ﴿ إِلَّا اللَّهَ ﴾ ئه وه ده چیته ناو ئه وه وته یه وه که مه به ست پیی ئه وه یه ته نها الله تعالی نه بییت که شایه تی په رستنه،

جا ئه گهر ئهم دوو به شه به یه که وه بییت ئه وه ده به وهی که هیچ په رستراویک نیه به حهق شایه نی په رستن بییت ته نها الله تعالی نه بییت که شایه تی په رستنه، وه ئه مه ش مانای ئه وه وته یه یه که پیغهمبه ر ﷺ فه رمووی ﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَفْلَحُوا ﴾ واته: ئه ی خه لکینه بلین هیچ په رستراویک نیه شایه نی په رستن بییت به حهق ته نها الله تعالی نه بییت، تا سه ر فراز بین.

وه هه موو پیغهمبه ران که به قه ومه که یان فه رمووه وه ک الله تعالی فه رموویه تی ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴾²⁶⁴ واته: ئیمه پیش تۆ هیچ پیغهمبه ریگمان رهوانه نه کردووه، که وه حیمان بو نه ناردییت به وهی که: بیگومان هیچ خوییه ک نیه جگه له من و ده بییت ههر من بیه رستن.

جا ئه وهی له غه یری الله تعالی ده په رستریت ئه وه په رستراویکی باطله که پیویسته به باطل و پوچی بزانییت،

الله تعالى فهرموویه تی ﴿ ذَلِكْ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴾²⁶⁵ واته : نهو بیستن و ببینینهش به هوئی نهوویه چونکه به راستی الله تعالى خوئی حهق و راسته، نهوانهش که نهوان هاناو هاواری بو دهبه ن له جیاتی نهو ههر نهووه خوئی باتال و ناحهقیه. بیگومان نهو الله یه بلندو بهرزو مهزن و گه وردهیه.

وه پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی ﴿ أَصْدَقَ كَلِمَةٍ قَالَهَا الشَّاعِرُ كَلِمَةً لَبِيدٍ : أَلَا كُلُّ شَيْءٍ مَا خَلَا اللَّهَ بَاطِلٌ ﴾²⁶⁶ واته : راسترین وته که شاعیر وتویه تی وته که ی لبیده که دهئی به راستی هه موو شتییک جگه له الله باطله (مه به ست لهوویه نهووه ی له غه یری الله دهبه پرستریت باطل و پوچه)

جا بویه پیویسته که بیباوهر بیت به هه موو نهووه ی له غه یری الله تعالى ده په رستریت ، وه عیباده تی بو نه که یت و به پوچ و باطلی بزانیته ، وه برپوای ته واو به الله تعالى بینیت بهووه ی که شایه تی په رستنه به تاک و ته نها وه بیپه رستیت ،

وه بزانه پیغه مبه ران و مه لائیکه و پیاوچاکان ناچنه ناو به شی طاغوت ، چونکه نهوان پئی رازین بویه ش به اله یش وه سف نا کرین گهر اله ی باطل یشته بیت یان حهق چونکه نهوانه ی نهوان ده په رستن نهوه شه یتان ده په رستن ،

ئیمامی به غه وی (رحمه الله) فهرموویه تی ﴿ فَدْعُوا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ لَهُ ابْنُ الزَّبْعَرِيِّ: أَنْتَ قُلْتَ: إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حُضْبُ جَهَنَّمَ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: أَلَيْسَتْ الْيَهُودُ تَعْبُدُ عَزِيراً وَالنَّصَارَى تَعْبُدُ الْمَسِيحَ، وَبَنُو مَلِيحَ يَعْبُدُونَ الْمَلَائِكَةَ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: بَلْ هُمْ يَعْبُدُونَ

[الحج : ٢٩]²⁶⁵[حديث صحيح]²⁶⁶

الشیاطین ﴿ 267 واته : بانگی پیغه مبهریان کرد ﷺ ، عبدالله پی وت ئایه تو ده لییت ، ئیوه و ئه وانهی له غهیری الله ده په رستن ئه وه سوتهمه نی دوزخه ن؟؟ پیغه مبهر ﷺ فهرمووی به لی ، عبدالله وتی ، ئهی ئه وه نیه جوله که کان عوزه یهر (علیه السلام) ده په رستن ، وه گاوره کانیش عیسا (علیه السلام) ده په رستن ، وه بن ملیح ملائیکه (علیهم السلام) ده په رستن؟؟ (مه بهستی عبدالله ئه وه بوو که تو ئهی محمد ﷺ گهر راستگوبیت ئه وه ده بییت ، ئه و دوو پیغه مبهر و ملائیکه ش (علیهم السلام) بچنه دوزخه وه ، چونکه ئه وانیش په رسترون له غهیری الله تعالی پیغه مبهر ﷺ فهرمووی ، نا به لکو ئه وان شهیتانه کان ده په رستن.﴾

دیقه ت بده پیغه مبهر ﷺ فهرمووی نه خیر به لکو ئه وان شهیتان ده په رستن ، جا بویه ئه وان نا په رسترین به لکو ئه وکه سانه ی که نیشان دهن ئه وان ده په رستن ئه وه شهیتان ده په رستن نه ک ئه وان وه ک پیغه مبهر ﷺ فهرمووی نا به لکو ئه وان شهیتان ده پرسن ،

جا بویه مه سله ی طاغوت په رستراوه باطله کان ناخیرینه سه ر پیغه مبهران و مه لائیکه و پیاوچاکان ،

وه الله تعالی فهرمانی به به نده کانی کردوه که عیبادته ی الله تعالی بکه ن و خو یان دور بگرن له طاغوت وه ک فهرموویته ﴿ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ﴾ ﴿ 268 واته : سویند به الله له ناو هه موو ئوممه تی کدا پیغه مبهر ی کمان ناردوو به وهی که ته نها الله تعالی به رستن و دوورکه ونه وه له

²⁶⁷ [معالم التنزيل لإمام البغوي ، في تفسير اية ١٠١ في سورة الأنبياء]

²⁶⁸ [النحل: ٣٦]

(په رستنی) طاغوت. وه الله تعالى له سهر هه موو بهنده کانی فهرز کردوه که بیباور بن به طاغوت و ئیمان بهینن به الله تعالى .

الله تعالى فه رمانی به هه موو پیغه مبه ران (علیه السلام) کردوه که به قه ومه کیان بلین

یه که م : عیباده تی الله تعالى بکه ن به تاک و ته نها

دووه م : خو تان دور بگرن له عیباده تکردن بو تاغوت و پرواتان پی نه بیّت ،

الله تعالى له م ئایه ته دوو فه رمانی کردوه

یه که م : فه رمانی کردوه به په رستنی خو ی به تاک و ته نها .

دووه م : دوور که وتنه وه له طاغوت و عیباده ت بو کردنی و بیباور بون پی .

جا هه ر که سیک یه کیک له م فه رمانه بشکی پی ئه وه کافره چونکه شوین بانگه وازی پیغه مبه ران نه که وتوه و ولامی بانگه وازیه کیانی نه داوه ته وه که نه دوو فه رمانه یه .

وه هیچ فه رقیک نیه له وهی که سیک شوین طاغوت بکه ویت له گه ل که سیک که عیباده ت بو الله تعالى ناکات ،

چونکه گهر عیباده ت بو الله تعالى نه کات ئه وه فه رمانی یه که می شکاندوه ،

وه گهر خو ی دوور نه گریّت له طاغوت و بیباور نه بیّت پی ئه وه فه رمانی دووه می شکاندوه ،

[۷۹] ئیمامی ابن القیم (رحمه الله) فه رموویه تی : مانای طاغوت ئه وه یه

که بهنده به هو یه وه له سنوری به ندایه تیه وه دهرده چیّت بو ئه وهی ده په رستریّت یان خه لکی شوینی ده که ویت یان گوپرایه لی ده کریّت .

پوونکردنه وه

ئیمامی ابن القیم رحمه الله یه کیکه له گه وره زانایانی ئیسلام ناوی خوی شمس الدین ابی عبدالله محمد بن ابی بکر ، (رحمه الله) ،

وشه ی طاغوت له زیاده روییه وه هاتوه ، وه سنور به زانندن و له حه د ده رچونه ، وه ک شیخ سلمان ی کوری عبدالله (رحمه الله) فه رموویه تی ﴿ **الطاغوت مشتق من الطغیان وهو مجاوزة الحد** ﴾²⁶⁹ واته : طاغوت له توغیان وه هاتوه ، وه سنور به زانندن و ده رچونه له سنور .

وه ک الله تعالی ده فه رمویتی ﴿ **إِنَّا لَمَّا طَغَى الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ** ﴾²⁷⁰ واته : به راستی ئیمه کاتی ئاو له سنور ده رچوو (له کاتی توفانه که ی نوح دا) ئیوه مان له که شتیدا هه لگرت (باوو باپیرانی ئیوه) .

وه طاغوت له شه رعدا بریتییه له وهی که ئیمامی ابن القیم (رحمه الله) ده فه رمویتی ﴿ **مَعْنَى الطَّاغُوتِ مَا تَجَاوَزَ بِهِ الْعَبْدُ حَدَّهُ مِنْ مَعْبُودٍ أَوْ مَتَّبِعٍ أَوْ مُطَاعٍ** ﴾²⁷¹ واته : مانای طاغوت ئه وهیه که بهنده به هوویه وه له سنوری به ندایه تیه وه ده رده چیت بو ئه وهی ده په رستریت یان خه لکی شوینی ده که ویت یان گوێرایه لی ده کریت .

طاغوت سی جوړی ههیه وه ئه و شتانه ی که که سیک ده کات به طاغوت ئه وه سی جوړ شت و کاره ، که تاغوت له م سی شیوه خوی ده گریته وه ، وه ک شیخ سلیمان بن سحمان (رحمه الله) فه رموویه تی ﴿ **أن الطاغوت ثلاثة أنواع : طاغوت حکم ، و طاغوت عبادة ، و طاغوت طاعة و متابعة** ﴾²⁷² واته : طاغوت

²⁶⁹ [تیسیر العزیز الحمید : ص ۳۴]

²⁷⁰ [الحاقه : ۱۱]

²⁷¹ [اعلام المعوقین : ج ۱ - ص ۵۰]

²⁷² [الدرر السنیه ج ۱۰ - ص ۵۰۳]

سئ جوره ؛ طاغوتی حاکم (دادوهر) ، طاغوتی عیبادات (پهرستن) ، طاغوتی گوپرایه لی کردن (به قسه کردن) و شوینکه وتن ،

یه که م : طاغوتی عیبادت نه وهیه که خه لکی عیبادت بی بو ده که ن و دهیپهرستن له غهیری الله تعالی وه خوی به و پهرستن رازیه ، وه به لگه ش له سهر هه بوونی طاغوتی عیبادت وتهی الله تعالی وه ک فهرموویه تی ﴿وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادِ﴾ (273) واته : وه که سانی که له پهرستنی بت (و هه موو پهرستراویکی تر) خویان پاراستوو وه که راونه ته وه بو لای خوا مژدهی گه وره ته نیا بو نه وانه که واته مژده بده به به ننده کانم.

جا نه وکه سانهی که خویان له تاغوت به دوور گرت ، خویان به دوور گرت که بیپهرستن و عیبادت بی بو بکه ن ، وه نه مه ش به لگه یه له سهر نه وهی هه ندیک له خه لکی هه یه عیبادت بو تاغوتان ده کات ، وه هه ندیک له خه لکی هه یه خوی له عیبادات کردن بو تاغوتان به دوور ده گریت ، وه ک پیغه مبه ر ﷺ فهرمویه تی ﴿يَجْمَعُ اللَّهُ النَّاسَ، فيقول: من كان يعبد شيئاً فليتبعه، فيتبع من كان يعبد الشمس، ويتبع من كان يعبد القمر، ويتبع من كان يعبد الطواغيت،﴾ (274) واته : الله تعالی خه لکی له رژی قیامت کو ده کاته وه و ده فهرمویت هه ر که سیک شتیکی پهرستوه نه و با دوی بکه ویت ، جا نه وهی خوری پهرستوه دوی خور ده که ویت ، وه نه وهی که مانگ ی پهرستوه دوی مانگ ده که ویت ، وه نه وهی طاغوت ی پهرستوه دوی طاغوت ده که ویت.

[الزمر: ١٧] 273

[رواه البخاري برقم: ٧٤٣٧ ، و رواه مسلم برقم: ١٨٢] 274

دووه م : طاغوتی حاکمیهت بریتیه لهو کهسهی که حوکم و دادوهری له نیوان خه لکی دهکات به بی شه رعی الله تعالی وه چه لال و چه پام بو خه لکی داده نیی ، وه به لگه ش له سهر طاغوتی حاکمیهت وتهی الله تعالی یه وه ک فه رموویه تی ﴿ **أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ** ﴾²⁷⁵ واته : ئایا نه تروانیووته ته ئه و (دوورووانه ی) لافی ئه وه لی ده دهن گوایه به راستی باوهریان هیناوه به وهی که بو تو رهوانه کراوه و به وهش که پیش تو رهوانه کراوه (بو پیغه مبه ران)! که چی ده یانه ویی پرووبکه نه زۆردارو جادووگه رو خوانه ناسان تا دادوهریان له نیواندا بکه ن و چاره سه ری کی شه کانیا ن بکه ن،

جا دیقه ت بده ئه و کهسه ی که ویستی حوکم بو غه یری الله تعالی بگیڕپته وه ئه وه الله تعالی ئه و حاکمه ی به طاغوت ناو برد که مونا فقه که ویستی حوکمی بو لا بگیڕپته وه ،

سییه م : طاغوتی گوپرایه لی بریتیه له وهی که سییک که ریگا و رپبازیکی تر بینیت له غه یری ریگا و رپبازی ئیسلام ، وه خه لکی شوینی بکه ویی و به قسه ی بکات ، وه به لگه ش له سهر طاغوتی گوپرایه لی وتهی الله تعالی یه وه ک فه رموویه تی ﴿ **اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ** ﴾²⁷⁶ واته : الله پشت و په نا و خاوه نی ئه و که سانه یه باوهریان هیناوه ، له تاریکاییه کانی (گومان و سته م) دهریان ده هیئیت و ده یانبات به ره و نوورو پرووناکی ، ئه وانه ش که رپبازی کوفریان گرتوته بهر ، یارمه تی دهره کانیا ن ته نها .

[النساء: ٦٠] 275

[البقرة: ٢٥٧] 276

تاغوته کانه، له نوورو پووناکی دهریان دههینن و به رهو تاریکاییه کان ده یانبه ن،
ئا ئه وانه نیشته جی ناو ئاگری دۆزه خن و بو هه میسه تیایدا ده مینه وه.

جا رپگا و رپبازی طاغوتان پیچه وانه یه و جیا یه له گه ل شه ریه ت و به رنامه ی
الله تعالی، جا خه لکی به هوی ئه وه وه گومرا ده بن که شوین رپگا و رپبازی
تاغوتان ده که ون و به قسه یان ده که ن،

هه موو طاغوتیک له م سئ شته دهر ناچیت جا یان ئه وه یه که ده په رستریت
وه یان ئه وه یه حوکم له نیوان خه لکی ده کات وه یان خه لکی شوین رپگا و
رپبازه که ی ده که ویت،

[۸۰] وه طاغوته کان زۆرن سه ره کانیا ن پینج دانه ن، یه که م : شه یتان
له عنه تی الله تعالی لیبت،

❖ پوونکردنه وه ❖

بیگومان پینج دانه نین و زۆرن به لام سه ر گه وه ترین و دیارتین و زۆرتینیا ن
پینج دانه،

شه یتان گه وه ترین طاغوته، له سه ر زهوی که بانگه شه ی خه لکی ده کات بو
شیرک و کوفر و په رستی خوی له جیا تی الله تعالی، وه ده یه ویت خه لکی له
رپگای راست گومرا بکات، وه که الله تعالی ده فه رمویت ﴿ قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي
لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴾²⁷⁷ واته : (شه یتان) وتی ئه ی
په روه ردگارم له بهر ئه وه ی گومرات کردم بیگومان خو شی دنیا یان له زهوی دا بو
ده رازینه وه وه به راستی هه موویان گومرا ده که م.

وه ههر طاغوتیک له سهر زهوی هه بیئت ئه وه سه رچاوه که ی شهیتانه که
طاغوتی گه ورهیه و سه رگه وره ی هه موو طاغوتیکه ،

الله تعالی فه رموویه تی ﴿ اَلَمْ اَعٰهْدْ اِلَيْكُمْ يَا بَنِي اٰدَمَ اَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ اِنَّهُ
لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴾²⁷⁸ واته : ئه ی نه وه کانی ئاده م ئایا وه سیتم بو نه کردن که
شهیتان نه په رستن چونکه به راستی شهیتان دوژمنی ئاشکرای ئیوهیه.

جا شهیتان یه کیکه له طاغوته کان که ده په رستریت له غه یری الله تعالی لایان
به نده گومراکانه وه ،

[81] دووهم : ههر که سیک بپه رستریت و به و په رستنه رازی بیئت،

﴿ پوونکردنه وه ﴾

ههر که سیک بپه رستریت و به و په رستنه رازی بیئت، جا ئه گهر ئه و که سه مردو
بیئت یان زیندوو به لّام ته نها رازی بیئت ئه وه ده بیئت به طاغوت ،

جا له م سه رده مه دا ئه م جوړه طاغوتانه زوړن که وه ک ئه و شیخانه ی
دهرویشه کانیان سوجدیه یان بو ده به ن و قوربانیه یان بو ده که ن و داوای شیفه
دان و رزق دان و مندا ل پیدانیان لیده که ن ، که ئه مانه هه مووی عیبادهن و
ده بیئت به تاک و ته نها بو الله تعالی بکریت ، به لّام خه لکانیک ئه م عیباده تانه بو
ئه م شیخانه ده که ن و شیخه کانیش پی رازین و بیده نگن ، جا بو یه به هو ی
ئه وه وه ئه و شیخانه ده به نه طاغوت وه ئه وانه ی ئه و عیباده تانه یان بو ده که ن
ده به نه به نده ی طاغوت و به وه بانگده کرین و ناوی به نده ی طاغوتیان لئ ده نی

،

وه ههروها ئهوانه ی به ندایه تی بۆ به ته کان و مانگا و خۆر و مانگ ده که ن
ئهوانیش پێیان دهوترین موشریک ، به لام به مانگا و خۆر و مانگ ناوتریت
طاغوت ، به لکو ته نهها حوکم له سه ره ئه وه که سانه ده دریت که عیباده تیان بۆ
ده که ن ،

وه بۆیه ش به خۆر و مانگ و مانگا و مشک و ئه ستیره ناوتریت طاغوت چونکه
ئهوان به وه رازی نین که بپه رستریڤ ، وه ئه وان پاکی و بپگردي بۆ الله تعالى
ده که ن که شه ریک و هاوبه شی هه بیټ ، وه ک الله تعالى ده فه رمویټ ﴿يُسَبِّحُ
لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾²⁷⁹ واته :
هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه ته سبیحات و ستایشی الله تعالى ده که ن..
ئه وه خوایه ی که پاشایه و شاه ی شاهانه ، پاک و بپگه ردو پوخته ، بالاده ست و
دانه یه .»

جا خۆر و مانگ و ئه ستیره و مشک و مار و مانگا پێیان ناوتریت طاغوت چونکه
خۆیان پێی رازی نین چونکه گه رازی بواين به وه ی بکریڤ به شه ریکی الله تعالى
ئه وه پاکی و بپگه ردیان بۆ الله تعالى نه ده کرد که له کاتیڤ دا پاکی و بپگه ردی
کردنی الله تعالى به مانای ئه وه دیت که تاک و ته نه یه شه ریک و هاوبه شی نیه
و دوره له هه موو نو قستانی و که م و کوپیڤ ، وه هه روها ناوی طاغوت یشان
لئ ناوتریت و پێیان ناوتریت طاغوت به لکو به ناوی خۆیان بانگیان ده کریټ و
ناوی خۆیان لئ ده نریټ ، وه ک پێغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی ﴿يَجْمَعُ اللَّهُ النَّاسَ،
فَيَقُولُ: مَنْ كَانَ يَعْبُدُ شَيْئاً فَلْيَتَّبِعْهُ، فَيَتَّبِعْ مَنْ كَانَ يَعْبُدُ الشَّمْسَ، وَيَتَّبِعْ مَنْ
كَانَ يَعْبُدُ الْقَمَرَ، وَيَتَّبِعْ مَنْ كَانَ يَعْبُدُ الطَّوَاغِيتَ﴾²⁸⁰ واته : الله تعالى خه لکی
له رۆژی قیامه ت کۆ ده کاته وه و ده فه رمویټ هه ر که سیڤ شتیڤی په رسته وه

279 الجمعة: ١

280 رواه البخاري برقم: ٧٤٣٧، و رواه مسلم برقم: ١٨٢

ئه‌وا با دواى بکه‌وئیت ، جا ئه‌وهی خۆری په‌رسته‌وه دواى خۆر ده‌که‌وئیت ، وه ئه‌وهی که مانگ ی په‌رسته‌وه دواى مانگ ده‌که‌وئیت ، وه ئه‌وهی طاغوت ی په‌رسته‌وه دواى طاغوت ده‌که‌وئیت.»

جا دیکه‌ت بده پیغه‌مبه‌ر ﷺ که باسی په‌رستنی مانگ و خۆر ده‌کات به‌ناوی خۆیانه‌وه ناویان دئیی ، له‌کاتی‌ک دا پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ دواتر ده‌فه‌رموئیت ئه‌وهی طاغوته‌تانی په‌رسته‌وه شوئینی ده‌که‌وئیت ، جا بۆیه گهر خۆر و مانگ له‌ طاغوته‌کان حساب بکرانایه و به‌ طاغوت دان بنرانایه ئه‌وه پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ جیا ناوی ئه‌وانی نه‌ ده‌هینا و به‌ناوی خۆیانه‌وه بانگی نه‌ده‌کردن ، که خۆر و مانگه ،

جا بۆیه پێیان ناوترئیت طاغوت و به‌طاغوت دانانرئین و ناوی طاغوتیان لئ نانرئیت ،

جالێره‌ پرسیارێک دروست ده‌بئیت که ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که ئایه گهر خۆر و مانگ و مشک و مانگا ناوی طاغوتیان لئ نه‌نرئیت و به‌تاغوت حساب نه‌کرئین ، ئه‌ی چ حوکمیکیان هه‌یه و چیان به‌رامبه‌ر ده‌کرئیت ؟؟،

له‌ ولامدا ئه‌وه‌یه که ئیمه‌ بپاوپ ده‌بین پێیان و خۆمان له‌ خۆر و مانگ و مانگا و مشک و ئه‌ستیره‌ به‌ری ده‌که‌ین و برپایان پئ ناهینن که ئه‌وان شایه‌نی په‌رستن بن و بپه‌رسترئین له‌ غه‌یری الله تعالی ، وه به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئه‌وه وته‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر ابراهیم ه (علیه السلام) کاتی‌ک قه‌ومه‌که‌ی خۆر و مانگ و ئه‌ستیره‌یان ده‌په‌رست ئه‌ویش خۆی لپیان به‌ری کرد ، وه‌ک الله تعالی بۆمان باس ده‌کات و ده‌فه‌رموئیت ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ آزَرَ أَتَتَّخِذُ أَصْنَامًا آلِهَةً إِنِّي أَرَاكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ - وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ - فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ

قَالَ لَا أَحِبُّ الْآفِلِينَ - فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ - فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ - إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٢٨١﴾ واته : وه کاتیکی ئیبراهیم به نازهری باوکی وت: ئایا راسته چه ند بتییک بکهیته خوا؟! به راستی من ده بینم تۆش و قه و مه که شت له ناو گومراییه کی ئاشکرادان. - بهو شیوهیه ش ده سه لاتی تۆکمه مان له ئاسمانه کان و زه ویدا نیشانی ئیبراهیم ده دهین بو ئه وهی به لگه به ده ست بیّت و له پیزی دنیاکاندا بیّت. - ئینجا کاتیکی شهو بالی کیّشا به سه ر ئیبراهیمدا ئه ستیره یه کی (که شی گه وره ی) بیّنی، بوّیه وتی: ئاگاداربین، وادابنیین ئه مه پهروه ردگارمه، کاتیکی ئه ستیره که ی لی ئاوا بوو وتی: من شتی له به رچاو ون بووم خوْش ناوِیت و نایپه رستم. - ئینجا کاتیکی مانگی بیّنی هه لّهات، وتی: ئاگاداربین، وادابنیین ئه مه یان پهروه ردگارمه، کاتیکی ئه ویش ئاوا بوو وتی: سویند بیّت به الله ئه گه ر پهروه ردگارم هیدایه تی نه دامایه، ئه وه بیگومان له پیزی دهسته ی گومرپاکاندا ده بووم. - ئینجا کاتیکی خوْری بیّنی هه لّهات، وتی: ئاگاداربین، وادابنیین ئه مه یان پهروه ردگارمه، ئه مه گه وره تریشه کاتیکی ئه ویش ئاوا بوو وتی: ئه ی خه لکینه، ئه ی خزمینه، به راستی من به ریم لهو شتانه ی ئیوه کردووتانه به هاوه ل و شه ریک (بو پهروه ردگار). - به راستی من پرووی خوْم و دلم له په رستندا کردۆته ئه و زاته ی ئاسمانه کان و زهوی فه راهه م هیناوه، له کاتیکی دا پرووم له هیچ شتیکی ترناکه م، به دلئارامی ته واویشه وه (ده لیم که): هه رگیز من له پیزی موشریک و هاوه لگه راندا نیم.

جا دیقته بده پیغه مبهرا ابراهیم علیه السلام خوئی بهر یکرد له خوړ و مانگ و نه ستیره ، وه ئیمه ش ده بیټ ئاوا بین و کاره که ی ئه وو دوو باره بکهینه وه ،

وه له جیگاکې تر پیغه مبهرا ابراهیم به قومه که ی خوئی که خوړ و مانگ و نه ستیره یان ده پرست له گه ل بته کان ، پټیان ده فهرمویت ﴿إِنَّا بُرَاءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ﴾²⁸² واته : ئیمه بهرین له ئیوه و له و شتانه ش که له جیاتې الله تعالی ده پپه رستن ، ئیمه باوهرمان به و دین و ئاینه ی ئیوه نیه . جا بویه ئیمه ش پټیان بې باور ده بین و بهرې ده بین لټیان و عباده تیان بۆ ناکه ین ،

به لام که سیک که رازیه بپه رستریټ ئه وه پټی ده وتریټ طاغوت ،

[82] سییه م : ههر که سیک بانگی خه لکی بکات بۆ ئه وه ی بپه رستن ،

پروونکردنه وه

ههر که سیک داوای ئه وه بکات که خه لکی بپه رستن یان خوئی به خوا نیشان بدات و بانگه شه ی خوایه تی بۆ خوئی بکات ، یان چه ند سیفه تیکی تایبه تی الله تعالی بۆ خوئی بانگه شه بکات و بۆ خوئی دابنټ ، وه ک بلټ من باران ده بارینم یان من شیفاتان ده دهم ، یان بلټ داوای باران بارینم لټیکه ن یان بلټ داوای شفادانم لټیکه ین ، یان غه یری ئه و دوو سیفه ته ههر سیفه تیکی تایبه تی الله تعالی بیټ و ئه و که سه ش بانگه شی بکات بۆ خوئی ئه وه ئه و که سه بریته له طاغوت ،

به لگه ش به سه رهاتی پیغه مبهرا موسا علیه السلام و فیرعه وه نه که الله تعالی باسی ده کات و ده فهرمویت ﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى - إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ

²⁸² [الممتحنة: ٤]

المُقَدَّسِ طُوًى - اذْهَبْ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى - فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَى أَنْ تَزَكَّى -
وَأَهْدِيكَ إِلَى رَبِّكَ فَتَخْشَى - فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَى - فَكَذَّبَ وَعَصَى - ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَى
- فَحَشَرَ فَنَادَى - فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى ﴿٢٨٣﴾ واته : ئایا داستانی مووسات پئ
گه یشتووه. - کاتییک که پهروهردگاری بانگی کرد له شیووی پیروزی طووا وه. -
پئ ی وت برۆ بۆ سهر فیرعهون (چونکه) به پراستی یاخی بووه. - وه پئ ی بلی:
ئایا دهتهوئ پاک ببیته وه له گونا. - وه پئ نیشاندهم بۆ (ناسینی)
پهروهردگارت تا لی بترسیت. - ئینجا نیشانه ههره گه وره که ی نیشان دا. -
که چی به درۆ زانی و سه رپیچی کرد. - له پاشان پشتی هه لکرد و رۆی به په له.
- ئینجا (جادوو گهرانی) کوکرده وه بانگی کردن و. - وتی: من پهروهردگاری
ههره گه وره تانم.

جا الله تعالی پیغه مبه ر موسای نارد بۆ لای فیرعهون ، وه پئشی فهرموو که
فیرعهون سنوری به زاندوه و کوفری کردوه و ده رچوه له سنوری به ندایه تی بۆ
سنوری خویه تی ،

وه الله تعالی هه ولمان پیده دات له سهر سنور به زاندنه که ی فیرعهون که سنور
به زاندنه که ی چیبوه چی کردوه ، الله تعالی باسی ده کات و ده فهرمویت ﴿فَقَالَ
أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى﴾ واته : (فیرعهون) وتی: من پهروهردگاری ههره گه وره تانم.

جا فیرعهون وتی من پهروهردگاری ئیوه م ، وه الله تعالی قسه ی فیرعهون و
کاره که ی به سنور به زاندن و طوویان ناو برد و حسابی کرد ،

جا ههر که سیک بلیت من خوام ، یان سیفه تیکی تایبه تی الله تعالی بۆخوی
دابنیت ، یان بانگه شه ی بۆ بکات ئه وه به طاغوت حساب ده کریت چونکه
سنوری به ندایه تی به زاندوه و رۆشته بۆ سنوری خویه تی ، وه له پیناسه ی

طاغوت باسماں کرد که طاغوت له طوغیانه وه هاتوه که به مانای سنور به زانندن دیت ، جا ئه و سنور به زانندن ئه وهیه که بهنده له سنوری خوئی دهرده کات بۆ سنوری خوایه تی ، جا هر که سییک سنوری به ندایه تی ببه زینیت وهک فیرعه ون که وتی من خوام ، ئه وه پئی دهوتریت طاغوت ،

وه مه رج نیه هه مان قسه ی فیرعه ون بلیت (که وتی من خوام) انجا پئی بوتیریت طاغوت ، به لکو هر که سییک هر کات وتی من رزقتان ددهم ، یان من شیفاتان ددهم یان من مندالتان پئ ده به خشم ، یان بلیت من حوکم و برپارا و حه لال و حه پامتان بۆ دیاری ده که م و داده نییم ، یان هر سیفه تیکی تایبه تی الله تعالی بۆ خوئی دانا ، یان بانگه شه ی کرد بۆ خوئی ئه وه ئه و که سه بوه به طاغوت چونکه بانگه شه ی ئه وه ی کردوه که ئه ویش هاوشیوه ی الله تعالی مندال دهدات به خه لک یان شیفای خه لک دهدات یان رزقی خه لک دهدات ،

وه له م سه رده مه ش ئه م طاغوته له ناو به ناو شیخه سو فیه کان بلاوه که خو یان به رازق و شفاده ری خه لک داده نیین و به خه لکی ده لئین که داوای شفا و رزقیان لیبکه ن ،

وه جیاوازی نیوان طاغوتی دووهم سییه م ئه وهیه که دووهم بانگه شه ناکات بۆ په رستی خوئی به لکو ته نها رازیه و لای ئاساییه که بپه رستریت ، به لام طاغوتی سییه م بانگه شه ی ئه وه ده کات که خوایه یان هاوشیوه ی خوایه ، په نابه الله ،

[83] چواره م : هر که سییک بانگه شه ی زانیی زانستی شاره وه (الغیب)

بکات،

﴿ پوونکردنه وه ﴾

هه ر که سیک بانگه شهی ئه وه بکات که زانستی غه یب ده زانیّت له غه یری الله تعالی ئه وه ئه وه که سه تاغوته ، الله تعالی ئه وهی راگه یاندوه و کوّتایی پیهیناوه که که س غه یب نازانیّت ته نها خوی نه بیّت ، وه ک فه رموویه تی ﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ﴾²⁸⁴ واته : بلی که سانی که له ئاسمانه کان و زه وی دان غه یب نازانن بیجگه له الله تعالی (ته نها ئه وه دهیزانی) و ئه وان هه ست ناکه ن چ کاتی زیندوو ده کرینه وه.

له م ئایه ته به سی شیوه ئه وه یه کلا ده بیّته وه که که س غه یب نازانیّت ته نها الله تعالی نه بیّت ،

شیوه ی یه که م الله تعالی فه رموویه تی ﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ﴾ ئه مه به شه ئه وه رون ده کاته وه که که س غه یب نازانی ،

شیوه ی دووه م الله تعالی فه رموویه تی ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾ ئه م به شه ش دلینیایی ئه وه ده دات که ته نها الله تعالی غه یب ده زانیّت و خه لک نای زانیّت ،

شیوه ی سییه م الله تعالی فه رموویه تی ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ﴾ وه خه لکی هه ست به وه ناکه ن که که ی زیندوو ده کرینه وه ، جا زیندوو کردنه وه له و شتانه یه که شاراوه یه و زانستی غه یبه ، وه خه لکی هه ستی پیناکات ، بویه مانای ئه وه یه که غه یب نازانن ، چونکه گه ر بیان زانی با ئه وه هه ستیان ده کرد که ی ده مرن و زیندوو ده بنه وه ،

جا هه ر که سیک بانگه شه ی ئه وه بکات که غه یب ده زانیّت ئه وه دوو سنوری به زاندوه ،

سنوری یه که م : ئه وهیه که له سنوری ئیمان ده رچوه بۆ کوفر ، چونکه وتهی الله تعالی به درۆ زانیوه که الله تعالی ده فهرمویت که س غهیب نازانیت ، وه ئه ویش ده لێن من غهیب ده زانم ، وه ئه مه ش به درۆ نیشان دانی وتهی الله تعالی یه بۆیه پێ کافر ده بیئت و له سنوری ئیمان وه بۆ کوفر ده پروات ،

سنوری دووهم : ئه وهیه که له سنوری به ندایه تیه وه درده چیت بۆ سنوری خوایه تی ، چونکه ئه وه یه کلا بۆته وه که به نده کان غهیب نازان ته نها الله تعالی دهیزانیت ، جا ئه وهی ده لیت من غهیب ده زانم ئه وه خۆی به خوا نیشان داوه و وا خۆی حساب ده کات که خوایه ، وه ئه مه ش ده رچونه له سنوری به ندایه تی بۆ سنورر خوایه تی ،

جا ههر که سیک که سنوری به ندایه تی به زینیت بۆ سنوری خوایه تی ئه وه یه کی که له طاغوته کان ، وه لیره پێویسته چهند شتیک پروون بکهینه وه که ئایه ههر که سیک شتیک وت وه شته که ی له غهیب بوو ئایه ئه وه که سه ده بیئت به طاغوت ؟؟ ،

ولام ، قسه کردن له غهیب به دوو شیوه ههیه

یه که م : ئه وهیه له لایان الله تعالی ه وهیه ، که الله تعالی چهند شتیک پێتوه له غهیب وه ک پێغه مبه ر که الله تعالی چهند شتیک دیاری کراوی پێ وتوه که غه یین ،

الله تعالی فه رموویه تی ﴿عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا - إِلَّا مَنِ ارْتَضَى مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا - لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا﴾²⁸⁵ واته : ههر الله تعالی

یه زانا به نهینه کان وه کهس ئاگادار ناکات به سهر نهینی خویدا. — مه گهر پیغه مبه ریکی که لی رازی بی جا بیگومان الله ده نیژی له به رده می و پشتی یه وه پاسه وان له فریشته. — تا بزانی که سرووشی الله تعالی بیان گه یاندوو وه الله تعالی ئاگاداره به وهی که لایانه وه هه موو شتیکی هه ژماردوو به هه ژماردن.

جا ئەم زانستی غه یبه له لایان الله تعالی هوه دراوه به پیغه مبه ران که ئە وهش هه ر بو الله تعالی ده گرێته وه ، وه پیغه مبه ران گهر الله تعالی زانستی غه بیان پیته ئیت ئە وه ئە وانیش نازانن وه ک له هه رمووده که ی عمری کوری خه طاب جو برائیل پرسیری له پیغه مبه ر ﷺ کرد وه پیغه مبه ر ﷺ هه رمووی من و توش نایزانی ، جا ئە مه به لگه یه که ئە وه زانسته ی به پیغه مبه ران به خشراوه له لایان الله تعالی هوه ئە وه زانستیکی سنور دار و دیاری کراوه ،

جا ئەم شیوه یان دروسته که پیغه مبه ران هه ندیک له زانستی غه یب ده زانن که ئە ویش الله تعالی خوی پیانی وتوه و زانسته که سنور داره ،

وه نمونه ی ئە مهش الله تعالی چه ندین شتی غه یی به پیغه مبه ری ئیمه هه رمووه وه ک له نیشانه که ی ئاخیر زه مان چه ندین شتی تر ، جا ئە مه کیشه ی تیدانیه و خاوه نه که ی نابیت به تاغوت ،

وه هه ر که سیک که باسی ئە وه هه رموودانه ی پیغه مبه ر ﷺ ده کات و ده ئیت له ئاخیر زه مان ده جال دیت ، جا ئەم که سه نابیت به طاغوت چونکه راسته ده جال دیت ، وه ئەم زانسته له لایان الله تعالی هوه به پیغه مبه ر دراوه ، وه ئەم که سهش له پیغه مبه ر ﷺ هوه ده ی گرێته وه ، وه ئە مهش هه ر ده گه رپته وه بو زانستی الله تعالی ،

دووهم : ئه وهیه که که سیک له خویه وه بانگه شهی غهیب دهکات ، وهک دهلیت
سالیکی تر وشکه سالی پرووده دات یان دهلیت تو له فلان سال مندالت دهلیت
، یان دهلیت سبهی فلانه کهس دهمریت ،

وه ئه م بانگه شه کردنه چه ند جوړیکی ههیه

یه که م : گهر که سه که به دلیایه وه قسه کهی کرد نه ک به گومانه وه ، بو نمونه
که سیک دهلیت له وهیه سبهی فلانه کهس بمریت ئه مړو له لای بوم حالی زور
شر بوو ، جا ئه مه خاوه نه کهی نابیت به طاغوت چونکه به گومان وای وتوه
نه ک به دلیایه وه

دووهم : گهر باسه که له سهر شتیکی بیت که ئاشکرایه و سهر ئه نجامه کهی
دیاره ، بو نمونه دوو کهس له ژوریکن وه له ژوره که وایه ریکی کاره بای لییه ،
که سی یه که م به وهی دووهم دهلیت وریابه دهست له و وایه ره نه دهیت کاره با
دهتگرئ ، جاکه سی یه که م به مه نابیت به طاغوت ، چونکه شته که ئاشکرایه
که کاره با خه لک ده گریت ، بویه ناتوانی بلی تو بوی به طاغوت چونکه وت
کاره با دهتگرئ و بانگه شهی زانستی غهیب کردوه ،

سییه م : گهر شته که نیشانهی هه بیت ، بو نمونه له وه زریکی زستان دا دنیا
هه ورکی چر و توندی هه یه گهر که سیک بلیت سبهی بارانه ان شاء الله ، ئه وه
که سه که نابیت به طاغوت ، چونکه له وهزی زستاندا باران ده باریت ، وه
هه وریش نیشانهی باران بارینه ، وه که سه که قسه کهی په یوه ست کرد
به ویستی الله تعالی هه که وتی گهر الله تعالی ویستی لیبت ،

چوارهم : گهر شته که دوو باره بونه وهی تیدابیت ، بو نمونه که سیک هه موو
پوژیک له دوکاندایه و ده چیت بو دوکانیک ، گهر که سیک پرسیار بکات بلی

فلانه كهس چۆن بدۆزمه وه ؟؟ گهر كه سێك پێ بۆ برۆ فلانه دوكان ئه وه موو رۆژێك ده چێته ئه وێ ، جا ئه م كه سه ی كه وتی هه موو رۆژێك ده چێته ئه وێ ئه وه نابێت به طاغوت ، چونكه قسه كه ی راسته كه كه سه كه هه موو رۆژێك ده چیت بۆ ئه وێ ،

جا گهر به م چوار شیوهیه بوو ئه وه خاوه نه كه ی نابیت به طاغوت ، به لام گهر كه سێك به كه سێك تری وت تۆ فلانه سأل مندالێكی كورپت ده بیئت ، وه قسه كه ی به دلینایه وه كرد و په یوه ستی نه كرد به ویستی الله تعالی ه وه وهك بلیت إِنْ شَاءَ اللهُ ، ئه وه ده بیئت به طاغوت ، وه یان كه سێك تری وتی فلانه سأل وشكه سالی پروو ده دات وه قسه كه ی به دلینایه وه كرد و په یوه ستی نه كرد به ویستی الله تعالی ه وه وهك بلیت إِنْ شَاءَ اللهُ ئه وه ده بیئت به طاغوت ، وه یان كه سێك وتی تۆ فلانه سأل ژنیکی جوانت توش ده بیئت و زه واجی له گه ل ده كه ی به لام ژنه كه ژنیکی تورپه یه ، وه قسه كه ی به دلینایه وه كرد و په یوه ستی نه كرد به ویستی الله تعالی ه وه وهك بلیت إِنْ شَاءَ اللهُ ، ئه وه ده بیئت به طاغوت ،

الله تعالی فه رموویه تی ﴿ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴾²⁸⁶ واته : به راستی ته نه لای خواجه زانیاری (کاتی هاتنی) رۆژی دواپی وه ههر خوا باران ده بارینێ ته نه لای خوا ده زانی به وهی له مندالدانی (دایکان) دایه وه ههچ كهس نازانی سبهینێ (له داهاتوودا) چی دهكات وه ههچ كهس نازانی له چ شوین و زهوی یهك دا ده مرئ به راستی خوا زاناو ئاگاداره.

جا ههر كه سێك قسه ی له م پینج شته كرد كه

یه که م: دیاری کردنی هاتنی پۆژی قیامهت

دووهم: دیاری کردنی باران بارین

سییه م: منداڵ بوون

چوارهم: قسه کردن له داهاتوو

پینجه م: مردنی خه لکی

وه به دلتیاوه کردی و پیداکر بوو له سه ری ئه وه ده بیّت به طاغوت ،

جا ئه م طاغوته نمونه ی فالچی و قاوه گره وه کانه که باسی به خت و زهواج ده که ن ،

[84] پینجه م: ههر که سیّک حوکم به پیچه وانه ی دینی الله تعالی بکات،

﴿ پوونکردنه وه ﴾

ههر که سیّک یان ههر حاکمیّک که به پیچه وانه ی دینی الله تعالی حوکم بکات ئه وه یه کیّکه له طاغوته کان و به تاغوت حساب ده بیّت ،

الله تعالی ده فه رمویّت ﴿ أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ ۚ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴾²⁸⁷ واته : ئایا ئه وانه حوکم و فه رمانه وایی جاهیلیهت و نه فامیان ده ویّت و ئه ویان لاپه سه نده؟! (ئاخر بو بیرناکه نه وه) کئ هه یه به قه دهر الله حوکمی جوان و چاک و به جئ بیّت، (به تایبهت) لای ئه و که سانه ی که به وردی سهرنج ده دهن و ویزدان و ههستی زیندوویان هه یه.

متن

وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: (لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنَ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ) [البقرة: 256]. وَهَذَا هُوَ مَعْنَى لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَفِي الْحَدِيثِ: (رَأْسُ الْأَمْرِ الْإِسْلَامُ، وَعَمُودُهُ الصَّلَاةُ، وَذِرْوَةُ سَنَامِهِ الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ). [85] وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ

ئه‌م ئايه‌ته به‌لگه‌يه كه هه‌رچی حوكمێك هه‌يه له غه‌یری حوكمی الله تعالى ،
ئه‌وه حوكمی جاهیلیه و خاوه‌نه‌كه‌ی طاغوته ،

شیخ عبدالرحمان السعدي (رحمه الله) فه‌رموویه‌تی ﴿كل من حكم بغير شرع
الله ، فهو طاغوت﴾²⁸⁸ واته : هه‌ر كه‌سێك حوكم به‌ غه‌یری دینی الله تعالى
بكات ، ئه‌وه طاغوته.

جا له‌م سه‌رده‌مه‌ش دا ئه‌م طاغوتانه زۆرن كه حوكم به‌ پێچه‌وانه‌ی دینی الله
تعالی ده‌كه‌ن و كه‌لله‌كان هه‌رام ده‌كه‌ن و هه‌رامه‌كان كه‌لال ده‌كه‌ن ، جا
هه‌ر كه‌سێك حوكم به‌ پێچه‌وانه‌ی دینی الله تعالى بكات له‌كاتێك دا كه ده‌زانی
پێچه‌وانه‌ی دینی الله تعالى یه ئه‌وه طاغوته ، نمونه‌ی په‌رله‌مانتاره‌كان و
حاكمه‌كان كه به‌ پێچه‌وانه‌ی دینی الله تعالى حوكم ده‌كه‌ن ،

[٨٥] وه به‌لگه‌ش وته‌ی الله تعالى یه كه‌فه‌رموویه‌تی : به‌ هیچ جوړێك
زۆر ئی كردن له‌ دیندا نی یه (بو‌هاتنه ناو ئیسلام) چونكه به‌راستی له‌یه‌ك
جیابۆته‌وه پێتموونی و شاره‌زایی له‌ گومرایی و سه‌ر ئی شیواویی (ئه‌م ئايه‌ته
تایبه‌ته به‌ ئه‌وانه‌ی ئایینی ئاسمانیان هه‌یه) ، جا هه‌ر كه‌سێك بێباوه‌ر بێت به
طاغوت وه بپروا به‌یخی به‌ الله تعالى ئه‌وه بێگومان به‌ توندی ده‌ستی گرتووه به‌

²⁸⁸ [تیسر الکريم الرحمن : ج ١ ص ٣٦٣]

دهسته گييرهيه کی قايی به هیزی وا (که ئیسلام، یان ئیمان که یه تی) که پچران و به ربوونی بۆ نی یه وه الله بیسه ری زانیه.

وه ئه مه بریتیه له مانای لاله الا الله، وه له فهرموودهش هاتوه سه ری دین ئیسلامه، وه عاموده که ی (کو له گه) نوێژه، وه چله پۆیه ی جهاد کردنه له پیناو الله تعالی،

پوونکردنه وه

شیخ رحمه الله ئه م ئایه ته ی هیناوه به به لگه ی له سه ر کوفر کردن به طاغوت، ئه م ئایه ته له مه دینه دابه زیوه هۆکاری دابه زینه که ی ده گه رپته وه بۆ ئه وه ی که له مه دینه جوله که و بت په رست هه بوون جا بت په رسته کان منداله کانیا ن ده نارده لای جوله که کان تا فیژی خویندنه وه و نوسین بن و فیژی دین بن، جا کاتیک که پیغه مبه ر ئه وان ویستان منداله کانیا ن لای خو یا ن بن و موسلمان بن به لام ئه وان چه زیان پینه ده کرد انجا الله تعالی ئایه تی دابه زاند فهرمووی ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ زۆر کردن نیه له دین دا، جا مه به ست له وه یه که به زۆر دینیا ن به سه ر دا نادریت، جا ئه مه ته نها بۆ ئه هلی کتابه که جوله که و گا ورن، بۆ غه یری ئه وان نیه به لکو ده بییت یا ن موسلمان بن یا ن ده کوژرین، وه ئه م ئایه ته ش نسخ کراوه به ئایه تی قیتال، جا بۆیه بۆ ئه هلی کتاپ یش ده بییت یا ن جزیه بده ن یا ن ده کوژرین به لام بۆ ئه هلی کتاپ جزیه نیه به لکو یا ن موسلمان بوون یا ن ده کوژرین،

وه هه ندیک له خه لکی دور له دین و ماستاو چی و دین فروش هه میشه ئه م ئایه ته یا ن له سه ر زمانه و ده یلینه وه بۆ رازی کردنی دلی خه لکی به لام له راستی دا گه ر له م ئایه ته بکو لیته وه و سه یری بکه یت ئه وه زۆر چاک که مه به ستی

ئایه ته که و مه بهستی ئه وان زۆر لیک دورن ، جا ئه م که سانه هه ندیکی بۆ ئه وه
خۆیان داوه ته پال ئه م ئایه ته تا ولامیان پێ بیت بۆ دووژمنانی ئیسلام که ده لێن
دینی ئیسلام ئازادی تیدا نیه ،

جا مولحید و دل نه خو شه کان به مه ره خنه له ئیسلام ده گرن له کاتیک دا له
جگه له ئیسلام شتی تر له م شیوه هه یه که نمونه ی یه زیديه شه یتان
په رسته کان که کهس قبول ناکه ن بێته سه ر دینه که یان و هه ر که سیش
دینه که ی خۆی بگۆریت ئه وه ده یکوژن به لام مولحیده کان کاریان به وان نیه
به لکوو ته نها مه به ستیان دژایه تی کردنی ئیسلام و موسلمانانه ،

وه له راستی دا له ئیسلام ئازادی هه یه بۆ مروف که ئایه ئیسلامی قبوله یان نا
چونکه نه بوونی ئازادی له که تیک دایه که تو هیچ رینگاییکت نه بیت ته نها ئه وه
نه بیت که بۆت داندراوه به لام له ئیسلام تو یان موسلمان ده بیت یانیش
ده کوژری وه تۆش ئازادی له م نیوانه دا ، ده توانی له م نیوانه دا یه کیان
هه لبریری که ئه مه ش پێچه وانیه ی ناچر کردنه که دژی ئازادییه ،

وه پاشان ئه م ئه رزه ئه رزی الله تعالی یه وه ئه م دروست کراوانه ی له خزمه تت
دان وه تو خۆت به نده و دروستکراوی الله تعالی ی ، که واتا الله تعالی چۆنی
بیه ویت ئاوا ده کات له به رامبه رت ، جا که دینی بۆ ناردوی وه تو قبولت نییه و
ره تی ده که یته وه ئه وه الله تعالی هه رچی بیه ویت ده توانیت به سه رت دا ئه نجامی
بدات به سه رت دا بدات ،

جا ئه م ئایه ته له سه ر ئه هلی کتبه که ناکوژرین به لکو جزیه ده دهن گه ر
موسلمان نه بن ،

پاشان الله تعالى فهرموویه تی ﴿ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ ﴾ به دلنیا یه وه الرشده له الیغی جیابویه وه ،

الرشده : بریتیه له هیدایهت و بهرچاو رۆشنی ، الله تعالى فهرموویه تی ﴿ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَنِ مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا ﴾²⁸⁹ واته : مووسا بهو (بهنده صالحه) ی وت ئایا (هاوړی یهتیت بکه م و) شوینت بکهوم بو ئه وهی فیرم بکهیت له و زانیاریه راسته ی فیری بوویت.

وه فهرموویه تی ﴿ وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أَجِيبْ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴾²⁹⁰ واته : هه رده می بهنده کانی من پرسیاریان لی کردیت دهرباره ی من ئه وای بیگومان من لی یانه وه نزیکم گیرا ده که م نزا ی نزا کاران هه رکاتیک هاوار و نزام لی بکه ن دهی با ئه وانیش به دهنک منه وه بی و بپروام پی بهینن به لکو ری ی راست بدوزنه وه.

وه فهرموویه تی ﴿ قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا - يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ﴾²⁹¹ واته : ئه ی محمد (ﷺ) بلی : نیگام بو کرا که بیگومان چه ند که سیك له جنوکه گوئیان گرت (له قورئان خویندنه وه م) ئینجا وتیان : به راستی ئیمه قورئانیکی سهر سور هی نه رمان بیست. - رینموونی ده کات بو ری ی راست ئیمه ش باوهرمان پی کرد وه هه رگیز که س ناکه یین به هاوبه شی په روه ردگارمان.

الرشده به مانای هیدایهت و بهر چاو رۆشنی و ریگای راست دیت ،

²⁸⁹ [الکهف: ٦٦]

²⁹⁰ [البقرة: ١٨٦]

²⁹¹ [الجن: ١ - ٢]

الغی : بریتیه له گومرایی سهر لیشوای و کوفر ، الله تعالی فهرموویه تی ﴿ سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْغِيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴾²⁹² واته : بهم زووانه لا ئهدهم و بهرگری ئهکهه له نیشانه و بهلگهکانم ئهوانه ی که خویمان به کهوره دانهنن له سهر زهوی دا به ناههق و نارها ئهوانه ئهگهر ههموو ئایهت و موعجزیهه ک ببین باوهری پ ناهینن وه ئهگهر ئایینی راست و دروست ببینن نایکهه به ریباز و ئایینی خویمان وه ئهگهر رینگه ی گومرایی و ئایینی چهوت ببینن دهیکهه به ئاین و ریباز بو خویمان ههموو ئهمانه له بهر ئهوهیه که بهلگه و نیشانهکانی ئیمهیان به درو دهزانی و هه میسه بی ئاگابوون لییان.

جا له دوا ی ئهوهی الله تعالی فهرمووی هیدایهت و بهر چاوپرۆشی پون بویهوه جیابویهوه له گومرایی و سهر لیواوی ، انجا فهرموویه تی ﴿ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنَ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى ﴾ جا ههر کهسیک بیباوهر بیته به طاغوت وه ئیمانی تهواو بهینی به الله تعالی ئهوه به دنیایهوه دهستی گرتوه به پهتی توند و به هیزهوه ،

الله تعالی له سه رهتا فهرمووی ﴿ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ ﴾ پاشان فهرمووی ﴿ وَيُؤْمِنَ بِاللَّهِ ﴾ جا ئه مه بهلگهیه که بهنده سه رهتا ده بیته بیباوهر بیته به طاغوت انجا ئیمان بهینی به الله تعالی ، چونکه طاغوت و گومرایی بیسیه بویه ده بیته سه رهتا خوت له پیسی گومرایی پاک بکه یته وه انجا پاک وه ربگری که ئیمان هیئانه به الله تعالی و هیدایهته ،

[الأعراف: ١٤٦]

جا چۆنیه تی بیباوه پ بوو (کوفر کردن) به طاغوت بریتیه له وهی که شیخ رحمه الله ﴿فه رموویه تی﴾ **﴿أما صفة الكفر بالطاغوت ، أن تعتقد بطلان عبادة غير الله ، وتتركها ، وتبغضها ، وتكفر أهلها ، وتعاديهم﴾** ²⁹³ واته : وه سیفه تی بیباور بون به طاغوت به وهیه که بیرو باوه پت وایت که عبادت کردن بو غهیری الله تعالی پوچ و باطله ، وه وازی لیبت (مه به ست واز هیئانه له عبادت کردن بو تاغوت) ، وه رقت لیان بیته وه به دل وه بیان بوغزینیت ، وه ته کفیری ئه هله که ی بکه ی ، وه دژایه تیان بکه یت .

یه که م : واجبه له سهر که سی موسلمان که بیباوه پ بیت به هه موو ئه وهی له غهیری الله تعالی داپه رستریت ، جا گهر داربیت یان به رد بیت یان شیخ بیت یان شهیتان بیت یان ههر په رستراویکی تر بیت ئه وه ده بیت که سی موسلمان به په رستراوی نه زانیت و بیباور بیت پی ، وه به لگه ش له سهر ئه وهی له غهیری الله تعالی ده په رستریت باطل و پوچه و په رستراویکی ناحق و ناراسته وته ی الله تعالی یه که فه رموویه تی ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ ²⁹⁴ واته : ئه مه له بهر ئه وهیه به راستی ههر خوا هه ق و راسته وه بیگومان ئه وهی جگه له الله تعالی هاواری لی ده که ن (ده پیه رستن) ههر ئه وه به تال و ناراست و به راستی الله تعالی ههر خو ی به رزو بلندو گه ورهیه .

وه الله تعالی فه رموویه تی ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ﴾ جا ههر که سیک بیباور بیت به طاغوت ، جا ئه مه ش خو ی به لگه یه که که س ئیماندار نابیت هه تاوه کو بیباوه پ نه بیت به طاغوت ،

²⁹³ [الدرر السنية : ج ١ - ص ١٦٣]

²⁹⁴ [الحج : ٦٢]

وه ده بیټ به سئ شت بیباور بیټ به تاغوت ،

یه کهم : به دل و بیرو باوهری که ده بیټ بروای پی نه بیټ و به راستی نه زانیت
به لکو به پوج و باطلی بزانیټ ،

دووهم : به زمان و وته ، که ده بیټ ده ری برپټ و نه وه بلیت که نه و طاغوتانه
پوج و باطلن ،

سییه م : به کرده وه و نه دنامه کانی لاشه ، که نه په رستیټ و عیباده تی بو نه کات
و نزیکي نه بیټه وه ،

وه به م سئ شیوه یه بی باوهر ده بیټ به رامبه ر به سئ شت

یه کهم : به رامبه ر به طاغوته که و نه وهی له غهیری الله تعالی ده په رستیټ ،

دووهم : به رامبه ر به وهی که عیباده ت بو غهیری الله تعالی نه نجام بداری ،

سییه م : وه بیباوهر بیټ به رامبه ر به و خه لکه ی که نه و طاغوتانه ده په رستن و
بروای به و کار و کرده وانه یان نه بیټ که بو طاغوته کانی نه نجام ددهن له
غهیری الله تعالی ،

دووهم : وه پیویسته که وازی له طاغوته که بینیت و دور بکه ویتته وه لی ، خوی

لی به دور بگریټ ، الله تعالی فهرموویه تی ﴿ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ

اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ﴾²⁹⁵ واته : سویند به الله له ناو هه موو گهل و

ئوممه تی کدا پیغه مبه ری کمان ناردوو به مبه ی ته نها الله تعالی په رستن و

دوور که ونه وه له (په رستی) هه ر په رستراویکی تر.

الله تعالی فهرمانی کردوه به دور که وتنه وه له طاغوت و په رستراوه باطل و پوچه کان ، وهی الله تعالی موژده ده دات به و به ندانه ی که خو یان درو گرتوه له طاغوت ، وهک الله تعالی فهرموویه تی ﴿ وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادٍ ﴾²⁹⁶ واته : جا ئه وانیه ی که خو یان دووره په ریز گرتووه له هه موو ئه و شتانه ی خه لکی ده پیه رستن ، جگه له الله تعالی و به ته و به و په شیمانیه وه گه راونه ته وه بو لای الله ، مژده ی سه رکه وتن و سه رفرازی و به خته وه ری و کامه رانی بو ئه وانیه یه ، ده مژده بده به و به ندانه م .

وه خو دوور گرتن له په رستراوه پوچ و باطله کان و سیفه تی پیغه مبه ران و پیاوچا کان بوه وهک الله تعالی فهرموویه تی ﴿ فَلَمَّا اعْتَزَلْتُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴾²⁹⁷ واته : وا من دوور ده که ومه وه و که نارگیری ده که م ، له ئیوه و له و شتانه ی که له جیات ی الله ده پیه رستن ، من ته نها هاناو هاوار بو په روهر دگارم ده به م و هه ر ئه و ده پیه رستم ، ئومیده وارم که په روهر دگارم نائومید و په نجه روم نه کات و دوعا و نزاو په رستنم لی وه ربگریت .

وه فهرموویه تی ﴿ وَإِذِ اعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأْوُوا إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيُؤَيِّدْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَرِفَقًا ﴾²⁹⁸ واته : کات ئیوه دووره په ریزیتان گرت له وان و له و (په رستراو) انه ش بیجگه له الله ده یان په رستن ده په نا به ئه شکه وته که به رن په روهر دگارتان بلاوی ده کاته وه بو تان به زه یی و په حمه تی خو ی و بو تان فه راهه م ده هیئ له م کاره تاندا هو ی گوزه ران و ژیان تان .

[الزمر: ١٧]²⁹⁶[مریم: ٤٩]²⁹⁷[الکهف: ١٦]²⁹⁸

جابۆیه پێویسته له سههر که سهی موسلمان که خۆی به درو بگریت له هه موو
په رستراویکی تر له غهیری الله تعالی ، وه خۆی به دوور بگریت له وه که سانه شی
که نه وه په رستراوه باطله ده په رستن ،

جا خو دور گرتن به سی شیوه ده بیئت ،

یه که م : به دل و بیرو باوهر دور بکه ویتته لییان له گه لیان نه بیئت و مه یلی بۆیان
نه بیئت ،

دووه م : به زمان و کرده وه که باسیان نه کات به باشه و له گه لیان نه بیئت له کار
و کرده وه کانیان ،

سییه م : وه به کرده وه لاشه ش دور بکه ویتته وه لییان له دواى ئه وهی که
بانگه وازی کردن بۆ ته وحید و ئیمان پاشان قبولیان نه کرد و پشتیان تی کرد
ئه وه ده بیئت وازیان لی بی نیئت و دور بکه ویتته لییان گه توانای هه بوو ،
وه ده بیئت له سی شت درو بکه ویتته وه ،

یه که م : له طاغوته کان

دووه م : له طاغوت په رستی و عیبادت کردن بۆیان

سییه م : له وه خه لکه ی که عیبادتهی طاغوت ده که ن ، که گه ر ئیمانیان
وه رنه گرت و نه وه ده بیت لییان دور بکه ویتته وه گه ر توانای هه بوو ،

سییه م : وه ده بیئت رقت لیاب بیته وه به رق لیبونه ویکی توند زور ، وه ک
پیغه مبه ر ابراهیم که کاتیک به قه ومه که ی خۆی فهرموو ﴿وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ

﴿ ٱلْعَدَاوَةُ وَٱلْبَغْضَاءُ ﴾²⁹⁹ واته : ئیتر دوژمنایه تی و رقه به رایه تی له نیوانماندا به رپا بووه.

جا له سه ر موسلمانان که رقی له ئه شیرک و ئه هلی شیرک و طاغوته که بیّت ، وه ئه مهش به سئ شیوه ده بیّت

یه که م : به دَل و بیرو باوه ر که ئه مهش به وهی له دَله رقیانی لی بیّت و بیان بوغزینیت ،

دووهم : وه به زمانیش ده ری برپت که رقی لی یانه و رقه که ی ده ر برپت به پئی توانای بی له که م ته ر خه می ،

سییه م : وه به لاشه و کرده وهش رقی لی یان بیّت به پئی توانای بی له که م ته ر خه می ،

وه ئه مهش ده بیّت به رامبه ر به سئ شت بکات

یه که م : رقی له طاغوته کان بیّت ،

دووهم : رقی له وه بیّت که عیبادت بو غه یری الله تعالی ئه نجام بدرپت ،

سییه م : رقی له وه که سانه بیّت که عیبادت بو طاغوته کان ئه نجام ده دهن ،

چوارهم : وه پیو یستیشه که ته کفریان بکات و به کفریان بزانیّت وه ئه وهش به سئ شیوه

یه که م : به دَل بیرو باوه ر که به کافر و بی باورپان بزانیّت ،

دووهم : به زمان و وته

²⁹⁹ [الممتحنة: ٤]

سییه م : به ئەندامه کانی لاشه و کردهوه که وهک کافر حسابیان له گه ل بکات و به کافریان بزانی ،

وه ئەمهش به رامبهه به سی دوو شت ده کریت ،

یه که م : ده بیئت طاغوته که به کافر بزانی حسابیان کافری بۆ بکات ،

دووهم : ده بیئت ئەو که سانه به کافر بزانی که عیبادهت بۆ طاغوته کان ده که ن و دهیان په رستن ،

الله تعالی فه رمانی به ته کفیر کردنی موشریکان کردوه وهک فه رموو یه تی ﴿ قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ - لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ - وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ - وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ - وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ - لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينٌ ﴾³⁰⁰ واته : بلی : ئەه ی بئ پروایینه . - من ئەو (بتان) ه ناپه رستم که ئیوه ده ی په رستن . - وه ئیوهش ئەو (زاته ی) ه ناپه رستن که من ده ی په رستم . - وه من ئەو خوا په رستی یه ناکه م که ئیوه ده یکه ن . - وه ئیوهش ئەو الله په رستی یه ناکه ن که من ده یکه م . - ئایینی خو تان بۆ خو تان و ئایینی خو م بۆ خو م .

بۆیه تۆش ده بیئت به موشریک بلی موشریک و به بیباور بلی بیباور وهک چۆن پیغه مبهه ﷺ وای به قهومه موشریکه که ی خو ی وت ،

پینجه م : ده بیئت دژایه تیان بکه ی به سی شیوه .

یه که م : به دل بیرو باوه پ

دووهم : به زمان و وته به وه ی که دژیان بوه ستیته وه په دیان بده یه ته وه . به پی توانات بئ له که متهر خه می ،

³⁰⁰ [الکافرون : ۱ - ۶]

سییه م : به کرده وه و ئەندامه کانی لاشه ئەوهش به وهی کار له دژیان بکهیت ،
به پێی توانان بێ له که متەر خه می ،

وه ده بیئت ئەمهش به رامبه ر به سێ شت بکهی

یه که م : طاغوته کان

دووه م : ده بیئت دژیه تی ئەوه بکهیت که عیبادهت بو غهیری الله تعالی ئەنجام
بدری ،

سییه م : ده بیئت دژیه تی موشریکان بکهی دژیان به وسیتته وه په یی توانا بێ
له که متەر خه می ،

وه به لگهش له سه ر داژیه تی کردن کرده وهی پیغه مبه ر ابراهیم ه که پیشه نگی
موحیده کانه (علیه السلام) کاتی که به قه ومه کهی خو ی فهرموو ﴿وَبَدَا بَيْنَنَا
وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ﴾³⁰¹ واته : ئیتر دوژمنایه تی و رقه به رایه تی
له نیوانماندا به رپا بووه .»

جا پپو یسته له سه ر موحیدان که به و شیوه بن به رامبه ر طاغوتان و
ئه هه له کهی ،

وه هه روها خالیکی تریش هه یه که ئه ویش خالی شه شه مه که بریتیه له وهی هه ر
کات توانا و ده سلالت هه بیئت و توانات هه بیئت ئەوه له ناویان به ریت و نه یان
هیللیت له سه ر زه وی ، وه ک پیغه مبه ر ئیبراهیم (علیه السلام) کاتی که بو ی
رێک کهوت به ته کانی شکاند ، وه ک الله تعالی باسی ده کات و ده فهرمویت
﴿وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُولَّوْا مُدْبِرِينَ﴾³⁰² واته : سویند به الله

³⁰¹ [الممتحنة: ٤]

³⁰² [الأنبياء: ٥٧]

پیلان داده نیم بو (له ناو بردنی) بته کانتان دواى ئه وهی پشتان تیگردن
(به جیتان هیشت) ن.

وه وهک پیغه مبهه موسی (علیه السلام) کاتیک که سامری مانگا که ی بو به نو
ئسرائیل دروست کرد تا بیپه رستن ، جا پیغه مبهه موسی (علیه السلام) بته که ی
سوتاند و تیکی شکان و له ناوی برد ، وهک الله تعالی باسی دهکات و دهفه رمویت
﴿ قَالَ فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ تُخْلَفَهُ
وَانْظُرْ إِلَى إِلْهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴾³⁰³

واته : مووسا وتی دهبرۆ ئه وسای بیگومان تاماوی له م ژیا نه دا (هه ر که س لیت
نزیک بویه وه) ده بی بلیت: نزیکم مه که وه ره وه، دهستم لئ مه ده وه بیگومان
به ئینیکیشته هه یه (له رۆژی دوا ییدا) هه رگیز رزگار نابیت لئی وه سه یری
په رسترا وه که شته که به رده وام ده ته په رست د لنیابه چاک ده یسوتینین پاشان
بیگومان (خۆله می شه که ش) پرژو بلاو ده که ی نه وه به ده ریادا به پرژو بلاویکی وا
(که دروشمی شی نه مینئ) ت.

وهک پیغه مبهه ﷺ که له فتح ی مه که بته کانی هه موو شکاند و له ناوی بردن
وه جهادی کرد دژی موشریکان و کافران له وکاته ی که توانا و هیزی هه بوو و
ویستی الله تعالی له سه ره بوو ،

جا له سه ره که سی موسلمان که به هه مان شیوه بکات له کاتیکی دا که توانا و
هیژ و ده سه لات ی هه یه یان کاتیکی که بۆی ریکه وت ،

جا ئه مه بریتیه له کوفر کردن به طاغوت و ئه نجامدانی ئه م به شه ی که الله
تعالی فه رموویه تی ﴿ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ ﴾ پاشان الله تعالی فه رموویه تی ﴿

وَيُؤْمِنُ بِاللَّهِ ﴿وه ئیمان به الله تعالی بهیئی ، جا ئیمه له پێشوو له باسی پایه کانی ئیمان باسی ئیمان هینانمان کرد به الله تعالی ،

جا ئه وهی ئه و دوو مهرجه جی به جی بکات که بیاوه پ بونه به تاغوت و ئیمان هینه به الله تعالی ئه وه دهستی گردوه به په تیکی زۆر به هیژو توند وهک الله تعالی فه رمویه تی ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنِ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى﴾ جا العروة الوثقى چه نندین ته فسیری بو کراوه له وانه

عن مجاهد (رحمه الله) ﴿في قوله {بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى} قال الايمان﴾³⁰⁴

له امامی مجاهد ه وه که ته فسیری {بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى} کردوه به ئیمان ، واتا: په تی به هیژ قایم بریتیه له ئیمان ، ،

جا گهر که سیک ههر دوو مهرجه که ی جی به جی کرد که باسمان کرد ئه و دهستی گرتوه به ئیمان ه وه بوته خاوهن ئیمان ،

عن السدي (رحمه الله) قال ﴿العروة الوثقى هو الإسلام﴾³⁰⁵

له امامی السدی یه وه که ته فسیری {بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى} کردوه به ئیسلام.

عن سعيد بن جبير (رحمه الله) قوله ﴿فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى} قال : لا إله إلا الله ، ﴿³⁰⁶

له سعیدی کوری جیبیر ه وه که ته فسیری {بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى} کردوه به لا اله الا الله ، وه امامی الضحاک یش هه مان ته فسیری سعیدی کوری جیبیری کردوه. ،

³⁰⁴ [جامع البيان في التفسير القرآن لإمام الطبري]

³⁰⁵ [جامع البيان في التفسير القرآن لإمام الطبري]

³⁰⁶ [جامع البيان في التفسير القرآن لإمام الطبري]

جا ئه وهی کوفر به تاغوت بکات و ئیمانی ته و او به الله تعالی بهیئی ئه وه به دنیایه وه دهستی گرتوه به به هیترین په ته وه که ئه ویش بریتیه له ئیسلام و ئیمان و لاله الا الله ، که هه ر گیز پچرانی نیه و ناچرپت ، وه ک الله تعالی فه رموویه تی ﴿ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴾³⁰⁷ واته : که پچران و به ربوونی بو نی یه وه الله بیسه ری زانیه .

وه ئه مه ش بریتیه له مانای لاله الا الله ، که ئه و وته یه ی ﴿ يَكْفُرُ بِالطَّاغُوتِ ﴾ له به رامبه ر وته ی (لاله) یه ، وه ئه و وته یه ی ﴿ وَيُؤْمِنُ بِاللَّهِ ﴾ له به رامبه ر وته ی (الا الله) یه ،

وه ئه سل و ره گی ئه م دینه ی که پیغه مبه ر ﷺ پیی هاتوه بریتیه له ئیسلام ، وه ک فه رموویه تی ﴿ رَأْسُ الْأَمْرِ الْإِسْلَامُ، وَعَمُودُهُ الصَّلَاةُ، وَذِرْوَةُ سَنَامِهِ الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ﴾³⁰⁸

جا ئه م وشه ی (الأمر) له م فه رمووده یه بریتیه دین دیت وه ک پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی ﴿ مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ فِيهِ، فَهُوَ رَدٌّ ﴾³⁰⁹ واته : هه ر که سیک شتیک دا به یئیت له م دینه مان دا که تیدا نه بیئت ئه وه ره تده کریته وه . جا مه به ست پیی دینه که ده فه رموویت سه ری ئه م دینه ی ئیمه ئیسلامه ، که به مانای پایه کان و پید او یستیه کانی دیت ،

پاشان ده فه رموویت ﴿ وَعَمُودُهُ الصَّلَاةُ ﴾ وه دینه گه و راگری ئه م دینه بریتیه له ئیسلام ، ئه مه ش ئه وه ده گه ییئی که ئیسلام به نویت راگیراوه که هه ر که س

[البقرة: 256]

[حديث صحيح رواه الترمذي برقم: ٢٦١٦]

[رواه البخاري برقم: ٢٦٩٧]

نوێژی نه بیټ ئه وه ئیسلامی نیه و ئیسلامه که ی روخواوه و نه ماوه ، وه به لگه یه
له سه ر ئه وه ی نوێژ نه که ر کافره ،

وه پاشان ده فه رمویت ﴿وَذَرُوهُ سَنَامِهِ الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه چله پۆیه که ی
بریتیه له جهاد کردن له رینگای الله تعالی چونکه چله پۆیه دره خه ت بلاو
ده کاته وه ، وه جهاد کردنیش له رینگای الله تعالی ئیسلام بلاو ده کاته وه و به
خه لکی ده ناسینی و ده یگه یینیتته ناو ئه و که سانه ی که پێیان نه گه یشتوه ،

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ

کوټای هات الحمد لله ، داواکارین له الله تعالی له پێناو خوی لیمان
قبوڵبکات آمین ،

له دوعای خیر بن به شمان مه که ن

عبدالله ته وحیدی

مُتَشَحِّلٌ بِاللَّهِ

ږوونکړدنه وهی

أصول التلاوة

نوسین :

رحمه الله
پیشہوا محمد سی کوری عبدالوہاب

ږوونکړدنه وه :

عبدالله تہو حیدی